

עֲזָרִי מִעם הַשֵּׁם עֹזֶה שְׁמִים וְאֶרֶץ

סִפְר
תּוֹרַת הַזָּהָר
הַזָּהָר הַמְּתֻרָּאָם בְּלִשּׁוֹן הַקָּדֵש
הַמְּנֻקָּד
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה
מִהַתְנָא הַאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן זְיַעַ"א
פְּרִשְׁתָּוּ וִיחֵי

תַּرְגּוּם קָל וְנַחֲמֵד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוּמָד בָּו

יוֹצֵא לְאוֹזֵר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעֲזָלָמִי"
בָּעִיה"ק בֵּית שְׁמַיָּשׁ תּוֹכֵב"א
אַלְלוֹל תְּשׁ"ע לְפָ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להוצאה הדת

esisodo shel haga"z Rabbi Shalom Yehuda Gross

C"K Moran Adomov'r Mahalmin Shlita"'

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרביים

ולפרנסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשאות, בשוחחות,

לכל החברים ויזדים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרוב הגואלה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרביים זוכה לבנים צדיקים

לעליו נשות

מרת היינדער לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרבר צבי יצחק, נתן מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחירים מסובסדים:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס רוזובן ה"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פרק שחת ויהי יעקב

ויהי יעקב באָרֶץ מצרים שבע עשרה שנה וג'ו'. אמר רבי יוסי, הלב רוזה בגבואה, במצרים, שייהיו בינוי בבמה גלוית, עד כאן, ועד עתה של קץ הפסחית. ולא הגיעה לבוואה של ויהי אלא במצרים, והיא הגבואה המעלת משחרתנו [שלא התרגאו] במוותה ולא הגיעה לשום איש מבני הנכאיים, אלא הוא וממשה. במשה בתוב (שמות ל) כי לא יראני האדם וחי. ביעקב בתוב ויהי יעקב. ויהי נבואה שירדה מהאספה קליריה (מאירה) הפסירתה. רצחה לומר, [חפץ היה היה בעיניו] נבואת הפלות שתקלה לבינוי באָרֶץ בגען ובבל ארץ התישב בה, מאָרֶץ מצרים היה שבור לבו, שבתוב כי יש שבר במצרים.

יעל בון הגיע ויהי יעקב במצרים, ולא היה שמה, כי באָרֶץ (דף ריב ע"א) היה קשרם של העמים, ספירים של כסא הקבוד, ולא הגיע להם שום איש, לא מהעלויונים ולא מן התתונות, אלא ח"י,

וְסֹד זה - כִּי לֹא יַرְאָנִי הָאָדָם וְחַי. בַּמֶּה הוּא סֹד
עַלְיוֹן בְּפֶסֶוק הַזֶּה, וְאָנוּ הַחֲבָרִים תְּמִימִים עַלְيָהֶם,
עַל וְיַחַי שְׁמֹזֵכִיר עַמּוֹ יַעֲקֹב, הַיְהָ לֹא לוֹמֶר לְפָנָיו
יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל מַעַן? שְׁבָתּוֹב (ירמיה ב') קָדְשָׁ יִשְׂרָאֵל
לְה' רְאֵשִׁית וְגַו'. (שמות ר) בְּנֵי בָּכְרִי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
אַלְעֹזֶר בֶּןּוּ שֶׁל רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, וְכִי לֹא אָמַר
הַפְּתִיב (בראשית כה) וַיִּמְבַּרְךְ אֶת בְּכֶרֶתְוּ לְיַעֲקֹב?

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבִיו, בָּזְמַן שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל
אֲמַתִּים וַצְדִיקִים וְעוֹשִׁים וְכִיּוֹת וְלֹא הִי
פּוֹחָדים יִשְׂרָאֵל, אַלְאָ יַעֲקֹב לְבָדוֹ. מְשׁוּם הַטּוֹבּוֹת
שְׁעַשָּׂוּ הַיְהָ לְעַשׂוֹת לָהֶם טוֹבּוֹת רַבּוֹת זוּה בָּזָה.

מִשְׁחַחְתָּאוּ וְהַגְלוּ עַל חַטְאֵיכֶם וְעַל מְעַשֵּׂיכֶם
חֶרְצִים, לֹא הִי סּוּבְלִים אֶזְתָּו שֶׁלֹּא
יִשְׁאָרוּ בְּעוֹלָם בְּאֶמֶת עַל חַטְאֵיכֶם, וְעַל זֶה בָּאָה
מִבְתַּת הַרְחָמִים וְהַדִּין לְחוֹדֵד, יִשְׂרָאֵל, וְגַתְנָה אֶזְתָּם
בְּאָרֶץ גָּלוּתָם. יְפֵה שְׁאֵלָתָה, בְּנֵי אָבָל אִישׁ
הַמִּסְתְּכָל וַיֹּדַע אֶזְתָּו, יַעֲקֹב הַמִּחְבָּר עִם וְיַחַי הוּא

קדש, ועל סוד זה אומרים, יעקב בחר אותו
ל להיות ספר בכפוא הכבוד.

רבינו שמעון פתח ואמר, (ישעה נ) ואת דבָא ישפל
רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
גרביים. לב גראים - זה יעקב, כמו שנאמר,
תחת מדרגה ירדה עליו גבואות וברכות
במצרים. שנית, אמר רבינו אבא, חלב רואת, שחייה
יעקב במצרים אין גבויاته מעלה. [שהארץ שנואה]. הארץ
גדולה.

בא ראה, לא זכה לברך את אחד מבניו ולא
הייתה בידו רוח לברך אלא במצרים, בשברך
אותם כל אחד ואחד בסוד, וסוד - (בראשית מט) וירא
יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו בא ראה שלא נתנה הנבואה אלא לשבירי
חלב, כמו שנאמר רדו שמה ושברו לנו מכם
ונחיה ולא נמות.

אמր רבויוסי, תחת כפוא הכבוד הקדוש, יעקב
ספר, יהיה מדת הדין לאצדו. בא ואמר,

(שם לב) לא יעקב יאמר עוד שמד כי אם ישראלי כי שרית עם אלהים ועם אננים ותobile. אתה מוצא שיעקב ראה לאצדו מדת הדין. ויזרח לו השם באשר עבר את פנויאל וגוי, וסוד הדבר - (ירמיה ו) אווי לנו כי פנה היום כי יגתו צללי ערבות.

רבי שמעון אמר, בשחרנו מירישלים והויסר הtempid, וטמא השוגג את ההיכל, ביום הוה לא סבלה המלכות את ישראל משום חטאיהם, אלא ישראל משום שהוא משיין צדדים - רחמים ודין.

והמליה של לא יעקב יאמר עוד שמד כי אם ישראלי, באשר מתבאר בסברא. ישראל יעקב - זה עליון מזה, ובגללם היה מטה משחה חוק משיין צדדייו ממשמו הקדוש, אחר רחמים בדין, ואחד דין בדין.

וסוד (במדבר נ) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל - משאנו בגולות דחוקים בין שונאים, והסתלקה המלה מן הפלך ותתרחקה

מִמְּפָגָה, הוּא יַשְׁרֵה שְׁבִינַתּוֹ בִּינִינוֹ וַיַּגְּאַלְנוּ, וַהֲפֹזֶד
שְׁלֵל (ישעה מד) בְּהָ אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַנַּאֲלֹז ה'
אֲכָאֹת. וַיַּחַי חֵי, כַּה אָמַר ה' הַשָּׁמִים בְּסָאי וְהַאָרֶץ
תַּדוֹם רְגָלִי.

בְּבָנֵין הַעַלְיוֹן שְׁתִי רְגָלִים חֵי, לֵי גְדוֹלָה יִ לְחֵי
קְטָנָה, חֵי לְתִי"וּ, וֵי לֵי, וֵי לְדֵי, זֶה מַה
שְׁיַוְצָא מִהַעַלְיוֹן. תַּחַת בְּפַא הַכְּבוֹד מִאַבָּן טוֹבָה
בְּאָרֶץ מִצְרַיִם, הַיָּנוּ מַה שְׁבָתוֹב וַגְּנָפָה ה' אֶת
מִצְרַיִם וְגוּ, שְׁתִי חַלְקֹות. בַּי טַל אָוּרוֹת מֶלֶךְ -
מִשּׁוּם חַלְקָה אַחַת.

וְלִבְנֵן מִתְחַלְפִים בָּאָחָד. ב' הַפְּרִישׁ עַל הַגְּלוֹת, א'
הַפְּרִישׁ הַרְאַשׁוֹן. בָּא רְאָה מַה שְׁבָתוֹב, בֵּית
יַעֲקֹב לְבּוֹ וְגַלְבָה בָּאוֹר ה', בְּגָלוֹת, הָאוֹתִיות
שְׁגֹנּוֹר עַלְיהָן עַל חַטְאֵיכֶם, בְּאַמְתָה בְּדִין הִיּוֹ.
בְּתֹרֶה יִשְׁפְּקָנָה, וְתַצְאָו מַחְמָר הַטִּימָה, שְׁהִיא
גָלוֹת, וְתַלְבּוּ לָאוֹר ה'.

א', רְצֹנוֹ לֹוֶר בְּאָרֶץ, נְרָאִית בָּאָה בְּגֹורָת סְפִר
הַתּוֹרָה, וְהָם מִתְחַלְקִים בְּאָרֶץ בְּאָרֶץ אַתָּה

מוציא בגבורת ספר התורת, ר"ץ מתחברים כאחד גלוות. מהי גלות מצרים? ארבע (דרכיב ע"ב) מאות שנה היה אומר לאברהם שתהיה גלות לבניו במצרים, ובשנה היה מונה אותם, מאתיים ותשעים שנים היו.

בא ראה, וימת יוסף בן מאה ועשר שנים. רבינו שמעון פתח ואמר, (ישעה ז) הניה העלמה תורה ולידת בן וקראת שמו עמנואל. תריזון ולידה, שנתמלאו לגלויות ולצרות רבות ועדרנים רעים. ואף על נב שתהיה עמנואל, הפלכה מזדעתה ותרחקת מבعلת, תהיה עמנוא בגולות, בן מאה ועשר היהת החקיקה שנתוספה. ירצה לו מר שתהיה עוזר מן הגלות מאה ועשר שנים ומאתיים ותשעים, יהיו ארבע מאות שנה. ולא נמיית גלותו של יעקב אלא משפט יוסף.

ויהיימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה. באן סוד בגולות במניין, תקוני הגלויות שיהיו הבנים במדת הדין שלוש גליות. ראשונה של מצרים, שגמשל בשבע שנים. רבינו

חִיָּא פֶתַח וְאָמֵר, (שיר ב) **הַשְׁבָעָתִי אֲתֶכֶם בְּנֹות יְרֻשָּׁלָם בְּצָבָאות או בְּאִילוֹת וְגו'.**

רבי שמעון אמר, מכאן (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתך וגו'. כאן סוד הגלות, התקנה שיחיו בני ישראל משחררים מגליות, ויתרצתה לו מר שיחיו הבנים הקדושים, שחשנו על חטאיהם בדין, שניהם רבבות יהו, (ויקרא כו) שבע בחטאתייכם, (בראשית ז) כי שבעתים יקם קין, בנות הרaszונה של מצרים שהיא קטנה.

שנית - גלות השופטים שגמישלה לארכאים שניהם, בשבע מהם רבים ממנה. שלישית - הגולות שאנו בה, ארבה, שגמישלה למאה שניהם, לארכאים. והינו שגהה העליון שאמר (דנא ל יב) ומעת הופר התמיד ולתת שקוין שם וגו'.

ויקרבו ימי ישראל למות. רבי חזקיה אמר, ראה צרה זו של הגולות שהיתה קוראת לבני קרבה על נפשו ודחקה למות, לא נשאר חי. בשתייה יורד מדרגות משום חטאך ישראל, לא ירד

עַמּוֹם בְּגָלוֹת. אֲשֶׁרִי חָלֻקָּם. שֶׁאָמַם לֹא יָרַד עַמּוֹם
בְּגָלוֹת, יִשְׂאָרוּ בֵּין הָעָמִים, וְאַתָּה אָמָרְתָּ (ישעה נ)
מִדְוִעַ בָּאתִי וְאַיִן אִישׁ קָרָא תִּי וְאַיִן עֹזֶנה. וְאַיִן עֹזֶנה
- זֶה יִשְׂרָאֵל. בָּאתִי וְאַיִן אִישׁ - זוֹ שְׁבִינָה. הַקְצָר
לְקָצָרָה יְדִי מִפְדוֹת וְאָמַם אֵין בַּי כַּח לְהַצִּיל הַזָּהָר
בְּגָעָרָתִי אֲחִירֵב יִם אָשִׁים נְהֻרוֹת מִדְבָּר. הַקְדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא נָתַן חָלֵק לִיְשָׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלַט גָּדוֹל
אַחֲרֵיכֶם. יָרַדוּ לְגָלוֹת - שְׁבִינָה עַמְּהֶם, וְהַזָּהָר
רָחוֹק מִן הַמְּלָכָה.

וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אָמַם נָא מִצְאָתִי חַזְקָה
בְּעֵינֶיךָ. חַקֵּר אֶת בְּנֵינוֹ בָּלָם וַיֹּאמֶר לְהָמָן:
צָרוֹת רַבּוֹת, רַעֲוֹת גָּדוֹלוֹת, אַנְיַי רֹאשָׁה לְבָא עַל
הַוּרֹזֶתֶיכֶם נִמְצָאוּ רְחַמִּים עַלְיוֹנִים.

וְאָמַם אַתָּם רֹצִים לְצַאת מִבַּל צָרָה, הַשְׁבָּעוּ לִי
וְתַנְנוּ בְּינֵינוֹ רַבּוֹן הָעוֹלָם, וַתַּעֲשׂוּ אָמָת וִידִין,
וְתָהִיו בְּאָבוֹתֶיכֶם, וַצְוּ בָּל דָּזָר וְדָזָר שְׁיַלְכֶּוּ
אַחֲרֵיכֶם. וְאָמַם אַתָּם רֹצִים לְעַשׂוֹת בָּה, תִּצְאָו מִבַּל
צָרָה שְׁתַבָּא עַלְיוֹנִים.

רַבְיָ שְׁמַעוֹן אָמַר, (עמוס ה) וְחִצִּינוּ בַּשְׁעַר מִשְׁפֶּט
אוֹלֵי יְחִינָן ה' אֱלֹהִי צְבָאות שְׁאֲרִית יוֹסֵף.
וְאִם תַּעֲשֹׂו כֵּה, לֹא תִּקְבְּרוּ אֶחָד מִן בְּנֵיכֶם, אֶלְאָ אֵתִי
תַּשְׁזִבוּ לְאַרְצֵיכֶם בְּשָׁלוֹם.

זֶהוּ שְׁבָתָהוּב (בראשית כד) שָׁוִים נָא יְהִדָּה תְּתַחְתָּ יִרְכֵּי. מַהוּ
יְהִדָּה? פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים מה) חַנּוּר חַרְבָּה עַל יְהִדָּה
גָּבָור הַזָּדָה וְתַדְרָה. חַרְבָּשְׁיִישׁ בָּה חַסְדָּן וְאַמְתָּה, שְׁתִּי
סְפִירֹת, וְלֹא עֻזְבִּים זֶה אַת זֶה. וְלֹכְנוּ אָמַר חַסְדָּן
וְאַמְתָּה יְקִדְמוּ פְּנֵיךְ, (איכה ד) פְּנֵי ה' חַלְקָם. וְאִם יְהִיוּ
בְּנֵיכֶם טוֹבִים וְעוֹזְבִּים מִה שְׁבָתָהוּב, לֹא מַת אֶחָד
מִבְנֵיהֶם בְּמִצְרַיִם, שְׁבֵל טוֹב וְטוֹב שְׁגֹועַ שְׁם
הָאֱלֹהָה עַל אָנָשִׁים, אִינוּ אֶלְאָ עַל שְׁיִיחְיּוּ טוֹבִים,
וְאִם לֹא - לֹא, בָּמו שְׁאָמַר דָּוד (מלכים-א ב) לְמַעַן
יְקִים ה' אַת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דְּבָרָ עַלְיִ לְאָמַר אִם יִשְׁמְרוּ
בְּנֵיךְ אַת דְּרַכְמָם לְלַכְתָּ לְפָנֵי בְּאָמָת. וְאִם לֹא - לֹא.
בָּא רִאָה בְּמָה הַוָּא עֲדִילָה רֹוַת הָאָב מִרְוַת הַבָּן,
שְׁרֹוַת הָאָב הַוָּא רֹוַת הַבָּן, רֹוַת מִרְוַת עֹלָה.
וְאִם סִיעָה אָוִיר אַחֲרַת בְּרוֹתָה, לֹא יַזְאָ שְׁלִים, (דף ריג)

ע"א) **שְׁתִּירֵי** הוּא חֲסִיר בְּאוּרָה, וְתִּינּוּ (ירמיה ב) פֶּרֶא
לְמַד מִדְבָּר בְּאוֹת נִפְשָׁה שְׁאָפָה רֹוחַ.

לְמִדְנָה, רַב הַמִּנוֹגָא הַזָּקָן הַלְּךָ לְקַפּוֹטְרִיא. גְּבָנָם
לְפִנֵּיהם רַב יִסָּא הַזָּקָן. אָמָר לוֹ, בִּמְהָ
עַסְקַתְּכֶם? אָוי לוֹ אָוי לְנִפְשָׁו אָם נִשְׁלָפָה רֹוחַ
טָמֵאָה שְׁגָמְצָאת עַמּוֹ וְהַזְּרִישׁ אֹתָה לְבָנוֹ. וְזֹהוּ
שְׁתְּחַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ חָלֵק, מִשְׁאָיר לוֹ חָלֵק
וּמִשְׁאָיר אָתוֹ לְהַשְׁמֵד מִן הָעוֹלָם הַבָּא. אָמָר לוֹ,
מַעֲזִין לְהָזָה? אָמָר לוֹ, כֵּה לְמִדְתָּי, שְׁחִירְשָׁה תְּרֵעָה
הַזּוֹ יְזִרְשִׁים בְּלִבְנֵיו אָם לֹא יִשְׁוֹבוּ, שְׁתִּירֵי אֵין דָבָר
הָעוֹמֵד בְּפִנֵּי תְּהִשְׁוֹבָה.

וְאַנְיִ בְּהָזָה לְמִדְתָּי, שְׁתִּירֵי רִפּוֹאָה זוֹ גִּתְּנוּ לִי פָעֻם
אַחֲת שְׁתִּירֵי רְשָׂוֹם בְּפִנֵּי, וַיּוֹם אֶחָד תִּירֵי
הַוְּלִיד בְּדֶרֶךְ וּפְגַנְשְׁתִּי צָדִיק אֶחָד, וַעֲלָל יְדוֹ עַבְרָ
מִמְּנִי אָתוֹ הַרְשָׁם. אָמָר לוֹ, מַה שְׁמֵה? אָמָר לוֹ,
אֶלְעֹזֶר, וְקִרְאָתִי לוֹ אֶלְעֹזֶר אֶחָד. אָמָר לוֹ, בְּרוּךְ
תְּרֵחָמָן שְׁרָאִיתִי אָתוֹתָה, אֲשֶׁרִי חָלֵק בְּעוֹלָם הַזָּהָה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וַיֹּאמֶר הַשְׁבָעָה לֵי וגו'. **רַبִּי** חִזְקִיהָ פָּתָח ואמָר,
 (ישעה סב) נְשֶׁבַע ה' בַּימִינוֹ וּבְזֶרוּעָן עָזָן.
נְשֶׁבַע הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שִׁיזְצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִחְגָּלוֹת שְׁלָהֶם, וְזֹה נְשֶׁבַע לְהָם שְׁבוּעָה שֶׁלֹּא יַעֲזֹב
 אֹתָם בָּאָרֶץ שׁוֹגָנָיהם. **וַיֹּאמֶר** שְׁלִיחָנִי בַּי עַלְה
 הַשְׁחָר וַיֹּאמֶר לֹא אָשְׁלִיחָךְ בַּי אָמַם בְּרַכְתָּנִי (בראשית
 לב). מה זה בְּרַכְתָּנִי? נָתַן לְהָם גָּלוֹת, וּנְשֶׁבַע לְהָם
 שִׁיצָאוּ מִמֶּנָּה.

שְׁנַיְנוּ, עַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 שִׁיחָיו בְּלֹא אֶחָד וּאֶחָד תַּחַת כְּסָאוֹ וּרְהִיוּ
 מַעַלִים מִכֶּל הָעָלִיוֹנִים. בְּשִׁבְיל זֹה תִּמְצָא וְאַז
 אָרֶבֶת. נְשֶׁבַע הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְשִׁלְמוֹת שֶׁל
 שָׁשָׁה דָׂרוֹת, וּבְשִׁבְיל שָׁשׁ וּנְשִׁתָּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל
 רֹאשׁ הַמֶּטֶה. הַשְׁתָּחוּת יִשְׂרָאֵל שִׁיבָא הַמְּשִׁיחָה בְּסוֹף
 הַמְּגִין תְּזִיה וְתְשִׁרָה שִׁבְינָה עַמָּם.

וַיְהִי אַחֲרַ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לִי יוֹסֵף הַגָּה אֲבִיךָ
 חֹלֶה וגו'. מִשְׁנָה, אמר רבבי חזקיה, לא בא
 הַכְּתוּב לְהַשְׁמִיעָנוּ מַה שָׁעַשָּׂה, אֶלָּא בא הַכְּתוּב

לֹהֲבֵיא מָה שִׁיחַה בְּסֻוף הַגָּלוֹת כָּל אֱלֹה לְסֻוף
הַמִּנְיוֹן שֶׁגָּמוֹנָה. רֹצֶח לֹזֶר שִׁיבָא הַמֶּשִׁיחַ, וַיֹּאמֶר
לוֹ, אָבִיךְ שְׁבָשָׁמִים מִמְּהָר לְקַבֵּל פָּנִיקְ הַצּוֹפָות
לְקַץ הַמֶּשִׁיחַ. יְהִי רְצֽוֹן מֵאֱלֹהֵי הַשָּׁמִים שִׁיחַא בְּנֵיו
שְׁהָרְבוּ בָּגָלוֹת וּמִשְׁגַּנְשְׁבָחוּ בָּהֶם, שְׁשָׁבָח אָתָם
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּחַטְאֵיכֶם בְּאֶמֶת.

כְּשֶׁבָא רַבִּי אָבָא, אָמֶר, לֹא לְדָרְשָׁה בְּאָתִי, חַשְׁבָּ
סֹוד הַדָּבָר (שם לו י' סוף ה' ל' בָּנֵן אַחֲרֵי, בְּפִי
שְׁפְרַשְׁנוּ לְעֵיל). תְּרִי שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ בִּיוֹסְטָה, יה"ו
יֹאמֶר, תְּרִי אָבִיךְ רַבּוֹן הַעוֹלָם שֶׁבָא לְעֵשׂוֹת טוֹב
לְבָנֵיו שִׁיצָאוּ מִהַּגָּלוֹת שְׁלָהֶם, וְאֵם אַיִלָּךְ רֹצֶחֶת
בְּאֶמֶתָּה, הַרְבּוּעַ יְדוֹעַד אָחָד יַעֲשֵׂה אָתָתָה, וַיֹּודְעִים
שְׁתַּשְׁובַּה הַמְּלִכָּה לְמִקְומָה.

שְׁאָבּוֹתֵינוּ הֵם מִרְכָּבֹת שְׁלָמָעָלה, וַיַּעַל אֱלֹהִים
מִעַל אֶבֶרֶם, הָאָבוֹת שְׁוֹקֵן הַעוֹלָם,
(מיבח ז) תָּתֵּן אֶמֶת לִיעַקְבָּן חָסֵד לְאֶבֶרֶם. שְׁנֵינוּ
שִׁיבָא הַמֶּשִׁיחַ.

רַבְיִ יוֹסֵי פָּתָח וְאָמַר, (וכירה יד) **וְתֵיה יוֹם אַחֲרֵ הַזֶּה יִדְעַ לְה' לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה וְתֵיה לְעַת עָרֵב יִתְהִיכָה אָזֶר.** רֹצֶחֶת לְזֶמֶר, **שְׁנֵי מִקְרִים רְעִים שְׁבָאוֹ לְבָנָיו לְהִיּוֹת בְּגָלוֹת בָּאָרֶץ שׂוֹנְאֵיכֶם, וְלֹא יִסְתַּבֵּל בָּהֶם כִּמֵּה שְׁנֵים רְבּוֹת עַל חַטְאֵיכֶם בְּאֶמֶת,** כִּזְיָנֵח אָוֹתֶם בָּאָרֶץ שׂוֹנְאֵיכֶם, **וַיַּשְׁאַל בָּנָיו שְׁאָרָעוֹ לָהֶם חֶרְעֹות הַלְלוֹ, וַיַּגְהִיגֵם לְאָרֶץ טוֹבָה בְּפְרִישָׁה.**

וְתֵיה שְׁנֵי גְדוֹלִים רַבִּים מַעֲלִים הֵיו דּוֹפְקִים תְּחִתְכָּא הַפְּבּוֹד, **שְׁאָפָוֹתְרוֹפּוֹם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִדָּה חַמִּישִׁית,** **מִשְׁוִים הַיּוֹתֶם בְּגָלוֹת כָּל הַזָּמֵן הַזֶּה,** **וְקָרָה שִׁישְׁבָה אָוֹתֶם בָּאָרֶץ שׂוֹנְאֵיכֶם.**

וְהֵוֹא שְׁתֵי מְדוֹת בְּשֶׁתִּי חָלֻקוֹת. **יַצָּאָה אַחֲת** **וְדִבְרָה בְּנֶגֶד רְבּוֹן הָעוֹלָם,** **וַיִּנְתַּן לְהָ רְשּׁוֹת לְדִבֶר כָּל מָה שְׁתִּצְחַת,** **וְרָאָתָה בִּישְׂרָאֵל מִצֶּד אַחֲד לְגֹזֶר עַל יִשְׂרָאֵל שִׁיצָאֹ מִתְגָּלוֹת בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵיכֶם,** **וּמִצֶּד אַחֲרֵ רְצַתָּה לְגֹזֶר עֲלֵיכֶם בְּשִׁבְיל חַטְאֵיכֶם בְּשֶׁאָמְרוּ עֲלֵיכֶם רָעָה גְדוֹלָה,** **תְּרִי אַרְבָּעָ מְדוֹת,**

וְלֹא הִיְתָה בָּהֶם מִדָּה חַמִּישִׁית אֲפֹטְרוֹפּוֹם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, וְדָבָרִי בֶּל מַה שֶּׁרֶצֶוּ. (דף ריג ע"ב)

עד שְׁגִיעָה לָהֶם הַמִּדָּה הַחַמִּישִׁית, וְהִיא בְּכֶסֶף
הַכְּבוֹד מִן הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְאַמְرָה עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל טֻוב, וְלֹא הִי פּוֹחָdot שְׁתִּי מִדּוֹת
הַרְאָשׁוֹנוֹת לְדִבֶּר לְפָנָיו, בְּזָכוֹת הַמִּדָּה הַחַמִּישִׁית
שְׁגִימְשָׁלָה לְלִילָה, וַיַּצָּא הַאֵיר לָהֶם. וְלֹכֶן פְּתָחָה,
וְהִיא יוֹם אֶחָד הוּא יָדַע לְה' לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה
וְהִיא לְעַת עָרֵב יְהִי אֹור.

שְׁנִינוּ, (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֲשֵׁךְ
קָרָא לִילָה. וְשֵׁם אָמַר וְחַשֵּׁךְ עַל פְנֵי
תְהוֹם. וְקַשְׁתָה שֶׁלֽוּ עַל שֶׁלֽוּ. בָּא רַבִּי אַלְעֹזֶר לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן אָבִיו וְאָמַר לוֹ, אָבִי מוֹרִי, מַה זֹּה? אָמַר
לוֹ, מִבְּרָאשַׁת עַד ו' דָוֹרוֹת בָּרָא יְהוָה אֶחָד, רֹזֶחֶת
לֹזֶר, ו' שֶׁל שְׁמוֹ נָתַן בּוֹ רֹוח חַכְמָה. עַד כָּאן לֹא
הִיְהָ יָדַע מַהוּ חַשֵּׁךְ. קָם רַבִּי אַלְעֹזֶר וְגַשֵּׁק יְהוָה שֶׁל
אָבִיו.

קם רבי אבא ושאלא, מה זה חישך? סבבו החכמים ולא הגיעו למה ששהאל. עשו מעשה, והגיע קול מלפני רבוז העולים בפסוק זה, (איוב י) הארץ עפתחו, צלמות ולא סדרים ותפע במו אפל. גיהנם מלפני שגברא העולים היה גנוו לרשותם. אווי לרשותם שיזרו בشيخשה האלה את אלה, (ישעה ס) כי הנה החישך יבפה הארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' ולבוזו עליך יראתך. אשורי חילקם של ישראאל שהקדוש ברוך הוא לא ברא להם זה. (תהלים קמד) אשורי העם שבחה לו אשורי העם שה אליהם.

וינגד ליעקב ויאמר הנה בנד יוסף בא אליו. רבי יוסי אמר, מלאך הוא שיחיה עתיד לו אמר טוב על בני ישראאל בSHIFTובו לקדוש-ברוך-הוא בכל צרכותם, בשיבאה קץ המשיח. בכל צרה שתבא עליהם יאמרו למדקה: בניך באים אליה. ויונאו הטובים. אשורי חילקם של ישראאל שגבראו בני הקדוש ברוך הוא, שהם במו מלאכים. (איוב לח) ויריעו כל בני אלהים. הויה מה?

בָּא רְאֵה, מִפְנֵין שֶׁקְרָא תְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַיעַקְבָּר
אֵל? אַתָּה בְּעָלִיּוֹנִים, וְאַנִּי אֲחִיכָּה בְּתַחְתוֹנִים,
[אתה תחיה בתהוניהם, ואני אחיכא אלוה בעליונים]. מה זה אומר?
(בראשית יז) וַיַּעַל אֱלֹהִים מַעַל אֶבְרָהָם. הָאָבוֹת הֵם
מִרְכָּבּוֹת תְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שְׁנַיִן (מיכה יז) תָּגַן
אָמֵת לַיעַקְבָּר חָסֵד לְאֶבְרָהָם. תְּרֵי שְׁתִּי סְפִירֹות
בְּשַׁתִּי מִרְכָּבּוֹת גְּדוֹלוֹת עַלְיוֹנוֹת.

שְׁלִישִׁי יִצְחָק. מה זה (בראשית לא) וַיַּשְׁבַּע יַעֲקֹב
בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק. וּמְשׁוּם פַחַד יִצְחָק
שְׁתִּיהְיָה סְפִירָה, וְתְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שַׁהוּא בְּפָא
כְּבָוד, מִרְכָּבָה עַלְיוֹנָה, וּסְפִירָה שֶׁל יִצְחָק הִיא
מִעַלְיוֹנִים, מִפְרַשְׁת יוֹתָר מִבְּלָל הַסְּפִירֹות שֶׁל
הָאָבוֹת. זה שְׁכָתוֹב וַיַּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו
יִצְחָק.

רְבִי אָבָא פָּתַח וָאמַר, אֱלֹהִי אֶבְרָהָם וְאֱלֹהִי נְחֹרֶב
יַשְׁפְטו בְּגִינִינוֹ אֱלֹהִי אֶבְרָהָם וַיַּשְׁבַּע יַעֲקֹב
בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק. מִפְסּוֹק זה אַתָּה יְכוֹל לְדֹעַת
זה.

וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמֶּטֶה. וְסֹד הַבְּתוּב
 (דניאל יב) וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֹד מִיכְאֵל הַשְׁרָכְדָּל הַעֲמֹד עַל בְּנֵי עַמְּךָ וְהִתְהַעֲמִיד עַת צְרָה. רַבִּי
 שְׁמֻעוֹן אָמַר, זו גְּבוּרַת יְד מִיכְאֵל הַגְּדוֹלָה, בָּמוֹ
 שְׁתַּחַתְּהָרָה מִשְׁתַּחַתְּהָרָה לְהַמְּקֹדֶם לְבָנָן. לְמַיְהָה
 מִשְׁתַּחַתְּהָרָה? מִשְׁתַּחַתְּהָרָה לְמֶטֶה. הִתְהַעֲמִיד הַמֶּטֶה פְּטוּחוֹת
 פְּנִيهָ. לְמַיְלָה הָיָה מִשְׁתַּחַתְּהָרָה, שְׁתַּרְיוֹ הִתְהַעֲמִיד חַבִּיבָה
 עַלְיוֹן.

כִּי חָלֵל יְהוָה קָדְשָׁה אֲשֶׁר אָהָב וּבָעֵל בָּת אֶל
 גָּבָר (מלאכי כ). בְּשַׁהַסְּתָלִיק זַיוֹן מִמְּנוֹ עַל
 חַטְאֵיכֶם, וְלֹא הָיָה לְהַעֲמִיד לְפָנָיו, וְגַרְגַּשָּׁה
 הַמְּלָכָה מִן הַמֶּלֶךְ מִשְׁזִים שֶׁלָּא יָכֹלַה לְהַשְׁאִיר אֶת
 בְּנֵיכֶם בֵּין הָעָמִים לְהַרְגֵּן אֶתְּתֶם, וְהַוָּא הָיָה בָּאָרֶץ
 הַקְּדוֹשָׁה, בָּזָה שְׁיִהְיוּ עָמִים נְכָרִים מִן עַמּוֹ. רֹצֶחֶת
 לוֹמֶר, הַכְּנִים שְׁבִינָה בֵּינֵיכֶם בְּגָלוּת וּבָזְמָן שֶׁלָּא
 הִתְהַעֲמִיד בָּאָרֶץ, וְהִיא בָּאָרֶץ הָעָמִים בְּזַיְוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 גַּשְׁמָרוּ הָעָמִים שְׁסִבְיבָּתֵיכֶם.

לִמְדָנוֹ, אמר רבי יוסף, **שְׁנֵי גְדוּלִים** הִיוּ **תְּחִתָּה**
בַּפְּסָא הַכְּבוֹד הַקָּדוֹשׁ, וְתַרְיִ **שְׁמוֹ** אֶחָד
מִתְּחִמָּה הַזֹּא **מִטָּה**, **שְׁתִיָּה** **שְׁזַרְה** **בָּאוֹצֵר** **שֶׁל** **הַחִיבָּל**.
וְתַרְיִ **אָנוּ בָּגְלוֹת**, לֹא **נִשְׁאַר בִּינֵינוֹ** אֶלְאָ **זֹה** **שְׁהַזֹּא**
מִטְּבָע **שֶׁלֽוֹ**, וְהַזֹּא **חֲתוּם** **מִשְׁמוֹ** **שֶׁל** **הַקָּדוֹשׁ** **בָּרוּךְ**
הָוֹא.

זֹהֵוּ **שְׁבָתָהוּב** (שמות כ) **הַגָּהּ** **אָנְבִּי** **שְׁלִיחָה** **מִלְאָד** **לִפְנֵיךְ**
לְשִׁמְרָד **וְגַזּוֹ**. **לֹא** **לְדִבְרֵךְ**, **אֶלְאָ** **בְּעוֹלָם** **הַבָּא**,
בָּמוֹ **שְׁפִרְשָׁנוּ** **בָּמְקוּמוֹ** **וְהִיא** **הַשְּׁמִירָה** **בַּדָּרָה**, **אָנִי**
הַשְּׁרִיתִי **שְׁכִינָה** **בִּינֵיכֶם** **לְשִׁמְרָה** **אֶתְכֶם** **בָּגְלוֹת**, **וְהִיא**
שִׁמְרָה **אֶתְכֶם** **עַד** (דף ריד ע"א) **שְׁתַבִּיא** **אֶתְכֶם** **לְאֶרֶץְכֶם**
בָּמוֹ **שְׁהִיִּתְם** **מִקְרָדִים** **לֹזָה**. **אֲשֶׁר** **הַכְּנָתִי** - **מוֹשְׁבּוֹת**
מִקְדָּם **לֹזָה**.

זֹוּ **שְׁבִינָה** **מִן** **מַטְטוֹרָוֹן**, **וְגַרְשָׁה** **הַמְּלָבָה** **מִהַּמְלָד**
עַד **שְׁתַטְשָׂוב** **לִמְקוֹמָה**, **וִסְוֹד** - **כִּי** **רַק** **עוֹג** **מִלְדָה**
הַבָּשָׂן **נִשְׁאַר** **מִיִּתְרָה** **הַרְפָּאִים** **הַגָּהּ** **עַרְשָׁוֹ** **עַרְשָׁ** **בְּרֹזֶל**
הַלָּה **הַוָּא** **בְּרַבְתָּ** **בְּנֵי עַמּוֹן**, **בָּמוֹ** **שְׁפִרְשָׁנוּ** **בָּמְקוּמוֹ**.
וְתַדְרָה, **שְׁגָמְשָׁלָה** **לְגָלוֹת**, **שִׁמְרָה** **אֶתְכֶם** **בָּגְלוֹת** **עַל**

צִדְרָה שְׁתַבָּא עַלְיכֶם, עד שְׁכִיבָא וַיְבָנִים אֲתֶכֶם
לְאָרֶץ שְׁגַשְׁבָע לְאָבוֹתֵיכֶם שְׁגַשְׁמָרָה.

רַبִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וַיֹּאמֶר, (רוית) לִי נִי הַלִּילָה וְהִיחָה
בַּבָּקָר אָמִינָה לְגַדְלָה טֻוב יְגַדְלָה. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי,
הַשְׁלִימָה רְחַמִּים עַל הַדִּין. (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתֶה
הָאוֹר בַּי טֻוב. אוֹר וְטֻוב שְׁווִים, שַׁחַוָא מַבּוּעִי
הַגְּחָלִים שְׁיוֹצָא מֵהֶם תִּים וְהַנְּחָלָל שְׁבָעָזָלָם.

שְׁנִינוּ, אָמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן, פָּעָם אַחֲת עַלְיתִי וַיַּדְתִּי
לְהַאֲיר בַּמַּבּוּעִי הַגְּחָלִים, וְעַלָּה אַחֲרִי רַבִּי
אָבָא. אָמֶר לִי, בַּמָּה עַסְקָתָם? אָמְרָתִי לוֹ, בַּפְּסָזָק
הַזָּה (קהלת א) שֶׁבַל הַגְּחָלִים הַזְּלָבִים אֶל תִּים וְתִים
איְגַנְנוּ מְלָא. מִזְיוֹן נִבְרָאוּ כָּל הַגְּדוֹלִים שְׁמֵן הַעוֹלָם,
וּמִזְיוֹן נֹבָעִים כָּל הַגְּחָלִים, הַגְּחָלִים שְׁהָם בַּפְּסָזָק
הַזָּה נִמּוּכִים בְּגָלוֹת הַזָּה, שְׁתַרְיִ חַשְׁךְ וְאַפְלָה,
חַבְתַּה הָאָמ עַשָּׂה לָהֶם, וְאָמ לֹא, הַנְּחָלָל עוֹשָׂה לְבָתוֹ.
גַּרְלָה שְׁגַנִּיה הַוָּא, הוֹא תְּחַת הַקְּדוֹש שְׁשֹׁזְבָב עַל
גַּנִּי הַהִיכָּל, שְׁתַרְיִ חַשְׁךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁהִיה מִמְּנָה
עַלְיכֶם, בְּכָל זָמֵן שְׁהִתְהַגֵּד הַגְּבִירָה עַם הַפְּלָה, הִיה

יוציא ויבא לפניהם מטטרו"ז, והוא מזכיר עבוזתם ליהקדוֹש ברוך הוא באש. באשר התבטלה האש ונלו, הסתלק זיהה, והסתלקה הגבירה מן הפללה. זה לא היה שלם עד שיבא צד אחר שלא היה נמה בגולות.

זה שמו^ת שגנראים יד, היא מבועע לבל, ותמצאה יד הויה"ה, ישעה נתן אין לא קארה יד יהזה, שלא נזבר יד אלא בשם אחד.

בא רבוי אלעזר וישראל לרבי שמואל אביו, ובכה ואמר לו, גילה לי זה הסוד אבי מורי. אמר לו, בזה הפסוק יתגלה לך, (שמות י) כי יד על שם יה מלכחה לה. גם משום הויה"ה, שולטים רוחמים על דין. רוצח לומר, יהיו רצון שיחיה לעוזם במקום הגבורה יד ה' הגדולה מלכחה שהיתה במצרים, ואם לא, היו בדינם.

ובשיבא המשית, יבא בהתחדשות ביד גדוֹלה ויעד כרב בעמלך. בחזק יד הוציאך ה' ממצרים. ובשיבא שם של יד בחזק יד לבדו,

הוא בזמנ שיערד קרב בעמלק, יבא המשיח. רבינו אלעזר מסיע, (וכירה יד) ויצא ה' ונלחם בגויים הרים ביום הלחמו ביום קרב. כ"ס בשכיל יהו"ה.

בא ראת, במה היא יד הגודלה שלא מגיעה לידי הוז העליונה, לאבות הגודלה לא אגנים. ובזו היד יצאו ממצרים משום שמניהם שזה, מונה י' ל' י', ד' לד', שווים זה לזה, שם של היד הגודלה שיצא מהם שווים באוטיותיהם, שמניהם במניהם. שקבלהשתי ידיים, שתיים.

כיצד לא נמנעו זה מזה, ולא שווים? נtabאר שמי אלה שבאותיותיהם יד הם שווים בענין, שנים לא בענינהם מתבאר. מאלו נבראו שמים הארץ ושעמם. ואלו ספירה ראשונה, שהיא כתר עליון. (משל טו) בכל מקום עיני ה' צפות רעים וטובים. הן מסיעות לשם אחד אותן ו' שעה במה אחרות בארץ מצרים. (ראה ציר למעלה) (ר' ריד ע"ב)

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראת אליו בלוז בארץ בגען. רבינו אבא אמר, לו זו

ירושלים הָעָלֵיוֹנָה, שְׁשַׂרְחָה שְׁבִינָה בְּתוֹכָה. אמר יעקב הָעָלֵיוֹן לְמַטָּה, תִּזְנֵן לִי בְּרָכָה שַׁהוּא רֹצֶחֶת, לְהִרְבּוֹת אֲתֶכֶם אָנִי, וְלַתֵּת אֶת הָאָרֶץ לְבָנֵיכֶם. לוֹזֶה יְרֻשָּׁלַיִם הָעָלֵיוֹנָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נָתַן הַשְׁרָחָה יְהוָה בְּרָכָה זֶה עַל יָדֶךָ בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשׁ, אֲבָל מְחוֹזֵז לְאָרֶץ אַחֲרַת לֹא תִּתְחַיֵּה בְּרָכָה.

רְבִי אַל עֹזֶר פַּתָּח וְאָמֵר, (משלי כ) מִבְּרָכָה רַעַתָּה בְּקוֹל גָּדוֹל בְּבָקָר הַשְׁבִּים קָלְלָה תִּחְשַׁב לֹז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא לִיְשָׁرָאֵל אֶחָים וַרְעִים. אַיּוֹ בְּרָכָה נָתַן לָהֶם? שְׁיִהְיוּ עִם זֶה מְתָהוֹר תְּחִתְּ יָדֶךָ, וְלֹהִוָּת עַלְיָהֶם שׂוּמֵר.

אָשָׁרִי חָלְקוּ שֶׁל הָעָם הַמְּתֹהוֹר תְּעוֹה שַׁהוּא עַלְיָהֶם, שְׁגִּנְקָרָאים בְּעָלֵיוֹנִים בְּנִים חַבִּיכִים יוֹתֵר מִהָּעָלֵיוֹנִים. בְּתוּב (דנריים י) בְּנִים אַתֶּם לְהּ, מַהוּ הַכָּל בְּשִׁבְיל זֶה. מַה הוּא? בְּשִׁבְיל שְׁהַשְׁתִּילָם הַשְׁמָם בְּחֹזֶתֶם שְׁלָהֶם, שְׁהָם מְהֻזְלִים.

בָּא רְאֵת, בְּפָנֵי הָאָדָם שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְחִסְפֵּר יוֹ"ד מִמְּנוֹ וְלֹא נִתְקֹזֵן. בָּא אַבְרָהָם

וחיבב את הקדוש ברוך הוא, ואמר לו, בך יתכו
השם, ונמול, ונתקו השם ביו"ד של המילה. בפני
האדם ש"ז של שע"י ודר, חסר יוז"ה, נתקו ביו"ד
של המילה, והוא נקראו בניים לה, בניים קדושים.

ובשיטמאותם את אות הברית הקדושה ומגינסו
לרשויות אחרת, עולח ממו קדשות
החותם, והוא כמו שחריב עולם, וטמא את
החותם שתקו בו שמו של הקדוש ברוך הוא,
ונ הרי הוא החריב את העולם.

רבי אבא היה הולך מקפטקיא, והיה עמו רבי
יוסי. עד שהיו הולכים, ראו איש אחד שהיה
באה ורשם אחד בפניו. אבל אויל להם לרשעים
שירותתו בלי תשובה, שלא יזו ממו הרשם לא
בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ויאמר אליו הגני מפרק והרביתה. רבי אבא פתח
ואמר, פסוק זה (ישעה כט) לא עתה יבוש
יעקב ולא עתה פניו יחוור, וכי איש שאומר טוב
לכון אדם במותו, אם לא ישלים מה שאמרת, פניו

מִתְבִּישׁוֹת, על אחת כמה וכמה מھעליותם לבני אָדָם, שאמ לא מביא כל טוב שאמר על בנו, פניו מתיישבות.

אמר לו הקדוש ברוך הוא, אני ישראל העליון שאני מרכיב ומגדלה, הברכה הוא שנתנו לך ואתנו ארץ זו לבנייכם לא היתה בארץ, לא היה עם כשבא קיז המשיח ויתקן. אמר הקדוש ברוך הוא, לא עתה ימוש יעקב - בעת לא פני יעקב שלמעלה לא מתיישבים משאמר להם אתן, תרי עד עבשו לא היו בידו, והיו פנים מביישות. בעת שלו מסתיע מלפני רפוז השמים והארץ.

כמו שאמרנו, גלחים בעמלך בשישתיהם הказין, ולא יהיה אלא בחזק יד, כמו שהייתה ביום קרב, ויצא ה' וגלחים בגוים הרים, שלו ולא אחר. בעתה שני בניך הנולדים לך - זה ישראל שלמטה שמקומם בגולות, פניו של הקדוש ברוך הוא שנולדו בין העמים. לנו אמר רבינו יוסף, ישראל, בשיהיו בארץ הקדושה של ישראל דברים

בָּאָרֶץ, **בְּשִׁיבָּא** **הַמְּשִׁיחָה** **יִהְיֵי** **עִם** **אֲחִיכֶם** **שְׂגִילֹוּ**
אַחֲרֵיכֶם, **שֶׁלֶא** **נִקְרָא** **גָּלוֹת** **אֶלָּא** **לִמְיַדְתָּהוּ** **דָּר**
בָּאָרֶץ נִכְרִית, **הֵם** **נִקְרָאים** **גּוֹלִים.**

וַיַּזְכֵּרְתִּי **אֶת** **בְּרִית** **יַעֲקֹב** (ויקרא כו), **וְא"וּ** **יִתְרָה,**
תָּבָא **וְא"וּ** **שְׁחַסְתָּלָקָה** **בְּשִׁחְרָב** **הַבִּית,**
וַתִּהְיוּ **סְיוּעַ** **לִיעָקָב** **בְּשֹׁזָה** **יִתְחַתָּה,** **וַיִּתְחַתָּה** **לְבִן** **קָדוֹשׁ**
אָרֶץ **יִרְשָׁת** **עוֹלָם,** **וַיִּהְיוּ** **בְּנֵיו** **בָּאָרֶץם,** **שָׁגְרוּ** **בָּה**
מִקְדָּם **לִזְהָה** **בָּאָרֶץם.** **אֲשֶׁרִי** **חַלְקָם.**

פְּעַת **בְּנִים,** **שְׁקָרָה** **לָהֶם** [תְּחוּיּוֹ הַלְּבִים גְּדוּלִים] **שְׁהַגְּלִוּ**
לְחוֹזֵץ **לְאָרֶץ** **וְגַשְׁבָּחוּ,** **וַהֲתִרְבּוּ,** **וַיֹּאמֶר** **יַעֲקֹב**
הָעַלְיוֹן **לַתְּחַתְּזֹן:** **בְּנִים** **שָׁלֵךְ** **שְׁהָם** **בְּחוֹזֵץ** **לְאָרֶץ**
שְׁגַזְלָדוּ **בָּגָלוֹת** **בְּכָל** **אָרֶץ** **וְאָרֶץ,** **עַד** **שָׁאַנְיָה** **אֶבֶגֶם**
לְמַצְרִים **וְאַעֲשָׂה** **בָּהֶם** **דִין** (דף רטו ע"א) **עַל** **חַטְאֵיכֶם,** **אַיִן**
מַעַלָּה **אֶת** **בְּנֵיךְ** **שְׁגַבְרָאוּ** **בָּגָלוֹת** **בְּחוֹזֵץ** **לְאָרֶץ** **בָּאָרֶץ**
רְחֹזֶקה, **וְאַתְּ** **עַל** **גַּבְעָם** **רְבִים** **וְגַשְׁבָּחוּ** **הֵם** **שְׁלִי,**
בְּשִׁרְאַלְתִּי **גָּלוֹת** **זֹוּ** **שְׁלָהֶם** **וְרִפְאָתִי** **אֶת** **בְּאַבִּיכֶם**
וְשִׁמְעָתִי **אֶת** **קוֹלֶם.** **רְאוּבֵן** - (בראשית כט) **כִּי** **רָאָה** **ה'**
אֶת **עֲנֵי.** **שְׁמַעַן** - **כִּי** **שְׁמַעַן** **ה'** **כִּי** **שְׁנוֹאָה** **אָנְבֵי.**

וְחַשְׁבָת בְּלֶבֶד בְּאֶלֹו יִהְיוּ לְפָנֵי הֶם, וּמַשְׁגַשְׁבוּ
מִמְצָרִים מַלְעַשׂוֹת דֵין, נִעַלְה אָתָם מֵאָרֶץ גָלוּתָם.

רבי אבא אמר, מבאו (ישעה ס) והביאו את כל
אחיכם מכל הגויים מנהה לה'. רוזחה לומר,
כשיהיה הקדוש ברוך הוא בדין במצרים, באותו
זמן יבואו כל העםים מנהה בישיימהעו שמיעה של
הקדוש ברוך הוא, הינו (שם ב) ונחריו אליו כל
הגויים.

שנינו, אמר רבי שמואל, עתיד הקדוש ברוך הוא
לעשות לכל צדיק וצדיק חפה בירושלים,
(ירמיה ט) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כללה,
כשתשוב המלכה למלא ויעשה לה ארוסין. זהו
שכתרוב (שיר נ) צאינה וראינה וגוי ביום חתנתו
וביום שמחת לבו. ביום חתנתו - זה מתן תורה.
וביום שמחת לבו - זה בנין בית המקדש, שיבנה
במהרה בימינו.

ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיה, זה
ישראל למטה, לאבותיהם מרובות

יהיו שמותיהם בסוד שנולדו לאחר מבחן, על שם
שאינם יהיו מקרים ביראה שלם.

למִדְנוֹ, אמר רבי שמעון, ומולדתך - זו ירושלים
של מטה, (ויקרא יח) מולדת בית, בפרשת
עריות. ירושלים למטה. גברים שנולדו זו ירושלים,
אחר זה ישיבו העולים לרbone השמים בירושלים,
בשהתגירו לא נקראו אלא על שם, שהוא בן
ישראל, ולא יקראו כמו שאותיהם, גור
מקופטקיא, אלא בזה ישראל.

לך יהו - צרייך לומר על שם ישראל הם יקראו,
על שם אחיהם יקראו בנהלתם, ובישיבו
לא יקבלו ירשחה אלו עם ישראל הארץ, ויטל כל
שבט ושבט את שלו, והأنשי מפנה, כל אחד
לפי מנינו.

ואני בבאי מפדן מטה עלי רחל בדרכו וגוי. רבי
אבא פתח, (ירמיה לא) בה אמר ה' קול ברמה
בשם וגוי. מה בתוב אחורי? בה אמר ה' מנעי
קוולד מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכיר לפעלהך

ונז'ו ישבו בָּנִים לְגַבּוֹלָם. לא אמר יישבו, אלא
ישבו, כבר שׁבו.

בא ראה, אמר רבי אלעזר, בשעה שיחיה דין על
ההר, התעטטר הגבירה על ההר, והיא סבירה
שבנייהם אובדים בדין, וסוד - (ישעה נד) רבי עקריה
לא י└דה פאתני רנה וצחלי ונז'. למדנו, רבים יהיו
בני הפסא משלה, זהו שבותם כי רבים בני
שוממה מבני בעולתה. תשיב הגבירה לבעליה, ובריה
יד) ביום ההוא יתיה ה' אחד ושמו אחד.

מקדם לבן תאמר הגבירה לקדוש-ברוך-הוא,
איפה הבנים שלי? הוא יאמר לה, הם
בדין. היא תהשש מהם אובדים בדין, ובזה על
הדין של בנית, כי תרי תרבה יש לך לקחת מפני
בשלהם, שהיתה עם, ותרי שבי מארץ אויב.

ובci לא היה יודע שאמו מטה? שם היה עמה
בשפתה. אלא יאמר ישראל העליון,
בשتاب נאלת ישראל, תטעור הגבירה,
ותטעור בנסת ישראל ותערך קרב עם העמים,

וַיָּמֹתוּ מֵהֶם, וַיִּתְקַרְבוּ בַּמְעֵט לְבָא אֶרֶץָה. יָאמֶר
לְהָ תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּשֵׁהִיא בֹּכֶה: אֶל תִּפְחַדְיָ
יְשַׁ שְׁבָר לְבָנִים שְׁמַתוּ עַל שְׁמֵי, הָאֶחָרִים הָרִי שְׁבָר,
אֶלָּו יִשְׁזֻבוּ לְתִיחַת הַמְּתִים.

מִתָּה עַלְיָ רְחֵל. מִתָּה עַל יְחִיד שְׁמוֹ שֶׁל תְּקִדּוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא. וְלֹכֶן נִאָמֶר בָּעוֹד בְּבָרַת אֶרְץ
לְבָא, שְׁמַתוּ עַל יְחִיד שְׁמוֹ שֶׁל תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מַחֲזִיא לְאֶרְץ, בְּאֶרְץ זוֹ לֹא יָמֹת אֶחָד מֵהֶם.

שְׁנַיְנוּ, אָמֶר רַבִּי אָבָא, עַתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְעֶרֶב
קָרְבָּ בְּדָרְךָ אֶפְרַת וַיָּמֹתוּ מֵהֶם עִם רְבָבָ
וְאַחֲרֵכֶד יָקוּמוּ בְּתִיחַת הַמְּתִים. יוֹתֵר שְׁלָטוֹן יְהִי
לְהֶם שְׁמַתוּ בְּדָרְךָ זוֹ מִבְּלַ שְׁהִיה לְפִנֵּיהם
בִּירּוּשָׁלַיִם.

וְלֹא מֵה נִקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם תְּקִדּוֹשׁ (דף רטו ע"ב) שֶׁל מָקוֹם
זה לְחַמָּס? מִשּׁוּם שַׁהוּא מִשּׁם תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא שָׁבָר, שְׁיָמֹתוּ שֵׁם עַל שְׁמוֹ י"ד, שְׁיָמֹתוּ שֵׁם
עַל שְׁמוֹ י"ה, לְחַמָּס בְּגָלוֹת, בְּשִׁבְיל שַׁהֲוָא מִשְׁמוֹ
שֶׁל תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מַי אֱלֹהָה. רַبִּי
אָבָא פָּתָח, (ישעה מט) וְאָמְרָת בְּלֹבֶבךְ מַי יָלֵד
 לְיַי אֶת אֱלֹהָה. מַה רְצָח בָּזָה? **יִשְׂרָאֵל** שְׁלַמְתָה רָאָה
 שְׁיִבָּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו, בְּשִׁיבָּאוּ (שם יא) מַעֲלִים
 וּמַשְׁגַּעַר וּמַחְמָת וּמַאיִם הַיִם, וַיַּתְבִּגְשׁוּ בָּלָם וַיְהִי
 רַבִּים, הָאָמֵר הַשְׁכִּינָה: מַאיִפה כָּל אֱלֹהָה, וְאֵין בְּהָם
 פְּסֻול מִבְנֵי נָבָרִים? יֹאמְרוּ לוֹ, אַנְחָנוּ בָּלָנוּ מִבְנֵי
 וְאֵין בָּנוּ נָבָרִי עַמָּנוּ, שִׁיפְרְדוּ זֶה מִזָּה וַיְבָרוֹת אָתָם
 כֶּאָחֶר, וַיַּתְגִּירּוּ, וַיִּשְׁזַׁבוּ גְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
 כֶּאָחֶר.

שְׁנַיְנוּ, קְשִׁים גְּרִים לִיְשָׂרָאֵל כִּסְפְּחָת בְּעֹזֶר הַחַי,
 לְאָרְצָם. בְּתוּב (שם יד) כִּי יַרְחָם ה' אֶת
 יַעֲקֹב וּבָחר עוֹד בִּיְשָׂרָאֵל [וְנוּ] וְגָלוֹת הַגָּר עַלְיָהָם
 וְנִסְפְּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב. כִּשְׁיִשְׁזַׁבוּ לְאָרְצָם הַבְּנִים
 וְתַהְיָה בְּינֵיכֶם אֲחָבָה, יְהִי ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד,
 יַתְלִלוּ גְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִי לָהֶם כִּסְפְּחָת
 כְּבָשָׂרִים.

ובכל כך למה? בא שמע, אמר רבי שמעון, על תחומי הארץ של כל אחד יהיה רצון לדיר הארץ ישראל יותר תבירים בטוב (שם נד) ויתדריך תזקי. רוצחה לומר, תיתרות שחיו עמד מהתחלת, חזקי אוטם, ועוזר להם יותר משאר העמים בכובול, שאתה הסתבלת לחזק אוטם בכל העמים האחרים, יהיה רביהם.

ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתנו לי אלhim בזה. רבי שמעון שנה, מכאן (דברים י) זו את התורה אשר שם לפניبني ישראל. יאמר ישראל למתה, בפיישראל עליהם מלמעלה, בני הם, שפטנו לי מקודש ברוך הוא תורה, כמה שדרתם ומנהיגיהם אמתאים בהנחות התורה [שנתמי להם.

בא ראת, בשינוי ישראל תחת גנפי השכינה, התורה] שלם נקראות זה, זהו שבר טוב (שמות טו) זה אליו ואנווה. ובכל זמן שלא היה דוד מדבר תחת גנפי השכינה דבר זה, אלא מתגנא מה שיחיה, נקראות זאת.

רַב נְחַמֵּן אָמַר מִבָּאָז, (תְּהִלִּים כ) אָם תְּחִנָּה עַלִּי
מְחִנָּה לֹא יִרְאָה לְבִי וְנוּ' בָּזָאת אָנִי בָּזָתָה,
זֹאת - זוֹ תֹּרַה תְּהִיחָה לְכַשְּׁיבָא הַמְּשִׁיחָה, וְלֹכְן (שיר
כ) וּקוֹל הַתֹּורַה נִשְׁמָע בָּאָרֶץָנוּ. לִפְתָּח גִּמְשָׁלָה הַתֹּורַה
לְגַזְּלָל? מַה גַּזְּלָל קְזָלָל עֲרָב - אָפְּ דְּבָרִי הַתֹּורַה
קְזָלָם עֲרָב, וְתַקְוָלַת הַזָּהָר יְהִיחָה בְּכַשְּׁיבָא הַמְּשִׁיחָה לִיּוֹם
תְּהִדִּין.

לְמִדְנָנוּ, הַגְּנָצִינִים נִרְאוּ בָּאָרֶץ עַת הַזָּמִיר הַגִּיעַ וּקוֹל
הַתֹּורַה נִשְׁמָע בָּאָרֶץָנוּ. הַגְּנָצִינִים - אַלְוִי
הָאָבוֹת שֶׁל הַמְּרֻבָּבָה שֶׁמַּן הַעוֹלָם הִם יִקְוִמוּ
וַיִּתְּרָאוּ. עַת הַזָּמִיר הַגִּיעַ - הַתְּשִׁבְחוֹת שִׁיחָבָחוּ
הַלְּוִיִּם בְּשִׁישָׁוּבוֹ לְעַבּוֹדָתָם בְּבִתְחִילָה. וּקוֹל הַתֹּורַה
- אֲשֶׁר נִתְּן לִי אֱלֹהִים בָּזָה, דְּבָרִי תֹּרַה שְׁהָם
עֲרָבִים בְּקוֹל הַתֹּורַה הַזָּהָר, זֶה וּזְאַתָּה תֹּרַה שְׁזָיוּם.

מָה רֹצֶחֶת לוֹמֶר? וִסְוָד הַדָּבָר - בְּזָמָן שֶׁלֹּא תְּהִיוּ
תְּחִתָּת בְּגַפִּי הַשְּׁבִינָה, א' שֶׁל זֹאת יוֹרֶד, וְהוּא
מִתְחַת לְבָל, וַעֲזָלה ה' שֶׁל זֶה אֶל וְאֶנוּהוּ מִשְׁחָרֶב
הַבִּיטָה, שְׁה"א לֹא יִכְלֶה לְדוֹר וְלֹהִיות בֵּין עַמִּים

נברים, ש"א קדושה חותובה מן השם. ה"א אלף: ה"א עדיפה בקדשה, א' עדיפה לאוთיות. בשישובו ישראל לארכם, ה"א קדושה שהיा חותובה מן השם של הקדוש ברוך הוא, תשוב בזה ויצא מניון מתקן.

רבי אבא פתח ואמר, (שעה ט) מי מדד בשעלוי מים ושםם בזרת התבון. זה תורה, שנין בביבול ז' לר' ר' לית, ז' לה', זרת של הקדוש ברוך הוא בישש מאות שבעים שנים. מכאן מן השמים ועד הארץ, ביצדר? תורה, זורת ויה ה"ו תר"ז. הקדמה ה' לו' והקדמה ז' לית, ת' לר', ר' לו', (שמות בח) רביע יהיח כפול זרת ארבו זורת רחבו כפול.

ויאמר קחם נא אליו ואברכם. יאמר, מטהיו מתעסקים בדברי תורה והיתה מדחה זו בין חכמיהם, אברך אתם, והסוד - (בראשית לב) ויאמר אליו מה שמד ויאמר יעקב. ויאמר (דף רטו ע"א) מה זה תשאל לשמי. ויאמר יעקב, מניין זה למניין הראzon שלפנינו, כמו שפרשנו במקומו.

וְסֹד אַחֲר - וַיִּשְׁאֵל יַעֲקֹב וָגו', וַיֹּאמֶר לְמֹה זֶה תְּשַׁאֲל לְשָׁמֵי וַיִּבְרֹך אֶת־זֶה שְׁמָם. זֶה לֹא עֲתִיד, אֶלָּא בְּזֹאתוּ שֶׁל זֶה לַבְרֹך אֶת־זֶהם. וְסֹד גָּדוֹל שֶׁנִּי בָּמֶקְומָם שֶׁל הַפְּסֻוק הַזֶּה, אֶבְל לֹא בָּאָתִי לְפָנֶיךָ אֶלָּא לְהַשְׁמִיע פָּסֻוק זֶה שָׁאָמַרְתִּי מִלְּפָנֵי שָׁאָמַרְתִּי לְךָ שְׁהַתּוֹרָה נִקְרָאת זֶה. בְּתוּב (שופטים ח) זֶה סִינִי מִפָּנֵי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁגְתְּנָה תּוֹרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה, (שמות לב) בַּי זֶה מֹשֶׁה הָאִיש, (שמות טו) זֶה אֱלֹהֵי וְאָנוּהו. הַתּוֹרָה הִתְהַדֵּדָה מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וְעַיִן יִשְׂרָאֵל בְּבָדו מַזְכָּן וָגו'. וְלֹכֶן אֵינֶנֶד מַזְכָּא בְּמוֹתָו, וּבְשִׁיחָיו בְּגָלוֹת כָּל זָמֵן הַחֲרֵבָו הַזֶּה, יָזְדָקָנו, וְלֹא יוּכְלוּ לְרֹאֹת פָּנֵי שְׁבִינָה עד שְׁתַבָּא בָּהֶם רִוח אַחֲרָת.

מִקְדָּם לֹכֶן גַּטְמָאו בָּאָרֶץ הַעֲמִים וְלֹא הִי בְּדָרְכֵי הַתּוֹרָה בֶּמו שְׁהִי צְדִיקִים לְלַכְתָּה, וּיְשַׁבּו זָמֵן רַב בֵּין גְּבָרִים דָּזָר אַחֲרֵי דָזָר וְלֹמְדו מַדְרָכֵיהם. בְּשִׁישָׁבו פָּנֵי הַשְׁבִינָה לְאָרֶצָם, בְּתַחְלָה לֹא יוּכְלוּ

לְרֹאֹת פָנִים שְׁבִינָה עַד שִׁיאַתּוֹ הַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא
רֹיחוֹ לְהֶם.

רַבֵּי חִיָּא פִתָּח, (יְחֻקָּל לו) וְאַתְּ רֹוחִי אֶתְנוּ בְּקַרְבָּכֶם.
וְאַחֲרֵ בָּה, וְעַשְׂיוֹתִי אֶת אָשָׁר בְּחַקֵּי תְּלִיכָו
וּמְשִׁפְטִי תְּשִׁמְרוּ וְעַשְׂיוֹתָם. מְאַחֲרֵ שִׁיאַתּוֹ רֹוחָות
בְּכֶם וְגַם קָדְשָׁתְךָ, בְּדִרְכֵי תְּלִיכָו וְתְּתַהֲלִיכָו.

לֹא יָכַל לְרֹאֹת. רַבֵּי אָבָא פִתָּח וְאָמַר, (משלי יז)
בָּאוֹר פָנִים מִלְּךָ תְּיִם וְרַצְוֹנוֹ בְּעֵב מֶלֶךְ.
כְּשִׁיקְבָּלוּ פָנִים שְׁבִינָתוֹ שֶׁל הַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא,
וַיַּתְעַסְּקוּ בָאָתָן מִרְכְּבּוֹת שְׁמָהּ חִוּת הַעוֹלָם.

בָא רַיָּה, לֹא תִמְצָא בְפִסְוּקִים הָלָלוּ בְלָם
לְשׁוֹן אֶלְאֶלְאָנְשִׁים, (תְּהִלִּים עא) גַם לְשׁוֹנִי
בָל הַיּוֹם תִחְגַּה צְדִקָתְךָ. וְלֹא תִמְצָא
בְפִסְוּקִים הָלָלוּ בַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא, וּמְשׁוּם
בָה יִשְׁׂבוּ לְאַרְצָם וַיִּתְאַמְּרֵם הַקָדוֹשׁ בָרוּךְ
הוּא רֹיחַ חַבְּמָה, לְשׁוֹגֵם תְּחִיה תְּמִיד. (עד כאן

איןנו מן הזהר)

וַיֹּחִי יַעֲקֹב וְגַם. רַبֵּי חִיא פָּתָח וֹאמֶר, (ישעה ס) וַעֲמֵד בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אָרֶץ וְגַם. אֲשֶׁר יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכֶּל אֶמֶת עַזְבֵּד עֲבוֹדָה פּוֹכָבִים וּמְזֻלָּות, שַׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא קָרָא אָתֶם צְדִיקִים לְהֹרִישׁ לְהַם יִרְשַׁת עוֹלָם בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַתְעִנֵּג בְּאַתָּה עוֹלָם, בָּמוֹ שְׁבַתּוֹב (ישעה נח) אֲזַהַתְעִנֵּג עַל הֵן. מָה הַטְעָם? בְּגַלְל שְׁגַדְבָּקִים בְּגַוְתָּפָת שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׁבַתּוֹב (רכרים ד) וְאַתָּם תְּדַבְּקִים בְּהֵן אֱלֹהִיכֶם חַיִם בְּלֹכֶם הַיּוֹם.

רַבֵּי יַצְחָק פָּתָח וֹאמֶר, וַעֲמֵד בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אָרֶץ, פְּסֻוק זֶה הוּא סֹוד עַלְיוֹן בֵּין קוֹצֶרֶת הַשְּׁדָה, שְׁהָרִי בְּסֹוד הַאֲגָדָה שְׁנָה רַבֵּי שְׁמַעַן שְׁירַשְׁת הַיְרָשָׁה הַעַלְיוֹנָה שֶׁל אַתָּה אָרֶץ, אֵין מַי שְׁיוֹרֶשׁ אַתָּה פָּרֶט לְאַתָּה שְׁגַדְרָא צְדִיק. וְשֶׁל הָרֶץ הוּא, וְאֵין מַי שְׁיוֹרֶשׁ אַתָּה פָּרֶט לְאַתָּה שְׁגַדְרָא צְדִיק, שְׁהָרִי הַצְדִיק יוֹרֵשׁ אֶת הַגְּבִירָה וְאֵין שְׁהָרִי הַגְּבִירָה גְּדַבְּקָת בּוֹ לְהַתְבִּישָׁם, וְהַצְדִיק יוֹרֶשׁ וְדָאי אֶת הַגְּבִירָה הַזֹּה.

אָפַכְאֹן, בְּחַבִּיבוֹתָךְ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לִיְשָׁרְאֵל אָמַר וַעֲמֵד בְּלָם צְדִיקִים. וְלֹבֶן
לְעוֹלָם יִרְשֶׁוּ אָרֶץ, רְאוּיוֹם לִירְשֶׁ אֶת הַגְּבִירָה. מִה
הַטּוּם נִקְרָאוּ צְדִיקִים, וּמִה הַטּוּם יוֹרְשִׁים אֶת
הַגְּבִירָה? מִשּׁוּם שְׁגָמוֹלִי, בֶּמוֹ שְׁשָׁנִינוֹ, בֶּל מִי
שְׁגָמוֹל וְנִכְנָס [גְּבִירִית הַקָּדָשׁ וְנִכְנָס בְּיוֹ] בִּירְשָׁה זֹו וַיַּשְׁמַר
אֶת הַבְּרִית הַזֹּוּ, נִכְנָס וַיַּדְבֵּק בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְנִכְנָס
בְּצִדְיקָה זוּ, וְלֹבֶן נִקְרָאוּ צְדִיקִים, וַיַּעַל בָּהּ לְעוֹלָם
יִרְשֶׁוּ אָרֶץ. אַיזֹו אָרֶץ? זֹו אָרֶץ הַתְּהִימָּה.

תְּזַרְעֵל וְאָמַר, נִצְרָמָה מִתְּעֵדָה יְדֵי לְהַתְּפִאָר. נִצְרָמָה
מִתְּעֵדָה - עֲנָה מִאוֹתָם עֲנָפִים שְׁגָטוּ הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְרָא אֶת הַעוֹלָם, שְׁבָתוֹב (בראשית ב)
וַיַּעֲטָע ה' אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדָן מִקְרָם, וְאָרֶץ זוּ הִיא אֶחָד
מֵהֶם, וּמְשׁוּם בָּהּ נִצְרָמָה מִתְּעֵדָה יְדֵי לְהַתְּפִאָר.
דָּבָר אַחֲרֵי וַעֲמֵד בְּלָם צְדִיקִים - זה יַעֲקֹב וּבְנָיו
שִׁירְדוּ מִצְרִים בֵּין עַם קֶשֶׁי עַרְף, וְגַמְצָאוּ
בְּלָם צְדִיקִים, וְלֹבֶן בְּתֻובָה לְעוֹלָם (דף רטו ע"ב) יִרְשֶׁוּ
אָרֶץ, שְׁפָטָם עַלְוָה לְרַשְׁת אֶת הָאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה.

וַיְהִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרַיִם. לְמֹה פָּרָשָׁה זוֹ סְתוּמָה?
רַبִּי יַעֲקֹב אָמֵר, בְּשָׁעָה שְׁמַת יַעֲקֹב, נִסְתָּמָנוּ
עִינֵיכֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר, שֶׁאָז יַרְדוּ
לְגָלוֹת וְהַשְׁתַּעֲבְדוּ בָּהֶם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, מַה בְּתוֹב לִמְעָלָה? וַיַּשְׁבַּת
יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בָּאָרֶץ גַּשְׁנִין וַיַּאֲחַזֵּוּ בָהּ
וַיַּפְרוּ וַיַּרְבוּ מְאֹד, וּבְתוֹב וַיְהִי יַעֲקֹב, שֶׁלֹּא רָאִי
לְהַפְרִיד בֵּין זה לֵזֶה. מַה הֵם עַוְמָדִים בַּתְּפִנּוּקִים
שֶׁל מִלְכִים וּמִקְבְּלִים לְעֵצָם עַנְגָּוּ וּבְסֻופִים, אֲפִ
יַעֲקֹב גַּם עֹזֶד בַּתְּפִנּוּקִי מִלְכִים בַּעֲנָגָוּ וּבְסֻופִים
לְעֵצָמוֹ, לֹא נִפְרֵד זה מֵזֶה.

וְכַאֲזַנְתָּא וַיְהִי, שְׁהָרִי כָּל יָמָיו לֹא נִקְרָא וַיְהִי,
מִשּׁוּם שֶׁבְּלִי יָמָיו הִי בְּצָעָה, בְּצָעָר גַּמְצָאוֹן,
בְּתוֹב עַלְיוֹ (איוב ג) לֹא שְׁלֹוֹתִי וְלֹא שְׁקֹטָתִי וְלֹא
נִחְתִּי וַיָּבֹא רָגֶז. אַחֲר שִׁירֵד לִמְצָרִים נִקְרָא וַיְהִי.
רָאָה אֶת בְּנוֹ מֶלֶךְ, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵיו צָדִיקִים
וּבְלָם בַּתְּפִנּוּקִי וְתַעֲנוּגּוֹת הָעוֹלָם, וְהֵיא יוֹשֵׁב
בִּינֵיכֶם בֵּין טֹב שְׁזֹקֶט עַל שְׁמָרִיו, וְאָז נִקְרָא

וַיְחִי יַעֲקֹב, וְלֹא הָפִיד בֵּין וַיִּפְרֹא וַיִּרְבֹּה מִאֵד לְבֵין
וַיְחִי יַעֲקֹב, וְכֵד רָאוּי.

שֶׁבַע עִשְׂרָה שָׁנָה. מַה הַטּוּם שֶׁבַע עִשְׂרָה שָׁנָה?
אֶלָּא אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, כֹּל יָמֵי יַעֲקֹב הָיו
בָּצָר. בָּצָר עַבְרָ אָוֹתָם בְּהַתְּחִלָּה. בַּיּוֹן שְׁרָאָה
אֶת יוֹסֵף וְהִיא עוֹמֶד לְפָנָיו, כַּשְׁיַעֲקֹב מִסְתַּבֵּל
בַּיּוֹסֵף, הִיה נִשְׁלָם בְּנֶפֶשׁ בָּאֶלוֹ רָאָה אֶת אָמוֹ שֶׁל
יַוְסֵּף, שְׁיִפְיוֹ שֶׁל יוֹסֵף דָוַמָּה לִפְנֵיהֶן שֶׁל רְחִיל, וְהִיא
מִדְמָה בְּעָצָמוֹ בֶּמוֹ שֶׁלֹּא עַבְרָ עַלְיוֹ צָעֵר בִּימָיו.

וּכְשִׁיּוֹסֵף נִפְרֵד מִמְּנוֹ, אוֹ הַתְּקִינִים בָּוֹ, לֹא שְׁלִוְתִּי
וְלֹא שְׁקָטְתִּי וְלֹא נְחַתִּי וַיָּבֹא רָגֶז, שְׁזָה
הִיה קָשָׁה לַיַּעֲקֹב מִבַּל מַה שְׁעַבָּר. וּבָזְמָן שִׁיּוֹסֵף
נִפְרֵד מִמְּנוֹ מַה בְּתוֹב? (בראשית לו) יוֹסֵף בָּן שֶׁבַע
עִשְׂרָה שָׁנָה הִיה רַעַח וְגוֹ. וְכֵל יָמֵי יַעֲקֹב לֹא הִיה
לֹז צָעֵר בָּהּ, וְהִיה בּוֹכֶה כֹּל יוֹם עַל אָוֹתָן שֶׁבַע
עִשְׂרָה שָׁנָה שֶׁל יוֹסֵף.

מַה הַשִּׁיבּוּ לוֹ? (שם מו) וַיֹּוֹסֵף יִשְׁית יָדוֹ עַל עִינֵיכֶם.
תָּרִי לְךָ שֶׁבַע עִשְׂרָה שָׁנִים אַחֲרוֹת בְּעֲנִיגִים

וְתִפְנוּקִים וְהַנְּאֹות וּכְפוּפִים. זה שֶׁבֶתּוֹב וַיְחִי
יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבָּע עָשֵׂרָה שָׁנָה וּנו'. שְׁנִינָה,
שְׁכָל אָזְטָן שְׁנִים שְׁבִינָה בְּבוֹדו' שֶׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הֽוּא גַּמְצָאָה עָמֹד, וְלֹכֶן אֶלְוֹ נִקְרָאוּ חִיִּים.

בָּא רְאָה, בְּתוֹב וְתִחִי רֹוח יַעֲקֹב אֲבֵיכֶם. נִרְאָה
תְּנִיחָה שְׁבִתְחָלָה מִתָּה תִּירְאָה אָזְטָה הָרֹוח שֶׁלּוּ
וְלֹא תְּנִיחָה מִתְכִּינוֹ לְקַבֵּל רֹוח אַחֲרָת, שְׁתַרְיִ רֹוח
שְׁלַמְעָלָה לֹא שׂוֹרָה בְּרִיקָנוֹת. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי,
שְׁבִינָה לֹא שׂוֹרָה אֶלְאָ בָּمְקוּם שֶׁלִּם, וְלֹא בָּמְקוּם
חִסְרָה, וְלֹא בָּמְקוּם פָּגּוּם, בָּמְקוּם עַצּוּב, אֶלְאָ
בָּמְקוּם שְׁהַתִּבּוֹן, בָּמְקוּם שְׁמָחָה, וְלֹכֶן בְּכָל אָזְטָן
שְׁנִים שְׁיוֹסָף נִפְרֵד מִאָבִיו יַעֲקֹב תְּנִיחָה עַצּוּב, לֹא
שְׁרָתָה בּוּ שְׁבִינָה.

שְׁנִינָה, אָמָר רַבִּי אֶלְעָזֶר אָמָר רַבִּי אָבָא, בְּתוֹב
(תהלים כ) עָבְדוּ אֶת ה' בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו
בְּרִנְנָה. לְהַזְכִּיאָה, שְׁאֵין עֲבוֹדָת הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
אֶלְאָ מִתּוֹךְ חֶדְיוֹת. שְׁאָמָר רַבִּי אֶלְעָזֶר, אֵין שְׁבִינָה
שׂוֹרָה מִתּוֹךְ עֲצֻבּוֹת, שְׁבִתּוֹב (מלכים-ב') וְעַתָּה קְחוּ

לִי מְנָגֵן וַתִּהְיֶה בְּנָגֵן הַמְנָגֵן. מְנָגֵן מְנָגֵן שְׁלֵשׁ פְּעָמִים לִשְׁם מַה? בְּדִי לְעוֹזֵר רוח מְשֻׁלְמֹת הַפְּלֵל, שֶׁהוּא רוח שְׁלֵם.

אמָר רַבִּי אָבָא, שֵׁם שְׁנִינוּ, הַכָּל גַּמְצָא מַאֲרֶבֶעָה צְדִידִים, וְכָל הַשְׂרִישִׁים שֶׁל הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים בְּהֶם אֲחוֹזִים. וְשְׁנִינוּ, זה גְּבָנָם וְזוֹה יָצָא, זה סְתִוָּם וְזוֹה מִפְרֵשׁ, אֲחוֹז אֶחָד בְּחַבְרוֹ, וְהֶם אָבוֹת הַפְּלֵל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמָר, (דברים י) רק בְּאַבְתִּיךְ חַשְׁקָה/. בְּתֹוב בְּאַבְתִּיךְ, מִמְשֵׁשׁ שְׁלֵשָׁה, וּמִשְׁמָעָן שְׁבָתוֹב רק - רק מִמְשֵׁשׁ, וּמְאֵלה גְּפָרִידִים וּגְאֲחוֹזִים בְּלָשָׁאָר הָאֶחָרִים וּעוֹלִים הָשָׁם לְהַתְעִטָּר.

שְׁנִינוּ, אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, מִן הַיּוֹם שַׁהְתִּעַלְהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן מִהְמַעֲרָה, הַדְּבָרִים הַלְּלוּ לֹא גַּתְּבָפוּ מִן הַחֲבָרִים וּבְסֹדוֹת עֲלִיּוֹנִים הַיּוֹם מִסְתְּבָלִים וּמִתְגָּלִים מִבִּינֵיכֶם, בָּאַלּו שְׁגַתְנוּ בְּאוֹתָה שְׁעָה בְּהַר סִינֵי, אַחֲר שְׁמַת בְּתֹוב (נְרָאשִׁית ח) וַיַּסְבֵּרוּ מַעֲינּוֹת (דף ריו ע"א) תְּהֻום וְאַרְבּוֹת הַשְׁמִימִים,

וְהִי חַבְרִים מִרְחָשִׁים דְּבָרִים, וְלֹא מִתְקִימִים בָּהֶם.

שְׁיוּם אֶחָד הִיה יוֹשֵׁב רַבִּי יְהוֹדָה עַל פִּתְחָה שֶׁל
טֶבֶרִיה וְרָאָה שְׁנִי גִּמְלִים שְׁמָעָלִים בְּגַדִּי
צָמָר מִעַל הַכְּתָפִים. נִפְלֵל הַמְּשָׁא שֶׁל בְּגַדִּי הַצָּמָר,
וּבָאוּ צְפָרִים, וְעַד שֶׁלֹּא הָגִיעוּ עַלְיָהֶם, הַתְּבִקֻעוּ.

אַחֲרֵי כֵּן בָּאוּ בְּמַה צְפָרִים, וְהִי הוֹלְכִים
אַחֲרֵיכֶם, וְשָׁהוּ [נוֹרָקוּ] אֹזֶתֶם בְּסֶלֶע, וְלֹא
הַתְּבִקֻעוּ, וְהִי צוֹנִים לְהֶם וְלֹא הִי נְפָרִדים.
שְׁמָעוּ קֹול אֶחָד עַטְרָת הַעֲטָרוֹת שׂוֹרָה בְּחַשְׁבָּה
וְהַבָּעֵלים בְּחוֹזֵץ.

עַד שְׁהִיה יוֹשֵׁב, עַבְרֵי אִישׁ אֶחָד, הַשְׁגִּיחַ בָּהֶם
וְאָמָר, לֹא קִים זֶה מֵה שְׁבָתוֹב (בראשית טו)
וַיִּרְדֵּךְ הַעִיט עַל הַפְּגָרִים וַיִּשְׁבַּת אַתְּם אֲבָרִם. אָמָר
רַבִּי יְהוֹדָה, וְהִרְיֵי עֲשֵׂינו וְלֹא הַתִּפְרֹדוּ. חַחְזִיר
רָאשׁוֹ אֶתֵּן הָאִישׁ וְאָמָר, עָדֵין לֹא מִרְטֵת זֶה
רָאשׁוֹ שֶׁל אֲדוֹנֵינוֹ וְעָדֵין לֹא הַקְרִית אֶת הַגְּבִירָה.

רַץ אֲחִרְיוֹ שֶׁלֶשָׁה מֵילִין וְלֹא אָמַר לוֹ. חֶלְשָׁה דַעַתּוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה.

יום אחד נרדם תחת עץ וראתה בחלומו ארבע כנפים מתknות ועולה עליו רבי שמעון וספר תורה עמו, ולא השאיר כל ספרי הסודות הعليונים ואגדה שלא העלה אותם עמו, והעלה אותם [זיהלו אותו] לركיע, וראתה שהוא מتابשה מהעינים ולא התבילה.

בְּשַׁהְתַּעֲזֵר, אמר, ונדי משמחת רבי שמעון, **הַחֲכָמָה הַסְּתָלָקָה מִן הָאָרֶץ.** אווי לדור שהאבן הטובה זו, שהיו נראים [מתאחרים] ממנה וסומבים עליה עליונים ותתונים, נאבה מהם.

בָּא אֶל רַבִּי אָבָא, ספר לו. הרים רבי אבא את ידיו על ראשו ובכה ואמר, רבי שמעון לחיים שטוחנות ממנה מן טוב כל יום ולוקטים אותו, בכתוב (במדבר יא) הטעית אסף עשרה חמרים, ועבשו הרחים ומהן הסתלקו ולא נשאר

מִמְנוּ בְּעֹלֶם, פָּרֶט לְמַה שְׁבָתָוּב (שמות טז) קח
צְנַצְנַת אַחֲת וִתְּנַזֵּן שְׁמָה מְלָא הַעֲמָר מִן וְהַנְּחָ
אָוֹתָו לְפָנֵי ה' לְמַשְׁמָרָת. וְאַלּו בְּהַתְּגִלוֹת לֹא
כְּתוּב אֶלָּא לְמַשְׁמָרָת, לְהַצְנָעָה. עַבְשׂו מַי יְבֹל
לְגִלוֹת סְזָדוֹת וּמַי יְדֻע אֹתָם.

לְחַשׁ לו לְרַבִּי יְהוֹדָה בְּלַחַשׁ, [אמֶר לו רַבִּי אַבָּא] וְדָאי
אָוֹתָו אִישׁ שְׁרָאִית הִיה אֶלְיָהו, וְלֹא רְצָח
לְגִלוֹת סְזָדוֹת בְּדִי שְׁתִּדְעַ אֶת שְׁבָחוֹ שֶׁל רַבִּי
שְׁמַעַן שְׁהִיה בִּימֵיו וַיְבִּפּוּ הַדָּזָר עַלְיוֹ. אָמֶר לו,
מְסֻפִּיק לְבִּבּוֹת בְּבִיה עַלְיוֹ.

רַבִּי יְהוֹדָה הִיה בָּזֶבֶחֶת כָּל יוֹם עַלְיוֹ, שְׁהָרִי גְּפִינְשָׁ
עַמוֹ בְּאֶדְרָא הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל רַבִּי שְׁמַעַן
וּשְׁאָר הַחֶבְרִים. אָמֶר לו, אוֹי שֶׁלֹּא הַסְּתָלְקָתִי
אָוֹתָו יוֹם עַם אֹתָם שֶׁלֹּשֶׁה שְׁהָסְתָלְקוּ, וְלֹא
לְרֹאֹת דָזָר זוּת, שְׁהָרִי מְתַהְפֶה.

אָמֶר לו, רַבִּי, אָמֶר לו, בְּתוּב (שם כח) זַהֲם יְקַחְוּ
אֶת הַזְּהָב וְאֶת הַתְּבָלָת וְאֶת הַאֲרָגְמָן וְאֶת
תּוֹלְעַת הַשְּׁנִי וְאֶת הַשְּׁשִׁי, וְאַלּו בְּסֶפֶת לֹא כְּתוּב,

וְתַרְיִ בְּתוֹב זָהָב וּכְסֶף? אָמֵר לֹא, וְתַרְיִ גַּם נְחַשָּׁת,
צְבָסֶף וּנְחַשָּׁת הִיו בְּחַשְׁבּוֹן, וּבָאוּ לֹא. אֲלֹא אָם
לֹא צְגָלָה הַמְנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה בְּמִקּוֹמוֹ - לֹא
הַצְּטַרְכָּתִי לְגַלוֹת.

פֶתַח וְאָמֵר, (חנ' כ) לֵי הַכְּסֶף וְלֵי הַזָּהָב נְאָם ה'.
הַינּו שְׁבָתוֹב (תהלים קטו) חַשְׁמִים שְׁמִים לְה'.
בְבִמְהַ מִקּוֹמוֹת הַסְּתָבְלָתִי בְבָלִי הַקְדָשׁ הַלְלוּי,
שְׁבָתוֹב (ייקרא טז) בְגִדי קָדְשׁ הַם, וּבְתוֹב (שמות כח)
וּעֲשֵׂו בְגִדי קָדְשׁ. אִיזוּ קָדְשָׁה בָּאָן? אֲלֹא בְּךָ
צְנִינוּ, קָדְשָׁה הַם בְּכָל מִקּוֹם, וּבְתוֹב בְגִדי קָדְשׁ
הַם. וּעֲשֵׂית בְגִדי קָדְשׁ, בָמֹ שְׁלִמְעָלה.

שְׁלִמְדָנוּ, בְהַז גָדוֹל לְמַעַלה, בְהַז גָדוֹל לְמַטָּה.
לְבִזְבִּישִׁי בְבּוֹד לְמַעַלה, וּלְבִזְבִּישִׁי בְבּוֹד
לְמַטָּה. וַמָּה שְׁלָא אָמֵר בְּסֶף וּנְחַשָּׁת, לְמִקּוֹם
אַחֲרֵי הַמְתֻעָלוֹ, שְׁבָתוֹב (שם כז) בְל' עַמּוֹדִי הַחֲצִיר
סְבִיב מְחַשְׁקִים בְּסֶף וְגו', וּבְתוֹב וְאַדְגִינִיהם
נְחַשָּׁת, שְׁהָם בְּלִים לְשִׁמְוּשׁ שְׁהַמְשָׁבֵן יִשְׁתְּמִימָשׁ
בְּהַם.

אֲבָל בְּאַن בְּלִבּוֹשִׁי בְּבָוד הָאֵלֹה לֹא צְרִיךְ
לְהַשְׁתִּמְשָׁבֶח מִשְׁתָּחַת קָדְשׁוֹ רְאֵצָוֹ שְׁבָתוֹב (שם
הַגָּדוֹל שְׂשָׁמָן מִשְׁתָּחַת קָדְשׁוֹ רְאֵצָוֹ שְׁבָתוֹב (שם
ב' ח) וְעַשְׂתָּה בְּגַדְךָ קָדְשׁוֹ לְאַהֲרֹן אַחִיךְ לְבָוד
וְלִתְפָּאָרָת, שְׁבָאוֹתָם לְבִוִּישִׁים הוּא דֹמָה לְגַזְוִין
שְׁלִימָעָלה.

השלמה מההשמדות (סימן נ"ב)

לִי הַכְּסָף וְלִי הַזְּהָבָב. מַה זֶּה לִי הַכְּסָף וְלִי הַזְּהָבָב?
מְשֻׁל לְמַה הַדָּבָר דֹמָה? לְמַלְךְ שְׁהִיו לֹא שְׁנִי
אַזְרֹזָת, אַחֲר שֶׁל כְּסָף וְאַחֲר שֶׁל זְהָבָב, שֶׁם שֶׁל
כְּסָף בַּיָּמִינוֹ, וְשֶׁל זְהָב בַּשְּׁמָאלֹו. אָמָר, זֶה יְהִי
מִזְמָנוֹ וְקָל לְהַזְּצָאתָה. וְעוֹשָׂה דְבָרָיו בְּגַתָּה, וְהַוָּא
יְהִי דָּבָק עִם הַעֲנִיִּים וּמְנִיחִים בְּגַתָּה, בְּאוֹתָה
שְׁאָמְרָנוּ יְמִינָךְ ה' נָאָדָרִי בְּפַח.

וְאִם שְׁמַח אָדָם בְּחַלְקוֹ - טוֹב, וְאִם לֹאוֹ - יְמִינָךְ
ה' תְּרֵיעָן אֹוִיב. מַה זֶּה יְמִינָךְ ה' תְּרֵיעָן
אֹוִיב? אָמָר לוֹ, זֶה הַזְּהָבָב, שְׁבָתוֹב לִי הַכְּסָף וְלִי
הַזְּהָבָב. וְלֹמַה נִקְרָא שְׁמוֹ זְהָב? שְׁבוֹ בְּלוּלָות שְׁלִשָּׁ

מדות. ה' - שבע מדות, ה' - חמיש אחדות אחרונות [אחרונה], ה' - חכמה וbijnah. ונקראת נשמה זו על שם אצילות, חמיש ספירותן אחרונות, וחמש שמות לגשםה [נראין ח"י הסימן] - נפש רוח נשמה תיה [חיה] - רוח תיה ייחידה נשמה נפש.

מה מעשיהו? בפא היא ה', לו', שבותוב כי גביה מעל גביה שמר וגבותים עליהם, וב' היא קיימים, כמו שנאמר בבראשית. ומה מעשיהו כאן? משל למה הדבר דומה? לאחד נשיה לו בת טובה ונעימה ושלמה ונאה, והשיאה לבן מלך, והלביאשה ועתראה וקשתה, ונתקה לו עם ממון רב. אמר, אפשר למלך זה לשבת חוץ מביתו? אמרת לא. אפשר לו לשבת כל היום תמיד עמה? אמרת לא. הא כיצד? שם חלוץ בין לbijnah, וכל נשעה נצרכיה הפת לאביה או האב לבתו, מתחברים יחד בחלוץ. זהו שבותוב כל בבודה בת מלך פגימה ממשימות זהב לבושה (ע"ב). [ובຕיב] [וניהם בסוף] ואניהם נחשת, מהם בלי נשיש נשם המשבעו. ישתמש בהם.

אֲבָל כִּאן בְּלֹויְשִׁי הַכְּבֹוד הַלְּלוּ לֹא צְרִיךְ
לְהַשְׁתֵּמֶשׁ בְּהֶם אִישׁ אַחֲרֵ פְּרַט כְּהֵן [מחפה]
הַגָּדוֹל, שֶׁשְׁמֵן מִשְׁחָת קָדֵשׁ עַל רְאֵצָו, שֶׁבֶתּוֹב
[יעשִׂית] בְּגַדִּי קָדֵשׁ לְאַהֲרֹן אַחֲיךְ לְכֹבֵד וְלִתְפָּאָרָת,
בָּאוֹתֶם לְבוֹשִׁים דּוֹמָה לְגַזּוֹן עַלְיוֹן: ע"ב מההשניות

לְמִדְנָה, וַיַּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, אָוִי לְעֹזֶלֶם, שְׁתִירִי בְּנֵי אָדָם לֹא
רוֹאִים וְלֹא שׁוֹמְעִים וְלֹא ר"ר ריז ע"ב יוֹדְעִים, שְׁתִירִי בְּלָ
יּוֹם יְיוֹם קְוָל הַכְּרוֹז נְשָׁמָע בְּמַאתִים חֲמִשִּׁים
עוֹזֶלֶם.

שְׁגִינוֹ, עֹזֶלֶם אַחֲרֵ נֹזְעַ לְמַעַלָּה, וּבְשַׁהְכְּרוֹז יוֹצֵא,
אָתוֹ הַעֹזֶלֶם מִזְדַּעַזְעָ וּמִתְחַלְּחָל יוֹצֵאות
שְׁתִי צְפָרִים שְׁעוֹלֹות מֵאָתוֹ הַעֹזֶלֶם, שְׁמַדּוֹרִים
תְּחַת הַעַז שְׁבֹו מְרַאָה הַחַיִם וְהַמוֹּת.

יוֹצֵאת צְפֹר אַחֲת לְצִדְךָ דָּרוֹם, וּצְפֹר אַחֲת לְצִדְךָ
צְפּוֹן, וּצְפֹר אַחֲת בְּשַׁמְאִיר הַיּוֹם, וּאַחֲת
בְּשַׁגְּחַשְׁךְ הַיּוֹם, וּכְל אַחֲת וּאַחֲת קוֹרָאת וּמְכֻרִיזָה
מִה שְׁשׁוֹמְעִים מֵאָתוֹ כְּרוֹז.

אַחֲרֵ בְּדַ רֹצֶות לְהַתְּעִלוֹת לְמִקּוֹם, וְגַשְׁמָטוֹת
רְגֵלֵיהֶן בְּנֶכֶב תְּהוֹם רְבָת, וְגַלְבְּדוֹת בְּתוֹבָה
עַד שְׁפֵחָלָק הַלִּילָה. וּבְשְׁגַחַלָּק הַלִּילָה, הַכְּרוֹזָ
קוֹרָא: (קהלת ט) **וּבְצָפְרִים הָאֲחוֹת בְּפֶח בְּהָם יַקְשִׁים
בְּנֵי הָאָדָם.**

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, **בְּשָׁעָה שְׁגַלְבְּדוֹת רְגֵלִי בְּנֵי
הָאָדָם וְיָמָיו מִתְקָרְבִּים,** אָתוֹ יוֹם נִקְרָא
יוֹם ה' לְהַשִּׁיב רֹזוֹחַ אֵלֵיו. שְׁנַיְנוּ, **בְּאוֹתָה שָׁעָה
פֹּוקֶד אָתוֹ שְׁבָטָר הַקָּדוֹשׁ עַל רֹזוֹחַ, וַיְמִיחּוּ?**
שְׁבָתּוֹב (תהלים צ) **יְמִי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהָם שְׁבָעִים שָׁנָה.**
וְהַי֏א בְּתָר שֶׁל שְׁבִיעִי שֶׁל הַפְּלָל.

**וְאִם מֵאֶד הַגְּבוּרָה הוּא בָּא - בְּתוֹב וְאִם בְּגִבּוּרוֹת
שְׁמַנִּים שָׁנָה,** **שְׁבָטָר הַגְּבוּרָה הוּא תְּרֵי
שָׁמִינִי.** מִפְּאָן וְהַלְאָה אֵין מִקּוֹם לְהַמִּשָּׁה, בָּמוֹ
**שְׁנָאָמַר וְרַחֲבָם עַמְל וְאַזְנָה. בְּמִקּוֹם שְׁלָא הָיָה יִסּוּד,
הַבְּנִין לֹא עֹמֵד.**

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, **אֲשֶׁר יָהִים הַצְדִיקִים,** **בְּשַׁהַקְדוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא רֹצֶחָה לְהַשִּׁיב אֵלֵיו אֶת רֹזוֹחַ**

אֱלֹיו וְלֹשָׁב אֲזֹתָה רֹוחׁ לְטוּבֹ. שְׁנַנִינוּ, בְּשָׁעָה
שְׁרוֹצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַשִּׁיב אֶלְיוֹ אֶת רֹוחׁוֹ,
אם רֹוחׁ זוֹ הִיא שֶׁל צְדִיק, מַה בְּטוּב? (קהלת יב)
וְתָרִיחַ תָּשׁוֹב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר גִּתְגַּנָּה.

וְאֵם לֹא נִמְצָא צְדִיק, אֹוי לְאֲזֹתָה רֹוחׁ שְׁצָרִיכָה
לְרֹחֵץ בְּאַשׁ שְׁדוֹלָקָת וְלַהֲפֻקָּה בְּדִי לְהַשָּׁב
לְגֹות הַמֶּלֶךְ. וְאֵם לֹא נִתְכַּנָּת, אֹוי לְאֲזֹתָה רֹוחׁ
שְׁמַתְגַּלְגָּלָת בְּאַבּוֹ בְּכָפָה הַקְּלָעָה, שְׁבָתוֹב (شمואל-א כה)
וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִּיךְ יַקְלָעָנָה בְּתוֹךְ כָּפָה הַקְּלָעָה. שְׁנַנִינוּ,
אם אֲזֹתָה רֹוחׁ זוֹבָה, בְּמַה טוֹבָת גְּנוּזִים לָהּ
בְּאוֹתָו עֹזֶלֶם שְׁבָתוֹב (ישעיה סד) עַזִּין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
וַיָּלַתְךְ יָעָשָׂה לְמַחְבָּה לָוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּשְׁמַתְקָרְבִּים יִמֵּי אֲזֹתָו הָאִישׁ,
שְׁלַשִּׁים יוֹם מִכְרִיזִים עָלָיו בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ
צְפִרְיַה הָשָׁמִים מִכְרִיזִים עָלָיו. וְאֵם צְדִיק הַוּא,
שְׁלַשִּׁים יוֹם מִכְרִיזִים עָלָיו בֵּין הַצְדִיקִים בְּגַן עֶדֶן.
שְׁנַנִינוּ, כֹּל אֲזֹתָם שְׁלַשִּׁים יָמִים נִשְׁמַתָּו יוֹצֵאת
מִפְנוּ בְּכָל לִילָה, וְעוֹלָה וּרְזָאָה אֶת

מִקְוָמָה בָּאֹתוֹ הַעוֹלָם, וְאֹתוֹ אָדָם לֹא יָדַע וְלֹא
מִשְׁגִּית וְלֹא שׂוֹלֵט בְּגַשְׁמָתוֹ בֶּל אָזְתָם שְׁלָשִׁים יוֹם
בֶּמוֹ שְׁחִיה בְּתִחְלָה, שְׁבָתּוֹב (קהלת ח) אֵין אָדָם שְׁלִיט
בְּרוּחַ לְכָלָא אֶת הַרוּחַ וְנוּ. אָמָר רַבִּי יְהוּדָה,
מִבְּשָׁמְתָחִילִים אָזְתָם שְׁלָשִׁים יוֹם, צָלָם הָאָדָם
נְחִשָּׁה, וְהַדּוּרוֹת שְׁגָרָאִית בָּאָרֶץ גְּמַנְעָת.

רַבִּי יַצְחָק הָיָה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד עַל פֶּתַחּוֹ שֶׁל רַבִּי
יְהוּדָה וְהָיָה עַצְוֹב. יָצָא רַבִּי יְהוּדָה וְמַצָּא
אֹתוֹ בְּשַׁעַר שְׁלֹו שְׁחִיה יוֹשֵׁב וְעַצְוֹב. אָמָר לוֹ, מָה
יּוֹם זה מִשְׁאָר יָמִים?

אָמָר לוֹ, בָּאתִי אֲלֵיךְ לְבָקֵשׁ מִפְּנֵי שְׁלָשָׁה דְּבָרִים.
אֶחָד - שֶׁבְּאַשְׁר תֹּאמֶר דְּבָרִי תֹּרֶה וּבְזַבִּיר
מִאָזְתָם דְּבָרִים שְׁאָנִי אָמַרְתִּי, שְׁתֹאמֶר אָזְתָם
בְּשָׁמַי, כִּי לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמֵי. וְאֶחָד - שְׁתֹזֶבֶה אֶת
יּוֹסֵף בֶּן בְּתוֹרָה. וְאֶחָד - שְׁתַלְךְ לְקַבְּרִי בֶּל שְׁבָעַת
הַיּוֹם וְתָבַקֵּשׁ בְּקַשְׁתָךְ עַלְיָה.

אָמָר לוֹ, מַנִּין לְךָ? אָמָר לוֹ, תְּרִי גַּשְׁמָתִי
מִסְתַּלְכָת מִפְּנֵי בְּכָל לִילָה, וְלֹא מָאִירָה לִי

בְּחִלוֹם בָּמוֹ שְׂהִירָה בְּתִחְלָה. וְעוֹד, שֶׁבְּאַשְׁר אָנִי מִתְפִּילֵל וּמִגְעַע לְשׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, אָנִי מִשְׁגִּיחַ בְּצִלְמִי שֶׁבְּכַתֵּל וְלֹא רֹאֶה אֹתוֹ, וְאָמַרְתִּי, הַזָּאֵל וְהַצָּלָם הַעֲבָר וְלֹא גָּרָאתָ, שְׁתִּירֵי הַבְּרוֹזָו יָצָא וּמִכְרִיזָ, שֶׁבְּטוֹב (תְּהִלִּים לט) אַךְ בְּצָלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ - בֶּל וּמִן שָׁצָלָם הָאָדָם לֹא יַעֲבֵר מִפְנֵג, יִתְהַלֵּךְ אִישׁ וּרְיוֹחוֹ עֹזֶמֶת בְּתוֹכוֹ. בְּשְׂהִירָה צָלָם הָאָדָם וְלֹא גָּרָאתָ, אָז הוּא מַעֲבֵר מִהְעוֹלָם הַזֶּה.

אָמַר לוֹ, וּמִבְּאָנוֹ, שֶׁבְּטוֹב (איוב ח) כִּי צָל יִמְינֵו עַלְיֵי אָרֶץ. אָמַר לוֹ, בֶּל הַדְּבָרִים הַלְּלוּי שְׁאַתָּה רֹצֶחֶת שְׁאַנִי אָעִשָּׂה, אָבֵל אַבְקַשׁ מִמֶּה, (ר' ריח ע"א) שֶׁבְּאֹתוֹ עֹזֶלֶם תִּבְרֶר אֶת מִקּוֹמֵי אַצְלָה בָּמוֹ שְׂהִירִי בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּכָה רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, בְּבִקְשָׁה מִמֶּה שֶׁלֹּא תִּפְרַד מִמְּנֵי בֶּל הַיָּמִים הַלְּלוּ. חָלַבּוּ לְרַבִּי שְׁמַעַן, מִצְאֹוּהוּ שְׂהִירָה יוֹשֵׁב וּעֲסָק בְּתוֹרָה. זְקָפּ עִנְיוֹ רַבִּי שְׁמַעַן וְרָאָה אֶת רַבִּי יִצְחָק, וְרָאָה אֶת מֶלֶאָךְ הַמֹּות שְׁרֵץ לִפְנֵיו וְרוֹקֵד לִפְנֵיו. קָם רַבִּי שְׁמַעַן, וְאַחֲזָה בַּיד רַבִּי

יצחק. אמר, גוזרני שמי שרגיל להבניהם - יבנם,ומי שלא רגיל להבניהם - לא יבנם. נבנמו רבינו יצחק ורבינו יהודה, קשור אתה מלך הרים בחוץ. התבונן רבוי שמעון, וראה שעדר עכשו מרים הגיע זמן, שחריר עד שמנחה שעשות של היום היה זמן. חזיבנו לפניו רבוי שמעון והיה מלמד ב תורה. אמר רבוי שמעון לרבי אלעזר בנו, ישב על הפתחה, ומה [ומי] שתראה אל תדבר עמו. אם רצחה להבניהם לבאן, תשבע אותו. שבועה שלא יבנם.

אמר רבוי שמעון לרבי יצחק, ראית את דמות אביך היום או לא? שחריר שניינו, בשעה שאדם מסתלק מן העולם, אביו וקרוביו נמצאים שם, ורואה אותם ונודע להם, ובכל אותם שיחיה מדורו עטם שבאותם עולם בדרכה אחרת, כלם מתבנמים ונמצאים עמו, והולכים עם נש망תו עד המקום שתשנה במקומה. אמר, עד עכשו לא ראיתי.

בין כה קם רבי שמעון ואמר, רבוז העוזלים, נודע רבי יצחק אצלנו, והוא מאותן שבע עינים של כאן. הרי אחורי אותו ותנו לי. יצא קול ואמר: בפָא אַרְזֵגָנו קְרַבָּה בְּבִנְפִי רַבִּי שְׁמַעַן, תֶּרְיִ הָוֹ שְׁלֵד וְעַמְדֵ יָבָא בְּזָמָן שְׂתַבְגָּס לְשָׁרוֹת בְּכָסָאָה. אמר רבי שמעון, ודהאי.

בין כה ראה רבי אלעזר שהיה מסתכלק מלzech המות, ואמר, אין גור דין במקום שמצוי רבי שמעון בר יוחאי. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, תבניהם לבאו ואחו ברבי יצחק, שהרי ראתה בו זה הוא פוחד. נבניהם רבי אלעזר ואחו בו, ורבי שמעון החזיר פניו ולמד תורה.

גרדים רבי יצחק וראה את אביו. אמר לו,بني, אשרי חילך בעזלים הזה ובעזלים הבא, שהרי בין העלים של עז החיים שבנו עתה נתנו [אתה ישב] עז גדול וחזק בשני עוזמות, והוא רבי שמעון בר יוחאי, שהרי הוא אותו אורח בענפיו. אשרי חילךبني.

אמֶר לוּ אָבָא וְמַה אָנִי שֵׁם ? אָמֶר לוּ שֶׁלֶשֶׁת יְמִים הִיוֹ שְׁבָטוֹ אֶת חֶדֶר מְשֻׁבֶּה וְתִקְנוֹ לְךָ חֲלוֹנוֹת פְּתֹוחִים לְהַאֲיר לְךָ מְאַרְבָּעָת צְדִיקִי הָעוֹלָם וְאַנְיִ רְאִיתִי מִקְוָמֶךָ וְשִׁמְחָתִי שְׁאַמְרָתִי אָשָׁרִי חָלַקְתִּ בְּנִי מְחוֹזָן לְזָה שְׁעַד עַבְשָׂוּ לֹא זְכָה בְּגַךְ בְּתֹרָה .

וְתַהֲרִי עַבְשָׂוּ הִיוֹ עֲתִידִים לְבָא אֶלְיךָ שְׁנִים עַשְׁר צְדִיקִים מִהָּחֶבֶרים וְעַד שְׁהִיוֹ יוֹצְאִים הַתְּעֹזֵר קֹול בְּכָל הָעוֹלָמוֹת : מֵי הֵם הָחֶבֶרים [הַשְׁבִּילִים] שְׁעֹמְדִים בָּאוּ ? הַתְּעֹטְרוּ בְּשִׁבְילַ רְבִי שְׁמַעַוזׁ בְּקַשׁ וְגַתְנָה לוּ .

וְלֹא זֶה לְבָדוֹ שְׁתַהֲרִי שְׁבָיעִים מִקְוּמוֹת מִתְעַטְּרִים בָּאוּ בְּשִׁבְילֹזׁ וּבְכָל מֶקְומָ וּמֶקְומָ פְּתֹוחִים פְּתֹחִים לְשְׁבָיעִים עֹזָלָמוֹת וּבָל עֹזָלָם וּעֹזָלָם נִפְתָּח לְשְׁבָיעִים רְצִים וּבָל רְץ וּרְץ נִפְתָּח לְשְׁבָיעִים בְּתִרְיִים עַלְיוֹנִים וּמִשְׁם נִפְתָּחוּ דָּרְכִים לְעַתִּיק נִסְתַּר הַכָּל לְרֹאשָׁת בָּאוֹתָה גְּעִימֹת עַלְיוֹנָה שְׁמַמְאִירָה וּמַהְנָה לְכָל בָּמו שְׁגַגְגָאָמֶר (תהלים

פי) **לְחוֹזֶת בְּנָעַם הִ' וְלִבְקָר בְּהַיְבָלוֹ.** מה זה
וְלִבְקָר **בְּהַיְבָלוֹ?** הִנֵּנוּ שְׁפָתָהּ (בְּמִדְבָּר י'ב) **בְּכָל בֵּיתִי**
נָאָמָן הוּא.

אמָר לוֹ, **אֲבָא,** **בַּמָּה זִמְּנוּ לֵי בְּעֹזֶלֶם הַזָּה?**
אָמָר לוֹ, **אֵין רְשָׁוֹת וְלֹא מִזְדִּיעִים לְאָדָם,**
אָבָל בְּהַלּוּא הַגְּדוֹלָה שֶׁל רַبִּי שְׁמֻעוֹן תְּחִיכָה
עוֹזֶרֶךְ שְׁלַחְנוּ, **בָּמוֹ שֶׁגָּאָמָר צְאִינָה וְרָאִינָה בְּנוֹת**
צִיוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לוֹ אָמוֹ בַּיּוֹם
חַתְּפָתוֹ וּבַיּוֹם שְׁמַחַת לְבָבוֹ.

בֵּין כֵּד הַתְּעוֹזֵר רַבִּי יַצְחָק, וְהֵיה צוֹחָק וּפְנִיּוֹ
מִאִירִים. רָאָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְהִסְתִּבֵּל בְּפָנָיו.
אָמָר לוֹ, **דָּבָר חֲדָשׁ שְׁמַעַת?** **אָמָר לוֹ,** **וְדָאי.** **אָמָר**
לוֹ. **הַשְׁתִּטְחָה לְפָנֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן.**

לְמִדְנָנוּ, מֵאוֹתָו יוֹם הִיה (דף ריח ע"ב) **רַבִּי יַצְחָק** אוֹחוֹ
אֶת בֶּנוּ בַּיָּדוֹ וּמְלִימָד אֹתוֹ תֹּרַה, וְלֹא
הִיה עוֹזֵב אֹתוֹ. בְּשַׁחַיה נְבָנָם לְפָנֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן,
הֽוֹשִׁיב אֶת בֶּנוּ בְּחוֹזֵק, וַיֵּשֶׁב לְפָנֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְהֵיה
קוֹרֵא לְפָנָיו, (ישעה לה) ה' עַשְׂקָה לֵי עַרְבָּנִי.

לִמְדָנוּ, בָּאוֹתוֹ יוֹם תִּקְיָף וּמִפְחַיד שֶׁל הָאָדָם,
בְּשֶׁמֶגֶע וּמְנוּ לְהַסְתֵּלָק מִהָּעוֹלָם,
אַרְבָּעַת צִדְדֵי הָעוֹלָם עֲזָמִים בְּדוֹין הַקְּשָׁת,
וּמִתְעֹזָרִי דִּינִים מִאַרְבָּעַת צִדְדֵי הָעוֹלָם, וּאַרְבָּעַת
קָשָׁרִים נִיצִים, וְקָטָטה נִמְצָאת בֵּינֵיכֶם, וּרוֹצִים
לְהַפְּרִיד כֹּל אָחָד לְצָהָז.

הַכְּרוֹז יוֹצֵא וּמִכְרִיו בָּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וּנְשֶׁמֶע
בְּמָאתִים שְׁבָעִים עַזְלָמוֹת. אִם צִדְיק הַוָּא
- כֹּל הַעַזְלָמוֹת שְׁמָחִים בְּגַדְגֹּדוֹ, וְאִם לֹא - אֹזֵי
לָאוֹתוֹ הָאִיש וְלַחֲלָקוֹ.

לִמְדָנוּ, בָּאוֹתוֹ הַזָּמִן שַׁהְכָּרוֹז מִכְרִיו, אֹז יוֹצָאת
שְׁלִיחָבָת מִצְדָּצְפּוֹן, וְהַזְלָבָת וּבְזָעָרָת
בְּגַהָר דִּינָר, וְגַפְּרַדָת לְאַרְבָּעַת צִדְדֵי הָעוֹלָם,
וַיְשֹׁרֶפֶת אֶת גַּשְׁמוֹת הַרְשָׁעִים. וַיְוֹצָאת אַוְתָה
שְׁלִיחָבָת וְעַזְלָה וַיְזַרְדַת בְּעַזְלָם, וַיְאַוְתָה שְׁלִיחָבָת
מְגִיאָה לְכָנְפִי הַתְּרִגְגּוֹל הַשָּׁחָר, וּמִפָּה בְּכָנְפִיו
וַיְקַוֵּרָא בְּפִתְחָה בֵּין הַשָּׁעָרִים.

פְּעֻם רָאשׁוֹנָה קֹוֶרֶא וְאֹמֵר, (מלachi 1) הַגָּה הַיּוֹם בָּא
בָּעָר בְּתִגְוָר וְגוֹ'. פְּעֻם שְׁנִיתָה קֹוֶרֶא וְאֹמֵר,
(עמוס 7) בַּי הַגָּה יוֹצֵר תְּרִימָה זְבָרָא רֹוח וּמְגִיד לְאָדָם
מַח שְׁחוֹ. וְאוֹתָה שְׁעָתָה יוֹשֵׁב בֵּן אָדָם בְּמַעֲשָׂיו
שְׁמַעְיִדִים לְפָנָיו, וְהוּא מֹזֵךְ עַלְיָהֶם. פְּעֻם
שְׁלִישִׁית, כְּשֶׁרוֹצִים לְהֹזֵיא מִמְּנוֹ אֶת גְּשֶׁמֶתוֹ,
קֹוֶרֶא הַתְּרִגְגּוֹל וְאֹמֵר, (ירמיה י) מֵי לֹא יְרַאךְ מֶלֶךְ
הָגּוֹיִם בַּי לֹךְ יְאָתָה וְגוֹ'.

אָמֵר רַبִּי יוֹסֵי, תְּרִגְגּוֹל שְׁחוֹר לְמַה יְוַצֵּא? אָמֵר לוֹ
רַבִּי יְהוֹדָה, בֶּל מַה שְׁעִישָׁה תְּקִדוֹשׁ בְּרוּךְ
הָוּא בְּאָרֶץ, הַכֵּל רְמוֹז בְּחַכְמָה, רַק שְׁבִנֵּי אָדָם לֹא
יְדַעַּיִם. זהו שְׁבַתּוֹב (תהילים קד) מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ ה'
בְּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קָנִינָה. וּמְשׁוּם
שְׁגַעַשׁ בְּחַכְמָה, בְּלָם רְמוֹזִים בְּחַכְמָה.

וְהַתְּרִגְגּוֹל הָשָׁחוֹר, שְׁנִינוֹ, אֵין דִין שְׁוֹרָה אֶלָּא
בְּמִקְוָם שְׁהָוָא מִינּוֹ, וְשָׁחוֹר בָּא מִצְדָּךְ
הַדִּין. וְלֹכֶן בְּחִצּוֹת הַלִּילָה מִמְּשָׁ, בְּשִׁמְתַעֲזָרָת
רוֹתָח שֶׁל צָדְצָפּוֹן, שְׁלַחְבָּת אַחֲתָה יוֹצֵאת וּמִבָּה

פְּתַחַת בְּנֵפִי הַתְּרִגְוֹלׁ וְהֵוֹא קֹוֹרָא. וּבָלׁ שְׁבַן
בַּתְּרִגְוֹלׁ שְׁחָר, שְׁמַתְכְּבוֹן יוֹתֶר מַאֲחָר.

אֲפָת בָּאָן, בְּשָׁעָה שְׁדִין הָאָדָם יַתְעֹזֵר, מַתְחִיל
וְקֹוֹרָא לוֹ, וְאֵין מַי שְׁיוֹדָע בָּזָה, פְּרָט לְאַזְתָּו
אִישׁ שְׁשֹׁובָב. שְׁשָׁבִינָה, בְּשָׁעָה שְׁהָאִישׁ שְׁשֹׁובָב וְהַדִּין
שְׁרָיו עַלְיוֹ לְהֹצִיא מַהְעוֹלָם הַזֶּה, מַתְוֹסֶפֶת בּוֹ רֹוח
עַלְיוֹנָה מַה שְׁלָא הָיָה בִּימֵיו, וּבֵינוֹ שְׁשֹׁורָה עַלְיוֹ
וְנִדְבָּקָת בּוֹ, רֹזֵא מַה שְׁלָא זְבָה בִּימֵיו, מַשּׁוּם
שְׁהַתְוֹסֶפֶת בּוֹ אָוֶתֶה חֶרְוָתָה. וּבְשְׁמַתְוֹסֶפֶת בּוֹ
וְרוֹזֵא, אֹזֶן יַוְצֵא מַהְעוֹלָם הַזֶּה. וְהוּ שְׁבָתוֹב (שם)
תְּפִתְּחָם יְגֹועָן וְאֶל עֲפָרָם יַשְׁיבָוּן. אֹז בְּתוּב
(שמות לנו) בַּי לֹא יַרְאָנִי הָאָדָם וְתִי. בְּחִיָּהֶם לֹא זָכִים,
בְּמִתְּתָּם זָכִים.

לְמִדְנוֹ, בְּשָׁעָה שָׁאָדָם מֵת, נִתְנָה לוֹ רְשָׂוֹת
לְרָאוֹת, וְרוֹזֵא אֶצְלָוֹ קְרוֹבָיו וְחֶבְרוֹיו
מֵאַזְתָּו הָעוֹלָם, וְנוֹדָע לָהֶם, וּבָלָם חֲקֹוקִים
בְּדִמְיוֹתֵיכֶם בָּמוֹ שְׁהִי בְּעוֹלָם הַזֶּה. אִם צְדִיק אַזְתָּו
הָאִישׁ, בָּלָם שְׁמַחִים לְפָנָיו וּמְקֻדִּים לוֹ שְׁלָוָם.

וְאִם אֵינוֹ צָדִיק, לֹא נוֹדָعִים אֵלָיו. פֶּרֶט לְאוֹתָם
הַרְשָׁעִים שְׁטוֹרְדִים אֹתָם בְּכָל יוֹם בְּגִיהַנָּם,
וּבָלָם עֲצֹבִים וּפּוֹתָחִים בָּנוּ וּמִסְימִים בָּנוּ, וּמְרִים
עִינָיו וּרֹאָה אֹתָם בָּמוֹ גַּז שְׁעוֹלָה מִהְאָש. אֲפָקָד
הוּא פּוֹתָח וַיִּ.

לִמְדָנוּ, בְּשָׁעָה שִׁיאוֹצָאת נְשָׁמַת הָאָדָם, הוֹלְכִים
בָּל קְרוֹבָיו וְחֲבָרָיו שֶׁבָּאוֹתָו עַוְלָם עִם
נְשָׁמַתוֹ, וּמְרָאִים לוֹ מָקוֹם הַעֲדֹן וּמָקוֹם הַעֲגַשׂ. אֲםָר
הוּא צָדִיק, רֹאָה אֶת מָקוֹמוֹ, וּעוֹלָה וַיַּשְׁבַּת
וּמְתַעַדֵּן בַּעֲדֹן עַלְיוֹן שֶׁל אֹתוֹ עַוְלָם. וְאִם אֵינוֹ
צָדִיק, נִצְּאָרָת אֹתוֹתָה נְשָׁמָה בְּעַוְלָם הַזֶּה עַד שְׁגַטְמָנוּ
הַגּוֹת בְּקָרְקָע. כִּיּוֹן שְׁגַטְמָנוּ, בַּמָּה שׁוֹמְרִי הַחֲקִים
אוֹחָזִים בָּו עַד שְׁמָגִיעַ לְדוֹמָמָה, וּמְבָנִים אֹתוֹ
בְּפֶדֶר שֶׁלֽׁוּ שֶׁל הַגִּיהַנָּם.

אָמָר רַבִי יְהוֹדָה, בָּל שְׁבָעַת הַיָּמִים הַגִּישָׁה
הוֹלָכָת מִהְבִּית לְקָבָרָו וּמִקָּבָרָו לְבִיתָה,
וּמְתַאֲפָלָת עַלְיוֹ (דף ריט ע"א) עַל הַגּוֹת, שְׁבָתּוֹב (איוב יד) אֲךָ

בְּשֶׁרֶזׁ עַלְיוֹ יִכָּאֵב וַנְפַשּׂזׁ עַלְיוֹ תְּאָבָלׁ. חֹלֶכֶת
יְיוֹשֶׁבֶת בְּבִירָתוֹ, וַרְזֹאָה אֶת בָּלָם עֲצִוִּים וְאֲבָלִים.
לְמִדְנוֹ, אַחֲרַ שְׁבֻעָה יָמִים הַגּוֹף גְּהִיהָ כִּמוֹ שְׁחִיהָ,
וְגַשְׁמָתוֹ עוֹלָה לְמִקְומָה. נְגַנְסָת לְמַעַרְתָּה
הַמְבָפָלָה, רַזְאָה מַה שְׁרוֹאָה, וְנְגַנְסָת לְמִקְומָ
שְׁגַבְגַּסְתָּה, עַד שְׁמַגִּיעָה לְגַן עַדָּן, וְפֹגֶשֶׁת אֶת
הַבְּרוּבִים וְשְׁנִינּוֹת הַחֲרֵב שְׁבַגְנוּ עַדָּן שְׁלַמְטָה. אֲםָ
צְדִיק הַוָּא שְׁתַבְגָּנָם, נְגַנְסָתָה.

שְׁנִינוֹ, אַרְבָּעָה עַמּוֹדִים וּמִינִים, וְדָמוֹת אַחֲת שֶׁל
הַגּוֹף בְּיָדֵיכֶם, מִתְלַבְּשָׁת בּוֹ בְּחִדּוֹה
יְyoשֶׁבֶת בְּאוֹתוֹ מִדּוֹר שֶׁל פַּנְיוֹן עַדָּן שְׁלַמְטָה עַד וּמָן
שְׁגַגְגָר עַלְיהָ, אַחֲרַ קְדֵם הַבְּרוֹזָ קֹרֵא.

וְעַמּוֹד שֶׁל שְׁלַשָּׁה גְּנוּים מִזְדְּמָן, וְאוֹתוֹ הַעֲמֹוד
גְּקָרָא מִכְזָן הַר צִיּוֹן, שְׁבָתּוֹב (ישעה ד) וּבְרָא
ה' עַל בָּל מִכְזָן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאָה עַגְנוּ יוֹמָם
וְעַצְצָן וּנוּ. עוֹלָה בְּאוֹתוֹ הַעֲמֹוד לְפִתְחָה שֶׁל צְדִיק
שְׁצִיּוֹן וַיְרַזְצְלִים בּוֹ.

אם זכה לעלות יותר - טוב חילקו וגזרלו להדבק
בתוך הגוף של המלך, ואם לא זכה לעלות
יותר - בתוב (שם) ויהיה הנשאר באציון והיותר
בירושלם קדוש יאמר לו. ואם זכה לעלות יותר
- צדיק הוא, שזכה לבבז' של מלך ולhatta'avon
בעzion עליון של מעלה ממקום שגרא שמים,
שבתוב (שם נה) או תטעג על ה'. על ה' דזקא.
אשר חילקו של מי שזכה לחסידות, שבתוב
(תהלים קח) כי גדל מעל שמים חסיד.

**וכי על השמים הוא, ותרי בתוב (שם ט) כי גדל עד
שמים חסיד?** אמר רבי יוסף, יש חסיד ויש
חסיד, חסיד עליון וחסיד תחתון. חסיד עליון הוא
מעל השמים, וחסיד תחתון הוא שבתוב (ישעה נה)
חסידי דוד הנאמנים, ובאללה בתוב עד שמים.

למדני, אמר רבי יצחק, בתוב (תהלים קי) אם
הבנייה שמחה תלולה. האם HIDUAH.
הבנייה מי הם? אמר רבי שמואל, תרי שנינו שיעש
שנוי בנים לקדוש ברוך הוא, אחד זכר ואחד

גָּקְבָּה. הַזָּכָר נִתְן אֶתְוֹ לִיעָקָב, שְׁבַתּוֹב (שמות ד) בְּנֵי בָּכְרִי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹב (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּדַ אֲתַפְּאָר. בַּת נִתְן לְאֶבְרָהָם, שְׁבַתּוֹב (בראשית כד) וְה' בָּרָך אֶת אֶבְרָהָם בְּפָלָל. בַּת תִּתְחַת לֹא לְאֶבְרָהָם, וּבְפָלָל שָׁמָה.

וְהָאָם רֹזֶבֶצֶת עַלְיָהָם, שְׁמִינִיקָה אֶתְתָּם, וְעַל זֶה בְּתוֹב לֹא תָקַח הָאָם עַל הַבָּנִים. וְשָׁנִינָה, אֶל יַרְבָּה הָאָרֶם חַטָּאוֹיו לְמַטָּה, בְּרוּ שְׁתַסְתַּלְקָה הָאָם מַעַל הַבָּנִים, וּבְתוֹב (ויקרא י"ח) אַמְּדָה הוּא לֹא תִגְלַח עֲרֹותָה. אוֹי לְמַי שְׁמִינֶלֶת עֲרֹותָה.

וּכְשָׁבִים בְּנֵי הָעוֹלָם וּמְרֻבִים בְּזָבִיות לְפָנֵי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, וְהָאָם שְׁבָה וּמְבָסָה עַל הַבָּנִים, אֹז זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה. מַה זֶה תְּשׁוּבָה? זו תְּשׁוּבָה שֶׁל הָאָם שְׁשָׁבָה בְּקִיּוֹמָה, וְאֹז בְּתוֹב אֶם הַבָּנִים שְׁמָחָה. אֶם הַבָּנִים וְהָאָי. וְלֹכְנוּ לֹא יִפְטַר הָאָרֶם מִפְרִיה וּרְבִיה עַד שְׁמוֹלִיד בֵּן יְבָת.

שָׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יַצְחָק, בְּתֹוב (תהלים כ) לְחוֹזֶת
בְּנֵעֶם ה' וְלִבְקָר בְּהִיבָּלוֹ. תְּשִׁיקָת
הַצְדִּיקִים לְרֹאֹת אֶת זֶה, וְאַתָּה אָמְרָת עַל ה'?
אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַפְּלָאָחָר, מִשְׁמָע שְׁבָתוֹב נָעֵם
ה', שֶׁבָא מִהֻּעָתִיק הַקָּדוֹש לְשָׁמִים הַזֶּה, וִתְּשִׁיקָת
הַצְדִּיקִים בְּכֵד הִיא וְדָאי. וּכְתוֹב עַל הַשָּׁמִים, או
תְּתַעֲנֶג עַל ה'. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מֵי שְׂזֹובָה. וְדָאי
מַעֲטִים חַם.

שָׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּתֹוב (שיר א) בְּנֵי אַמִּי
גְּחַרוּ בַּי שְׁמַנִּי נְטָרָה אֶת הַכְּרָמִים. בְּנֵי
אַמִּי, בְּמוֹ שְׁבָתוֹב (איכה ב) הַשְׁלִיךְ מִשְׁמִים אַרְץ.
שְׁבָשְׁרָצָה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְתַחְרִיב בֵּיתוֹ
שְׁלִמְתָּה וְלִתְגָּלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָעָמִים, הַעֲבִיר
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מַלְפִנִּיו אֶת הָאָרֶץ הַזֶּה,
וְהַתְּרַתְּקָה מִמְּנוּ, בְּפְתֹוב (שמות ב) וְתַתְאַכְּב אֶחָתוֹ
מִרְחָק. וּבְשָׁאָרֶץ זוּ הַתְּרַתְּקָה מִשְׁמִים שְׁלִמְעָלה,
הָאָרֶץ הַזֶּה שְׁלִמְתָּה גְּחִרְבָּה, וַיִּשְׂרָאֵל הַתְּפִזּוֹר בֵּין
הָעָמִים. אָמְרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל: מַי גַּרְמָ לֵי אֶת זֶה

וְמִי עָשָׂה לֵי אַת ֹּה? בְּנֵי אֲמִי שְׁגַחֲרוּ בֵּין
וְהַתְּרַחְקֵוּ מִמֶּנִּי, בְּנֵי אֲמִי וְדָאִי.

רַבִּי יוֹסֵי חִיאָה הוֹלֵךְ בַּדָּרָה, וְתֵיה עַמוֹּ רַבִּי חִיאָ
בֶּרֶת רַבָּ. עַד שְׁחוּיוֹ הוֹלְבִים, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי
לְרַבִּי חִיאָה, רְאִיתָ מָה שְׁרָאִיתִי? אָמַר לוֹ, רְאִיתִי
גָּבָר אֶחָד בְּגַחֵר, וַצְפֹּור אֶחָת עַל (דף ריט ע"ב) רַאֲשׁוֹ,
וְעַלְהָ בְּפִי הַצְפּוֹר, וְאוֹכֶלֶת וְרוֹמֶסֶת בְּרַגְלֵיהָ,
וְאַזְתּוֹ גָּבָר מְרִים קָוְלוֹת וְצֹוֹת, וְלֹא יִדְעַתִּי מָה
אָמַר.

אָמַר, גַּקְרָב אֶלְיוֹ וְגַשְׁמָעָ. אָמַר, אָנִי פּוֹחֵד
לְהַתְּקִרְבָּה. אָמַר לוֹ, וּכְיֵבּוֹ אָדָם הַוָּא
בְּמָקוֹם ֹה? אֶלָּא רַמְזָו שֶׁל חַכְמָה שְׁרַמְזָו לְנוּ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הַוָּא. קָרְבוּ אֶלְיוֹ. שְׁמָעוּ שְׁחִיאָה
אָוּמָר: בְּתָר, בְּתָר, שְׁנִי בְּגִים שְׁרִוִּים בְּחוֹזֵן [וּרְקִים
לְבְחוֹזֵן]. לֹא נָח וְלֹא מְנוֹחָה, עַד שְׁחַצְפּוֹר בְּפַח
תַּפְלָל.

בְּכָה רַבִּי יוֹסֵי וְאָמַר, ֹהוּ שְׁשַׁגְינָנוּ בְּנֵי אֲמִי גַּחֲרוּ
בֵּין. מָה הַטְּעֵם? מְשֻׁום שְׁכְרָמִי שְׁלִי לֹא

נטָרְתִּי. אמר, ודָאֵי חֶגְלוֹת גַּמְשָׁה, ועַל זֶה
[צְפִרִי הַשְׁמִים לֹא זֹוֹת עַד שְׁשַׁלְטוֹן הַעֲמִים
עוֹבְדִי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת יַעֲבֹר מֵהָעוֹלָם,
וּמְתִי? עַד שְׁגִיעַן הַיּוֹם שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
מַעֲזִיר דִּינֵיו בְּעוֹלָם, שְׁבָתּוֹב (וּכְרִיה יד) וְתִיכְתַּחַת יוֹם
אֶחָד הוּא יַדְעַ לְה' לֹא יוֹם וְלֹא לְילָה.

עד שְׁהִיוּ הַוְלָכִים, שְׁמַעַו קֹול אֶחָד שְׁהִיה אָזֶר:
שְׁלַחְבָּת תְּדִין הָגִיעָה בְּדִינֵיכְיוֹ. יַצְאָה שְׁלַחְבָּת
אֶחָת וּשְׁרֶפֶה אֶת אוֹתָה הַצְפּוֹר. אמר, וְדָאֵי בְּמוֹ
שְׁבָתּוֹב (דְּנִיאָל ז) וְגִתְנָה לְשִׁרְפָּת הַאָשׁ.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, לֹא הַגְּלָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא אֶת
יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּזַמָּנוֹ שֶׁלֹּא נִמְצָא בְּגִינִּיהם
אִמּוֹנָה, בְּשֶׁגְּמַנְעָה בְּגִינִּיהם הָאִמּוֹנָה, בְּכִיבּוֹל, בְּדַ
נִמְצָא בְּכָל, שְׁבָתּוֹב (ישעיה כח) וּבְפִרְבִּתְכֶם אֶת
מִנּוֹת.

אמֶר רַבִּי חִיא, מַהוּ שְׁבָתּוֹב בְּלֹעַ הַמֹּות לְנִצָּח?
אמֶר לוֹ, בְּשִׁיעָזָר הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא אֶת
יְמִינָו, יִמְנַע מֹות מֵהָעוֹלָם, וְלֹא תִתְעֹזֵר יִמְנַזֵּן זֶה

אֲלֹא בְשִׁיתַעֲזָרָיו יִשְׂרָאֵל בַּימִינוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא, וְמָה זֶה? תֹּוֹרָה שְׁכָתוֹב בָּה (דברים לג) מִימִינוֹ אַשְׁדָת לְמוֹ. בָּאוֹתוֹ זָמָן (תהלים קיח) יָמִי ה' עַשְׂה חִיל וְגוֹ, לֹא אָמֹת בַּי אָחִיה וְאַסְפֵר מַעֲשֵׂי יְהָ.

לִמְדָנוּ, אָתוֹ הַצָּדִיק שַׁהֲקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא מִתְרָאָה בֹּו, וְהַכְּרוֹזָ קֹרֵא עָלָיו שְׁלָשִׁים יָמִים בֵּין צָדִיקִי פָּנוּ הַעֲדָז, כָּל הַצָּדִיקִים שְׁמָחִים, כָּל הַצָּדִיקִים בָּאִים וּמַעֲטָרִים מִקְזָמוֹ שֶׁל אָתוֹ הַצָּדִיק עַד שִׁיבָא לִמְדָר אֶת דִינָרוֹ בְּינֵיהֶם. וְאֵם רַשֵּׁעָ הַזָּא, הַכְּרוֹזָ קֹרֵא עָלָיו בְּגַיהַנְם שְׁלָשִׁים יוֹם [עָלָיו], וּכָל הַרְשָׁעִים בָּלָם עַצְובִים.

כָּלָם פּוֹתָחִים: וַיִּשְׁהַרְיִ דִין חֶדֶש מַתְעֹזֵר בְּעַת בְּגַלְלוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. בְּמָה שׂוֹמְרִי הַחֲקָמָזָנִים בְּגַגְדוֹ וּמִקְדִּים לֹז: וַיִּאוֹזֵי לַרְשָׁע אֹזֵי לְשָׁבָנוּ. וּכָלָם פּוֹתָחִים וְאוֹמְרִים: אֹזֵי לַרְשָׁע רַע בַּי גַּמּוֹל יָדָיו יַעֲשֵׂה לוֹ. מָה זֶה [טעם] גַּמּוֹל יָדָיו?

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, לְכָלֶל [לְהֹצִיא] מֵי שְׁזֹוֹגָה בַּיּוֹד
לְהֹצִיא וְלְהַשְׁחִית זָרָעָו לְרִיק.

שְׁהָרִי שְׁנִינוּ, כֵּל מֵשְׁמֹוֹצִיא זָרָעָו לְרִיק נִקְרָא
רָע, וְלֹא רֹאָה פְּנֵי שְׁבִינָה, שְׁכָתִיב (תהלים
ח) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רְשֻׁעָתֶךָ לֹא יִגְרַךְ רָע,
וְכָתּוֹב (בראשית לב) וַיְהִי עָרָב בְּכֹור יְהוָה רָע. אֲפִ
כָּאן, אוֹי לְרְשֻׁעָתֶךָ - אוֹי לְאוֹתוֹ רְשֻׁעָתֶךָ
רָע, שְׁעַשָּׂה עַצְמוֹ רָע, כִּי גַּמַּוְל יְדֵיו יַעֲשֵׂה לוֹ -
לְכָלֶל מֵי שְׁזֹוֹגָה בַּיּוֹד לְהֹצִיא וְלְהַשְׁחִית זָרָעָו
לְרִיק, וְלֹזָה טֹרְדִים אַוְתּוֹ הַעוֹלָם יוֹתֵר
מִכָּלָם.

בָּא תְּرָאָה, שְׁהָרִי בְּתּוֹב אוֹי לְרְשֻׁעָתֶךָ [רָע]. בַּין
שְׁכָתִיב אוֹי לְרְשֻׁעָתֶךָ, לְמֹה רָע? אֲלֹא בְּמוֹ
שְׁאָמְרָנוּ, שְׁעַשָּׂה עַצְמוֹ רָע, וְכָתּוֹב לֹא יִגְרַךְ רָע,
וְכָלָם עַזְלִים וַיְהִי לֹא עַזְלָה.

וְאִם תְּאִמֵּר, שָׁאָר רְשָׁעִים שְׁהָרָגוּ בְּנֵי אָדָם? בָּא
רְאָה, כָּלָם עַזְלִים וַהֲוָא לֹא עַזְלָה. מָה

הטעם? הם הרגו בני אדים אחרים, וזה הרג בניו ממש, שפך דמים רבים.

בא ראה, בשאר רשאי העולם לא ב טוב וירע בעיני ה', ובאן ב טוב וירע בעיני ה' אשר עשה. מה הטעם? משום שבתוב ישחת ארץ.

שנינו, אמר רבי יהודה, אין לך חטא בעולם שאין לו תשובה פרט לה, ואין לך רשע שלא רואת פניו שבינה פרט לה, שבתוב לא יגרך רע, כלל. אמר רבי יצחק, אשרי הצדיקים בעולם זה ובעולם הבא, עליהם בתוב (ישעה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. מה זה לעולם יירשו ארץ? אמר רבי יהודה, כמו שבתוב (תהלים קטו) אתה לך לפני ה' בארכות החטים.

ויחי יעקב, בתוכם. לבן צרייך לאדם שלא לערב כלם שלו (דף רב ע"א) בכולם של עובי כובבים ומולות, משום שזה קדוש וזה טמא.

בא ראה מה בין ישראל לעם עובי כובבים ומולות, שיישראל בשןמץ אדם מת, הוא

מִטְמָא אַת בְּלֵגָה, וְהַבִּית טָמָא. וְגֹזֶת שֶׁל עֹזֶבֶד
כּוֹבָבִים וּמִזְלֹות לֹא מִטְמָא מִיְשָׁהוּ אַחֲרָיו, וְגֹזֶת
[וַיַּגְּבַע] לֹא טָמָא בְּשָׁהוּא מִתְּמָא. מָה הַטְּעֵם?

יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שָׁהוּא מִתְּמָא, בְּלֵגָה הַקָּדְשָׁות שֶׁל רַבּוֹנוֹ
עֹזֶבֶד מִמְּנָגָה, וְעוֹזֶבֶר מִמְּנָגָה הַצְּלָם הַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה, וְעוֹזֶבֶר מִמְּנָגָה רֹוחַ הַקָּדְשָׁה הַזֶּה, גַּנְשָׁאָר הַגּוֹטֶן
טָמָא.

אָבֶל עֹזֶבֶד כּוֹבָבִים וּמִזְלֹות עֹזֶבֶד עַבְזָדָה זָרָה לֹא
בָּה, שְׁבַתְּחִינוּ טָמָא בְּכָל הַצְּדִים, צָלָמוֹ טָמָא
וְרוֹחוֹ טָמָא, וּמִשְׁוּם שְׁבָל הַטְּמָאוֹת הַלְּלוֹי שְׁרוֹיוֹת
בְּתוֹכוֹ, אָסִיר לְקָרְבָּן אֵלֵי. בֵּין שְׁמָתָה, יוֹצָאָות בְּלֵי
הַטְּמָאוֹת הַלְּלוֹי, גַּנְשָׁאָר גּוֹפֶן בְּלֵי טָמָא לְטָמָא.

וְאַת עַל גַּב שְׁגֻופָם טָמָא, בֵּין בְּתִינִיחָם וּבֵין
בְּמִתְתָּהָם, אָבֶל בְּתִינִיחָם שְׁבָל אוֹתָן
הַטְּמָאוֹת שְׁגָמְצָאָות אֶצְלָהָם, יִש לְהָם כֵּחַ לְטָמָא
אַחֲרִים. וּבְמִתְתָּהָם, בְּאַשְׁר יוֹצָאָות בְּלֵי אוֹתָן
הַטְּמָאוֹת מֵהֶם, לֹא יְכֹלִים לְטָמָא, וְשֶׁל יִשְׂרָאֵל

יכול לטעמא אחרים, כי כל הקדשות יוצאות מפניהם, ושורה עליו צד אחר.

בא ראה, האלים הקדושים הזה, בשહולך אדם ומתגלה ונעשית מהפרציה הזה המדמות פלו, נעשה ככלם אחר, ומתחברים בآخر, וזה נוטל את זה. בשעה שמנצאים שני אלמים שמור הוא האדם, ונופו בקיום, ורוח שרויה בתוכו. בשעה שקרבים ימי, הם עוברים מפנו, וזה עולה להזה, ונשאר אדם בלי שמירה, או (שיר כ) עד שיפוחה היום ונסוי האלים, שניים.

בא ראה, בשפט עזר דין בעולם, בשתקדוש ברוך הוא יושב על כסא דין לדין את העולם, צרייך אדם לעוזר [בדין] תשובה שישוב מחריש [מחטאינו], שתרי אותו יום גכתבים פתקים, ובכלם נמצאים בתיק בתובים. אם זכה אדם שישוב לפניו רבונו, קורעים את הפתקים שעליו.

אחר כה קדוש ברוך הוא מזמן לפניו האדם את יום הבפורים, יום התשובה. אם ישב

מַחְטָאִיו - טוב. אם לא - מֵצֶה הַפְלָךְ לְחַתּוֹם פְתָקִים. אוֹי בַי הַתְשׁוֹבָה רֹצֶחָ לְהַסְתְּלִיק מִמֶּנוּ.

אם זָכָה בַתְשׁוֹבָה וְלֹא שָׁלֵמָה בָרָאוּי - תְזַלִּים לוּ עד אָזֶה יוֹם אַחֲרֹן שֶׁל עַצְרָת, שֶׁהוּא שְׁמִינִי לְחָג. אם עָשָׂה תְשׁוֹבָה שָׁלֵמָה לִפְנֵי רַבּוֹנוּ - נְקָרְעִים. ואם לא זָכָה - אָזֶה פְתָקִים יַצְאִים מִבֵּית הַפְלָךְ וְגַמָּסִירִים בַיָּדִי מְלָאֵךְ תְדִין, וְתְדִין גַעַשָּׂה, וּפְתָקִים יוֹתֵר לֹא חֹזֶרים עוֹד לִבֵּית הַפְלָךְ.

אָז מְעַבְּרִים הַצְלָמִים מִמֶּנוּ וְלֹא נִמְצָאים עָמוֹ. בֵין שְׁעַבְּרוּ מִמֶּנוּ, הַרְיִ וְדָאי שְׁעַגְשָׁע הַפְלָךְ יַעֲבֵר עַלְיוֹ וַיַּטְעֵם מִפְזָם הַמִּזְבֵּחַ. וּבָאָזֶה לִילָה שֶׁל חָג הַאַחֲרֹן, הַמְלָאָכִים הַמְעֻגְנִישִׁים מִזְמְנִים, וְנוֹטְלִים אֶת הַפְתָקִים. וְאַחֲרֵי שְׁגַטְלָוּ אָזֶה, מְעַבְּרִים הַצְלָמִים, וְלֹא נִמְצָאים [וְאֵם נִמְצָאים פְנוּמִים, יַעֲבֵר עַלְיוֹ מְחֻלוֹת וְכֵ"ה בָּהֶם יָדִים]. וְאֵם נִמְצָאים בָּהֶם יָדִים - דֵין גַּרְועַ, אוֹ יַעֲבֵר עַלְיוֹ דֵין שֶׁל מְחֻלוֹת רְעוֹת בְפִגְם שְׁלָחָם, וְהַרְיִ בָאָרֶנוּ אֶת זה.

ובספרי התקדים אומרים יותר, בשהרראש גרע
וימצא הגוף - בנו או אשתו ימצאנו,
והוא יסתלק. זה מדבר בשלא חור כל אותו זמן
בתשובה. אבל אם חור,طعم המות יטעם
ויתרפא.

אם הגוף לא נראה וימצא בראש - הם
מסתלקים והוא מתקיים, וזה מדבר בשבנו
הקטן ברשותו. אם ידיו פגומים, מעיטה ידיו
פגומים, רגליו - מחלות רודפות אותו. בורח
האלים וחוזר, בורח וחוזר, עליו בתוב (דברים כה)
בפרק תאמר מי יתנו ערבות. וזה בשלהלבה מאירה
וחיללה מתקן באור.

אבל צדיקים חסידים, כל יום ויום מסתכלים
בלבם באלו אותו יום מסתלקים
מהעולם, ועושים תשובה שלמה לפניו רבונם,
ולא יצטרכו לדבר אחר. אשרי חלוקם בעולם
זה ובעולם הבא.

בָּא רְאֵה, כֹּל הַגְּקָרָא בָּשָׁמִי - בִּמְהֻנָּים
מְעִשֵּׂי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שְׁחִרִי בָּאוֹתָם מְעִשִּׁים
[בריות] שְׁהַזָּא עֹזֶה לְמַטָּה, קֹוֶץ אֹתָם בְּדָבָרים
עֲלִיּוֹנִים נִשְׁלָמָעָלה, וּבְשִׁגְזּוּטִים אֹתָם לְמַטָּה
וְעוֹשִׁים בָּהֶם מְעִשָּׁה, מְתַעֲזִיר אֹתוֹ מְעִשָּׁה
נִשְׁלָמָעָלה שְׁקָשָׁור בּוֹ, בְּגֹזֵן אֹזֶב וְעֵזֵן אַרְזֵן, וְהִרְיֵה
בְּאַרְנוֹ (דף רב ע"ב) הַדָּבָרים.

וַיַּשֵּׁשׁ מֵהֶם שְׁאַחֲרוֹנִים בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ, כְּמוֹ לְזָבֵב,
וְאַתְּרוֹג, חֶדֶם, וְעַרְבָּה, שְׁכָלָם אַחֲרוֹנִים
בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ לְמַעָּלה. וְעַל כֵּד שְׁגִינָּו, לְאַחֲרָה
אֹתָם וְלְעִשּׂוֹת בָּהֶם מְעִשָּׁה בְּדִי לְעֹזֶר חֶדֶם
אֹתוֹ שְׁאַחֲרָה בּוֹ. וְעַל זֶה שְׁגִינָּו, בְּדָבָרים וּמְעִשָּׁה
צְרִיךְ לְהִרְאֹות דָּבָר בְּדִי לְעֹזֶר דָּבָר אַחֲרָה.

זֶהוּ שְׁבָתּוֹב כֹּל הַגְּקָרָא בָּשָׁמִי וְלִכְבּוֹדי [בראיינו] -
לְעֹזֶר בְּבּוֹדי. בְּרָאַתְּיו - לִיחְדָּה לִי. יִצְרָאַתְּיו
- לְעִשּׂוֹת בּוֹ מְעִשָּׁה [נה]. אַפְּ עִשְׁיָתְיו - לְעֹזֶר בּוֹ
בְּחַנְחַנְתָּה נִשְׁלָמָעָלה.

דבר אחר כל הגקרָא בשמי - הינו שבחתוב (ויקרא בו) פרי עץ הדר. ולבבודי בראשתו - הינו שפת תמים. יצרתיו - הינו מענף עץ עבות. אף עשייתיו - הינו וערבי נחל.

ותקון של זה שאמר חבתוב ולקחתם לךם ביום הראשון, דוקא שהוא חמיש עלי עשור. אבל ביום הראשון, אותו יום ראשון מי הוא? אלא يوم שיצא ראשון לנטע [לכל] במעיןיו של מים נובעים, והוא רוצחים להמשיכו לעוזלים.

مثال למלך שקשר בני אדם במאסר. באה אמו הגבירה והוציאה אותם לחרות, והמלך משגיח על כבודה ונגן אותם בידיה. מצאהו אותם רעים וצמאים. אמרה, תרי הוציאתי אותם לחרות, תביא להם אבל ומשקה.

כך יום הבפורים הזה מוציא את כלם לחרות, והוא רעים למוון וצמאים לשתייה. היה מעטרת את המלך בעטרותיו. ביום זה ידעו נזירים נובעים שורדים עמה, שואלים לשנות למי

שְׁחֹצִיא אָוֹתֶם לְחִרּוֹת, וַעֲלֵ בָּהּ קֹרְאִים לוֹ בַּיּוֹם
רָאשׁוֹן.

זה בספר האגדה, והוא יפה. אבל ביום זה,
לאברהם שהוא ראשית הכל, אם בענני בבוד
הוא הרראשית או במים הוא הרראשית, ש אברהם
התחיל להפר בזרות מים.

פרי עץ הדר - זו באර של יצחק, ש יצחק הדר
את הקדוש ברוך הוא וקרא לו עץ הדר.
פרי של עץ הדר זהה ידיע. בפתח תמרים -
שכבות (תחים צב) צדיק בתרם יפרח, ולא נמצא
ביניהם פרוד. ולבן לא בתוב ובפתח, אלא בפתח,
משום שלא עולה זה בלי זה. ובזה מתרמלאת
הבאיר הזאת, מבאר מים עליונים שנובעים. ההוא
מתרמא בתקלה, וממנו מתרמלאת הבאיר עד
שנובעת לבל.

וננה עץ עבת - זה ענף של אילן הגדול שהתחזק
ונשרש בשרשו, נעשה אילן עליון על הכל,
שאחו בכל האגדים שלו, ענף שהוא עץ עבת,

עַז שָׁאוֹחַ אֶת הַעֲבוֹת, שְׁהִרֵּי מִזָּה נוֹטֵל יִסּוּד
הַעוֹלָם וּמִתְמֻלָּא בְּרִי לְהַרְיק בְּבָאָר, זֶהוּ עוֹלָם אֶרְץ
הַהַשְׁקָאָה.

וּעֲרָבִי נְחַל - שְׁנַיִם הֵם, שְׁנַיִן נְחַלִּי מִים מִתְבָּגָסִים
לְתוֹכָם לְהַרְיק לְצִדִּיק. דָּבָר אַחֲר וּעֲרָבִי
נְחַל - אֶלְהָה הֵם גִּבְוֹרוֹת שְׁאַחֲרוֹת בִּיצְחָק, שְׁבָאִים
מִצָּד אֹתוֹ נְחַל עַלְיוֹן וְלֹא מִצָּד הָאָב. לְכֹן הַכְּלָל
גְּאָה, וְלֹא מִבְּשָׂם לְפָרוֹת, וְלֹא עֹזֶחה פָּרוֹת. וּעֲרָבִי
נְחַל - שְׁנַיִן עַמּוֹדִים שְׁהַגּוֹף עוֹמֵד עַלְיָהָם. אֲכָל
וּעֲרָבִי נְחַל וְדָאי, בָּמוֹ שְׁגַתְבָּאָר, וְאֶלְהָה הֵם בְּלָם
לְרוֹזְקוֹן מִים לְבָאָר.

השלמה מההשמדות (סימן ג'')

מַהוּ בְּרִי עַז הַדָּר? עַז הָאַתְרוֹג. וּמַהוּ הַדָּר? הַדָּר
עַל הַכְּלָל, וְהַינּוּ הַדָּר שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים,
שְׁבָתּוֹב בֹּו מַי זֹאת הַגְּשָׁקָפָה בָּמוֹ שְׁחָר. וְהַינּוּ עַל
שֵׁם נִקְבָּה, וְעַל שֵׁם נִקְבָּה נִקְבָּה נִקְבָּה מִאָדָם שְׁאֵי
אָפָּשָׁר לְהַתְקִים עוֹלָם הַתְּחִתּוֹן בְּלֹא נִקְבָּה. וּמָה
הַטּוּם נִקְרָאת נִקְבָּה? עַל שֵׁם שְׁגַקְבִּיהָ רְחָבִים, וַיַּשְׁ

לֹה נְקָבִים יִתְרִים עַל הָאֵישׁ וּמָה הֵם הַנְּקָבִים:
שְׁדִים וְרַחֲם וּבֵית קָבוּל הַזֶּלֶד.

וּמָה שָׁאָמָרָנוּ, שִׁיר הַשִּׁירִים שַׁחַווֹא הַדָּר לְכָל סְפִּרִי
הַקָּדֵשׁ - כֵּן. שָׁאָמָר רַבִּי יוֹחָנָן, כֵּל הַסְּפִּרִים
קָדֵשׁ, וּשִׁיר הַשִּׁירִים קָדֵשׁ קָדְשִׁים. וּמָהוּ קָדֵשׁ
קָדְשִׁים? אֶלָּא קָדֵשׁ שַׁחַווֹא קָדֵשׁ לְקָדְשִׁים. וּמָה הֵם
קָדְשִׁים? אֵלוֹ שֶׁבֶגֶד שְׁשׁ קָצֹות שֶׁבָּאָדָם, וּקָדֵשׁ
יְהִיה לְהֵם קָדֵשׁ לְכָלָם.

וּמָהוּ קָדֵשׁ? זֶה אַתְרוֹג, שַׁחַווֹא הַדָּר לְכָל. וְלֹמַה
נִקְרָא שְׁמוֹ הַדָּר? אֶל תִּקְרִי הַדָּר אֶלָּא ה'
דָּר, זֶה אַתְרוֹג שַׁחַווֹא נִפְרֵד מְאַגֵּד הַלּוֹלֶב, וְאֵין
מִצּוֹת לְוַלֵּב קִימָת אֶלָּא בָּו, וְהֵוָה גַּם כֵּן אַגְּוִיד עִם
הַפְּלֵל, שְׁעַם כֵּל אַחֲרֵי הֵוָא, וְעַם בָּלָם יְחִיד הֵוָא.

וּמָהוּ הַלּוֹלֶב? בְּגַנְגֵד חֹוט הַשִּׁדְרָה. וְעַנְפָת עַז עַבְתָּה
- שְׁעַנְפָיו חֹופִים אֶת רַבּוֹ, וְאֵם אֵין עַנְפָיו
חֹופִים אֶת רַבּוֹ - אֵינוֹ בְּלִוּם. מִפְנֵי מָה? מִשְׁלֵל
לְאָדָם שְׁבִזּוּעָתָיו יִגְנֹן עַל רַאשָׁו, תְּרִי וּרְזֻעָתָיו
שְׁגִינִים וּרְאשָׁו שְׁלִשָּׁה, וְהֵינּוּ עַנְפָת לְשֶׁמֶאל, עַבְתָּה

לֹא יִמְיוֹן, וְגַם צָא עַז בָּאַמְצָעַ. וְלֹמַה נֹאָמֵר בֹּו עַז? שַׁחֲזָא שְׂרָשׁ הָאִילָן.

וְמַה זוּ הָעֲרָבִי נְחָל? שָׂוְקי הָאָדָם שְׁחָם שְׁתִים. וְמַהוּ לְשׂוֹן שֶׁל הָעֲרָבִי נְחָל? מְשֻׁוּם שְׁגָדוֹל שְׁבָחָם הָוָא לְמַעַרְבָּה, וּמְשֻׁם יוֹנָק בָּחוֹ, וּשֶׁל צְפּוֹן הָוָא קָטָן מְפָנוֹ מְהַלֵּךְ חִמְשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וְהָוָא בְּרוּחַ צְפּוֹנִית מַעֲרָבִית, וּבוֹ פּוֹעַל וְגִקְרָא עַל שְׁמוֹ, וְהָמָן שְׁגִינָהָם עָצִים. דָּבָר אַחֲרַ הָעֲרָבִי - שְׁפָעָמִים מַעֲרָבִים פְּעַלְתֶּם זֶה עַם זֶה. מַה זוּ הָעֲרָבִי נְחָל? נְחָל הָוָא עַל שְׁמָם הַמְּקוֹם שְׁחָם קְבוּעִים בֹּו שְׁשָׁמוֹ נְחָל, כְּמוֹ שְׁבָתּוֹב בְּלַ הַגְּחָלִים הַלְּבִים אֶל הַיָּם.

מַהוּ יִם? הָיוּ אֹמֵר זֶה אַתְּרוֹג. וּמְנַיּוֹן לְנוּ שְׁכָל מְדָה וּמְדָה מְאַלּוּ הַשְּׁבָעָה גִּקְרָאת נְחָל? שְׁנָאָמֵר וּמְמַתָּנָה נְחָלִיאָל, אֶל תְּקִרְיֵי נְחָלִיאָל אֶלָּא נְחָלִי אָל. וְעוֹד שֶׁם, מָה לִבְנָה, הַדָּר פְּרִי הַגּוֹת, אָף יִשְׂרָאֵל פְּרִי עַז הַדָּר. מָה אִילָן תְּמָר, עַנְפֵי סְבִיבִי וְלוֹלְבָו בָּאַמְצָעַ, אָף יִשְׂרָאֵל גַּטְלוֹ גַּוְתָּה אִילָן הַזָּהָר שַׁחֲזָא לְבָו, וּבְגַגְדֵּל הַגּוֹת חֹזֶט הַשִּׁדְרָה בָּאָדָם שַׁחֲזָא

עקר הגות. ומה לוֹלֵב זה בְּתוֹב לוֹ לִבְנָה, אֲפָלָב
מַסּוֹרָלוֹ. ומה לִבְנָה זוֹ שְׁלָשִׁים וָשְׁתִּים גְּתִיבּוֹת
חֶכְמָה בָּזֶה, אֲפָלָבְּכָל גְּתִיבָן מְהֻזָּרָה שׂוֹמְרָה,
שְׁגָגָאָמָר לְשָׁמָר אֶת דָּרְךָ עַזָּה תְּהִימָּה: ע"ב
מההשמדות

דָּבָר אַחֲרָה, וְלִקְחָתָם לְכָם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן פָּרִי עַזָּה
הַדָּר - זוֹה אֲבָרָהָם. בְּפָתָת תְּמִרִים - זוֹה יִצְחָק.
וְעַנְפָעַז עַבְתָה - זוֹה יַעֲקֹב. וְעַרְבִי נְחָל - אֱלֹהָה הַזָּה
שְׁתִּי הַדָּرְגוֹת שְׁגָגָאָמָרנוּ.

וּמִ שְׁשֹׁוֹגָה זוֹה, מְשׁוּם שְׁעַזָּה עַבְתָה זוֹה יַעֲקֹב,
שְׁאוֹחָז אֶת כָּל הַחֲלָקִים, וְדָאי זוֹה יַעֲקֹב.
אָבָל הַרִּי בְּאָרְנוֹג, פָּרִי עַזָּה הַדָּר - זֹו בְּאָרִי יִצְחָק,
זֹו גְּבוּרָה תְּחִתּוֹגָה. בְּפָתָת תְּמִרִים - בְּפָתָת חָסָר,
קָשָׁר שְׁגָגָשָׁר בְּבָאָר, בְּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (דניאל ג')
בְּפָותִים בְּסִרְבְּלֵי הָם, מְשׁוּם שְׁאָלָה לֹא עֹולִים זוֹה
בְּלִי זוֹה. וְעַנְפָעַז עַזָּה עַבְתָה, עַנְפָעָה הוּא עַלְיוֹן שְׁגָעָשָׁה
עַזָּה עַבְותָה וְאוֹחָז לְכָל צָד, בְּמוֹ שְׁגָגָאָמָר. עַרְבִי
נְחָל - זוֹה יִצְחָק, בְּכָל הַאֲדָדִים שְׁאָחוֹזִים בְּצָד

הַפְּחָל וְלֹא בְּצֵד הָאָב. שְׁשַׁנִּינוּ, אַף עַל גַּב שְׁבַּפְּחָל
הַזָּה לֹא נִמְצָא דִין, מִתְעֹזָרִים מִפְּנֵנוּ דִינִים.

וּרְבָּה הַמְנֻגָּא הַזָּהָר פְּרָשׁ, וַעֲרָבִי נְחָל - אַלְוּ שְׁנִי
הַעֲמֹדִים שְׁאָמְרָנוּ שְׁיוֹצָאים מֵהֶם מִים,
וַיְפָה. אָבָל בָּא רִיאָה, הַרְיִי רְאִינוּ שְׁשַׁתִּי דָּرְגוֹת
אֱלֹה שְׁעוֹמְדוֹת עַל דָּרְגָה שֶׁל צְדִיק, פָּרִי וּבְנוּס
גָּדוֹל [תְּבִרְכּוֹת] יוֹצָאים מֵהֶם, וַעֲרָבִי נְחָל לֹא
יוֹצָאים מֵהֶם לֹא פָּרִי וְלֹא טָעם וְלֹא רִית, וַהֲרִי
בָּאָרְנוּ, וַהֲכָל יְפָה.

וְעַל כֵּן אָתְרוֹג (דַּף רְכָא ע"א) בְּשֶׁמֶאל, בְּגַגְד הַלְּבָב. לוֹלָב
בְּיַמִּין. בְּפַת בְּכָל, וַקְשֹׁור בְּכָל, שַׁהֲרִי צְדִיק
בְּפֹתָה הוּא בְּכָל הָאָדִים וַקְשֹׁור בְּכָל, וַיְהִי קָשֵׁר
הַאֲמוֹנָה.

וַיְפָה אָמַר בְּסִפְרֵ הַאֲגָדָה שְׁבָל אֱלֹה הַם
אוֹרְחִים שְׁמֹמִינִים הָעָם הַקָּדוֹש בַּיּוֹם
הַזָּה, שְׁאָרִיכִים לְמַצָּא אָוֹתָם, בַּיּוֹן שְׁהַזְּמִינִין
אָוֹתָם, וּבָהֶם מַבְקָשׁ אָדָם בְּקָשָׁתוֹ לְמַלְךָ.
אֲשֶׁר יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁיוֹדָעִים דַּרְכֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ,

יוֹדָעִים בְּرֵצֵי הַתּוֹרָה לְלֶבֶת בַּדָּרֶךְ אֲמָת, לְזֹבֶת
בְּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בַּיּוֹם הַזֶּה יוֹצְאִים יִשְׂרָאֵל בְּסִימָנִים רְשֻׁוּמִים
מִתּוֹךְ הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם שְׁהָם נִצְחָיו בְּדִין,
וּמִהָּם הַסִּימָנִים? סִימָנֵי הַאֱמֹנוֹת, חֹתֶם הַמֶּלֶךְ
הַעֲלִיוֹן. לְשִׁנֵּי בָנֵי אָדָם שְׁגָבָנוּ לְבָנֵי הַמֶּלֶךְ
לְדִין, וּבְעוֹלָם לֹא יוֹדָעִים מֵמָה נִצְחָה. יָצָא
לְגִיאוֹן אֶחָד מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר אָזֶה מֵנִצְחָה?
אָמַר לְהָם, מֵשִׁיצָא וּבִידּו סִימָנֵי הַמֶּלֶךְ, הוּא
שְׁגָבָנה.

כֵּד כָּל הַעוֹלָם גְּבָנִים לְדִין לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיוֹן,
וְהוּא הַז אָזֶם מִיּוֹם שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה וְיֹום
הַכְּפֹרִים, עַד חַמֵּשׁ עַשְׂרֵה יוֹם לְחֶדֶשׁ, וּבֵין כֵּד
גְּמַצָּאוֹ יִשְׂרָאֵל בָּלָם צְדִיקִים בַּתְשׁוּבָה, טוֹרְחִים
בְּסֶכֶת וַיְלַב וְאַתְרוֹג, וְלֹא יוֹדָעִים מֵנִצְחָה בְּדִין.
הַמֶּלֶאכִים הַעֲלִיוֹנִים שׂוֹאֲלִים, מֵנִצְחָה בְּדִין? אָזֶם
לְהָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶלָּה שְׁמוֹצִיאִים בִּידֵיכֶם
אֶת הַסִּימָנִים שְׁלֵי, הֵם נִצְחָה בְּדִין.

בַּיּוֹם הַזֶּה יְוָצְאִים יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם הַמֶּלֶךְ,
בְּתִשְׁבָחוֹת הַהֲלֵל, גְּנָסִים לְסֶפֶת, אֶתְרוֹג
בְּשֶׁמֶאל, לְזַלְבָּב בְּיַמִּין. בְּלֹם רֹאִים שְׁיִשְׂרָאֵל
רְשֻׁוּמִים בְּרִשְׁוּמֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, פּוֹתָחִים וְאוֹמְרִים,
(תְּהִלִּים קְמָר) אֲשֶׁרִי הָעָם שְׁבָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁה'
אֲלֹהָיו.

עד כֵּאן חִדּוֹת הַפֵּל, חִדּוֹת הַאוֹרְחִים, וְאֶפְלוֹ
אָמֹות הַעוֹלָם שְׁמָחִים בְּחִדּוֹה וּמְתִבְרָכִים
מִפְנָה, וְלֹכִן מִקְרִיבִים בְּכָל יוֹם עֲלֵיהֶם לְהַטִּיל
עֲלֵיהֶם שְׁלֹום, וַיַּתְּבִּרכוּ מִאָתָנוֹ. מִבֵּאן וְהַלְאָה יוֹם
אַחֲרֵי שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַעֲלֵיוֹן שְׁשָׁמֶת בָּהֶם בִּישְׂרָאֵל,
שְׁבָתּוֹב (נְמֶרֶב נְט) בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי עֲצָרָת תְּהִיכָּה לָכֶם.
שְׁתִּירִי יוֹם זה מִן הַמֶּלֶךְ בְּלִבְדוֹ חִדּוֹתוֹ לִישְׂרָאֵל.
מְשֻׁלְּל לְמֶלֶךְ שְׁחוֹזְמִין אוֹרְחִים וּכְו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, אָנָי חַבְצָלָת הַשְׁרוֹן
שְׁוֹשָׁנָת הַעֲמָקִים. בַּמָּה חַבְיבָה בְּגַסְתָּה
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁתִּקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא מִשְׁבָּח אָוֹתָה, וְהִיא מִשְׁבָּחָת אָוֹתָוּ תְּמִיד.

ובמה משבחים ומעופרים מזמיןנה תמיד לקדוש-ברוך-הוא. אשרי חלכם של ישראלי שאחויזים בו בגורל החלוקת הקדוש, בכבודם (ונרims לב) במי חלקה ה' עמו וגוו'. אני חבצלת השرون - זו בנטת ישראלי, שעומדת בימי של נוי בנין עוזן. השرون - שהיא שרה ומשבחת את המלך העליון.

דבר אחר, אני חבצלת השرون - שרצו לא להיות משקה מהשקיית הנחל העמק, מקור הנחלים, כנאמר ותיה השרב לאגם. [נ"א (ישעה ג) ותיה השロン בערבה] שושנת העמקים - שעומדת בעמק הבול. מי הם העמקים? כמו שנאמר (תהלים קל) מעמקים קראתיך ה'. חבצלת השرون. חבצלת מאותו מקום של השקאות הנחלים שיווצאים ולא פוסקים לעזלם. שושנת העמקים - שושנה מאותו מקום שנקרה עמק הפל, נסתור מבול האדרדים.

בא ראה, בתחלת ירקה בחבצלת, שהעלים שלה ירקים, אחר כך שושנה אדמה

בגּוֹנִים לְבָנִים. שׂוֹשֶׁגֶת בְּשֶׁשֶׁה עַלִּים. שׂוֹשֶׁגֶת - שׂמְשַׁתְּגִית מִגּוֹן לְגּוֹן וּמִשֶּׁגֶת אֶת גּוֹנִיהָ.

שׂוֹשֶׁגֶת - בְּתַחַלָּה חַבְצָלָת. בְּזָמָן שְׁרוֹצָה
לְהַזְׁדִּיגָּה בְּפֶלֶךְ נִקְרָאת חַבְצָלָת, אחר
שְׁגִידְבָּקָה עִם הַפֶּלֶךְ בְּאוֹתָן נִשְׁיקָות הִיא נִקְרָאת
שׂוֹשֶׁגֶת, מִשּׁוּם שְׁבָתָתוֹב (שיר ה) שְׁפָתֹותָיו שׂוֹשֶׁגֶת.
שׂוֹשֶׁגֶת הָעֲמָקִים - שְׁהִיא מִשֶּׁגֶת אֶת גּוֹנִיהָ
לְפָעָמִים לְטוֹב וּלְפָעָמִים לְרֻעָה, לְפָעָמִים לְרַחֲמִים
וּלְפָעָמִים לְדִין.

וְתָרֵא הָאָשָׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וּכִי תָאֹהֶה
הוּא לְעֵינִים (נראשית ב). בָּא רַאה, שְׁהָרִי
בְּנֵי אָדָם לֹא מִסְתְּבָלִים וּלֹא יַזְעִים וּלֹא
מִשְׁגִּיחִים בְּשֶׁעָה שְׁבָרָא הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת
הָאָדָם וּכְבָד אֶתְוֹ בְּכֹזֶד עַלְיוֹן, רַצָּה מִמְּנוֹ
לְהַדְּבֵק בּוֹ כִּי שִׁימְצָא יְחִידִי, וּבְלִב יְחִידִי,
וּבָמָקוֹם שֶׁל דְּבָקוֹת יְחִידָה שֶׁלֹּא (ר' רבא ע"ב) מִשְׁתְּבִגָּה
וּלֹא מִתְהַפֵּךְ לְעוֹלָמִים בְּאוֹתוֹ קָשֵׁר יְחִידָה שְׁהָכֵל
גְּקַשֵּׁר בּוֹ. זֶהוּ שְׁבָתָתוֹב וְעֵץ הַחַיִם בְּתֹודָה הַגּוֹן.

אַחֲרֵ בְּדַקְתּוֹ מִדְרַךְ הַאֲמִינָה וַעֲזֹבוּ אֶת הַעַזִּי
הַיְיחִידִי, הַעֲלִיוֹן מִכֶּל הַאִילָנוֹת, וַבָּאוּ
לְהַדְבֵּק בָּمְקוּם שְׁמִינְתָּגָה וּמִתְהַפֵּךְ מְגֻנוֹן לְגֻנוֹן
וּמְטוֹב לְרָע וּמְרָע לְטוֹב, וַיַּרְדוּ מִלְמָעָלה מִטָּה,
וְגַדְבְּכוּ לְמִטָּה בְּשִׁנּוּיִם רַבִּים, וַעֲזֹבוּ אֶת הַאִילָון
הַיְיחִידִי הַעֲלִיוֹן מִכֶּל הַאִילָנוֹת. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (קהלת
ו) אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יְשָׁר וְגַנוּ.

וְדֹאי שֶׁאָז הַתְהַפֵּךְ לְבָם בְּאוֹתוֹ הַצָּד מִמְּשָׁש,
לְפָעָמִים לְטוֹב לְפָעָמִים לְרָע, לְפָעָמִים
לְרָחָםִים לְפָעָמִים לְדִין. בְּדַבָּר הַזֶּה גַּדְבְּכוּ בָּו
וְדֹאי, בְּקַשׁו חַשְׁבּוֹנוֹת רַבִּים וְגַדְבְּכוּ בָּהֶם.

אָמֵר לוֹ תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אָדָם, עֲזֹבָת חַיִים
וְגַדְבָּקָת בְּמִזְרָח. חַיִים - שְׁבָתוֹב וְעַזִּי
הַחַיִים בְּתֹוך הַגּוֹן, שְׁגַךְ רָא חַיִים, שְׁמַי שְׁאוֹחַז בָּו
לֹא טֹעם מִות לְעוֹלָמִים. גַּדְבָּקָת בְּעַזִּי אַחֲר -
הַגְּרִי וְדֹאי הַמִּזְרָח בְּגַגְדָּה. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (משל ה)
רְגָלִילִית יְרֻדוֹת מִות, וּבְתוֹב (קהלת ו) וּמַצָּא אָנָי מַר
מִזְרָחָת אֶת הָאָשָׁה. וְדֹאי שְׁגַדְבָּק בָּמְקוּם הַמִּזְרָח

וְעֹז בָּמֶקְוּם הַחֲזִים. מְשׁוּם כֵּה גָּגָר עַלְיוֹ וְעַל כֵּל
הַעוֹלָם מִזֶּה.

אם הוא חטא, מה חטא כֵּל הַעוֹלָם? אם תאמר ש כל העולם אבלו מהצעין היה וזה קרא לבלם - לא כך! אלא בשעה שאדם עמד על רגליו, ראו אותו כ כל הבריות ופחדו מלפניו, והוא נסעים אחוריו בעברים אחר המלה, והוא אמר להם: אני ואתם (תהלים צה) פאו נשתחווה ונברעה וגוו. ובלם הילכו אחוריו. כיון שהוא שראוי שאדם משתתחווה ל مكان זה ונתקבב בו, בלם נשבו אחוריו, ונגרם מות לבל העולם.

ואו נשתחווה האדם לבמה גוונים, לפעים דין
לפעים רחמים, לפעים מות לפעים
חיים, ולא עומד בקיום תמיד באחד מהם,
משום שהוא מקום גרים לו, ולכון קרא חרב
הטהרפה, הטהרפה מצד זה לצד זה, מטויב
לרע, מרחים לדין, משלוום לקרב, מטהרפה

הִיא בְּפָלֵל, טֹוב וְרָע, שְׁבָתּוֹב (בראשית ב) וְעַזְןָתּוֹב (בראשית ב)

טֹוב וְרָע.

וְהַמְלֵךְ הָעָלֵיוֹן, לְרַחֵם עַל מַעֲשָׂיו, הַזָּכִיחַ אֹתוֹ
וְאָמַר לֹא, וְמַעַזְןָתּוֹב (בראשית ב) מַפְנֵנוֹ וְגַמְשֵׁךְ
תָּאַכֵּל מַפְנֵנוֹ וְגַנוֹּן. וְהַוָּא לֹא קִבְּלָה מַפְנֵנוֹ וְגַמְשֵׁךְ
אַחֲרָאָשָׁתוֹ, וְגַרְשֵׁן לְעוֹלָמִים, שְׁתִּירֵא אָשָׁה עַזְלָה
לְמִקּוֹם (לְמִקּוֹם זֶה) וְלֹא יוֹתֵר, וְהַאֲשָׁה גַּרְמָה מִנּוֹת
לְפָלֵל.

בָּא רַאַה, לְעוֹלָם הַבָּא בְּתּוֹב (ישעיה סח) בַּי בִּימֵי
הָעָזֵץ יְמֵי עַמִּי. בִּימֵי הָעָזֵץ - אֹתוֹ שְׁגַזְעָד
בְּאֹתוֹ הַזָּמֵן. בְּתּוֹב (שם כה) בְּלֹעַ הַמְּוֹתָה לְגַצָּח
וּמְחָה ה' אֱלֹהִים דָמָעָה מַעַל בָּל פָּגִים וּחַרְבָּת
עַמּוֹ יִסְרָר מַעַל בָּל הָאָרֶץ וְגַנוֹּן.

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹתָה. שְׁנִינָו, אָמַר רַבִּי
חִיאָא, בְּתּוֹב וַיְחִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרָיִם
שְׁבַע עֲשָׂרָה שָׁנָה. שֵׁם בְּקִיּוֹמוֹ יַעֲקֹב, וּבָאוֹן
בְּמִתְהָתוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁבָתּוֹב וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל
לְמוֹתָה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּזֹה הוּא וְדָאי, שְׁתִּירֵא לֹא

בְּתוֹב וַיִּקְרַב יוֹם יִשְׁרָאֵל לְמוֹת, אֶלָּא יִמְיִ, וְכִי
בְּכָמָה יִמְיִ מַת בֶּן אָדָם? וְתַרְיוּ בְּשָׁעָה אֲחַת,
בְּרִגְעָן אֶחָד מַת וַיָּצָא מִן הָעוֹלָם.

אֶלָּא בְּךָ לְמִדְנָנוּ, בְּשַׁהַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא רֹצֶח
לְחַשֵּׁיב אֶלְיוֹ אֶת רֹוחוֹ, כֹּל אֶזְתָּם יִמְיִים
שְׁעֹזֶם בֶּן אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה נְפָקְדִים לְפָנָיו
וְגִבְגָּסִים בְּחַשְׁבּוֹן, וּבְשִׁגְרָבִים לְפָנָיו לְהַבְנֵס
בְּחַשְׁבּוֹן, מַת הָאָדָם, וּמַשֵּׁיב הַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
אֶלְיוֹ אֶת רֹוחוֹ. אַזְתָּו הַחֲבֵל שְׁחוֹצִיא וְגַפְחָ בּוֹ,
מַשֵּׁיב אַזְתָּו אֶלְיוֹ.

אֲשֶׁרִי חָלֻקוּ שֶׁל אַזְתָּו אָדָם שִׁימְיוֹ הַתִּקְרָבוּ אֶל
הַמֶּלֶךְ בְּלִי בְּוּשָׁה, וְלֹא גִּדְחָה יוֹם אֶחָד
מִהֶּם הַחֲוֹצָה שִׁימְצָא שֶׁבְּאַזְתָּו יוֹם שְׁגַעַשָּׁה בּוֹ
חַטָּא, לְכָן בְּתוֹב בְּצִדְיקִים קָרִיבָה. (וְאֵיךְ יִקְרָבוּ
מִשּׁוּם שִׁקְרָבִים יִמְיִ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִי בְּוּשָׁה).

אוֹי לְרַשְׁעִים, שֶׁלֹּא בְּתוֹב בָּהֶם קָרִיבָה, וְאֵיךְ
יִקְרָבוּ הַיְמִינִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, שְׁהָרִי כֹּל יִמְיִ
גִּמְצָאוּ בְּחַטָּאי הָעוֹלָם, וְלֹכֶן לֹא יִקְרָבוּ לְפָנֵי

המלך ולא ימנו לפניו ולא יזכרו למעלה, אלא הם מתפלים מתוקם. עליהם בתוב (משל ד) דרך רשעים באפלה לא ידעו בפה יבשלו. (דף רכב ע"א)

ובאן וינקרבו ימי ישראלי למות ונאי, בלי בוועה, בשילמות, בחרדה שלמה, ומשום בכך ימי ישראלי, שהיה ישראלי יותר שלם מיעקב. ואם תאמר, חורי בתוב (בראשית כה) ויעקב אישתם, שלם? שלם היה, אבל לא שלם בדרכה עליונה במו ישראלי.

שנינו, אמר רבי יוסף, בשעה שימי האדים נפקדים לפני המלך, יש צדיק שגפקדים ימי, והם רוחקים מלפני המלך, ויש צדיק שבאשר נפקדים ימי, הם קרובים וסמכים למלך ולא מרחקים, נגנים בלי בוועה וקרבים למלך. אשרי חלכם. זהו שבתוב וינקרבו ימי ישראלי למות.

וינקרא לבנו ליום. אמר רבי יצחק, וכי שאר השכטים לא בנוי הם? אלא, אמר רבי

אֲבָא, יוֹסֵף תֵּיה בָּנו יוֹתֵר מְכֻלָּם, שְׁשָׁנִינוּ, בְּשָׁעָה
שְׁאָשָׁת פּוֹטִיפְרָ דְּחִקָּה אֶת יוֹסֵף, מָה בְּתוּב? וַיַּבְאָ
הַבִּיתָה לְעַשׂוֹת מַלְאָכְתוֹ וְאֵין אִישׁ מְאָנְשֵׁי הַבִּית.
פְּסֻוקׁ זֶה הָיָה צָרִיךְ לְכַתֵּב וְאֵין אִישׁ בַּבִּית, מָה זֶה
מְאָנְשֵׁי הַבִּית? אֲלֹא לְהַכְלִיל אֶת דְּמוֹתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב
שְׁחִיתָה שֶׁם וְגַמְצָאָה שֶׁם, וּמְשׁוּם כֵּד מְאָנְשֵׁי
הַבִּית, אֲבָל אִישׁ אַחֲרָה הָיָה שֶׁם. כִּיוֹן שְׁהָרִים יוֹסֵף
עִינָיו וַיָּרָא אֶת דְּמוֹת אָבִיו, יָשַׁב בְּקִיּוֹמֹ וְגַרְתָּעָ
לְאַחֲרָה.

בְּאָ רַיָּה מָה בְּתוּב, וַיִּמְאֵן וַיֹּאמֶר אֶל אִשָּׁת אָדָנָיו,
אָמֶר לוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אַתָּה אָמְרָת
וַיִּמְאֵן וַיֹּאמֶר, תִּנְחַדֵּךְ וַיִּמְאֵן וַיֹּאמֶר אַחֲרָךְ יָבָא לְבָרְךָ
אֶת בְּנֵיךְ וַיִּתְבְּרִכוּ בָו, זֶהוּ שְׁבַתּוֹב וַיִּמְאֵן אָבִיו
וַיֹּאמֶר יְדֻעָתִי בְּנֵי יְדֻעָתִי.

כִּיוֹן שָׁאָמֶר יְדֻעָתִי בְּנֵי, לִמְה אָמֶר יְדֻעָתִי אַחֲרָה?
אֲלֹא אָמֶר יְדֻעָתִי בְּנֵי, בַּזָּמָן שְׁעַמְדָת בְּגַוְפָךְ
שְׁאָתָה בָּרוּךְ, בְּשֶׁרְאָית אֶת דְּמוֹתִי וַיַּשְׁבַּת בְּקִיּוֹמָה,
וּמְשׁוּם כֵּד בְּתוֹב יְדֻעָתִי בְּנֵי יְדֻעָתִי, עַל מָה

שֶׁאָמַרְתָּ שֶׁזֶה הַבָּבוֹר, גַּם הוּא יְהִי לְעַם וְגַם הוּא
יָגַדְלַ, וְבָאָן מִשּׁוּם בָּךְ בְּתוּב וַיַּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף,
לְבָנוֹ לְיוֹסֵף מִפְּשֵׁש.

הָבָר אַחֲר וַיַּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף - שְׁבָדָמוֹת אַחֲת
הָיוּ נִרְאִים. שְׁבָל מֵשְׁרָאָה אֵת יוֹסֵף, הָיָה
מַעַיד שְׁבָנוֹ שֶׁל יַעֲקֹב הָיָה. רַبִּי יוֹסֵי אָמַר, הַפְּלָל
בָּךְ הוּא, וְעוֹד, שְׁיֹוֹסֵף זוֹ אָתוֹ וְאֵת בְּנֵיו בְּזָקְנוֹתָו,
וְלֹכְן בָּנוֹ מִפְּשֵׁש יוֹתֵר מִפְּלָלָם. וַיַּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף,
לְמַה לְיוֹסֵף וְלֹא לְאַחֲר? מִשּׁוּם שְׁחִיתָה רְשׁוֹת בִּידָו
לְהַעֲלוֹתָו מִשָּׁם.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, בַּיּוֹן שִׁיעָקָב הָיָה יָדַע שְׁבָנָיו
יַשְׂתַּעַבְדוּ בְּגָלוֹת שֵׁם בְּמִצְרָיִם, לְמַה לֹּא
נִקְבֵּר שֵׁם כִּי שִׁיבּוֹתָו תִּגְנֹעַ עַל בְּנֵיו? לְמַה רְצָח
לְעָלוֹת מִשָּׁם, וְתַרְיִ בְּתוּב (תְּהִלִּים קָטָן) בְּרַחֲם אָב עַל
בָּנִים, אִיפָּה הַרְחִמָּנוֹת?

אֲלֹא, בָּךְ שְׁגִינָו, בְּשָׁעָה שְׁחִיתָה יָזַד יַעֲקֹב
לְמִצְרָיִם, הָיָה פּוֹתֵח, וְהָיָה אָוֶר: חַם
וְחַלְילָה יָבֹלוּ בָנִים בֵּין הַעֲמִים, וְאוֹלֵי הַקָּדוֹשׁ

ברוך הוא יסלק שכינה מפני בבתחלה. מה בתוב? וירא אלהים אל יעקב ונגו', [ויאמר אלהים לישראל] אל תירא מרדחה מצרים כי לנו גדול אשימים שם. ומה שאמרת אולי אסלק שכינה מבינך - אנבי ארץ עמד מצרים.

אמר עוד, פוזח אני שמא אكبיר שם ולא אזבח עם אבותי. אמר לו, ואنبي שעלה גם אלה. שעלה - ממזרים. גם אלה - להקביר בקביר אבותיך.

משום כה רצה להעלות עצמו מזרים: אחד - כדי שלא יעשוי מפניו יראה, שתריר ראה שעתיד הקדוש ברוך הוא להפרע מיראתם. ואחד - שראה שכינה תשימים מדורה בין בניו בגולות. ואחד - כדי שיהיה נופו דר בין גופות אבותינו להבליל ביהם, ולא ימגה עם רשאי מזרים.

ושנינו, הגות של יעקב נמשך מיפויו של אדם הרaszoon, והיתה דמותו של יעקב

דְמוֹת אֲלִיּוֹנָה וְקָדוֹשָׁה, דְמוֹת שֶׁל הַבָּסָא
הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא רָצָח לְהַקְּבֵר בֵּין רְשָׁעִים. וְסֹוד
הַדָּבָר, שֶׁבְּאָבוֹת אֵין בָּלְלָה פְּרוֹזָה, וְעַל זֶה בְּתוֹב
וְשֶׁבֶבְתִּי עִם אָבָתִי.

וַיָּקֹרֶא לְבָנו לְיוֹסֵף. בָּנו - בְּדִמוֹת אַחַת שֶׁל
הַפְּנִים, מְשׁוּם שֶׁבְּרָצֹן חֶרְיוֹת וְהַלְּבָב
הַוּלִיד אֶזְתּוֹ יוֹתֵר מְכֻלָּם בָּא רְאָה מָה בְּתוֹב,
(בראשית ל) הַמְּעַט קָהֵת אֵת אִישִׁי, שֶׁבֶל רָצֹנוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב תִּיה בְּרִיחָל, וְמְשׁוּם בְּד' (דף רכב ע"ב) וַיָּקֹרֶא לְבָנו
לְיוֹסֵף.

שְׁגִינָנו, רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח וְאָמַר, (דברים כט)
הַגְּסָתָרָת לְה' אֱלֹהֵינוּ וְנוּ. הַגְּסָתָרָת
לְה' אֱלֹהֵינוּ, בָּא רְאָה כַּמָּה יִשׁ לְאָדָם לְהַזְהֵר
מִחְטָאָיו וְלַהֲסִתְבֵּל שֶׁלָּא יַעֲבֵר עַל מִצּוֹת רַבּוֹנוֹ,
שְׁשִׁגָּינָנו, בֶּלֶ מָה שֶׁאָדָם עוֹשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אַוְתָם
מְעַשִּׁים בְּתִוְבִּים בְּסֶפֶר וְגַגְגִים בְּחַשְׁבּוֹן לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְהַכְּלָל גָּלוּי לִפְנֵיו. זֶהוּ שֶׁבְתּוֹב
(ירמיה כט) אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיִ לֹא

אָרְאָנוּ נָאָם ה'?! אִם כֵּה, אַיְדָה לֹא יִשְׁמַר אָדָם
מַלְחֵטָא לְפָנֵי רֶבֶזָנוּ. וְשָׁגִינָנוּ, אֲפָלוּ אָזְתוֹ [מֵ] מָה
שְׁחַשָּׁב אָדָם וְעַלְהָ בְּרֶצֶזָנוּ, הַכָּל נִמְצָא לְפָנֵי
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא נִאָבֶד מִפְּנָיו.

בָּא רֵאה, בָּאוֹתוֹ לִילָה שְׁגָבָנָסָה לְאָה אֶל יַעֲקֹב
וַנְתַגֵּה לוֹ אֲוֹתָם סִימָנִים שְׁגָתָן יַעֲקֹב לְרַחֵל,
עַלְהָ בְּרֶצֶזָנוּ שְׁהִיא רַחֵל וְשָׁמֵשׁ בָּה תְּשִׁמְישׁ,
וְאַוְתָה טֶפֶה רַאשׁוֹנָה שֶׁל יַעֲקֹב הִיְתָה, שְׁבָתוֹב
(בראשית מט) כְּחֵי וְרָאשִׁית אָזְנִי, וּסְכָר שְׁהִיא רַחֵל.
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁהָוָא מִגְלָה עַמְקוֹת וְגַסְתָּרוֹת
וַיַּזְדַּע מָה שְׁבָחָשָׁבָת, הַעֲלָה אֲזֹתוֹ רְצֹזׁ לְמִקְומָו,
וּבְכֹורָת רְאוּבֵן עַלְתָה לְיוֹסֵף. מָה הַטָּעַם? מִשּׁוּם
שְׁתָרֵי שֶׁל רַחֵל הִיְתָה אַוְתָה טֶפֶה רַאשׁוֹנָה שִׁיצָאָה
מִיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שְׁהִיא הִיְתָה שֶׁלָה, אֲזֹתוֹ בְּבֹרֶה מִפְּשָׁת
שֶׁל רְאוּבֵן יָרֵשׁ יוֹסֵף, וּרְחֵל יָרֵשָׁה אֶת שֶׁלָה.

וּמִשּׁוּם כֵּה, סֹוד הַדָּבָר, לֹא הַתַּעַלְהָ רְאוּבֵן בְּשָׁם
בְּשָׁאָר הַשְּׁבָטִים, אֶלָּא רְאוּבֵן, בְּלוֹזֶר
רְאוּ בָן. רְאוּ בָן סְתָם. וְהַבָּן הָזֶה לֹא נִזְדַּע שָׁמוֹ.

וְעַל כֵּן לֹא קָרָא לְאֵה בְּנֵי בְּשָׂם הַזֹּה, וְלֹא נִקְרָא רָאוּ בְּנֵי שְׁתִּירִי לְאֵה יִדְעָה אֶת הַמְּעַשָּׂה.

וְשָׁגִינָנוּ, גָּלְיוּ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁאַיִן רְצֹוֹן יַעֲקֹב הַיְהוּנָה לְחַטָּאת לִפְנֵיו בָּזָה וְלֹא הַסְּתָבֵל בְּרָצֹוֹן בְּאֶשֶּׁה אַחֲרָת בְּאוֹתָה שָׁעָה כְּשֶׁאָרֶר רְשִׁיעִי הַעוֹלָם, וְעַל כֵּד בְּתֻובָה (שם לה) וַיְהִי בְּנֵי יַעֲקֹב שָׁנִים עָשָׂר, שְׁתִּירִי בְּנֵיהֶם שֶׁל שֶׁאָרֶר חֶרְשָׁעִים בְּעוֹלָם שְׁעֹזָבָשִׁים אֶזְרָאֵל מְעַשָּׂה, נִקְרָאים בְּשָׂם אַחֲרָה, וְתִּרְיָה דָּבָר זֶה יִדּוּעַ בֵּין הַחֶבְרִים, וּמְשׂוּם כֵּד וַיִּקְרָא לְבָנָו לִיּוֹסֵף, בָּנָו מִמֶּשֶׁן, מִתְּהִרְאָשִׁית וְעַד הַסְּפִיּוֹם (בָּנָו) הַיְהָה בָנָו.

וְשָׁגִינָנוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסֵף, בַּמָּה הַשְׁבִּיעַ יַעֲקֹב אֶת יוֹסֵף, שְׁכָתֻוב שִׁים נָא יִדְדָה תְּחַת יִרְבִּי? אֶלָּא בָּאָתוֹ אֶזְרָאֵל מִתְּהִרְאָשִׁית שְׁהִיא רְשִׁום בְּבָשָׂרָו, שְׁזַוְּתָה שְׁשִׁיבּוֹת הָאָבוֹת יוֹתֵר מִתְּבָלֵל, וּבְרִית זֹה הִיא סָוד שֶׁל יוֹסֵף.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאַבְרָהָם וּבְיַעֲקֹב בְּתֻובָה שִׁים נָא יִדְדָה תְּחַת יִרְבִּי. תְּחַת יִרְבִּי, בְּלוֹזֶמֶר

באותו מקום שרמו בשם הקדוש ומוציא ורע קדש נאמן לעוזם. ביצחק לא בתוב, כי יצא ממנה עשו.

עוד, מה הפעם שים נא ייך מתחת ירכיו, אל נא תקברני במצרים? אלא אמר לו יעקב ליום, בראשם הקדוש הזה השבע לי, שהוציא ורע קדש נאמן לעוזם, ונשמר ולא נטה לעוזרים, שלא יקבר בין אותם הטעמים שלא שמרו אותו לעוזרים, שבחותם בהם (יהוקאל נ) אשר בשר חמורים בשדים וזרמת סוסים ורמותם.

אם תאמר, תרי יוסף, ששמר אותו מעל הכל, למה נקבר בינייהם? אלא שנינו בתוב שם הוא היה היה דבר ה' אלא יחזקאל בן בזיה הבחן בא ארץ בשדים על נהר חבר. ותרי שנינו ששבינה לא שורה, רק בא ארץ ישראל, או למה בא שביבה? אלא בתוב על נהר חבר, ובתוב ותהי עליו שם יד ה'. אף באן, ארונו של יוסף נשלך בתוד המים. אמר הקדוש ברוך הוא, אם יוסף

יָעַלְהָ מִבָּאוֹן, הַגָּלוֹת לֹא תִּתְקַיֵּם, אֶלָּא תִּהְיוּ
קְבוּרָתוֹ בָּمֶקוּם שֶׁלֹּא נִטְמָא, וַיַּסְבְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַגָּלוֹת.

שְׁנִינוּ, אָמַר רְبִי יוֹסֵי, רָאָה יַעֲקֹב שְׁתַרְיוּ בְּכָל
גַּתְקָוּן לְכַפֵּא הַקְדֹּשׁ בָּאָבוֹת [כָּאָבוֹת]. אָמַר,
אִם בָּהּ, יַקְבֵּר, אִיךְ הַגּוֹף חֹזֶה יַתָּאֵחֶד בָּאָבוֹת.
וְאַפְלוּ הַמִּעַרְתָּה שֶׁנַּקְבֵּר שְׁם נִקְרָאת מִבְּפִלָּה, מִשּׁוּם
שְׁכָל דָּבָר שֶׁל מִבְּפִלָּה הוּא שְׁנִים וְאֶחָד, אַף
הַמִּעַרְתָּה שְׁנִים וְאֶחָד.

וּבָא וַיַּרְאָה, הָאָבוֹת זָבוֹ לְהַקְבִּיר שְׁם הֶם וְזֹוּגֵי הֶם.
יַעֲקֹב - (דף רבג ע"א) הִיא וְלֹאָה. מָה הַטְּעֵם רְחִיל
לֹא, וְתַרְיִי בְּתוֹב וְרְחִיל עֲקָרָה, שַׁהְיָא עֲקָר הַבִּית?
אֶלָּא לֹאָה זְבָתָה בֹּו לְהֹזְצִיא שְׁשָׁה שְׁבָטִים מִגּוֹעַ
קְדֹדֶשׁ בְּעוֹלָם יוֹתֶר, וּמִשּׁוּם בֶּךָ הִיא גַּתְנָה עַמוֹּ
לוֹוֹג בְּמִעַרְתָּה.

אָמַר רְבִי יְהוּדָה, כָּל יִמְיָּחָה הִיְתָה לֹאָה עֻזְמָדָת
בְּפִרְשָׁת לְרָכִים, וּבְכָתָה בְּשִׁבְיל יַעֲקֹב,
בְּשַׁשְׁשָׁמָעָה שַׁהְיָא צָדִיק, וְתִפְלָה הִיא הַקְדִימָה לוֹ,

וְהִנֵּנוּ שְׁבָתוֹב (בראשית כט) וְעִיגִי לְאָהָרָנוֹת, בָּמוֹ שְׁבָאָרָנוֹ שְׁמִקְדִּימָה וְיוֹשָׁבָת בְּפִרְשָׁת דָּרְכִים לְשָׁאָל.

רְחַל לֹא יָצָא לְדָרְכִים לְעוֹלָם, מְשׁוּם בָּה וְבַתָּה לְאָה לְהַקְּבֵר עָמוֹ, וְרַחַל קְבּוֹרָתָה עַזְמָתָה בְּפִרְשָׁת דָּרְכִים וְגַבְּרָה שֶׁם. וְהוּ שְׁבָתוֹב וְאַנְגִּי בְּבָאי מַפְּדוֹן אָרָם מִתָּה עַלְיִ רְחַל. מַה זֶּה עַלְיִ וְדָאי, בְּלוֹמֵר בְּגָלְבִי. בָּאָרִץ בְּגַעַז בְּדָרְךָ - בְּגָלְבִי מִתָּה בְּדָרְךָ, שֶׁלֹּא יָצָא בְּשִׁבְילִי לְעוֹלָמִים בָּמוֹ אֲחוֹתָה.

מְשׁוּם בָּה, לְאָה שְׁיָצָא וְבַתָּה בְּפִרְשָׁת דָּרְכִים בְּשִׁבְילִיל יַעֲקֹב, וְבַתָּה לְהַקְּבֵר עָמוֹ. רְחַל שֶׁלֹּא רְצַתָּה לְצַאת וְלִשְׁאָל בְּשִׁבְילֹו, מְשׁוּם בָּה קְבּוֹרָתָה בְּפִרְשָׁת דָּרְכִים, וּסְוּרְתָּה תְּהִרְיִ בְּאָרָנוֹ וְגַתְבָּאָר, זֶה בְּגָלוּי וְזֶה בְּגַסְטָר.

וּבָא וַיַּרְאָה, שְׁשַׁנְיִנוֹ, דְּמָעוֹת רְבּוֹת שְׁפָכָה אֲוֹתָה לְאָה הַצְּדָקָת בְּדִי לְהִיוֹת חָלְקוֹ שֶׁל יַעֲקֹב וְלֹא שֶׁל אָתוֹ עָשָׂו הַרְשָׁעָ. וְהִנֵּנוּ מַה שְׁשַׁנְיִנוֹ, בָּל

אָרֶם שְׁשֹׁוףְךָ דְּמַעֲזָת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אָף
עַל גַּב שְׁגִגּוֹר עַלְיוֹ עַגְשׁ - הוּא יִכְרָע, וְלֹא יוּכָל
אוֹתוֹ עַגְשׁ לְשַׁלְטָת בָּו. מִפְנִין לֹןְגָּה. מְלָאָה, שְׁחִירִי גִּגְזָר
עַל לִאָה לְהִזְוֹת חָלֻקוֹ שֶׁל עַשְׂוָה, הִיא בְּבִקְשָׁתָה
הַקְדִּימָה לִיעָקָב וְלֹא גַּתְנָה לְעַשְׂוֵי.

אָמַר רַבִּי חִיא, וְשַׁבְּתֵי עִם אָבָתֵי. רַבִּי יִצְחָק
פָּתָח וְאָמַר, (קהלת א) מַה יִתְרֹזֵן לְאָדָם בְּכָל
עַמְלוֹ שְׁיַעַמֵּל תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ. בְּכֹפהּ מִקּוּמוֹת
נִתְבָּאָר שְׁהָסְתַבֵּלְנוּ בְּדָבְרֵי שְׁלָמָה וּנְרָאָה שְׁדָבְרֵיו
סְתּוּמִים, אָבֶל בָּל דָבְרֵי שְׁלָמָה, בָּלָם נִקְרָאוּ
בְּחַכְמָה.

שְׁנִינוּ, בְּתוֹב וְתָרֵב חַכְמָת שְׁלָמָה. בִּימֵי שְׁלָמָה
הַמְּלָךְ עַמְּדָה הַלְּבָנָה בְּשְׁלִמוֹת, וְהִינֵּנוּ
שְׁבָתּוֹב (מלכים-א ח) וְתָרֵב חַכְמָת שְׁלָמָה מִחַכְמָת בָּל
בְּנֵי קָדָם. שֶׁם שְׁנִינוּ, מֵי הַם בְּנֵי קָדָם? תְּרֵי
פִּרְשָׁוּת, אָבֶל חַכְמָת בְּנֵי קָדָם הִיא חַכְמָה שְׁזִירָשׁוּ
מַאֲבָרָהָם.

שְׁנַיְנִינָה, בְּתוֹב (בראשית כה) וַיִּתֵּן אֶבֶרְהָם אֶת כָּל
אֲשֶׁר לוֹ לִיצְחָק. מַה זוֹה אֶת כָּל אֲשֶׁר
לוֹ? זוֹ חֲכָמָה עַלְיוֹנָה שְׂהִיה יָדָע בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּמְשֻׁמָּעָ אֶת, אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ
- שְׂהִיה שֶׁלֽוֹ. בָּמוֹ שְׁנַיְנִינָה, בָּאוֹתָה בַּת שְׂהִיתָה
לְאֶבֶרְהָם, וּבָכֶל שְׁמָה.

וְלֹבֶני הַפְּלִיגִישִׁים אֲשֶׁר לְאֶבֶרְהָם נָתָן אֶבֶרְהָם
מִתְנַת וָנוֹ. שָׁגַנְתָּן לְהָם דְּבָרִים יְדוּעִים
בְּפִתְּרִים הַתְּחִתּוֹנִים. וּבָאֵיזָה מֶקוּם הַשְּׁרָה אָוֹתָם?
אֶל אֶרְצֵי קָדָם, וּמִשָּׁם יָרֵשׁוּ בְּנֵי קָדָם חֲכָמָה,
וְהִינוּ שְׁבַתּוֹב מִחְבָּמָת כָּל בְּנֵי קָדָם.

שְׁנַיְנָה, יוֹם אֶחָד הָיָה בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן
מִקְפּוֹטְקִיא לְלוֹד, וְהִיה עַמּוֹ רַבִּי אָבָא
וּרַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי אָבָא הָיָה עִיר וְרַץ אַחֲרֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׂהִיה רֹזֶב. אָמַר רַבִּי אָבָא, וְדָאי (חוֹשַׁ
יא) אַחֲרֵי ה' יַלְיכוּ בָּאָרִיה יִשְׁאָג.

יָרֶד רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לוֹ, וְדָאי בְּתוֹב (דברים ט)
וְאִשְׁבֵב בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה.

וְדֹאי שַׁחֲכָמָה לֹא מִתִּשְׁבַּחַת אֶלָּא בְּשָׂאָדָם יַוְשֵׁב
וְלֹא הַוְלֵךְ, אֶלָּא עוֹמֵד בְּקִיּוֹמוֹ. וְהַרְיִ בְּאַרְנוֹ אֲתָ
הַדְּבָרִים עַל מַה בְּתוֹב וְאַשְׁבָּע. עַכְשָׁו בְּמִנְיָחָה
הַדְּבָר תָּלוּי. יַשְׁבּוּ.

אמֶר רַבִּי אָבָא, בְּתוֹב וְתִרְבָּה חַכְמָת שְׁלָמָה
מִחַכְמָת כָּל בְּנֵי קָדָם וּמִבָּל חַכְמָת
מִצְרָיִם. מַה הִיא חַכְמָת שְׁלָמָה, וּמַה הִיא חַכְמָת
מִצְרָיִם, וּמַה הִיא חַכְמָת כָּל בְּנֵי קָדָם? אָמֶר לוֹ,
בָּא רָאָה, בְּכֹמֶה מִקּוּמוֹת פָּרְשָׁוָה בָּאוֹתוֹ שָׁם.
שְׁחַלְבָּנָה בְּשֶׁמֶת בְּרָכָת מִהְכָּל בְּתוֹב וְתִרְבָּה, בִּימֵי
שְׁלָמָה, שְׁהַתְּרִבְתָּה וְהַתְּבִרְכָּה וְעַמְדָה בְּשְׁלָמָות.
וּשְׁנִינוּ, אֶלְף הָרִים מִתְּגִדְלִים לְפָנֵיהָ, וְכָלָם הִיוֹ
לְפָנֵיהָ שְׁאִיבָה אַחַת, וְאֶלְף גִּתְרוֹת
גְּדוֹלִים לָהּ, וְנוֹמַעַת אֶת כָּלָם בְּגִמְיעָה אַחַת.
אֲפִרְגִּיהָ אוֹהֶזֶת בְּאֶלְף וְשְׁבָעִים עֲבָרִים. (דף רכג ע"ב)
יְדִיהָ אֲחֻזּוֹת לְעִשְׂרִים וְאֶרְבָּעָה [וְחַמְשָׁה] אֶלְף
עֲבָרִים, אֵין יוֹצֵא מִמְּגָה לְצָד זוֹה, וְאֵין יוֹצֵא

מִמֶּנֶה לְצֵד אַחֲרָה. כֹּפֶת וּכֹפֶת אֶלְפִי מְגַנִּים
אֲחוֹזִים בְּשַׁעֲרוֹתֶיהָ.

עַלְם אֶחָד שֶׁאָרְבּוּ מִרְאֵשׁ הַעוֹלָם וְעַד סְוִף
הַעוֹלָם יוֹצֵא בֵּין רְגָלֵיהָ, מִתְלַבֵּשׁ בְּשַׁשִּׁים
מִכּוֹת אַשׁ, בְּגֻנוֹנִים אֲלֹו הַתְּמִנָּה עַל הַתְּחִתּוֹנִים
[מִתְחַת] מַאֲרֶבֶעָה אַדְדִּיהָ. זֶהוּ גַּעַר שֶׁאָזְהוּ שְׁשַׁ
מִאוֹת וְשָׁלַשׁ עִשְׂרָה מִפְתְּחוֹת עַלְיוֹנִים מִצְדָּךְ
הָאָם, וְכֹל הַמִּפְתְּחוֹת הַעַלְיוֹנִים בְּלַהֲט הַחֲרֵב
שְׁחוֹגֵר בְּמִתְנִיו תַּלוּנִים.

לֹאָתוֹ גַּעַר קֹרְאִים חָנוֹד בָּן יְרָד, בָּאוֹתָנוֹ
בְּרִיתָות, שְׁבָתּוֹב (מִשְׁלֵי כָּבָ) חָנָד לְגַעַר עַל
פִּי דָּרְכּוֹ. וְאֵם תֹּאמֶר, מְשֻׁנָּה הִיא וְלֹא בְּרִיתָא -
בְּמְשֻׁנָּתָנוֹ בְּאָרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים, וְתָרֵי גַּתְבָּאָר,
וְהַכְּלָל דָּבָר אֶחָד הַסְּפָטָלָיו [נוֹתָקָנוֹ]. תְּחִתָּיו תַּוְפִּסּוֹת
חִיוֹת הַשְּׁדָה, שְׁשַׁנִּינוֹ [שְׁפָא רְאָה], בֶּמוֹ שְׁיִשְׁרָאֵל
הַקָּדוֹשׁ הַעַלְיוֹן נִקְרָא בָּן לְאָמוֹ, שְׁבָתּוֹב (שם ד') בַּי
בָּן הִיִּתִי לְאָבִי רְדָה וְיִחִיד לְפָנֵי אָמִי, וְבָתּוֹב (שְׁמוֹת
ד) בְּנֵי בְּכָרִי יִשְׁרָאֵל, בְּהָד גַּם לִמְטָה זֶה נִקְרָא גַּעַר

לֹא מֹוֶה, שְׁבָתּוֹב (חושע יא) כִּי נֵעֶר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהוּ.
וּבְכָמָה גָּנוּגִים נִקְרָא בֶּן יְרֵד, וְתָרִי בְּאַרְנוּ.

אָבָל בָּא רְאָתָה, בֶּן יְרֵד מִמְּשָׁ, שְׁפָנִינוּ, עַשְׁר
יְרִידּוֹת יְרֵדָה שְׁבִינָה אֶאָז, וְאַת בְּלָם
בְּאָרוֹ הַתְּבָרִים וְגַתְּבָאָר. וְתַחַת זֶה בְּמָה חִיוֹת
עַזְמָדוֹת, שְׁגַקְרָאוֹת חִיוֹת הַשְּׁדָה מִמְּשָׁ.

תַּחַת אָוֹתָן הַחִיוֹת נְאָחֹזוֹת שְׁעַרוֹת הַלְּבָנָה
שְׁגַקְרָאוֹת כּוֹבֵבִי שְׁרָבִיט, שֶׁל שְׁרָבִיט
מִמְּשָׁ, בָּעֵלִי דִין, בָּעֵלִי מִשְׁקָל, בָּעֵלִי הַדִּין
הַקְּשָׁת, בָּעֵלִי חָצֶפה, וּבְלָם נִקְרָאים בָּעֵלִי [שְׁעַרוֹת]
אַרְגָּמָן. יְדִיחָה וּרְגָלִיחָה אֲחֹזוֹת בָּזָה בְּמוֹ אַרְיחָה
[קְדוּשָׁ] תְּזַק שְׁאֹזְחָו בְּטַרְפָו, וְעַל זֶה בְּתוֹב (מייחָה ה)
וּטְרָת וְאַיִן מַצִּיל.

צְפָרְנִיחָה - כָּל אָוֹתָם שְׁמֹזְבִּירִים אֶת חַטְאֵי בְּנֵי
הָאָדָם וּבּוֹתְבִים וּרְזֹשְׁמִים אֶת
חַטְאֵיכֶם בְּתַקְפָה הַדִּין הַקְּשָׁת, וּלְבָנָן בְּתוֹב (ירמיה טז)
חַטְאַת יְהוּדָה בְּתוֹבָה בְּעַט בְּרַזְל בְּצְפָרְן שְׁמִיר.
מַה זֶה שְׁמִיר? אָוֹתָו שְׁרוֹזְשָׁם וּנוֹקָב בְּאַבְנָן וְחוֹתָךְ

אותה לבל צד. זה מות האפרנים - כל אלו שלא נדבקים בגוף המלך ויונקים מצד הטמאה בשמחת חילתה הלבנה להפוגם.

ומשום שלמה המלך ירש את הלבנה בשילמותה, צרייך לירש אותה בפנימתה, ולבן השתרל לדעת את דעת רצון הרוחות והשדים, כדי לירש את הלבנה בכל צדריה.

ובימי שלמה המלך בכל הארץ הלבנה. וזה שכתב טוב (מלכים-א ח) ותרב חכמת שלמה. ותרב דוקא. מחכמת כל בני קדם, סוד עליון הוי, בכתב טוב (בראשית לו) ואלה מלכים אשר מלאו הארץ ארים וגוי, ואלה נקרים בני קדם, שכלם לא התקימו, פרט לזה שכלו זכר ונכח, שנקרו הדר, שכתב ומלך תחתינו הבר וגוי.

ושנינו, שאף על גב שחתקינה (שהארה הלבנה), לא הארץ בשילמות, עד שבא שלמה

שְׁרָאוּי בְּגַדָּה, כִּמו שֶׁבְּאָרְנוֹ, שֶׁמְשֻׂום כֵּד אָמוֹ
הִיְתָה בַּת שֶׁבָּע.

וּמְבָל חֲבִמָת מִצְרִים - זו הַחֲבִמָה הַתְּחִתּוֹנָה
שְׁגִינָאת שְׁפֵחָה שְׁאַחֲרַת תְּרִתִים, וְהַכְלָל
כָּלָלה חֲבִמָה זו שֶׁל שְׁלָמָה - חֲבִמָת בְּנֵי קָדָם
וְחֲבִמָת מִצְרִים. אָמַר רַבִי אָבָא, בְּרוּךְ תְּרִתָמָנו
שְׁשָׁאַלְתִי דָבָר זה לְפָנֵיה, שְׁהִרִי בְּבָל הַדְבָרִים
הַלְלוּ [זֶכֶר זה] זְכִירָה. אָמַר רַבִי שְׁמַעוֹן, דָבָרִים אלו
הִרִי בְּאָרְנוֹם, וְהִרִי נִאָמָרוּ.

שְׁגִינָנוּ, (קהלת א) מה יִתְרֹזֵן לְאָדָם בְּכָל עַמְלָוּ.
יִכְזֹל אַף עַמְלָה תְּזֹרָה? תְּלִמּוֹד לוֹמָר,
שְׁיִعַמֵּל תְּחַת הַשְּׁמֵשׁ [בְּתוּב]. שׁוֹגֵה עַמְלָה שֶׁל
תְּזֹרָה, שַׁהֲוָה לְמַעַלָה מִן הַשְּׁמֵשׁ. רַבִי חִיא אָמַר,
אַף עַמְלָה שֶׁל תְּזֹרָה, שַׁהֲוָה עַמְלָה בְּגַלְלָה בְּנֵי אָדָם
או בְּשִׁבְיל בְּבוֹדוֹ. עַל זה בְּתוּב תְּחַת הַשְּׁמֵשׁ,
שַׁזֶּה לֹא עַזְלָה לְמַעַלָה. שְׁגִינָנוּ, אָמַר רַבִי אַלְעֹזֶר,
אָפְלוּ אָם אָדָם עוֹמֵד אַלְפָתָשִׁים, אָזֶת יוֹם

שֶׁמְסֻתֵּלִק מִן הַעוֹלָם דֹמֶה לוּ בָּאַלּוּ לֹא הַתְּקִים,
רַק יּוֹם אֶחָד.

וְשַׁבְּבָתִי עִם אֲבָתִי. אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל הָאָבוֹת
שֶׁתְּקַדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲשָׂה אֶזְתָּם
מִרְכְּבָה קָדוֹשָׁה לְמַעַלָּה וְהַתְּרִצָּה בָּהֶם לְהַתְּעַטֵּר
עַמָּהֶם. זֶהוּ שְׁפָתּוֹב (דנְרִים י) רַק בְּאַבְתִּיךְ חִשָּׁק ה'
וְגוּ'. אָמַר רַבִּי (דף רכד ע"א) אַל עֹזֶר, יַעֲקֹב הַיְהּ יוֹדֵעַ
שֶׁהַעֲטֹור שֶׁלּוּ הוּא בְּאַבּוֹתָיו, שְׁהִרְיִי הַעֲטֹור שֶׁל
הָאָבוֹת הוּא עַמּוֹ, וְהַיְהּ עַמָּהֶם. וְעַל זֶה בְּאַוְתִּיות
חִקּוּקוֹת שְׁגִינּוֹ, שׁ שֶׁלְשָׁה קְשָׁרִים, שְׁגִינּוֹ קְשָׁרִים -
אֶחָד מִצֶּד זֶה וְאֶחָד מִצֶּד זֶה, וְאֶחָד שְׁבָוֵיל
אֶזְתָּם. וְזֶהוּ שְׁשִׁגּוֹנּוֹ, (שמות כו) וְהַבְּרִית הַתִּיכְזִין
בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרָחָם מִן הַקָּצָה אֶל הַקָּצָה.
וְאַזְתּוֹ קְשָׁר שֶׁבְּאַמְצָעָוּ אֲחֹזֹוּ לְצִדְךָ זֶה וְלְצִדְךָ זֶה,
וְעַל זֶה בְּתוֹב וְשַׁבְּבָתִי עִם אֲבָתִי, וְדָאי.

וְשַׁבְּבָתִי עִם אֲבָתִי וְגוּ'. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח
וְאָמַר, (ישועה מב) הַחֲרִשִׁים שְׁמַעוּ
וְהַעֲוִידִים הַבִּיטוּ לְרֹאֹת. הַחֲרִשִׁים שְׁמַעוּ - אַלּוּ

בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִקְשִׁיבִים לְדִבּוּרֵי הַתֹּרֶה וְלֹא פּוֹקְחִים אֲזִינָהָם לְשֶׁמֶעֶן אֶת מִצּוֹתָרָה רַבּוֹנָם. וְהַעֲוֹרִים - שֶׁלֹּא מִסְתְּבָלִים לְדִעָתָה עַל מָה הֵם עֻזּוּמִידִים, שְׁתַרְיִ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הַפְּרוֹזִי יוֹצֵא וַיָּקֹרֵא, וְאֵין מֵשִׁינְגִּית.

שְׁלַמְדָנוּ, בָּאוֹתָם יָמִים שְׁגִבָּרָא הָאָדָם, בָּאוֹתוֹ יוֹם שְׁיוֹצֵא לְעוֹלָם, בְּלָם עֻזּוּמִידִים בְּקִיּוּם וְהַוְלָכִים וְטַסִּים בְּעוֹלָם, יֹרְדִים וּמִזְהִירִים אֶת הָאָדָם כֹּל יוֹם וַיּוֹם לְבָדוֹ. וּבְשָׁאֹתוֹ יוֹם בָּא וּמִזְהִירִים אֹתוֹ, וּבָנָ אָדָם עֹזֶשֶׁה בָּאוֹתוֹ יוֹם חַטָּאת לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ - אֹתוֹ יוֹם עֹזֶלה בְּבוֹשָׁה וּמַעַיד עֲדִית, וּעֲזִימָה לְבָדוֹ בְּחוֹזֶק.

שְׁנִינוּ, אַחֲר שְׁעֹזֶם לְבָדוֹ, יֹשֶׁב, עַד שָׁאָדָם עֹזֶשֶׁה מִמְגָנוּ תְשִׁוָּבָה. זֶבֶח - שָׁב אֹתוֹ יוֹם לְמִקְומָו. לֹא זֶבֶח - אֹתוֹ יוֹם יֹרֶד וּמִשְׁתַּתְחַפֵּעַ עִם אֹתוֹהָ רֹוח שְׁבָחוֹזֶק, וּשְׁבָבְלָבָיתָו, וְגַתְקָו בְּרָמוֹת אֹתוֹ אָדָם מִמְשָׁבֵדִי לְהַרְעָלָו, וְדָר עַמּוֹ בְּבֵיתָו.

וַיִּשְׁצַחֲיוֹרֶן לְטוֹב, אָמֵן הוּא זֹבַח. וְאָמֵן לֹאָוֶן, הוּא
דָּר עַמּוֹ לִרְעָם.

בֵּין בָּהָר וּבֵין בָּהָר נְפִקְדִּים אָוֹתָם יָמִים וְחַסְרִים, וְלֹא
נְבָנִים בְּחַשְׁבּוֹן שֶׁל אָוֹתָם שְׁגַנְשָׁאָרִי. אָוֶן
לְאָוֹתוֹ הָאָדָם שְׁגֹורֶעֶן יָמִינוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא
הַשְׁאִיר לְמַעַלָּה יָמִים לְהַתְעַטֵּר בְּהָם בְּאָוֹתוֹ הַעוֹלָם
וְלְהַתְּקִרְבָּה עִמּוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

בָּא רְאֵה, כַּשְׁקָרְבִּים אָוֹתָם יָמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ, אָמֵן הוּא צָדִיק, וְהָאָדָם שְׁיוֹצָא מִן
הַעוֹלָם וְנְבָנָם בְּאָוֹתָם יָמִים, וְהָם לְבָזְבָּזִי כִּבְזָדָן
שְׁגַנְשָׁמָתוֹ מִתְלַבְּשָׂת בְּהָם, וְהָם אָוֹתָם יָמִים שְׁצָדִיק
הָיָה בְּהָם וְלֹא הַרְשִׁיעַ בְּהָם.

אָוֶן לְאָוֹתוֹ שְׁגֹורֶעֶן יָמִינוֹ לְמַעַלָּה, שְׁבָאָשָׁר רֹצִים
לְהַלְבִּישׁ אָוֹתוֹ בְּיָמָיו, אָוֹתָם יָמִים שְׁפָגָם
בְּחַטְאָיו חַסְרִים מֵאָוֹתוֹ לְבָזָשׁ, וּמִתְלַבְּשָׂת בְּבָגָד
חַסְרָה. בָּל שְׁבִּין אָמֵן הֵם רַבִּים, וְאַיִן לְאָדָם בְּמַה
לְהַתְּלַבְּשָׂת בְּאָוֹתוֹ הַעוֹלָם, אָוֶן אָוֶן לוֹ וְאָוֶן לְנֶפֶשׁוֹ,
שְׁדָגִים אָוֹתוֹ בְּגִיהָנָם עַל אָוֹתָם יָמִים, יָמִים עַל

ימים, ימים על כל אחד שניים. שֶׁבְּאַשֵּׁר יוֹצֵא מִן הַעוֹלָם הַזֶּה, אַינּוּ מְזַכֵּא יָמִים לְהַתְלִבֵּשׁ בָּהֶם, וְלֹא יְהִי לֹא לְבוֹשׁ בְּמַה לְהַתְפֹּזֹת. אַשְׁרִי הַצָּדִיקִים שֶׁבְּלִי יְמִיחָם שְׁמוֹרִים הֵם אֲצֵל הַפְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ, וְנָעֲשִׂים מֵהֶם לְבוֹשִׁי בְּבָזָר לְהַתְלִבֵּשׁ בָּהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

שְׁגִינוּ בְּסֹוד הַמְּשִׁנָּה, מַה שְׁבָתּוֹב (בראשית נ) וַיַּדַּעַו כִּי עִירָמָם הֵם - יָדִיעָה מִמְּשׁ יָדַעַו, שָׁאֹתוֹ לְבוֹשׁ שֶׁל בְּבָזָר שְׁגַעַשָּׁה מִאּוֹתָם יָמִים גָּרַע מֵהֶם, וְלֹא גַּשְׁאָר יוֹם מִאּוֹתָם יָמִים לְהַתְלִבֵּשׁ בּוֹ. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב (תהלים קלט) גָּלְמִי רָאוּ עִינֵיכֶם וְעַל סְפִּירָה כָּלָם יִפְתַּבּוּ יָמִים יִצְרָרוּ. יָמִים יִצְרָרוּ וְדָאי. וְלֹא אַחֲרֵב בָּהֶם, שְׁהִרְיֵי לֹא גַּשְׁאָר אַחֲרֵב לְהַתְלִבֵּשׁ בּוֹ, עַד שְׁהַשְׁתַּדֵּל אָדָם וְעַשָּׂה תְּשִׁיבָה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קִבֵּל אֹתוֹ וְעַשָּׂה לוֹ בְּלִי לְבוֹשׁ אַחֲרִים, וְלֹא מִן הַיָּמִים שֶׁלוּ. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב (בראשית נ) וַיַּעֲשֵׂה ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וְלֹא שָׁתֵּן בְּתִנּוֹת עֹזֶר וַיַּלְבִּשֵּׁם.

בָּא רְאָה, **בְּאַבְרָהָם** שָׁזְבָה מַה בְּתוֹב? (שם כד) **בָּא** בִּימִים, מְשׁוּם שָׁזְבָה. **בְּאַשְׁר** הַסְּפִילָק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, מִפְנֵשׁ בְּאוֹתָם יָמִים שֶׁלֹּו, נִבְנָם וְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְלֹא גִּרְעָמָא אֶתְוֹתוֹ לְבוֹשׁ בְּבוֹד בְּלָוָם, שְׁבָתּוֹב בָּא בִּימִים. **בְּאִיּוֹב** מַה בְּתוֹב? (איוב א) וַיֹּאמֶר עָרָם יָצַתִּי מִבְּطַן אֲמִי וְעָרָם אֲשֻׁב שְׁמָה, שְׁהָרִי לֹא גַּשְׁאָר לְבוֹשׁ לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּו.

שְׁגִינָנוּ, אֲשֶׁר יָהָם הַצְדִיקִים, שְׁיִמְחָם צְדִיקִים, וְגַשְׁאָרוּ לְעוֹלָם הַבָּא [צדיקים], וּבְאַשְׁר יוֹצְאִים, בְּלָם מִתְחַבְּרִים וְנִعְשִׁים (דף רכד ע'ב) לְבוֹשִׁי בְּבוֹד לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּו, וּבְאוֹתוֹ לְבוֹשׁ זֹבִים לְהַתְעִיגָג מִעֲנָג הָעוֹלָם הַבָּא, וּבְאוֹתוֹ לְבוֹשׁ עֲתִידִים לְקוּם לְתִחְיָה, וּבָל אֹתוֹם שִׁישׁ לָהֶם לְבוֹשׁ יְכוֹמוֹ. וְהוּ שְׁבָתּוֹב (איוב לה) וַיִּתְיַצְבּוּ בָמֹז לְבוֹשׁ. אֹזִי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׁיִמְחָם בְּחַטְאֵיהֶם [ועלמות] חַסְרִים, וְלֹא גַּשְׁאָר מֵהֶם בָּמָה שִׁיְתַבְּפּוּ בְשִׁיעִיצָאוּ מִן הָעוֹלָם.

שָׁנִינוּ, בְּלֹא אֲוֹתָם צַדִּיקִים נִצְבּוּ לְהַתְלִיבֵשׁ
בְּלֹבֶשׂ בְּבוֹד בִּימֵיכֶם, מִתְעִטְרִים
בְּאָזֶת עֹזֶלֶם [לכיש] מִהָּעֲטֹזְרִים שְׁבַחֲם מִתְעִטְרִים
הָאָבוֹת, מִאָזֶת נָחַל שְׂיוֹצָא וַיְשׁוֹפֵעַ לְגַן עָדָן. זֶהוּ
שְׁבָתוֹב וְגַחֵךְ ה' תָּמִיד וְהַשְּׁבִיעַ בְּצָחָצָות נִפְשָׁד
וְגַוּ. וְאֲוֹתָם רְשָׁעֵי הָעוֹזֶלֶם שְׁלָא זְבוּ לְהַתְלִיבֵשׁ
בְּלֹבֶשׂ שֶׁל יְמֵיכֶם, עַלְיָהֶם כְּתוֹב (ירמיי יז) וְהַיָּה
בְּעַרְעָרָה בְּעַרְבָּה וְלֹא יָרָא כִּי יָבָא טוֹב וְשָׁבֵן
חררים במדבר.

אָמַר רַبִּי יַצְחָק, **אֲשֶׁרִי** חָלֻקוּ שֶׁל יַעֲקֹב שְׁבָטָחֹזָן
יִתְרֹה הָיָה לוֹ, **שְׁבָתוֹב** וְשְׁבַבְתִּי עִם אָבָתִי,
שְׁאָזְפָה בָּהֶם וְלֹא בְּאַחֲרָה. **שְׁאָזְפָה** בָּהֶם לְהַתְלִיבֵשׁ
בִּימִים שֶׁלֹּוּ וּבִימִים שֶׁלָּהֶם.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, **כְּתוֹב** (בראשית כו) וַיַּרְחֵךְ אֶת רִיחָה
בְּגַדְיוֹ וּבְרַבְבָּהוּ. **בְּגַדְיוֹ?** בְּגַדְיוֹ? **עָשָׂו** הָיָה
צְרִיךְ לְבַתְבֵּן, **שְׁחָרֵר** לֹא הָיָה שֶׁלֹּוּ, **אֶלָּא** שֶׁל **עָשָׂו**
הָיָה בְּגַדִּים אֶלְיוֹן, **שְׁבָתוֹב** (שם) וְתַקְהֵךְ רַבְקָה אֶת

בָּגְדִּי עַשְׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֶל הַחֲמָדָת? **בָּגְדִּי עַשְׂוֹ בְּתוֹב** [בָּאוֹ], **וְכֹאֵן רִיחַ בָּגְדִּיוֹ,** **שֶׁל יַעֲקֹב מְשֻׁמָּעַ.**

אֲלֹא בְּךָ בָּאָרְנוֹ, וַיְרַח, **כִּלוֹזָמֶר שַׁהְסַתְּבֵל הַלְּאָה,** **וַיְהִרְיתֵּת אֶת רִיחַ לְבָוָשׁוֹ** **שֶׁל אֹתוֹ הַעֲזָלָם** **וְאֹז בְּרָבוֹ,** **וְעַל זֶה בְּתוֹב רְאָה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ** **שְׁדָה,** **וְהוּ שִׁידָה תְּפִוְחִים הַקְדוֹשִׁים.** **וַיֹּאמֶר,** **הַזְאֵיל וַיַּכְתֵּת בָּאֹתָם לְבָוָשֵׁי בְּבָזָד -** **וַיִּתְנוּ לְדָ** **הַאֱלֹהִים מְטָל הַשְׁמִינִים.** **מַה מְשֻׁמֵּיעַ?** **מְשֻׁום** **שֶׁבָּאֹתוֹ שִׁידָה תְּפִוְחִים קָדוֹשִׁים נֹזְלָת טָל בְּלִיּוֹם** **מִאֹתוֹ מֶקוּם שְׁגָךְ רָא שְׁמִינִים,** **שֶׁבָּתוֹב מְטָל** **הַשְׁמִינִים.**

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, **בָּרְךָ אֹתוֹ בְּכָל -** **מְטָל הַשְׁמִינִים** **וּמְשֻׁמֵּי הָאָרֶץ.** **מַה הַטְּעָם?** **מְשֻׁום שְׁנִירַח** **אֶת רִיחַ בָּגְדִּיוֹ,** **בָּגְדִּיוֹ מִמְּשָׁש,** **בָּמוֹ שֶׁבָּאָרְנוֹ.** **שְׁנִינָה,** **אֶלְף נְחַמֵּשׁ** **מִאֹת רִיחוֹת עֹזְלִים בְּכָל יּוֹם** **מִגּוֹ עַדּוֹ,** **שֶׁבָּהֶם מִתְבְּשִׁמִּים** **אֹתָם לְבָוָשֵׁי בְּבָזָד** **שֶׁל אֹתוֹ עֹזְלָם שְׁמַתְעַטְּרִים** **מִימֵּיו שֶׁל בְּנֵי אָדָם.**

אמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, בַּמָּה לְבָזִישִׁים הֵם? אָמֵר רַבִּי
אֶלְעֹזֶר, הַתְּרִים שֶׁל הָעוֹלָם, עַל זֶה גַּחֲלָקָן,
אֲבָל שֶׁלּוּשָׁה הֵם: אֶחָד שְׁמַתְלֵבֶשִׁים בָּאוֹתוֹ
הַלְּבֹישׁ, הַרוּחַ שְׁבַגְנוּ עַדּוֹ שְׁבָאָרֶץ. וֶאֱחָד נְכָבֶד
מִהְכָּל, שְׁמַתְלֵבֶשֶׂת בּוֹ הַגְּשָׁמָה בְּתוֹךְ צְדוּר
הַחַיִם בֵּין אֶדְרָת הַמֶּלֶךְ. וֶאֱחָד לְבָזֵשׁ שֶׁל בְּחוּזֵין,
שְׁעֹמֶד וְלֹא עוֹמֵד, גְּרָאָה וְלֹא גְּרָאָה, בְּזֹה
מְתֻלְּבֶשֶׂת הַגְּפֵשׁ וְהַזְּלֵבָת וּמְשׂוֹטֶטֶת בְּעוֹלָם.

וּבְכָל רָאשׁ חֶדֶשׁ [שָׁנָה] יַשְׁבַת הַזְּלֵבָת וּנְקַשְׁרָת
בְּרוּחַ שְׁבַגְנוּ עַדּוֹ שְׁבָאָרֶץ שְׁעוֹמֶדֶת בֵּין
פְּרָגּוֹד נְכָבֶד, וּמְמַנוּ לוֹמֵד וַיּוֹדֵעַ מַה שִׁיּוֹדֵעַ,
וּמְשׂוֹטֶטֶת וּמוֹדִיעַ אֹתוֹ בְּעוֹלָם.

לְמִדְנָנוּ, בְּשָׁנִי קָשָׁרים נְקַשְׁרָת הַגְּפֵשׁ בְּכָל רָאשׁ
חֶדֶשׁ יַשְׁבַת, בְּקַשְׁר שֶׁל הַרוּחַ שְׁבֵין
רִיחוֹת הַבְּשָׁמִים שְׁבַגְנוּ עַדּוֹ שְׁבָאָרֶץ, וּמְשָׁם הַזְּלֵבָת
וּמְשׂוֹטֶטֶת, וּנְקַשְׁר עִם הַרוּחַ בְּגַשְׁמָה שְׁצָרִורָה
בְּצְרוֹר הַחַיִם, וּגְרִוִית וְגְזֹוִיגִית מֵאֹתוֹ זַיו הַגְּבָבֶד

נִשְׁלָל צַד זוּה וַיֵּשֶׁל צַד זוּה. זֶהוּ שְׁבָתָהוּ וַגְּתָחָה ה' תָמִיד,
תָמִיד דִזְקָא.

וְהַשְׁבִּיעַ בְּצִחְצֹחוֹת נְפָשָׁה. מַה זוּה בְּצִחְצֹחוֹת?
אֲלֹא צְחוֹת אַחֲת, בְּשֶׁגֶק שְׁרָת עִם הַרְיוֹת,
שְׁבָגָן שְׁלָמְתָה, צְחוֹת שְׁלָפְנִים מִן הַצְּחוֹת,
בְּשֶׁגֶק שְׁרִים בְּגַשְׁמָה שְׁלָמָעָלה בְּצְרוֹר הַחַיִם. וְהַיָּנוּ
בְּצִחַ - אַחַד, צְחוֹת - שְׁנִים, שְׁהָם לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
בְּכַבּוֹד הַגְּשָׁמָה וְדָאי. בְּלוּמָר, צִחְצֹחוֹת, מַי יָוָש
אֶת אֶת זוּה? נְפָשָׁה, נְפָשָׁה מִמְּשָׁה. אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל
הַצְּדִיקִים.

אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּשָׁאַנִי בֵין אֶתְכֶם הַחֲבָרִים
מִבְּבָל, מִתְּבָנָסִים אֵלֵי, וְלוֹמָדִים דִבְרִים
בְּגַלְּה, וְהֵם מִבְּנִים אֶתְכֶם בְּחוֹתָם בְּרִזְלַחְזָק,
סְתוּם מִבְּלַחְזָדִים. בְּמַה פָּעָמִים לְמִדְתֵּי אֶתְכֶם
לְרַבִּי גִנְתָּה הַמְּלָךְ, לְרַבִּי הַמְּלָךְ. [בְּמַה פָּעָמִים אָמַרְתִּי לָהֶם
לְרַבִּי הַתּוֹרָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְלְרַבִּים אַלְיוֹנִים.]

בְּמַה פָּעָמִים לְמִדְתֵּי אֶתְכֶם כָּל אֶתְכֶם דָּרְגוֹת
הַצְּדִיקִים שֶׁבְּאֹתוֹ עֹזֶלֶם, וְכָלָם פּוֹתָדים

לוּמֶר (דף רכה ע"א) דברים הָלְלוּ, אֲלֹא לוֹמְדִים בְגַמְגֻום,
מְשׁוּם בְךָ גְּקָרָאים בְבָרִי לְשֹׁזֶן, בֶּמוֹ אָתוֹ בְבָרֵד
לְשֹׁזֶן שְׁמָנְמָגָם בְפִיו.

אֲבָל לְזֹכֹות אַנְיָן דָן אָוֹתָם, הָזָאֵיל וּפּוֹתָהִים, שְׁהָרִי
אָוִיר הַקָּדוֹשׁ וּרוּחַ הַקָּדוֹשׁ עֲבָרָה מִתְּהַם,
וַיּוֹנְקִים אָוִיר וּרוּחַ שֶׁל רְשָׁוֹת אַחֲרָת. וְלֹא עוֹד,
אֲלֹא שְׁגָרָאִית עַלְيָהֶם קָשֶׁת, וְאַינְם בְּדָאים לְרִאּוֹת
סְבִּרְ פָּנֵיו [של אלְיהוּ], בֶּל שְׁבַּן סְבִּרְ פָּנִים אַחֲרוֹת.

אֲבָל זה מוֹעֵיל לְהֶם שְׁאַנְיָ מַצִּי בְעֹזֶלֶם וְאַנְיָ סִימָן
[תוֹמֶה] בְעֹזֶלֶם, שְׁהָרִי בְתִּחְיִ לֹא יִשְׁבֵּת הַעֲזֶלֶם
בְצָעֵר, וְלֹא גְדוֹן בְדִין שְׁלִמְעָלָה, אַחֲרִי לֹא יִקְוֹם
דוֹר בֶּמוֹ הַדּוֹר הַזֶּה. וְעַתִּיד הַעֲזֶלֶם שְׁלֹא יִמְצָא מַיִּ
שְׁיִגְנּוּ עַלְיָהֶם, וּבֶל הַפְּנִים הַחֲצִופּוֹת יִמְצָאוּ בֵין
לְמַעַלָּה בֵין לְמַטָּה. לְמַעַלָּה - בְּחִטָּאִי הַתְּחִתּוֹנִים
וְהַחֲצֵפָה שְׁלָהֶם.

וְעַתִּידִים בְּנֵי הַעֲזֶלֶם לְצֹוֹת, וְאֵין מַי שְׁיִשְׁגַּי
עַלְיָהֶם. יְחִזּוּרוּ רָאשׁ לְכָל הַרְוֹחוֹת שֶׁל
הַעֲזֶלֶם, וְלֹא יִשְׁזִיבוּ עִם רְפּוֹאָה. אֲבָל רְפּוֹאָה אַחֲת

מֵצָאתִי לְהֶם בַּעֲוֹלָם וְלֹא יוֹתֶר, בָּאוֹתָו מִקּוּם
שִׁיםְצָאוּ אֶזְתָּם שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, וּגְמַצָּא בֵּינֵיכֶם
סִפְר תֹּרָה שָׁאיָן בָּו שְׁקָר, בְּשִׁמּוֹצִיאִים אֶזְתָּם,
בְּגַלְלוֹ מִתְעֹזְרִים עַלְיוֹנִים וִתְחַתּוֹנִים. וּכְל שֶׁבֶן אָם
נִבְתַּב בָּו הַשֵּׁם הַקָּדוֹש בָּרוּא, וְהַרְיָה בָּר לְמִדְנוֹ
אֶת הַדָּבָר.

אָוי לְדוֹר שְׁהַתְגַּלְהָ בֵּינֵיכֶם סִפְר תֹּרָה, וְלֹא
מִתְעֹזְרִים עַלְיוֹן לְמַעַלָּה וְלִמְטָה. מַי
מִתְעֹזֵר עַלְיוֹן בְּשָׁעָה שְׁהַעֲוָלָם בְּצֻעָר יִתְהָר, וְהַעֲוָלָם
צְרִיךְ לִמְטָה, וְצְרִיךְ לְהַגְּלוֹת סִפְר תֹּרָה יוֹתֶר
בְּצֻעָר הַעֲוָלָם.

שְׁבָאָשָׁר הַעֲוָלָם בְּצֻעָר וּמִבְקָשִׁים בְּנֵי אָדָם
רְחִמִּים עַל הַקְּבָרִים, כָּל הַמִּתְהִימִים
מִתְעֹזְרִים עַלְיוֹן, שְׁהִרְיָה הַגְּפֵש מִקְדִּימָה וּמוֹדִיעָה
לְרוֹתָה, שְׁהִרְיָה סִפְר תֹּרָה גְּמַצָּא בְּגַלְולָה, שְׁהַגְּלָה
בְּצֻעָר הַעֲוָלָם, וְהַחִימִים בָּאִים וּמִבְקָשִׁים רְחִמִּים.

וְאֹז הַרוֹתָה מוֹדִיעָה לְגַשְׁמָה, וְהַגְּשָׁמָה
לְקָדוֹש-בָּרוּך-הִוא, וְאֹז הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא

מִתְעוֹרֶר וַחֲסָם עַל הָעוֹלָם, וַזֵּה עַל גָּלוֹת סִפְר תֹּרֶה
מִמְקוֹמוֹ, וְהַחֲיִים בָּאִים לְבִקְשׁ רְחָמִים עַל קָבָרִי
הַמְּתִים. אָזִי לְדוֹר אָמַר צְרִיךְ סִפְר תֹּרֶה לְהַגְלֹותָ
מִמְקוֹם לִמְקוֹם, וְאַפְלוּ מִבֵּית בְּנֵסֶת לִבֵּית בְּנֵסֶת,
שְׁתִירִי לֹא נִמְצָא בֵּינֵיכֶם עַל מָה יִשְׁגַּיְחוּ עַלְיכֶם.

וְאַת זֶה לֹא יוֹדָעִים כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁתִירִי שְׁכִינָה,
כַּשְׁגַּלְתָּה גָּלוֹת אַחֲרוֹנָה, עַד שֶׁלֹּא עַלְתָּה
לְמַעַלָּה מָה בְּטוּב? (ירמיה ט) מַיִי יִתְגַּנֵּי בַּמְּדָבָר מְלֹוֹן
אַרְחִים. אַחֲרֵךְ בָּזְמָן שְׁדַחַק רַב נִמְצָא בָּעוֹלָם,
הִיא נִמְצָאת שֶׁם, וּבָגְלוֹת שֶׁל סִפְר תֹּרֶה שֶׁם הִיא,
וְהַכְלָל מִתְעוֹרֶרִים עַלְיהָ, עַלְיוֹנִים וּתְחִתּוֹנִים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר הַבְּבִלִים הַטְּפָשִׁים הַלְּלוּי
יִדְעֻוּ דְבָרִים שֶׁל סְזָדוֹת הַחֲכָמָה עַל מָה
עֹזֶם הָעוֹלָם, וַתּוֹמְכִיו עַל מָה מִתְרְגַּשִּׁים
כַּשְׁהוּא נִמְצָא בְּצֻעָר, אוֹ יִדְעֻוּ שְׁבָחוּ שֶׁל רַב
[הַמְנִינָא] יִיְבָא תְּזִקָּן בְּאַשְׁר הִיא מִצְוֵי בֵּינֵיכֶם וְלֹא
הִיּוּ יוֹדָעִים אֶת שְׁבָחוּ. וְתִרִי מִצְאָנוּ דְבָרִים שֶׁלֹּוּ

קְשׁוֹרִים לְדָבֵר שֶׁלֶמֶה הַפְּלֵךְ בְּסֹוד עַלְיוֹן שֶׁל
הַחֲכָמָה, וְהֵם לֹא הַיּוּ יָדָעִים אֶת שְׁבָחוֹ.

וְעַכְשָׂו הַזְּלָבִים אַחֲרֵי דָבֵר חֲכָמָה, וְאֵין מֵי
שֶׁעֲזָם עַלְיהָ וְאֵין מֵשְׁקוּרָא, וְעַם כָּל
זֹה יִשְׁבַּת בְּינֵיהֶם פְּקָחִים בְּעַבוֹר שְׁנָה וּקְבִיעָת
הַחַדְשִׁים, אַף עַל גַּב שֶׁלָּא גַּתּוּ לָהֶם וְלֹא גַּמֵּסְרָ
בְּיָדֵיהֶם.

שְׁנַיְנוּ, שְׁנִים עַשְׁר חֲדָשׁ הַגְּפַשׁ הַזּוֹ מִתְקַשְּׁרָת
בְּגֻפֵּ בְּקָבֵר, וְגַדּוֹנִים בְּדִין אֶחָד, פְּרַט
לְאוֹתָה גְּפַשׁ שֶׁל הַצְּדִיקִים, בְּמוֹ שֶׁבְּאַרְזָה,
וְגַמְצָאת בְּקָבֵר וַיּוֹדַעַת בְּצָעֵר שֶׁלוֹ, וּבְצָעֵר
הַחַיִים יוֹדַעַת [לֹא יָדַעַת], וְלֹא מִשְׁתַּדְלָת עַלְיהֶם.

וְאַחֲרֵי שְׁנִים עַשְׁר חֲדָשׁ מִתְלַבְּשָׂת בְּלִבּוֹשׁ אֶחָד,
וְהַזְּלָבָת וּמִשׁׁוֹטֶת בְּעוֹלָם, וַיּוֹדַעַת מִן
הַרְוִיחָה מַה שְׁהִיא יוֹדַעַת, וּמִשְׁתַּדְלָת עַל הַצָּעֵר
שֶׁל הָעוֹלָם, וְלִבְקָשׁ רְחָמִים, וַיָּדַעַת אֶת צְעָרָם
שֶׁל הַחַיִים.

וּמֵ מִתְעֹזֶר לְכָל זָה? בָּזַם שְׂיִישׁ צְדִיק שָׁמֹדֵע
לֹו בָּרָאוּי, וְאֹתוֹ צְדִיק נֹדֵע בְּינֵיכֶם.
שְׁנִינוּ, צְדִיק אֶחָד נִשְׁאָר בְּעוֹלָם, בֵּין הַחַיִם
וּבֵין הַמַּתִּים הוּא נֹדֵע, שְׁתַרְיִ בָּל יּוֹם מִכְרִיזִים
עָלָיו בְּינֵיכֶם, וּבְשִׂיעָר יוֹתֵר צָעֵר בְּעוֹלָם וּהְוָא לֹא
יָכֹל לְהִגְןּוּ עַל הַדּוֹר, הוּא מֹדֵע לְהָם אֲתָּה צָעֵר
הַעוֹלָם.

וּבְשַׁלְא נִמְצָא צְדִיק בְּעוֹלָם (דף רכה ע"ב) שִׁמְכְרִיזִים
עָלָיו בְּינֵיכֶם, וְלֹא נִמְצָא [בְּינֵיכֶם] מֵי
שִׁיעָר אֹתָם בְּצָעֵר שֶׁל הַעוֹלָם אֶלָּא סִפְר
תּוֹרַת, אֹז מִתְעֹזֶרים עָלָיו עָלִיוֹנִים וְתְחִתּוֹנִים,
וְצִרִיכִים בְּלָם לְהִמְצָא בָּאֹתוֹ וּמִן בְּתִשְׁוְבָה. וְאָם
לֹא נִמְצָאים, מִתְעֹזֶרים עָלֵיכֶם בְּעַלִי הַדִּין,
וְאָפְלוּ רֹזֶחֶת שֶׁל גַּן עַדְן מִתְעֹזֶרים עָלֵיכֶם מִשּׁוּם
סִפְר תּוֹרַת, בָּמוֹ שְׁגַתְבָּאָר.

שְׁנִינוּ, וּשְׁכַבְתִּי עִם אָבָתִי - בְּגֻוף, בְּגַפֵּשׁ,
בְּרוּתָה, בְּגַשְׁמָה, בְּמַרְכָּבָה אַחֲתָה, בְּדַרְגָּה
עָלִיוֹנָה. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בִּמְה אֲטוֹמִים מִהְכָּל

בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא יְדֻעִים וְלֹא מְשֻׁגְּחִים וְלֹא
שׂוּמְעִים וְלֹא מְסֻתְּבָּלִים בְּדָבָרִי הָעוֹלָם, וְאֵיךְ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִמְצָא עֲלֵיכֶם בְּרַחֲמִים בְּכָל
זָמָן וְעַדּוֹ, וְאֵין מֵשִׁיחָגִית.

שְׁלַשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם נִבְנֶסֶת רֹוח אַחַת לְמַעַרְתָּה
הַמִּבְּפָלָה, וְנוֹשֶׁבֶת בְּקָבְרִי הָאָבוֹת,
וּמִתְרַפְּאִים בֶּל הַעֲצָמוֹת וְעוֹמְדִים בְּקִיּוֹמָם,
וְאַזְתָּה רֹוח מְשֻׁפְּפִיעָה טַל מִלְמָעָלָה מִרְאֵשׁ הַמִּלָּה,
מִקּוֹם שְׁגָמְצָאים הָאָבוֹת הָעָלִיוֹנִים. וּבְשִׁמְגַע
[וּבְשִׁפְתָּעוֹרָה] אַזְתָּה הַטָּל מֵהֶם, מִתְעֹזְרִים הָאָבוֹת
שְׁלַמְּטָה.

וְלֹא מִדְנוּ שִׁיּוֹרֶד אַזְתָּה הַטָּל בְּדָرְגוֹת יִדְוּעָות,
דָּרְגָה אַחֲרָ דָּרְגָה, וּמִגְעָ לְגָן הָעָדָן
שְׁלַמְּטָה, וּמִאַזְתָּה הַטָּל רֹוחָצִים בְּבִשְׁמִים שֶׁל גַּן
עָדָן, וּמִתְעֹזְרָתָה רֹוח אַחַת שְׁבָלוֹלה בְּשִׁתִּי
אַחֲרוֹת, וְעַלָּה וּמְשׁוֹטְטָה בֵּין הַבְּשָׁמִים, וּנִבְנֶסֶת
בְּפִתְחָה הַמַּעֲרָה, וְאֵו מִתְעֹזְרִים הָאָבוֹת, הַם
וּזְוִיגִיהָם, וּמִבְּקָשִׁים רְחַמִּים עַל בְּנֵיכֶם.

וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא צָעֵר בְּעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהָם יִשְׁנִים
עַל חַטָּאי הַעוֹלָם, וְאַזְתוֹ טָל לֹא שׂוֹפֵעַ
וְלֹא נִמְצָא, עַד שְׁמַת עֹזֶר סִפְרַת תּוֹרָה בְּרָאוֹי
בְּעוֹלָם, וְתַגְפֵּשׁ מִזְדִּיעָה לְרוֹזָה, וְתַרְוָתָה לְגַשְׁמָה,
וְהַגְּשָׁמָה לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא. אָז יוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ עַל
כִּסֵּא רְחָמִים, וְשׂוֹפֵעַ מִהֻּעָתִיק הַקָּדוֹשׁ הַעַלְיוֹן
שׂוֹפֵעַ שֶׁל טָל הַבְּדוּלָה, וְמִגְעַץ לְרָאשׁ הַמֶּלֶךְ,
וּמִתְּבִּרְכִּים הָאָבוֹת. וְשׂוֹפֵעַ אַזְתוֹ טָל לְאַזְתָּם
יִשְׁנִים, וְאָז בְּלָם מִתְּחִבְרִים [מִתְּגִּרְכִּים]. וְחַם הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הָוּא עַל הַעוֹלָם.

וְלִמְדָנוּ, לֹא חַם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הָוּא עַל הַעוֹלָם
עַד שִׁמְזִידִיעָה לְאָבוֹת, וּבְשִׁבְילָם הַעוֹלָם
מִתְּבִּרְכָה. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְנַדְאי בְּדַי זֶה, וְתַרְיִ
מִצְאָנוּ דִּבְרִים בְּסִפְרֹת שֶׁל שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ, אַזְתוֹ
עַלְיוֹן, שְׁקוֹרָאים לוֹ עַצָּה שֶׁל חַבְמָה שֶׁל הַכָּל.
וּרְבָב הַמְנוֹגָא, בְּדַי גָּלָה וְאָמֵר, שְׁתַרְיִ הַרְאָא לוֹ
שְׁרִיחָל עַשְׁתָּה יוֹתָר, שְׁעוֹמֶדֶת בְּפִרְשָׁת
דִּרְכִּים בְּכָל זָמֵן שְׁהַעוֹלָם אַרְיךָ, מִבְּלָם, וִסְוָרָ

הַדָּבָר - אֶרְזֹן וּבְפִרְתָּה בְּחַלְקֹו שֶׁל בְּגִימִין, שְׁנוּלָד בְּדָרֶךְ, וּשְׁבִינָה עַל הַכָּל.

וַיִּשְׁתַּחַז יִשְׂרָאֵל עַל רָאשׁ הַמִּطְהָה. מַה זוֹה רָאשׁ הַמִּטְהָה? זוֹ הַשְּׁבִינָה. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, חַם וְחַלִּילָה, אֲלֹא אַלְיוֹ בְּרַע וְהַשְׁתַּחַזָּה. אֲלֹא בָּאַרְיאָה, מִטְהָה זוֹ שְׁבִינָה, שְׁכָתוֹב (שיד ז) הַגָּהָה מִטְהָתוֹ שֶׁלְשֶׁלֶתֶת. רָאשׁ הַמִּטְהָה מַה זוֹה? זוֹה יִסּוּד הָעוֹלָם, שַׁחַווֹא רָאשׁ הַמִּטְהָה הַקְדוֹשָׁה. עַל רָאשׁ יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹמֵד עַל רָאשׁ הַמִּטְהָה, מִשּׁוּם כֵּד יִשְׂרָאֵל לְשָׁלוֹן הוּא הַשְׁתַּחַזָּה.

וְאִם תֹּאמֶר, תָּרִי בְּאוֹתוֹ זָמָן הוּא לֹא הָיָה חֹלֶה, שְׁתָרִי אַחֲרֵי כֵּד בְּתוֹב נִיהִי אַחֲרֵי הַדָּבָרים הָאֱלָה וַיֹּאמֶר לִיוסָת הַגָּה אַבִיךְ חֹלֶה, וּבְשָׁעָה שַׁהְשַׁתְּחַזָּה לֹא הָיָה חֹלֶה, וּעַל שִׁידָע שְׁתָרִי בְּאוֹתוֹ זָמָן עַלְהָה לְדִרְגָה עַלְיוֹנָה קָדוֹשָׁה בְּסֵפֶא שְׁלִים, מִשּׁוּם כֵּד הַשְׁתַּחַזָּה לְאוֹתָה מִרְכָּבָה, בְּסֵפֶא עַלְיוֹן, שְׁלִמוֹת הָאִלּוֹן הַגָּדוֹל וְהַחֹזֶק שְׁגָדָרָא עַל שְׁמוֹ, וּעַל זוֹה וַיִּשְׁתַּחַז יִשְׂרָאֵל עַל רָאשׁ

המְטָה. וְדֹאי עַל רָאשׁ הַמְּטָה, שְׁהִרִּי עַלָּה
לְמִקְוֹמוֹ וְהַתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹת הַפֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

וַיֹּאמֶר הַשְׁבָעָה לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחַז יִשְׁרָאֵל
עַל רָאשׁ הַמְּטָה. רַبִּי חִיא פְתַח וַיֹּאמֶר,
(קהלת ז) כֵּל זה נְסִיתִי בְּחַכְמָה אֲמִרְתִּי אֲחַכְמָה
וְהִיא רְחוֹקָה מִפְנֵי. הַרִּי שְׁגִינָנוּ, שְׁלָמָה הַפֶּלֶךְ
יָרַשׁ אֶת הַלְּבָנָה מִכֶּל צְדִيقָה, וּבִימִיו עֲמָדָה
בְּשְׁלָמָות אֹתָה הַלְּבָנָה שְׁהַתְּבִרְכָה מִהְפֵלָה,
וּבְשִׁרְצָה לְעַמְדָה עַל חִנְחָנוֹת הַתּוֹרָה אָמֶר,
אֲמִרְתִּי אֲחַכְמָה וְגו'.

אָמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, יַעֲקֹב אָמֶר וַיָּשְׁבַּתִּי עִם אָבִתִי
וְגַשְׁאָתַנִּי מִמְּצָרִים וַיִּבְרַתִּנִי בְּקַבְּרָתָם. שְׁם
שְׁגִינָנוּ, מֵי שְׁיִצְאָה גַּשְׁמָתוֹ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת, (דף רבו ע"א)
וְגַוְפוֹ נִקְבֵּר בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה, בְּתוֹב עַלְיוֹ (ירמיה כ)
וְתָבָאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת אָרֶצִי וְנִחְלְתִי שְׁמָתָם
לִתְזַעַבָּה. יַעֲקֹב אָמֶר וַיִּבְרַתִּנִי בְּקַבְּרָתָם,
וְגַשְׁמָתוֹ יִצְאָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת?

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, שׁוֹגֵה יַעֲקֹב, שַׁחַשְׁכִּינָה הִתְהַ
אֲחֹזָה בָּו וְדַבּוֹקָה בָּו. זֶהוּ שַׁבְּתוֹב (בראשית
 מ') אֲנָכִי אִירְד עַמְּךָ מִצְרִימָה - לְדוֹר עַמְּךָ בְּגָלוֹת,
 וְאֲנָכִי אֲעַלְּךָ גַּם עַלְּךָ - לְזַוְּג בֵּי אֶת נְשָׁמָתֶךָ
 וְלֹכֶד אֶת גַּוְפֶּךָ בְּקֶבֶרְךָ אֶבְוֹתֶךָ. מַה זֶּה אָוֶרֶת?
 [אָפָּעַל גַּב שָׁ] [שְׁתִּירֵי לֹא] **יִצְאָה נְשָׁמָתוֹ בְּרִשְׁוֹת אָחֶרֶת.**

[ונעל זה וְאֲנָכִי אֲעַלְּךָ גַּם עַלְּךָ בְּתוֹב.]

וַיּוֹסֵף יִשְׁיָת יָדֹו עַל עִינֵיכֶה. יוֹסֵף וְדָאִי, שְׁתִּירֵי
 הַוָּא בְּכֹור שֶׁל הַרְחוֹר הַלְּבָב, בְּכֹור שֶׁל
 טֶפֶחֶת רַאשׁוֹנָה הָיָה, בֶּמוֹ שְׁגַתְבָּאָר, וִמְשֻׁוְם שְׁגִידָע
 הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא סְפָר זֶה, הַתְּבִישָׂר לוֹ בְּיוֹסֵף,
שְׁתִּירֵי בֶּל אֲחֶבֶתָו בָּו הִתְהַלְּיוֹתָה.

יִשְׁיָת יָדֹו עַל עִינֵיכֶה, מַה זֶּה אָוֶרֶת? אָמֶר רַבִּי
 יִיסָּא, בְּשִׁבְיל בְּבֹזֶד יַעֲקֹב, וְלִבְשָׂר לוֹ
 שְׁתִּירֵי יוֹסֵף קִים וַיַּמְצָא אֲצָלוֹ בְּמִיתָהוּ. רַבִּי
 חִזְקִיָּה אָמָר, לְמִדְתֵּי דָבָר, וְאַנְיִ פּוֹחֵד לְגָלוֹתָו,
 וּבְמַעַשֵּׁי הָעוֹלָם נִמְצָאת חֲבֵמָה. בָּא רַבִּי אָבָא,

[וינשׁקו] וְהַבָּה בֹּ. אָמֵר לוֹ, אָמֵר דָּבָר יְהִיד וְחֶנֶּר בְּלִי
זִינִּיה. בִּימֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן דָּבָרים מִתְגָּלִים.

אָמֵר, לְמִדְתִּי מִפְּרָקִי רַבִּי יִיָּסָא תְּזַקֵּן בְּהַנְּחָנוֹת
הַעֲזָלָם, בֶּן אָדָם שְׂאוֹבָה לְבָנו בְּעַזְלָם חַזָּה,
אָרִיךְ לְשִׁים עַפְרָעֵל עִינֵּיו בְּשִׁגְקִיבָּר, וְזֹהוּ בְּבָודֹז,
לְהַרְאֹת שְׁהָעֲזָלָם נִסְתַּר מִפְּנֵי, וְהַזָּא יַזְרֵשׁ אָזְתוֹ
בְּעַזְלָם תְּחִתָּיו.

מִשּׁוּם שְׁעִינֵי הָאָדָם, מִרְאָה הַעֲזָלָם גְּרָאָה בְּהָם,
וּבֶל הַגּוֹנִים בֶּן הַם שְׁסִבְיבָּו: הַלְּבָן שְׁבָו
הַזָּא הַיָּם הַגָּדוֹל אַזְקִינּוּם, שְׁמַקִּית אֶת בֶּל הַעֲזָלָם
בְּבֶל הַצְּדִידִים. גַּוּן אַחֲר הַזָּא הַיְבָשָׂה [שְׁמַקְפָּת]
שְׁמוֹצִיאָה מִינִים, וְהַיְבָשָׂה עַזְמָדָת בֵּין הַמִּינִים, בֶּן
הַזָּא הַגּוֹן בֵּין הַמִּינִים.

גַּוּן אַחֲר שְׁלִישִׁי הַזָּא בְּאַמְצָע שְׁלוֹ, זֹו יַרְזְשָׁלִים,
שְׁהִיא אַמְצָע הַעֲזָלָם. גַּוּן רַבִּיעִי הַזָּא מִרְאָה
שְׁל בֶּל הַעַזִּין, וְנִקְרָא בַת עַזִּין, שְׁבָאֹתוֹ בַת עַזִּין
גְּרָאָה הַפְּרִצּוֹת, וְהַמִּרְאָה הַגְּכָבָד מִכֶּל זֹו צִוּן,
שְׁהִיא גְּלָדָה אַמְצָע שְׁל הַכֶּל, שְׁמִרְאָה בֶּל הַעֲזָלָם

גָּרָאָה שֵׁם, וַיִּשְׂמַח שׂוֹרָה הַשְׁבִּינָה שַׁחֲיהָא הַיְפִי שֶׁל
הַכְּלָל וּמְرָאָה שֶׁל הַכְּלָל, וְחַעַזְוִין הַזֶּוּ הִיא יִרְשָׁת
הַעוֹלָם. וְלֹכְן זֶה עֹזֵב אַזְתָּה וְזֶה נֹטֵל אַזְתָּה
יִוּרְשָׁ אַזְתָּה.

אָמַר לוֹ, יִפְה אָמַרְתָּ, אָבָל דָבָר גַּסְתָּר יוֹתָר
הַוָּא, וַיְנִי הַעֲוָלָם לֹא יְדָעִים וְלֹא
מַסְתַּבְּלִים, שְׁתִּירִ בְּשָׁעָה שְׁבָן אָדָם יַוְצֵא
מִהַעֲוָלָם, נַפְשׁוֹ נַסְתַּרְתָּ עַמּוֹ, וְעַד שֶׁלֹּא יַוְצֵא,
עִינֵי הָאָדָם רֹאֹת מַה שְׁרוֹאֹת, בָּמוֹ שְׁבָאָרְנוֹ
(שְׁמוֹת לוֹ) כִּי לֹא יַרְאֵנִי הָאָדָם וְתַחַי - בְּתִינְחָם לֹא
רֹאִים, אָבָל בְּמִתְחָתָם רֹאִים.

וְעִינֵיו פְּקוּחוֹת מֵאוֹתוֹ מְרָאָה שְׁרָאָה, וְאַזְתָּם
שְׁעוֹמְדִים עַלְיוֹ צְרִיכִים לְשִׁים יַד עַל
עִינֵיו וְלִסְגֵר אַזְתָּם, מְשׁוּם מַה שֶּׁלְמָדָנוֹ בָּסּוֹד
נִימָסִי הַעֲוָלָם, שְׁבְשָׁעָה שְׁעִינֵיו נְשָׁאָרוֹת
פְּקוּחוֹת מֵאוֹתוֹ מְרָאָה נַבְדֵל שְׁרָאָה - אִם זֶה
לֹכְן, הַבָּן מַקְדִּים לְשִׁים יַדּוֹ עַל עִינֵיו וְלִסְגֵר
אַזְתָּם, בָּמוֹ שְׁבָתָוב וַיּוֹסֵף יִשְׁיָת יַדּוֹ עַל עִינֵיהָ.

מְשׁוּם שְׂתִּירֵי מַרְאָה אֶחָר לֹא קָדוֹשׁ מִזְדְּמָן בְּנֶגְדּוֹ,
וְהַעֲזִין שְׂרָאָתָה בְּעֵת מַרְאָה קָדוֹשׁ עַלְיוֹן, לֹא
תִּסְתַּכְלֶל בְּמַרְאָה אֶחָר.

וְעוֹד, שָׁאוֹתָה גְּפֵשׁ סְמוּבָה בְּנֶגְדּוֹ בְּבִית, וְאֵם
הַעֲזִין גְּשָׁאָרָת פְּקֻווָה וְאוֹתָו מַרְאָה אֶחָר
יִשְׁרָה עַל עַיִּינוֹ - בְּכָל מַה שְׁמַסְתַּכְלֵל מִתְקַלְקֵל,
וְאֵין זֶה כְּבֹוד הַעֲזִין, וּכְלָל שְׁבֵן מִקְרוֹזָבִיו, וּכְלָל שְׁבֵן
מִן הַמַּתָּה, שְׁאֵין כְּבֹודוֹ לְהַסְתַּכְלֵל בְּמַה שְׁלָא צְרִיךְ
וְלְהַשְּׁרוֹת עַל עַיִּינוֹ דָּבָר אֶחָר. לְאֶחָר פְּךָ מִתְבָּפָה
בְּעַפְרָה, וְתִּרְיֵי הַתְּעוֹרָרוֹ תְּחִבָּרִים עַל דִּין הַקָּבָר
מֵהוּ, וּכְבֹוד הַוָּא שִׁיסְתָּמֵם הַעֲזִין מַהְכֵל עַל יָדֵי בְּנוֹ
שְׁהַשְּׁאִיר בְּעוֹלָם.

בָּא רִיאָה, כָּל שְׁבָעַת הַיּוֹם, הַגְּפֵשׁ הַזָּלְכָת
מִהַּבִּית לְקָבָר, וּמִהַּקָּבָר לְבִית, וּמִתְאַפְּלָת
עַלְיוֹן, וּשְׁלָשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם נְדוּגִים בְּאֶחָד הַגְּפֵשׁ
וְהַגּוֹת, וְאֵין מַי שִׁיּוֹדֵעַ בְּעוֹלָם וַיְשַׁגֵּית לְעֹזֵר אֶת
הַלְּבָב.

אַחֲרָה בְּהַגּוֹף נִטְרָה, וְהַגֶּפֶשׁ הַזְּלָכָת וּמִתְרֵחָצָת
(דף רבו ע"ב)
בְּגִיהָנָם, וַיּוֹצַאֲת וּמִשׁוֹטֶטֶת בְּעֹלָם
וּמִבְקָרָת אֶת קְבָרוֹ, עַד שְׁמַתְלֶבֶשֶׂת בְּמַה
שְׁמַתְלֶבֶשֶׂת.

אַחֲרָה שְׁנַיִם עַשֶּׂר חֲדַשׁ בְּלָם נְחִים. הַגּוֹף נִשְׁאָר
[נֵח] **בְּעָפָר. הַגֶּפֶשׁ נִצְרָרָת וּמִאִירָה בְּרוֹזָת,**
בְּמַלְבּוֹשׁ שְׁמַתְלֶבֶשֶׂת. הַרְוִיחַ מִתְעֻנְגָת בְּגַן עָדָן,
וְהַגְּשָׁמָה עֹלָה לְצִרוֹר שֶׁל עַגְגָה בְּלַעֲפּוּגִים,
וְהַכְּלָל גְּקָשָׂר זֶה בְּזֶה לִזְמָנִים יִדוּעִים.

בָּא רִאָה, אָזִי לְהָם לְבִנֵּי אָדָם שֶׁלֹּא מִסְתְּכָלִים
וְלֹא יִזְדְּעִים וְלֹא מִזְדְּעִים עַל מָה עַזְמָדִים,
וְגַשְׁבָּח מֵהֶם לְעַשׂוֹת מִצּוֹות תּוֹרָה. שִׁיאַשׁ מִצּוֹות
תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבִישָׁ גַּבְּדָ לְמַעַלָּה, וַיִּשׁ מִצּוֹות
תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבִישָׁ גַּבְּדָ לְמַטָּה, וַיִּשׁ מִצּוֹות
תּוֹרָה שְׁעוֹשׂוֹת לְבִישָׁ גַּבְּדָ לְעֹלָם הַזֹּה, וְהַכְּלָל
צְרִיךְ לוֹ לְאָדָם, וּמִימִיו מִמְשָׁ בְּלָם נִתְקָנִים, בְּמוֹ
שְׁבִּאָרְנוֹ.

רבי יהודָה תֹּאכֵן חַרְגֵּשׁ בְּדִעָתוֹ יוֹם אֶחָד, וְהָרָאוּ
לוֹ בְּחַלּוֹמוֹ דְּמֹות אַחֲת מֵאוֹר שָׁלוֹ, חֹזֶקה,
שְׁאוֹחֶרת לְאַרְבָּעָה אַדְدִים. אָמַר לָהֶם, מַה זֶה?
אָמַרוּ לוֹ, לְבִישׁ שְׁלָקָ לְפִדּוֹר הַזֹּה, וּמִאָזֶת יוֹם
הַיָּה שְׁמַתָּה.

אָמַר רבי יהודָה, בֶּל יוֹם וַיּוֹם רֹוחֶזֶת חֲצִידִיקִים
יוֹשְׁבִים בְּלִבּוֹשֵׁיכֶם שְׂוֹרוֹת שְׂוֹרוֹת בְּנֵן עָדוֹן
וּמְשֻׁבְחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכֻבָּד עַלְיוֹן. זֶה
שְׁבָתּוֹב (תהלים קמ) אֲךָ צָדִיקִים יְדוֹ לְשָׁמֶךָ יִשְׁבּוּ
יְשָׁרִים אֶת פְּנֵיהֶם. אָמַר רבי אָבָא, בְּתַחְלָה מַה
כְּתוּב? וַיַּשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל וְגוּ', בָּמוֹ שְׁבָתָרָנוּ. מַיִ
הַמֶּטֶה? זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. רָאשׁ הַמֶּטֶה - זֶה צָדִיק.
עַל רָאשׁ הַמֶּטֶה - זֶה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שְׁהַשְׁלָום שֶׁל
הַכָּל שְׁלָום, שְׁבָתּוֹב (שיר ג) הַגִּיה מִטְּהָרָה שְׁלָמָלָמָה,
שְׁיַעֲקֹב לְשָׁלוֹן הַשְּׁתָּחוֹת, לְאוֹתָו שְׁעוֹמֵד עַל רָאשׁ
הַמֶּטֶה, יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ, מִשְׁוּם כֵּן וַיַּשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל
רָאשׁ הַמֶּטֶה.

אַחֲרָכֶה, כִּי יָוֹן שְׁיַעֲקֹב יָדֻעַ, שְׁהִרְיִ בְּדָרְגָה עַלְיוֹנָה
הַשְׁתִּילָם, וְדִרְגָתוֹ הִיא לְמַעַלָה עִם הָאָבוֹת,
וְהַזָּא לְבָדוֹ תָּקוֹן שְׁלָם, הַתְּחִזָק לְבָוֹ וְשְׁמָתָה,
וְהַתְּחִזָק בְּרָצֹן עַלְיוֹן נְשָׁל הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא בָוֹ,
מַה בְּתֻוב בָוֹ? וְהַתְּחִזָק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמֶּטֶה,
עַל הַמֶּטֶה מִמְשָׁחָת, שְׁהִרְיִ בְּדָרְגָה עַלְיוֹנָה יוֹתָר
הַשְׁתִּילָם. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ.

שְׁנַיְנוֹ, אָמַר רַבִי יְהוֹדָה, בְּמַשְׁנַתְנוּ בְּאַרְנוֹ, הַרְיִ
שְׁנַיְנוֹ בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים בְּשָׁנָה הָעוֹלָם
נְדוֹן: בְּפֶסֶח עַל הַתְּבוֹאָה, בְּעַצְרָת עַל פְּרוֹת
הָאִילָן, בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה בְּלֵבָאי הָעוֹלָם עֹזְבִּים לְפָנָיו
בְּבָנֵי מְרוֹן, וּבְחַג נְדוֹנים עַל הַמִּינִים. הַרְיִ בְּאַרְנוֹ
לְבָרִים, וּסְוד הַמִּשְׁנָה בְּאַרְנוֹ, בְּפֶסֶח עַל הַתְּבוֹאָה
וּבָוֹ, בְּנֶגֶד הַמְּרַכְּבָה הַעַלְיוֹנָה, סְוד הָאָבוֹת, וְדָוד
הַמֶּלֶךְ.

בְּפֶסֶח עַל הַתְּבוֹאָה, שְׁבַד זֶה מִמְשָׁחָת, וְהִרְיִ בְּאַרְנוֹ
דָּבָר זֶה, עַל מָה בָּאָה מִצָּה בְּפֶסֶח, וְהִרְיִ
דַיֵן הוּא, דַיֵן הַמְּלִכּוֹת דַיֵן, וּזֹו הַרְאָשִׁית

שהתחילו ישראל להבגנם בחלק הקדוש של
הקדוש ברוך הוא ולבער מהם חמץ, שהיא
טעיזות אחרות שממגנים על עפים עזבר כזכברים
ומזלות שגכראים אלהים אחרים, אלהי גבר,
וגכראים חמץ, יצר הרע, ולהבגנם במצח, חלק
הקדוש של הקדוש ברוך הוא. למה תבואה? [במו
שנאמר תבואה בה"א, רבש לה"א ראשונה של השם הקדוש] לבן
בפסח גדוגנים על התבואה, ובארנו שהעולם
גדון על דין של ה"א.

בעצרת על פרות האילן. פרות האילן? ! פרות
האילןות צריך להיות? מה זה פרות
האילן? אלא זה האילן הגדול והחזוק למעלה.
פרות האילן, במו שבתוב (הושע יד) אני בברוך
רענן מפני פריך גמצא.

בראש השנה עזברין לפגניו בבני מרון. שניננו,

ראש השנה זה ראש השנה של המלך.

ומי הוא ראש השנה? זה יצחק שגכרא ראש,

שהזוא

ראש אחר של המלך [למעלה], מקום שגכרא

שְׁנָה, לְכֹן בֶּל בַּאֲי עֹזֶל מִעֵדָה לְפָנָיו בְּבִנֵּי
מִרְזֹן, וְעַל זה שְׁנִינוּ בְּרָאשׁ הַשְּׁנָה, שְׁתַּרְיִ בְּרָאשׁ
הַשְּׁנָה שְׂוֹרָה יַצְחָק.

וּבְחַג נְדוּגִים עַל הַמִּינִים, זֹהִי רְאֵשִׁית [שֶׁל רָאשׁ] שֶׁל
יְמִין הַמְּלָךְ, וְעַל זה שְׁמַחַת הַמִּינִים גַּמְצָאת
בְּפֶל בְּשָׁעָה שְׁמַנְפְּכִים מִים וְשׂוֹאָבִים אֶזְתָּם,
מְשׁוּם שְׁמִינִים זה יָדֹעַ, וְעַל זה בְּאַרְבָּעָה פָּרְקִים
אַלְוָה הַפֶּל גַּמְצָאים. (דף רכו ע"א)

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, כַּשְׁיִסְתַּכְלוּ בְּדָבָרים, הַפֶּל
גַּמְצָא בְּפָרְקִים הַלְלוּ, אַבְרָהָם, יַצְחָק
וַיַּעֲקֹב, דָּוִד הַמְּלָךְ, וַبָּאֵלה הַעוֹלָם נְדוּזָן,
וּבְאַרְבָּעָה פָּרְקִים בְּגַן אָדָם נְדוּגִים בְּיָמִים
שְׁגַמְצָאים בְּעוֹלָם, וּבֶל יּוֹם וַיּוֹם הַסְּפָרִים
גַּפְתָּחִים וְהַמְּעֻשִׁים גַּכְתָּבִים, וְאֵין מֵשִׁישִׁים לִבְךָ,
וְאֵין מֵשִׁיבָנִים אָזְנִים. וְהַתֹּוֹרָה מְעִידָה בָּו בְּכָל
יּוֹם, וְקוֹל קֹוְרָא בְּחִילָה, (משל ט) מֵפָתִי יִסְרָר הַגָּהָה
חִסְרָ לִב אָמֶרֶת לוֹ, וְאֵין מֵשִׁיקָשִׁיב לְקוֹלוֹ.

לְמִדְנוֹ, בְּשָׁעָה שֶׁבּוֹ אָדָם קָם בַּבְּקָר, עֲדִים
עוֹמְדִים בְּגַגְדוֹ וּמַעֲידִים בָּו, וְהוּא אִינוֹ
מְשֻׁגֵּיחַ. הַגְּשָׁמָה מְעִידָה עַלְיוֹ בְּכָל זָמֵן וּבְכָל
שָׁעָה. אִם הַקְּשִׁיב - יִפְהָה, וִאם לֹא - תָּרִי הַסְּפָרִים
פֶּתַוחִים וְהַמְּעִשִּׁים נֶכְתָּבִים. אָמַר רַبִּי חִיא,
אֲשֶׁרִי הַצְדִיקִים שְׁאַיִן פָּחוֹדִים מִן הַדִּין לֹא
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁבָתָוב (שם כח)
וְצְדִיקִים בְּכֶפֶר יִבְטַח. וּבְתוֹב (תְּהִלִּים לו') צְדִיקִים
יִרְשּׁוּ אֶרְץ.

רַבִּי חִזְקִיהָה פָּתַח וִאמֵר, (בראשית טו) וַיְהִי הַשְּׁמֵשׁ
לְבָא וַתַּרְדֹּמֶה נְפָلָה עַל אַבְרָם וְגוֹ'. פָסּוֹק
זה בָּאֲרוֹהוֹ, אֲבָל זה יומן הַדִּין הַקְּשָׁה שְׁמוֹצִיאים
אֶת הָאָדָם מִהָּעוֹלָם הַזֶּה. שְׁשַׁנְיָנוֹ, [אותו יום] הַזָּמֵן
שְׁמַגִּיעַ שֶׁהָאָדָם יָצָא מִהָּעוֹלָם הַזֶּה, אַזְתָּו [יום]
וּמַן יומן הַדִּין הַגְּדוֹלָה, שְׁגַחֵשׁ הַשְּׁמֵשׁ מִן הַלְּבָנָה,
בְּמוֹ שְׁבָתָוב (קהלת יב) עַד אֲשֶׁר לֹא תַּחֲשֵׁד הַשְּׁמֵשׁ,
זו הַגְּשָׁמָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁגַמְנָעָת מִבּוֹן הָאָדָם שְׁלָשִׁים
יּוֹם עַד שֶׁלֹּא יָצָא מִן הָעוֹלָם, וְרוֹאָה שְׁהַצְּלָם
שְׁגַמְנָע מִמְּפָנוֹ וְלֹא גַּרְאָה.

מה הטעם גמגע מפנו? משום שחשמה
הקדושה עולה ו מעברת מפנו ולא
בראית. שלא תאמר, שכשמת אדם ונחלש,
ששמה זו מעברת מפנו, אלא בשחויא בתיו
בבוח, מעברת מפנו [ונחלשת] נשמה זו ולא
מארה לרוץ, והרוח לא מאירה לנפש, ואו
מעבר מפנו האלים ולא מair לו. [לא] מאותו
היום כלם מכרייזים עליו, ואפלו צפרי השמים.
מה הטעם? משום שחשמה זו עלתה מפנו,
הרוח לא מאירה לנפש, ואו הנפש נחלשת,
והמאבל וכל תאות הגוף עולים מפנו
ומעברים.

ואמר רבי יהודה, ואפלו כל פעם שנזיף איש
בבית חלייו ולא יכול להתפלל, השמה
מעברת עולה מפנו, ואו הרוח לא מאירה
 לנפש, עד שדגנים דינו של האדם. ואם דגנים את
האיש לטוב, או השמה חזרת למקומה
ומארה לבן. הרי בזמנינו שעומד הדבר בדיין,

ובזמן שלא עומד הדבר בדין, שלשים יום מקדים מה הנשמה לפול, והضلם מעבר ממו.

שנינו, בזמן שעדים את האדם למעלה, מעלים את גשמתו לבית דין ועדים אותה על פי לברית, והוא מעידה לפול ומעידה בכל רעיזות האדם, ובמעשים לא מעידה, שתרי כלם בתוקפים בסתורים, וכולם דנים את האדם. באותה שעה שעדים את האדם למעלה, או להק הגוף נמצאת יותר מאשר חמוץים.

אם דנים אותו לטובה, או מרפאים ממו, וועה נבקעת על הגוף, ומה נשמה חזרת אחר כן ומאירה לפול, ולא עולח אדם מבית חליו לעולדמים עד שעדים דין למעלה. ואם תאמר, תרי במה חיבי עולדם, במה רשי עולדם עומדים בקיוםם? אלא הקדוש ברוך הוא משגיח בדין האדם, אף על גב שבעת לא זוכה, והוא רואה שאחר כן יזכה - דין אותו לטובה. או לפעים שמולדיד בין

שְׁיִחְיָה צַדִּיק בְּעוֹלָם, וְעַל זוּה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא הָזֶה
אוֹתָו לְטוֹבָה.

וְכֹל מְעֵשָׂיו וְדִינָיו שֶׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְטוֹבָה,
וּמְשֻׁגֵּחַ בְּהַכְלָל, בֶּמוּ שְׁכָתוֹב (וַיְהִיא אָנָי
נָאָם ה' וְגוּ) אָמַר אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַרְשָׁעָה כִּי אָמַר בְּשׁוֹב
רַשָּׁע מַדְרָכָו. וּבָגָלְלָה זֶה כָּל אָוֹתָם רַשָּׁעִי הַעוֹלָם
שְׁעוֹמְדִים בְּמִקּוּמָם, הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא הָזֶה אָוֹתָם
לְטוֹבָה.

וְלִפְעָמִים אָוֹתָם הַחְלָאים נִשְׁלָם וּמְגַם מַלְשְׁרוֹת
שֶׁם, בֶּמוּ שְׁנָאָמָר (דברים מ"ב) וְחַלְאָים
רְעִים וְנָאָמְנִים, שְׁעִישָׂו אָמָנוֹת, שְׁבָשְׁשָׂוֹרִים עַל (דָּרְכוֹ
ע"ב) הָאָדָם מִסְתְּלִקִים מִמְּפָנוֹ לְאַחֲר שְׁהַשְׁלִימָיו וּמְגַם,
בֵּין לְצִדְיקִים, בֵּין לְרַשָּׁעִים, וְהַכְלָל נִעְשָׂה בְּדִין, בֶּמוּ
שְׁבָאָרְנוּ.

וַיְרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מַי אֱלֹהָה. אָמָר
רַבִּי יִצְחָק, פָּסּוֹק זֶה קְשָׁה, שְׁכָתוֹב וַיְרָא
יִשְׂרָאֵל, וּבְתֻוב וְעִינֵּי יִשְׂרָאֵל בְּבָדוֹ מַזְקָנוֹ לֹא יִזְבְּלָל
לְרֹאֹת. אָמַר לֹא יִזְבְּלָל לְרֹאֹת, אָז מַה זֶה וַיְרָא

ישרָאֵל? אֲלֹא שְׁرָאָה בֶּרֶזֶת הַקָּדֵשׁ אָזֶת מִבְנֵי יוֹסֵף,
שְׂהָם יְרַבְּעָם וְחַבְרִיוֹן, שְׂיִירַבְּעָם עֲשָׂה שְׁנִי עֲגָלִי וְהַב
וְאָמֵר (מלכים-א:יב) אֱלֹהָה אֱלֹהֵיכֶם יְשָׁרָאֵל. וְלֹכֶן מַי אֱלֹהָה,
מַי הוּא שְׁעַתִּיד לֹזֶם אֱלֹהָה אֱלֹהֵיכֶם לְעַבּוֹדָה זָרָה,
וְלֹכֶן וַיַּרְא יְשָׁרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף.

מִכֶּאן שְׁצָדִיקִים רֹאִים מַעֲשָׂה לִמְרֹחֶוק, וְהַקְדוֹשׁ
בֶּרוּךְ הוּא מַעֲטָר אָזֶת בְּעַטְרָתוֹ. מֵה
הַקְדוֹשׁ בֶּרוּךְ הוּא רֹאָה לִמְרֹחֶוק, כִּמו שְׁבָתּוֹב
(בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אָשֶׁר עָשָׂה וְהַגֵּה טוֹב
מִאָד, שְׁהַקְדוֹשׁ בֶּרוּךְ הוּא רֹאָה כָּל הַמְעֻשִׁים עד
שֶׁלֹּא עֹשִׁים אָזֶת, וְכָלָם עֹבְרִים לְפָנָיו.

כִּמו זֶה כָּל דָּרוֹת הָעוֹלָם מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעד סָוף
הָעוֹלָם, כָּלָם הַתִּיצְבּוּ וְעַמְדוּ לְפָנָיו עד שֶׁלֹּא
יָבָא לְעוֹלָם. זֶהו שְׁבָתּוֹב (ישעה מא) קָרָא הַדָּרוֹת
מִרְאֵשׁ, עד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם. מִשּׁוּם שְׁבָל
הַגְּשָׁמּוֹת שְׁיוֹרְדוֹת לְעוֹלָם, עד שֶׁלֹּא יִרְדוּ, כָּלָם
עֹמְדִים לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בֶּרוּךְ הוּא בִּדְמוֹת שְׁעוֹמְדים

**בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִקְרָאים בְּשֶׁמוֹת, שְׁבָתוֹב (שם ט) לְכָלָם
בְּשֶׁם יִקְרָא.**

גַּם כֵּד הַצְדִיקִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְרֹאָה לְהַמְּבָלָה
כָּל דָּוֹרוֹת הַעוֹלָם עַד שֶׁלָּא יָבֹא וַיִּמְצָאוּ
בְּעוֹלָם. מִפְנִין לְנָזָן? מְאָדָם [vh אָדָם] שְׁחִיתָה רָאשָׁוֹן,
שְׁחַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חֲרָאָה לוֹ כָּל אָוֹתָם דָוֹרוֹת עַד
שֶׁלָּא יָבֹא, בְּבָתוֹב (בראשית ח) זה ספר תּוֹלְדָת [אָדָם],
שְׁשַׁנְיָנוֹנָה, חֲרָאָה לוֹ כָּל אָוֹתָם דָוֹרוֹת שְׁעַתִּידִים לְבָא
לְעוֹלָם. וּבַנְזֵבָה, שְׁבָתוֹב (דברים לד) וַיַּרְאָהוּ ה' אֶת
כָּל הָאָרֶץ, שְׁחַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חֲרָאָה לוֹ כָּל
דָוֹרוֹת הַעוֹלָם וּכָל אָוֹתָם מְנֻהִינִי הַעוֹלָם וּכָל שְׁאָר
הַגְּבִיאִים עַד שֶׁלָּא יָבֹא לְעוֹלָם.

גַּם כָּאֵן, וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף, רָאָה לְמַרְחֹזֶק
וְהַזְּדַעַע, וַיֹּאמֶר מַי אֵלֶּה? וַיְסֻזֵּק זֶה מִשְׁלִים
לְשִׁנֵּי צְדִידִים, לְצִדְרָה זֶה וְלְצִדְרָה זֶה. וַיָּלִבְנֵן תְּשִׁיבָה יוֹסֵף
וַיֹּאמֶר, בְּנֵי הַמְּאָשֵר גִּתְּנוּ לִי אֱלֹהִים בָּזָה. וּמִפְנִין לְנָזָן
שְׁחָרָאָה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרוּחַ הַקָּדְשָׁן?

שכבר טוב והגָה הראיה אֲתַי אֱלֹהִים גם אֶת זרעה. גם
- לרבות אתם שיצאו מפנו, בפי שאמנו.

ויברך את יוסף ויאמר האלְהִים אָשֵר וְגֹוי. בפסוק
הזה יש להתבונן בו, ויברך את יוסף,
שלא מצאנו באון ברכה שברך את יוסף, אלא את
בניו. אם לבניו, או צriskה להיות בתוב ויברכם, או
מה זה ויברך את יוסף, ולא מצאנו באון שיוסף

התברך?

אמר רבי יוסף, דזקא את, בתוב את יוסף,
הברכה של בניו היהת, ובאשר מתברכים

בניו, הוא מתברך. שברכה של בניו של אדם
ברכתו היא.

אמר רבי אלעזר, ויברך את יוסף, דזקא את,
שברך את,u[אות](#) הברית, סוד [הברית משום שבין
שאמր בני הם אשר נתנו- לאלֹהִים בזה, או ברך לאותו מקום סוד]
 הברית
שיוסף שמර, ולben נקרא צדיק. את של יוסף, סוד
הברית שעו^מרת עם יוסף.

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הַתְּהַלֵּכוּ אֲבֹתִי לְפָנָיו. **הָאֱלֹהִים** -
זה סוד הבְּרִית הַקָּדוֹשָׁת, בְּרִית קָדֵשׁ.
אֲבֹתִי לְפָנָיו - **הַזָּקָא** לְפָנָיו, שֶׁאָוֹתָם רָאשׁוֹנִים
עָלִיוֹנִים מִלְּפָנֵי סֹוד שְׁלָנוּ, אֶבְרָהָם וַיַּצְחַק, שְׁתַּרְיִ
מֵהֶם נָזֵן וַיָּגַן אֹתוֹ [מִאֹתוֹ] מִקּוֹם.

הָאֱלֹהִים הַרְצָחָה אָתִי, מֵה הַטּוּם פָּעָם אַחֲרָת
הָאֱלֹהִים? אֲלֹא סֹוד עַלְיוֹן הוּא, וּבָאוּ
בָּרְךָ אֶת אֹתוֹ מִקּוֹם בְּסֹוד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִים, מִקּוֹר
הַחַיִים שֶׁמְמֻנָּנוּ יוֹצְאֹת בְּרִכּוֹת, וּלְבִן הַזָּכִיר עַצְמוֹ
בְּמִקּוֹם הַזָּה וְאָמַר **הָאֱלֹהִים** הַרְצָחָה אָתִי, מִשּׁוּם
שֶׁבְּלִי הַבְּרִכּוֹת שְׁשׁוֹפְעֹות מִמּוֹרְךָ הַחַיִים יַעֲקֹב לְקֹחַ
אֹתוֹן, וּבֵין שֶׁהוּא לְקֹחַ אֹתוֹן, מִקּוֹם זה לְקֹחַ
בְּרִכּוֹת, וּהַבְּלִי תָּלוּי [בְּגִיאָה] בְּדָבָר, וְעַל זה וַיַּבְרֶךָ אֶת
יְסֵף בְּתוֹב.

לְבִן בְּכָל מִקּוֹם שְׁאַרְיךָ לְבָרְךָ בְּרִכּוֹת, צְרִיךָ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַתְּפִירֵךְ בְּהַתְּחִלָּה, וְאַחֲרֵיכָה
בְּךָ מִתְּבִרְכִּים הָאֶחָדרִים. וְאִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא

**מִתְפֵּרֶךְ בְּהַתְּחִלָּה, אָוֹתָן בְּרָכוֹת לֹא
מִתְקִימֹת.**

אם תאמר, תרי יעקב, שברך אותו אביו ולא ברך את הקדוש ברוך הוא בתחלת - בא ראה, בשעה שברך יצחק את יעקב, לא ברכו עד שברך את הקדוש ברוך הוא בתחלת. כיון שברך את הקדוש ברוך הוא בתחלת, הוא ברך את יעקב. מניין לנו? שבתוב (בראשית כ) ניאמר ראה ריח בני ברית שדה אשר ברכו ה'. בגין עומדת ברכה לקדוש-ברוך-הוא, שבתוב אשר ברכו ה'. התברך בקיים הברכות, ואחר כך אחורי ויתנו לך וגו'. כיון שהוא שדה התקיים בעמידת הברכות, בברכותיו. מיד ברכו ויתנו לך האלים, שהוא שדה סודן שיצאו ממנה ברכות. **אחר שהוא התקיים בברכותיו.**

כמו זה ברך יעקב בתחלת את הקדוש ברוך הוא, ואחר כך ברך את בניו. בא ראה, בפרק צരיך אדם להקדים ברכות

לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הֵוא, וַאֲחָר כֵּד לְשֹׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם,
וְתִּרְיָה הַקְּמָנוּ בְּבָקָר יַאֲכֵל עַד וְגו'.

וּבָא רָאָה, בְּשֶׁרֶץ יַעֲקֹב לְבָרֶךְ אֶת אֹתָם בְּנֵי
יּוֹסֵף, רָאָה בְּרוּתָה הַקְּדָשׁ שְׁעִתִּיד לְצִאת
מִאֱפָרִים יְרִבָּעָם בְּזַן נְבָט. פָּתָח וַיֹּאמֶר מַי אֱלֹהָ?
מִשְׁמָעָ [מה שוניה] שֶׁאָמַר בְּעֵבוֹדָה זוֹ שֶׁל צָדָע עֵבוֹדָה
זָהָר אֱלֹהָ אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל? אֶלָּא סֹוד הֵוא, בְּלֹ
אֹתָם הַצְּדָדִים שֶׁל אֹתוֹ הַגְּחַשׁ הָרָע, וּמִצֶּד אֹתָהּ
רוּתָה מִמְּאָה אֹתוֹ הַגְּחַשׁ, וַיֹּישַׁ מַי שְׁרוֹכֶב עַלְיוֹ,
וּבְשֶׁמְזֹדְנוֹגִים נִקְרָאים אֱלֹהָ, וְהֵם מִזְדְּמָנִים בְּעוֹלָם
בְּכָל אֹתָם צְדָדִים שֶׁלָּהֶם.

וּרוּתָה הַקְּדָשׁ נִקְרָאת זֹאת, שַׁהְוָא סֹוד הַבְּרִית,
רְשָׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁגַמְצָא תִּמְדִיד בָּאָדָם. וּבָנָו
זֶה אֱלֹי וְאֲנָנוּ הוּ - זֶה הֵ. [הוא ה'] אַבְלָא אֱלֹהָ נִקְרָאים
אֱלֹהָ, וַעֲלָה זֶה בְּתֻוב (שמות לח) אֱלֹהָ אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל.

וּלְבָנָו בְּתֻוב (ישעה מט) גַּם אֱלֹהָ תִּשְׁבַּחַנָּה, וְאֲנָכִי
- סֹוד שֶׁל זֹאת - לֹא אֲשִׁבְתָּה, וּבְתֻוב (אייכא
א) עַל אֱלֹהָ אָנָי בְּזִבְחָה, שַׁאֲוֹתָו הַחֲטָא גָּרָם לְהָם

לְבִפּוֹת בַּמָּה בְּכִוּת. דָּבָר אַחֲרֵי עַל אֱלֹהָי אֲנִי - מַה הַטּוּם? מִשּׁוּם שְׁגַתְנָה רִשְׁוֹת לְמִקּוֹם זֶה לְשַׁלֵּט עַל יִשְׂרָאֵל וְלִהְרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּמִשּׁוּם שְׁגַתְנָה לָהֶם רִשְׁוֹת לְשַׁלֵּט, [בְּתוֹךְ עַל אֱלֹהָי אֲנִי בּוֹכִיה]. סוד הַרְבֵּר - זֶה אֶצְדָּקָה שְׁגַתְנָה לָהֶם רִשְׁוֹת לְשַׁלֵּט] אֲנִי בּוֹכִיה, זו רִזְקַת הַקְדָּשׁ שְׁגַקְרָאת אֲנִי.

וְאִם תֹּאמֶר, תְּרִי בְּתוֹב (דברים כח) אֱלֹהָי דָּבְרֵי הַבְּרִית - בְּךָ זֶה בּוֹדָאי, שֶׁכֹּל אֱלֹהָי לֹא מִתְקִימִים אֶלָּא מִתּוֹךְ אֱלֹהָי שְׁשָׁם בְּלֵב הַקְלָלוֹת שְׁרוּיוֹת, בָּמוֹ שְׁבָאָרְנוּ שַׁהוּא אָרוֹר, וְלֹבֵן הַקְדִים וְאָמֵר אֱלֹהָי, שְׁעוֹמֵד לְמַיִם שְׁעוֹבֵר עַל דָּבְרֵי הַבְּרִית.

אֱלֹהָי הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' (ויקרא כו), מִשּׁוּם שֶׁכֹּל מִצּוֹה שֶׁל הַתּוֹרָה לְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסְתַּחַת מַדְּךָ זֶה, וַיִּשְׁמַר מִשְׁם וַיִּפְרַד מֵהֶם. וְאִם תֹּאמֶר, (בראשית ו) אֱלֹהָי תֹּולֶת נָחַ - בְּךָ הוּא וּדָאי, שְׁתַרְיִי יָצָא חָם, שַׁהוּא אָבִי

בְּגַעַן, וּבְתֹבוֹ (שם ט) אֲרוֹר בְּגַעַן, וְהוּא סֹוד זוֹהַר
שֶׁל אֱלֹהָה.

וְלֹבֶן (וְכֹל אֱלֹהָה הַתוֹךְ פִּסְלַת הַזָּהָב, וְעַל זוֹהַר בְּתוֹב מֵאֱלֹהָה, וְשִׁרְאָל כַּאֲשֶׁר
עָשָׂו אֶת הַעֲלֵל) בְּתֹבוֹ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהָה אֱלֹהִים יְשֻׁרָּאֵל,
וְכֹל אֱלֹהָה הַתוֹךְ פִּסְלַת הַזָּהָב. אַחֲרֵז
הַקָּרֵיב זָהָב שֶׁהוּא צַד שֶׁלֹּו שֶׁבְּלוּל הוּא בְּחַזְקָה
הַאֲשָׁר, וְתַבֵּל אֶחָד, וְצַד זוֹהַר זָהָב וְאַשׁ. [לְחַנְגִּיר] רַוִּיחַ
טְמֵאָה שֶׁגְּמַצְאָת תְּמִיד בְּמִדְבָּר, מְצָאָה מִקּוּם
בָּאוֹתוֹ וּמִן לְהַתְזִיק בָּו.

וְמָה שְׁחִיו יְשֻׁרָּאֵל טְהוֹרִים מֵאוֹתָה זְהַמָּה
רְאֵשׂוֹנָה שְׁחַטֵּיל בְּעֹזֶלֶם, שְׁגָרָם מִזְוָת
לְעֹזֶלֶם, כְּשֶׁעָמְדוּ עַל תַּר סִינִי, אַחֲרֵךְ תְּזִירָה,
וְגָרָם לְהָם בָּמוֹ מִקְדָּם לְטִמְאָה אֹתוֹתָם וְלְהַתְּזִיק
עַלְיָהָם, וְגָרָם לְהָם מִזְוָת וְלִבְלֵל הַעֹזֶלֶם לְדוֹרוֹתֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים פג) אָנָי אַמְּרָתִי
אֱלֹהִים אַתָּם וְנוּ, אָכֵן בְּאָדָם וְנוּ.

וְעַל זוֹהַר, בְּשְׁرָאָה יַעֲקֹב אֶת יְרְבָעָם בֶּן נְבָט
שְׁעֹזְבָּד בְּזָכְבִּים וּמְזֻלּוֹת וְאָמָר אֱלֹהָה

אֱלֹהִים, הַזְׁדָעָע וְאָמֵר מֵאֱלֹהָה. בְּשֶׁרֶץָה אַחֲרֵךְ לְבָרְכָם, בָּרָךְ אֶת [הַשְׁבִינָה בְּתִיחָלָה] וְאַחֲרֵךְ בָּרָךְ בָּרָךְ [את] בְּנֵיו. כִּיּוֹן שִׁבְרָךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּתִיחָלָה, אַחֲרֵךְ מִאָתוֹ מִקּוֹם שִׁבְרָךְ בְּתִיחָלָה בָּרָךְ אֹתָם. זֶה שְׁכָתוֹב הַמְלָאָךְ הַגָּאֵל אָתִי מִבְּלָעָד וְגַו'.

רבי יהודה פתח ואמר, (ישעה לח) וניסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. תרי פרשזה שלא יתפלל אדם רק סמוך לפתל, ולא יהיכך דבר חזיצין ביןו לבין הפתל, שבחות וניסב חזקיהו פניו אל הקיר. מה שוניה בבלם שחתפללו תפלה, שלא בתוב בהם וניסב פניו אל הקיר? שחרי די לו לומר ויתפלל אל ה', שחרי מי שמתפלל תפלה, הוא מבין העתו בראשי, שחרי בתוב במשה (נمرר כב) ויתפלל משה אל ה', ויאצק משה אל ה', ולא בתוב רכח ע"ב וניסב פניו. כאן בחזקיהו מה הטעם וניסב חזקיה פניו אל הקיר ואחרך בך ויתפלל?

אֲלֹא סוד הָדָבָר הוּא, **שְׁנִינוּ**, חַזְקִיה בָּאוֹתוֹ
וּמֵן לֹא הִיה נָשָׂוי, וְלֹא הִתְהַלֵּא אֲשֶׁר
וְלֹא הַזְּלִיד בָּנִים, מַה בְּטוּב? וַיָּבֹא אַלְיוֹ וְנוֹ' כִּי
מַת אַתָּה וְלֹא תִּחְיֶה. וְשְׁנִינוּ, כִּי מַת אַתָּה -
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תִּחְיֶה - בְּעוֹלָם הַבָּא. מַה
הַטּוּם? מִשּׁוּם שְׁלָא הַזְּלִיד בָּנִים.

שְׁכָל מי שְׁלָא מִשְׁתַּדֵּל לְהַזְּלִיד בָּנִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה, לֹא מִתְקִים בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא יִהְיֶה
לוֹ חָלֵק בָּאוֹתוֹ הַעוֹלָם, וּמִתְגַּרְשָׁת גַּשְׁמָתוֹ
בְּעוֹלָם [הַבָּא], וְלֹא מָוֹצָאת מִנוֹחָה בָּמָקוֹם בְּעוֹלָם,
וְזֹהוּ הַעֲגֵשׁ שְׁבָתוֹב בְּתוֹרָה (וַיִּקְרָא ב) עֲרִירִים
יִמּוֹתָג, וּמִתְרָגְמִים בְּלֹא זֶלֶד, מִשּׁוּם שְׁמֵי שְׁהִזְא
בְּלֹי זֶלֶד, כִּשְׁהַזְּלִיךְ לְאוֹתוֹ הַעוֹלָם מַת הוּא שֶׁם,
מַת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹכְן בְּטוּב כִּי
מַת אַתָּה וְלֹא תִּחְיֶה.

וְלֹא עוֹד, **אֲלֹא** שְׁשַׁבִּינָה לֹא שׂוֹרָה עַלְיוֹ בְּלַל,
או בְּטוּב וַיַּסֵּב חַזְקִיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר.
לְמִדְנוֹ שְׁשָׁם רְעִיזָנוֹתָיו וּבָנָן אֶת פָּנָיו לְשֵׁאת

אֲשֶׁה, בְּדֵי שְׂתִּינָה עַלְיוֹ הַשְׁבִּינָה, סֹזֶד שֶׁל
הַקִּיר.

ולכן בתוב אחר בֶּד ויתפלל אל ה'. מבאו למדנו,
שמי שיש בו חטא וצריך לבקש רחמים
עליו, יבוז פניו ורעיוןותו לתקן עצמו מאותו
חטא, ואחר בֶּד יבקש להתפלל, כמו שגיאמר (אייה
ו) נחפשה דרכינו ונחקרה - בתחלה, ואחר בֶּד -
ונשובה. גם כאן, כיון שידע חזקיה חטאו, מה
בתוב? ויבט חזקיהו פניו אל הקיר. שם פניו
لتיקן אל השביבה, שחרי אל המקום הזה חטא.
משום שהשביבה, כל נקבות הארץ עומדות
בצדה. מי שיש לו נקבה, שורה היא
עליו. מי שאין לו, לא שורה עליו. ועל זה תיקן
עצמך אליה לתקן, ותקבל עליו להנשא, ואחר בֶּד
ויתפלל אל ה'.

קיר - זה אדון כל הארץ, זו השביבה, כמו
שגיאמר (יהושע ג) הינה ארון הברית אדון כל
הארץ. קיר - כמו שגיאמר (ישעה כב) מקרבר קר

ושׁוע, קָרְקֹור וּנְהִימָת הַקִיר שֶׁהֵוָא אֲדוֹן, בְשִׁגְחָרֶב
בֵית הַמִּקְדָשׁ, בֶמֹ שָׂגָגָא מָר (ירמיה לא) רְחֵל מִבְבָה עַל
פְנִيهָ, וְתַרְיִ בְאָרְנוֹ. וְלֹכְן וְיַסְבֵ חִזְקִיָהוּ פְנֵיו אֶל
הַקִיר.

בָא רָאָה, בַתְפָלָה מַה בְתוּב? אֲנָה ה' זָכָר נָא אֵת
אֲשֶׁר הָתַחַלְבָתִי לְפָנֵיךְ. רְמוּ בָאָן שְׁשָׁמָר בְרִית
הַקְדָשׁ וְלֹא טִמְאָוֹתָו, וְשִׁמְרָא אָתוֹ בָרָאוִי. בְתוּב
בָאָן הָתַחַלְבָתִי לְפָנֵיךְ, וְבְתוּב שֵׁם (כראשית י) הָתַחַלְךָ
לְפָנֵי וְתִיהְ תָמִים וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינֶיךָ, שְׁשָׁמָר
בְרִית הַקְדָשׁ בָרָאוִי, בְאָמָת וּבְלֵב שְׁלִים, שְׁהָתַבְנוּ
בְכָל אָוֹתָם סּוֹדוֹת הָאָמָנוֹת שְׁבָלוֹלִים בְאָמָת.

וְהַטּוֹב בְעִינֵיכְעַשְׁיִתִי, שְׁסִמְד גָּאָלה לְתַפְלָה,
וְתַרְיִ בְאָרְנוֹ. וְהַגָּה פְרִשְׁוֹת הַחֲבָרִים,
שְׁהָתַבְנוּ לִיחְד יְהוָד בָרָאוִי, וְלֹכְן וַיְבַדֵ חִזְקִיָהוּ בְכִי
גָדוֹל, שְׁאֵין שַׁעַר שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי דְמָעוֹת. גָאָלה - זה
הַמְלָאָד הַגָּאָל, שְׁזַהוּ נִמְצָא בְכָל גָאָלה שְׁבָעוֹלִים,
וְתַרְיִ בְאָרְנוֹ.

המלאך הניאל אתי מבל רע. רבינו אלעזר אמר,
כיוון שברך יעקב וחתבון מלמטה
למעלה, אז המשיך מלמעלה למטה, שבחות
האללים הרעה אתי. כיוון שהויא לךת, נתן ברכות
למקום זה. כיוון שהגיע את הברכות למקום הזה,
או פתח ואמר המלאך הניאל וכו'.

פתח ואמר, (מלכים-א ח) כי הברוכים פרושים בńפים
אל מקום הארץ ינו. בא ראה, הברוכים
באות ובנים היו עומדים, שלוש פעמים ביום היו
פורישים בńפיהם וסובבים על הארץ למטה,
שבחות (שמות כה, כ) פרישוי בńפים. פרישוי בńפים לא
בחות, אלא פרישוי.

ובא ראה, הקדוש ברוך הוא עוזה למטה כמו
שלמעלה. ברוכים דמותם במרה תינוקות,
יעומדים תחת מקום זה מימין ומימאל, ואלה
מתברכים בתחליה מאותן ברכות ששופעות
מלמעלה, ו מבאן שופעות הברכות למטה.

וְלֹכְן בְּתוֹב הַמֶּלֶךְ הַגְּנִיל אֲתִי מִכֶּל רֵעַ. אֲתִי -
 שְׁגַטֵּל בְּרָכוֹת מְגֻנִים שְׁלִמְעָלָה. וּבִין שְׁחוֹת
 גְּטָל, יִבְרֹך אֶת הַגָּעָרִים, זֶהוּ סֹוד הַכְּרוֹבִים, שְׁמַחַם
 שְׁזַפְעָות (דַף רְכֻט ע"א) בְּרָכוֹת מְהֻעָלִיוֹנִים לְתַחְתּוֹנִים
 [וְתַחְתּוֹנִים].

הַמֶּלֶךְ הַגְּנִיל אֲתִי מִכֶּל רֵע יִבְרֹך אֶת הַגָּעָרִים
 וְגַוּ. רַبִּי חִיא פָתָח וְאָמַר, (משלי יט) בֵית
 וְהַזּוֹן נְחַלֵת אֲבוֹת. וּכְיָהִינְכָה נְחַלֵת אֲבוֹת הַם, וְהַרִי
 הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן הַכְלָל לְבָנֵי אָדָם? אַלְאָ
 פִיְין שְׁמֹרִישׁ בֵית וּמִמוֹן לְבָנֵן הָאָדָם, לְפָעָמִים
 יוֹרִישׁ הַכְלָל לְבָנוֹ, וִיהִי יָרֵשׁ הָאָבוֹת, אַבְלָ וּמַה?
 אָשָׁה מְשֻׁבָּלָת, מִשּׁוּם שְׁהָאָשָׁה, בְּשִׁירֵשׁ אוֹתָה
 הַבָּן אָדָם, הוּא יוֹרֵשׁ אוֹתָה מִעֵם הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
 הוּא, שְׁתַהְרֵי לֹא יוֹרִישׁ אוֹתָה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְבָנָו
 הָאָדָם אַלְאָ בְּשִׁמְכְרִיזִים עַלְיוֹ בְּרִקְיעָ.

שְׁהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מִזְגֵזְגִים עַד שְׁלָא בָאוּ
 לְעוֹלָם. וּבְשִׁזְבּוּ בְנֵי אָדָם
 לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם, בְּכֵד נוֹתְנִים לָהֶם אָשָׁה, וְהַכְלָל גָּלִילִי

לפנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלִפְנֵי מְעֻשִׁים שֶׁל צָדִיקִים
כֵּד מְנוּגָה זְוּגִים.

ולפנִים שְׁעוֹלִים בְּמְאוֹנִים, וּמְסִטָּה אֲזֹתוֹ הָאִישׁ
דָּרְבָו, עֹלָה זְוּגָה לְאַחֲרֵי עַד שִׁיבָשִׁיר
מְעֻשִׁיו, וּבְשִׁיבָשִׁיר מְעֻשִׁיו או שְׁמִגְיעַ זְמָנוֹ, גְּדָחָה
אִישׁ מִפְנֵי אִישׁ, וּבָא זֶה וְלוֹקָת אֶת שָׁלוֹ. וְזֶה
קָשָׁה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְבָּלֵל, לְדַחּוֹת
אִישׁ מִפְנֵי אִישׁ אַחֲרֵי, וְלִבְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
הָוָא נוֹתֵן אַשָּׁה לְבָנֵי הָאָדָם, וּמְמָנוֹ בְּאַיִם
הַזְּיוּגִים. וְלִבְנֵי וּמְה' אַשָּׁה מִשְׁבָּלָת.

לִבְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן הַפְּלֵל לְבָנֵי הָאָדָם.
וְאֵם תֹּאמֶר, אַשָּׁה מִשְׁבָּלָת וְלֹא אַחֲרָת -
בְּאָרְיאָה, אָפָעַל גַּב שְׁחַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִזְמִין
טוֹב לְאָדָם לְתִתְתַּת לוֹ, וְהָוָא מְסִטָּה דָּרְבָו מִעַם
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְצִדְקָה אַחֲרֵי - מִאַזְתּוֹ צִדְקָה אַחֲרֵי
שְׁגִידְבָּק בּוֹ יָבָא לוֹ מִה שִׁיבָא, בְּכָל [כָל]
מִקְטְּרוֹנִים וּבְכָל הַרְעֹות, וְלֹא בְּאַיִם אַלְיוֹ מִן

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲלֹא מֵאוֹתוֹ צִדְּ רֹעַ שְׁגַדְּבָק
בֹּא בְּאוֹתֶם מְעֻשִׂים שְׁעַשָּׂה.

יעל זה, אשה שאינה משכלה, קרא על זה
שלמה, (קהלת ז) ומצא אני מר ממוות את
האשה, משום שחתאי האדם הוא מושך עליו
באותם מעשים שעשה. ולbin, בשתקודש ברוך
הוא מתרצה באדם משום מעשיו הבשרים, הוא
מזמין לו אשה שהיא משכלה, ופודהו בפדיות
מתוך הצד الآخر.

יעל זה אמר יעקב המלאך הניאל ATI מבל רע.
מה זה מבל רע? שלא הודהנה לי אשה
שיהיא מתוד הצד الآخر, ולא קרה בסול בזורי
[במיטה], שבלם צדיקים ושלמים בשלמות, משום
שנפדה מבל רע, ויעקב לא נדבק באותו צד
הآخر כלל.

יעל זה המלאך הניאל ATI מבל רע יברך את
הנערים. מה הטעם נראו לברכה? משום
ששומר יוסף את אות הברית הקודשה, ועל זה

אמֶר יוֹסֵת, בְּנֵי הָם אִשְׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בָּזָה.
 חִרְאָה לוֹ סֹוד הַבְּרִית שִׁשְׁמָר אֹתוֹ, וּמְשֻׁום
 שִׁשְׁמָר אֹתוֹ, רְאוּיוּם לְהַתְּפִיד וּרְאוּי הַזָּא
 לְבָרְכוֹת רְבוֹת. מְשֻׁום בְּךָ לְבָלָם נָתַן בְּרָכָה
 אַחֲת, וְלוֹיָסֶף בְּרָכוֹת רְבוֹת, מְשֻׁמָּע שְׁבָתוֹב
 בְּרָכָת אֲבִיךָ גָּבָרוּ עַל בְּרָכָת הַוָּרִי וְנוּ, בְּרָכָת
 שְׁדִים וּרְחִים, תְּהִינֵּן לְרָאשׁ יוֹסֵת.

רְבִי יְהוֹדָה פָּתַח וַיֹּאמֶר, (תהלים קכ) אֶלְיךָ נִשְׁאָתֵי
 אֶת עַיִן הַיְשִׁבֵּי בְּשָׁמִים. פָּסֶוק זה בְּאֲרוֹחוֹ,
 אָבֶל בָּא רְאָה, תִּפְלָה שֶׁל בָּנוּ אָדָם שְׁמַתְבִּין בָּה,
 הַזָּא לְמַעַלָּה לְעַמְקָה הַעֲלִיוֹן שְׁמַשָּׁם שׂוֹפְעוֹת בָּל
 הַבָּרְכוֹת וּבָל הַחֲרוֹת, וּמְשֻׁם יוֹצָאים לְקִים אֶת
 הַפְּלָל.

וְעַל זה יִתְרַיוֹ"ד, מְשֻׁום שְׁיוֹ"ד לֹא פּוֹסֶק מִמְּקוּם
 הַזָּה לְעוֹלָמִים, וְלִבְנֵו בְּתוֹב הַיְשִׁבֵּי בְּשָׁמִים,
 אֲחוֹז לְמַעַלָּה בְּסֹוד הַחַכְמָה הַעֲלִיוֹנָה, וְאֲחוֹז לְמַטָּה
 שְׁיוֹצֵב עַל בְּפַא הָאָבוֹת, יַוְשֵׁב עַל הַכְּפָא שְׁגָךְ רָא
 שָׁמִים, וְלִבְנֵו בְּתוֹב הַיְשִׁבֵּי בְּשָׁמִים.

ומכאן, בשברכות שופעות מלמעלה מהעמק
הזהר, את כל נוטל המקום הזה שנקרא
שמים, ומה שופעים למטה, עד שמגיעים לצדיק
עמיד העולם, ומכאן מתרכבים כל אותן תחילות
ובכל אותן מהchnerות לMINGHAM, ותרי פרשוּת.

בא ראה, בשבעים ושנים מאורות עולה עטרת
כל מהchnerות, עגול העולם, בשבעים מקומות,
עגול אחד לכלם. בתוך אותו עגול נקודה אחת
שעומדת באמצע. נקודה זו נזון כל אותן עגול,
בית קדש הקדשים, הוא מקום (ר' רכט ע"ב) לאחת רוח
כל הרוחות, [כמו סוד של כל הסודות] נסתר בתוכו. סתר
זה הוא בתוך חילוֹתיה, טמיר הוא לפני ולפניהם.
בשעולה זו, עלים כלם אחריה. זהו שבר טוב (שיר
א) משכני אחריך נרוצחה.

רבי חזקיה ורבי יוסי ורבי יהודה היו הולכים
בדרכם. אמר רבי יוסי, כל אחד ואחד מאתנו
יאמר דברי תורה. פתח רבי יהודה ואמר, (תהלים
עט) אל תזבר לנו עונת רשנים מהר יקדיםנו וגוז.

בָּא רָאָתָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּאַהֲבָת יִשְׂרָאֵל אֶזְחָב אֹתָם, שֶׁהָם גּוֹרְלוֹ וַיְרִשְׁתָוּ, לֹא מִסְתַּכֵּל אַחֲרֵ בְּדִינָם, פְּרַט לֹא לְבָהּ.

וּבַיּוֹן שֶׁהָא מִסְתַּכֵּל בְּדִינָם, מִתְמֻלָּא עֲלֵיכֶם רְחָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהָא בְּאֵב שְׁפָרְחָם עַל הַבָּנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קנ) בְּרָחָם אָב עַל בָּנִים רְחָם ה' וְנוּ. וּבַיּוֹן שְׁגָמְצָאִים לְהָם חֲטָאִים, מַעֲבִיר אֹתָם רָאשָׁוֹן רָאשָׁוֹן, עַד שְׁפָעָבִיר בְּלָם מַלְפְּנֵיו. וּבַיּוֹן שְׁהָעָבִיר בְּלָם מַלְפְּנֵיו, לֹא נְשָׁאָרִים עֲלֵיכֶם חֲטָאִים לְתַתָּ שְׁלָטוֹן לְאַצְדָּקָה אַחֲרֵ שְׁלָל דִין עֲלֵיכֶם.

בָּא לְחַטָּא לְפָנָיו בְּבִתְחָלה - אֹתָם חֲטָאִים רָאשָׁוֹנִים שְׁהָעָבִיר מַלְפְּנֵיו, חָשַׁב עֲלֵיכֶם וְלֹכֶן בְּתוּב אֶל תַּזְכֵּר לְנוּ עֲוֹנָתָ רָאשָׁנִים מַהְרִי יְקִדְמוּנוּ רְחָמִיךְ וְנוּ. שֶׁאָמַר רְחָמִיךְ לֹא יְקִדְמֵמוּ עַל יִשְׂרָאֵל, לֹא יוּכְלוּ לְעַמְּדָ בְּעֹזֶלֶם. מִשּׁוּם שְׁבָמָה הָם בְּעֵלִי הַדִּין הַקְּשָׁתָה, בְּעֵלִי מְגַבִּים, וּבְמָה מַלְשִׁינִים שְׁעוֹמְדִים עֲלֵיכֶם שְׁלִיְשָׁרָאֵל לְמַעַלָּה, וְאֶלְמַלְאָא שְׁהִקְדִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְחָמִים עַל יִשְׂרָאֵל, עַד

שֶׁלֹּא יִשְׁגַּיְתָּ בְּדִינֶם, לֹא יוּכְלוּ לְעַמְדָּ בְּעוֹלָם. וְעַל
זֶה מַהְרָ יַקְרְדוּנוּ רְחַמִּיךְ בַּיְדֵינוּ מְאָד, דְּלוֹת שֶׁל
מְעֻשִׁים טֹבִים, דְּלוֹת שֶׁל מְעֻשִׁים בְּשָׁרִים [לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא].

בָּא תְּرָאָת, אֲלֹמְלָא יִסְגָּלוּ יִשְׂרָאֵל מְעֻשִׁים בְּשָׁרִים
לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לֹא הִי עוֹמְדים
עַמִּים עֹזְבִּי כּוֹבָבִים וּמְזֻלּות בְּעוֹלָם, אֲבָל יִשְׂרָאֵל
הַם גּוֹרְמִים לְשֹׁאָר עַמִּים עֹזְבִּי כּוֹבָבִים וּמְזֻלּות
לְזַקְף רָאשֵׁיכֶם בְּעוֹלָם. שֶׁאֲלֹמְלָא יִשְׂרָאֵל לֹא הִי
חוֹטָאים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֹׁאָר עַמִּים
עֹזְבִּי כּוֹבָבִים וּמְזֻלּות נְכֻפִּים לִפְנֵיכֶם.

וָבָא רָאָת, אֲלֹמְלָא שְׁהַמְשִׁיבוּ יִשְׂרָאֵל בְּמְעֻשִׁים
רְعִים לְצֹדְקָה אַחֲרָ בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁת, הַרִּי
נְתַבָּאָר, שֶׁלֹּא יִשְׁלַׁטוּ עַמִּים עֹזְבִּי כּוֹבָבִים וּמְזֻלּות
בָּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁת, וְלֹא הָגָלוּ מַעַל הָאָרֶץ, וְעַל זֶה
בְּתוֹב בַּיְדֵינוּ מְאָד, שָׁאַיִן לָנוּ מְעֻשִׁים בְּשָׁרִים
בְּרָאֵי, וְלִבְנֵן בַּיְדֵינוּ מְאָד מַהְרָ יַקְרְדוּנוּ רְחַמִּיךְ.

רַبְיִ יוֹסֵי פָתָח וְאָמַר, (שם כ) **עָבְדוּ אֶת הָ' בִּירָאָה וְגִילּוּ בִּרְעָדָה, וּבְתֻובּוֹ** (שם ק) **עָבְדוּ אֶת הָ' בִּשְׁמָחָה בָּאוּ לִפְנֵיו בִּרְגַּנְגָּה.** **בָּאָ דָּאָה,** **כָּל אָדָם שָׁבָא לְעַבֵּד לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא,** **בְּבָכָר וּבְעָרָב צָרִיךְ לְעַבֵּד אֶת תְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ-הָוּא.**

בְּבָכָר, **בְּשֻׁעָׂוָלה הָאָרֶן,** **וְהַתְּעוֹרָרוֹת צָד הַיְמִין מִתְּעוֹרָרָת בְּעוֹלָם,** **אוֹ צָרִיךְ אָדָם לְהַתְּכוֹנֵשׁ בַּיְמִין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ-הָוּא וְלַעֲבֵד לִפְנֵיו בְּעֲבוּדָת הַתְּפִלָּה,** **מִשּׁוּם שְׁתִּפְלָה מִחְזָקָת תְּקָפָה לְמַעַלָּה,** **וּמִמְשִׁיכָה בְּרֻבּוֹת מִהֻּעָמָק הַעֲלִיוֹן לְכָל הַעֲוֹלָמוֹת,** **וּמִשְׁם מִמְשִׁיכָה בְּרֻבּוֹת לְמַטָּה לְתְחִתּוֹנִים,** **וּגְמַצָּאוֹ עַלְיוֹנִים וְתְחִתּוֹנִים מִתְבָּרְכִים בָּאוֹתָה עֲבוּדָת הַתְּפִלָּה.**

עֲבוּדָת הַתְּפִלָּה, **שָׁצָרִיךְ אָדָם לְעַבֵּד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ-הָוּא בִּשְׁמָחָה וּבִרְגַּנְגָּה לְהַכְלִיל אֶת בְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל בְּגַיְחָם,** **וְאַחֲרֵי כֵּד לִיחְדָּה הַיְחִידָה בְּרָאֵי,** **שְׁבָתּוֹב דָּעֵו בַּי הָ' הָוּא אֱלֹהִים.** **זֶה סָוד הַיְחִידָה בְּסָוד הַעֲבוּדָה.**

ועם כל זה צריך אדם לעבד לפניו הקדוש ברוך הוא בחרוזה ולחראות חרוזה בעבודתו, ושני אללה - שמחה ורננה - בוגןש שני אללה. שתי תפנות, שני קרבנות ליום בוגןש שני אללה, שהם שמחה ורננה. שמחה בבקר, ורננה בלבילה. ועל זה (במדבר כה) את הכבש אחר תעשה בבקר ואת הכבש התני תעשה בין העربים.

ועל זה תפלה ערבית היא רשות, משום שאותה שעיה מחלוקת טרף לכל חילוצית, ולא שעיה להזפיר [להתברך], אלא לחת מזון. ביום ההוא מתפרקת משני האזרדים הללו, בבקר ובלילה, מתוך שמחה ורננה, ובלילה מחלוקת לכל בראי. זה שבח טוב (משלו לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וג�.

פתח רבי חזקיה ואמר, (תהלים קמ"א) תפוץ תפלה כי טרת לפניך משאת כפי מנוח ערבית. למה מנוח ערבית ולא תפלה (דף רל ע"א) בבקר, שלא בתוב תפוץ תפלה בבקר? אלא כך נתבאר, תפוץ

תפָּלַתִי קְטָרָת לְפָנֶיךָ. קְטָרָת לֹא בָּאָה אֶלָּא רַק עַל חִדּוֹתָה. זהו שְׁבָתוֹב (משלוי כ) שְׁמֵן וקְטָרָת יִשְׂמַח לִבָּךְ. וְלֹכְן הַפְּהַז בְּשִׁמְדָלִיק גְּרוֹתָה, הִיה מִקְרֵיב קְטָרָת, בָּמוֹ שְׁגָגָא מָר (שמות ל) בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַגְּרָתָה יִקְטִירֶנָה. וּבְחִעְלָת אַהֲרֹן אֶת הַגְּרָתָה בֵּין הַעֲרָבִים יִקְטִירֶנָה. בְּבָקָר עַל חִדּוֹתָה, שְׁהַשְׁעָה גָּוֹרְמָת בְּעַרְבָּה לְשִׂמְחָה צָד שְׁמָאֵל, וּבְדָרָאֵי, וְלֹעֲזָלָם לֹא בָּא אֶלָּא עַל חִדּוֹתָה.

וּבָא רְאָה, קְטָרָת מִקְשָׁרָת קְשָׁרִים וְאוֹחוֹת לְמַעַלָה וְלְמַטָה, זוּה מַעֲבִיר מִוּת וקְטָרָוג וְרַגְגָה, שְׁלָא יוּבָלוּ לְשָׁלָט בְּעֻזָּלָם, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב (במדבר י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמְּחַתָּה וְתַזְנוּ עַלְיָה אֲשֶׁר מִעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיְשִׁים קְטָרָת וְהוֹלֵךְ מִתְרָה וְגֹזֶן. אַחֲרֵי זֹה בְּתֻוב וַיְרִיעַ וְגֹזֶן, וַיַּכְפֵּר עַל הָעָם וְבָתּוּב וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמְּתָהִים וּבֵין הַחַיִים וְתַעֲצֵר הַמִּגְפָּה. מִשּׁוּם שְׁלָא יִכְזְלִים בְּלֵל הַצְּדִידִים הַרְעִים וּבְלֵל הַמִּקְטָרָגִים לְעַמְדָה לְפָנֵי הַקְּטָרָת, וְעַל זֹה הִיא סֹוד [חִדּוֹת] הַכְּלָל וְקִשּׁוּר הַכְּלָל.

ובשעת המנחה, בשהדין שרווי בעולם, התבונן
דוד באורה תפלה, שבתוב תפוז
תפלתי קטרת לפניך וכו'. ותפלה זו שעולה
תעביר רנו דין הקשה שששולט בעת בזמן זהה
באורה קטרת, שדוחה ומעבירה מלפניו כל רנו
[שעולה בעת בשעה זו באורה קטרת שמעבירה כל רנו] וכל קטרוג
שבועם, [הינו מה שבתו] [מה הטעם? משום שהוא] מנהת
ערב, בשהדין תלוי בעולם.

בא ראה, בשגיחרב בית המקדש, בשעה
שנשברת, היה זמן מנחה, ועל זה בתוב
(ירמיה ו) אויל לנו כי פנה היום כי יגטו צללי ערבות.
מה זה צללי ערבות? אתם מקטרנים של העולם
ורגני הדיינים שמעמנים באורה השעה. ועל זה
שנינו שצරיך אדם לבון דעתו בתפלה המנחה.
ובכל התפלות צריך האדם לבון דעתו, ובתפלה
זו יותר מבלן, משום שהדין שרווי בעולם, ועל
זה זמן תפלה המנחה יצחק תקון אורטה, ותרי
פרשוּה.

עד שָׁהיו הַזְּלִבִּים, עַל בָּהָר אֶחָד. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, הַהֲרֵת תָּזָה מִפְּחִיד, גַּלְךָ וְלֹא נִתְעַכֵּב כֹּאן, מִשּׁוּם שְׁזַהּוּ הַר מִפְּחִיד. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, אִם הִיה אֶחָד - הִיְתִּי אָזֶר כֵּה, שְׁתִּירֵי שְׁגִינָנוּ שְׁמֵי שְׁהַזְּלִיךָ יְחִידִי בַּדָּرְךָ מִתְחִיב בְּנֶפֶשׁוּ, אֲבָל שְׁלִשָּׁה לֹא, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מַעֲמָנוּ, גַּרְאָה שְׁלָא תָּזוּ מַעֲמָנוּ חַשְׁבִּינָה.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, הַרֵּי שְׁגִינָנוּ שְׁלָא יִסְמַךְ אָדָם עַל גַּם, מִגַּן לֹנוּ? מִשְׁמוֹאָל, שְׁכָתוֹב אֵיךְ אַלְךָ וְשָׁמָעַ שְׁאֹול וְהַרְגִּנִּי, וְהַרֵּי שְׁמוֹאָל רְאוּי יּוֹתֵר מִאָתָנוּ. אָמֵר לוֹ, אֲפָלוּ כֵּה, הוּא הִיה אֶחָד, וְהַזָּק נִמְצָא לְעֵין, אֲבָל אָנוּ שְׁלִשָּׁה, וְהַזָּק לֹא נִמְצָא לְעֵין. שֶׁאָם מִשּׁוּם מִזְיקִים - הַרֵּי שְׁגִינָנוּ שְׁלִשָּׁה לֹא גַּרְאִים וְלֹא מִזְיקִים, וְאָם מִשּׁוּם לִסְטִים - לֹא גַּמְצָאים כֹּאן, שְׁתִּירֵי הַהֲרֵת תָּזָה רְחוֹק מִישּׁוּב, וּבְנֵי אָדָם לֹא גַּמְצָאים כֹּאן, בָּרָם פְּחַד הוּא, שְׁחִיּוֹת הַשְּׁדָה שְׁגַמְצָאות כֹּאן.

פָתַח וְאָמֵר, הַמְלָאֵךְ הַגְּאַל אֲתִי מִבֶּל רֹעַ.
בְּפִסּוֹק זֶה יִשׁ לְהַתְבוֹgn בּוּ, [שְׁתִירִ בְתוּבָ]
הַגְּאַל? אֲשֶׁר גָּאֵל צְרִיךְ הִיא לְכַתֵּב! מַה זֶּה
הַגְּאַל? מִשּׁוּם שְׁחוּא תָּמִיד גִּמְצָא אֲצָל בְּנֵי אָדָם,
וְלֹא זֶה מִאָדָם צְדִיק לְעוֹלָמִים.

בָּא רִאָה, הַמְלָאֵךְ הַגְּאַל אֲתִי - זֶה הַשְׁבִינָה
שְׁחוּכָת עִם בֶּן הָאָדָם תָּמִיד, וְלֹא זֶה
מִמְנוּ בְּשִׁבְעָנָה הָאָדָם שׂוֹמֵר מִצּוֹות הַתּוֹרָה. וְעַל זֶה
יִזְהָר בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא יֵצֵא יְחִידִי בְּדָרְךָ. מַה זֶּה
יְחִידִי? שְׁיִזְהָר בֶּן אָדָם לְשִׁמְרָה מִצּוֹות הַתּוֹרָה בְּדִי
שֶׁלֹּא תָּזוֹזֶה מִמְנוּ שְׁבִינָה, וְיִצְטְּרֵךְ לְלַכְתָּה יְחִידִי
בְּלִי זָוֶג הַשְׁבִינָה.

בָּא רִאָה, כַּשְׁיוֹצֵא בֶּן אָדָם לְדָרְךָ, יִסְדַּר תִּפְלָה
לְפָנֵי רְבָנוֹנוֹ בְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עַלְיוֹ שְׁבִינָה,
וְאַחֲרֵה יֵצֵא לְדָרְךָ, וַיִּמְצֵא זָוֶג הַשְׁבִינָה לְגַאל
אוֹתוֹ בְּדָרְךָ וְלְהַצִּילוֹ בְּבָל מַה שִׁיְצְטַרֵךְ.

מַה בְּתוֹב בִּיעַקְבָּן? (בראשית כה) אִם יִהְיָה אֱלֹהִים
עַמְדִי, זֶה זָוֶג הַשְׁבִינָה. וַיִּשְׁמַרְנֵי בְּדָרְךָ הַזֹּה,

לפְדוֹת אָזִי מַהֲפֵל. וַיַּעֲקֹב הָיָה יְחִידִי (דף רל ע"ב) בָאָתוֹ זָמֵן, וַשְׁבִינָה הַוְלֶכֶת לִפְנֵיו, בֶּל שְׁבֵן הַחֲבָרִים שִׁיחַ בִּינֵיכֶם דְבָרִי תֹרַה עַל אַחַת בִּמְהַוְמָה. [אמֶר רַבִי יוֹסֵי, וְדֹאי בְּךָ הוּא. בִּינְתִים חַשְׁךְ הַשְׁמָשׁ לְהַעֲרִיבָה.]

אמֶר רַבִי יוֹסֵי, מַה גַעַשָּׂה? אִם גַתְעַכְבֵב בָאָן, תְרִי הַיּוֹם גַבְנָם לְהַחְשִׁיךְ. אִם גַלְדָה לְמַעַלָה, תְהַרֵר הַיּוֹם גַדוֹלָה, וּמַפְחָד חַיּוֹת הַשְׁדָה אַנוּ פּוֹחָדים. אִםֶר רַבִי יְהוּדָה, תְמַהַנִּי עַלְיִד רַבִי יוֹסֵי. אִםֶר לוֹ, תְרִי שְׁנִינוּ שְׁלָא יְסַמֵּךְ בֶן אָדָם עַל הַגְּנָם, שְׁתַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא לֹא יַרְחִישׁ לוֹ נֶם בְּכָל שְׁעָה. אִםֶר לוֹ, זֶה מְדָבֵר בִּיחִידִי, אֶבְלָן אַנְחָנוּ שְׁלָשָׁה, וּבִינֵינוּ דְבָרִי תֹרַה וְהַשְׁבִינָה עַמְנוּ, לֹא גַפְחָד.

עד שָׁהֵיו הַוְלֶכֶם רָאוּ לְמַעַלָה בְּהַר סֶלָע אֶחָד וּמַעָרָה בְּתוּכוֹ. אִםֶר רַבִי יְהוּדָה, גַלְדָה וּגַעַלָה לְאָתוֹ הַסֶּלָע, שָׁאנוּ רֹאשִׁים מַעָרָה אַחַת שֶׁם. עַל שֶׁם וּרָאוּ אָזְתָה הַמַּעֲרָה. אִםֶר רַבִי יוֹסֵי,

פֶּחָדָתִי אֹוְלִי אַזְתָּה מַעֲרָה מִקְוָם שֶׁל חִיוֹת הִיא
וְלֹא יִפְגַּעַ בָּנָיו בָּאוֹ.

אמֵר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי חִזְקִיָּה, תְּרִי רַאֲיתִי שֶׁרַבִּי
יּוֹסֵי פּוֹחָד. אִם תֹּאמֶר מִשְׁוּם שֶׁהוּא
חוֹטְטָא, שֶׁבֶל מִשְׁפָּחָד הַוָּא חוֹטְטָא, שֶׁבֶתּוֹב (ישעה
לו) פְּחָדוֹ בְּצִיּוֹן חַטָּאִים, תְּרִי אִינּוֹ חוֹטְטָא, (ונגרין)
וּבְתוּב (משל כי) וְצִדְיקִים בְּכָפֵיר יִבְטַח. אִמְרָה רַבִּי
יּוֹסֵי, מִשְׁוּם שֶׁהַגּוֹק מִצְויִי.

אמֵר לוֹ, אִם הַגּוֹק מִצְויִי - בְּךָ הַוָּא, אָבֶל בָּאוֹ לֹא
גַּמְצָא גַּזְקָה, וְאַחֲרֵי שֶׁאָנוּ גַּבְגָּס לְמַעֲרָה, לֹא
יִבְגַּס הַגּוֹק לְצַעַר אַזְתָּנוֹ. גַּבְגָּס לְמַעֲרָה. אִמְרָה רַבִּי
יְהוּדָה, נִמְלָךְ אֶת הַלִּילָה לְשֶׁלֶשׁ מִשְׁמָרוֹת, שֶׁהוּא
הַלִּילָה. כָּל אֶחָד וְאֶחָד מַעֲמָנוֹ יַעֲמֹד עַל עַמְדוֹ
בְּשֶׁלֶשׁ הַצְּדָדִים הַלְּלוֹ שֶׁל הַלִּילָה וְלֹא נִישָׂן.

פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאִמְרָה, (תְּהִלִּים פט) מִשְׁבֵּיל לְאִירָנוֹ
הַאֲזָרְחִי. הַתְּשִׁבְתָּה תְּזוֹ אֶבְרָהָם אָמֵר אַזְתָּה
בְּשָׁעָה שְׁעָסָק בְּעֻבוּדָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְעַשָּׂה
חָסֵד עַם בְּנֵי הַעוֹלָם שִׁיּוֹדָעָו כָּלָם

לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הֵוא, שַׁחֲקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא שׂוֹלֵט עַל
הָעוֹלֶם, וְנִקְרָא אֵיתָן מְשֻׁום שַׁחֲתָחוֹק בָּרְכָה
בָּקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הֵוא.

חָסְדֵי ה' לְעוֹלֶם אֲשִׁירָה, וּבָיו מִצְדָּחָר הַחֲסָדִים בָּאִים
לְזִימָרָה? אֲלֹא בָּאָז נְכַלֵּל צַד הַשְׁמָאָל בִּימֵין,
וְלֹבֶן הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא נֶפֶה אֶת אֶבְרָהָם וּבְחַזְן
אוֹתוֹ. וְתַרְיִי גַּתְבָּאָר שַׁיְצָחָק בֶּן שְׁלֹשִׁים וְשָׁבָע שָׁנִים
הָיָה בָּאָתוֹ הַזָּמָן, מַה זוּה נֶפֶה אֶת אֶבְרָהָם? הָיָה
צָרִיךְ לְכַתֵּב נֶפֶה אֶת יַצְחָק! אֲלֹא נֶפֶה אֶת אֶבְרָהָם
שִׁימְצָא בְּדִין וְלֹהַבְלֵל בְּדִין שִׁימְצָא שְׁלָם בָּרָאי,
וְעַל זוּה חָסְדֵי ה' עוֹלֶם אֲשִׁירָה.

דָּבָר אַחֲר חָסְדֵי ה' עוֹלֶם אֲשִׁירָה - אָזָם חָסְדִים
שַׁחֲקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא עֹשֶׂה עַם הָעוֹלֶם. לְדָר
וְלָר אָזְדִיע אָמִונָתָך בְּפִי - טוֹב וְאָמָת שְׁעוֹשָׂה עַם
הַכְּבָל. לְדָר וְלָר אָזְדִיע אָמִונָתָך - זו אָמִונָת הַקָּדוֹשׁ
בָּרוֹךְ הוּא שַׁהוֹדִיע אֶבְרָהָם בְּעוֹלֶם וְהַזְבִּירֹע בְּפִי בָּל
הַבְּרִיּוֹת, וְעַל זוּה אָזְדִיע אָמִונָתָך בְּפִי.

וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוֹדִיעַ לְאֶבְרָהָם סָוד
 הָאָמוֹנָה, וּבְשִׁידֻעַ סָוד
 גָּבָרָה הָעוֹלָם וְהַתְּקִים. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב בֵּי אָמָרָתִי
 עֲוֹלָם חָסֵד יְבָנָה וְגַן". בְּשִׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
 אֶת הָעוֹלָם, רָאָה שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְעַמְדָה, עַד שְׁהָוָשִׁיט
 יְמִין עַלְיוֹ וְהַתְּקִים, וְאֵם לֹא שְׁהָוָשִׁיט יְמִין עַלְיוֹ,
 לֹא הִיה מַתְּקִים, מִשּׁוּם שְׁהָעוֹלָם הַזֶּה גָּבָרָא
 בְּדִין, וּבְהַבָּאָרְנוֹ.

וְנִאָמֵר בְּרִאשִׁית, וּסְוד בְּלַל אֶחָד, שְׁנִי גּוֹנִים
 בְּאוֹן, בְּרִאשִׁית. אֲפָعָל גַּב שְׁאָמְרָנוּ
 רִאשִׁית מִלְמְטָה לְמַעַלָּה, רִאשִׁית בְּדַקְתָּן גַּם
 מִלְמְעַלָּה לְמְטָה, וְאָמְרָנוּ ב' רִאשִׁית, בְּמוֹ
 שְׁאָמְרָנוּ בֵּית קָדְשָׁה הַקָּדוֹשִׁים, שְׁתָרֵי גַּתְנָה [הִיא בֵּית]
 לְאוֹתָה רִאשִׁית, וְהַדְּבָר בְּלוּל הוּא בְּאֶחָד.

וּבְבִּיאַת הַזֶּה גָּבָרָה הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַתְּקִים
 אֶלְאָ בִּימִין, וְתָרֵי פָּרְשָׂוָה בְּהַבָּרָא -
 שְׁתּוֹב בְּאֶבְרָהָם, וּמְשׁוּם בְּהָ, אָמָרָתִי עֲוֹלָם חָסֵד

יבנֶה. ובגִין הַרְאשׁוֹן שֶׁל הָעוֹלָם [אותו הָעוֹלָם], אֲזֹתוֹ
הָאוֹר שֶׁל הַיּוֹם הַרְאשׁוֹן הִיה בֹּלְקִים, וַאֲחַר כֵּד
בַּיּוֹם הַשְׁנִי בְּשֶׁמֶאל. וּבָאַלְהָתָקָן שְׁמִים, וּבְתֻוב
שְׁמִים תְּכִין אֲמֹנוֹתָךְ בָּהֶם.

דָּבָר אַחֲר שְׁמִים תְּכִין אֲמֹנוֹתָךְ בָּהֶם - שְׁמִים
גְּתָקָנוּ בָאָזְתָם חָסְדִים, וִסְוד הָאֲמוֹנוֹת
הַתְּקִינָה בָּהֶם, שָׁאַיָן תְּקוֹנִית אֶלְאֶ מְתוֹךְ שְׁמִים.
כְּרָתִי בְּרִית לְבָחִירִי - זהו סוד הָאֲמוֹנוֹת.

דָּבָר אַחֲר, זהו (דף רלא ע"א) צָדִיק שְׁמַמְנוּ יוֹצְאֹות
בְּרָכוֹת לְכָל הַתְּחִתּוֹנִים, וְכָל [אותו] הַתְּיוֹת
הַקָּדוֹשׁוֹת, בְּלֹן מִתְבָּרְכוֹת מֵאֲזֹתוֹ הַשְׁפָעָה
שְׁפָעָה לְתְחִתּוֹנִים, וְלֹכְן בְּתֻוב כְּרָתִי בְּרִית
לְבָחִירִי.

בְּשֶׁבֶעְתִּי לְדֹוד עֲבָדִי - זה סוד הָאֲמוֹנוֹת שַׁהוּא
עֹמֶד תְּמִיד בְּצָדִיק הַזֶּה, קְיֻום
הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִתְפֹּרוּ לְעוֹלָמִים חַווֵּץ מִזְמָן הַגְּלוּת
שְׁגָמְנָע שְׁפָע הַבְּרָכוֹת, וִסְוד הָאֲמוֹנוֹת לֹא הַשְׁלָם,

ובָּל הַחְדּוֹת נִמְגַעַו. וּבְשֶׁגֶבֶנִים הַלִּילָה, מֵאוֹתוֹ
הַזָּמָן הַחְדּוֹת לֹא נִבְנָסוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

וְאַף עַל גַּב שְׁהַחְדּוֹת לֹא הַתְּעוֹרֶרוּ, אֲבָל בְּחוֹזֵ
עֻזּוּמָרִים וּמַזְמָרִים שִׁירָה, וּבְשֶׁגֶבֶנִים הַלִּילָה
וְהַתְּעוֹרֶרוֹת עֹזֶלה מִלְמֹטָה לְמַעַלָּה, אוֹ הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא מַעֲזִיר בָּל חִילוֹת הַשָּׁמִים לְבִכְיָה,
וּבָזַעַט בָּרְקִיעַ, וּמַזְדַּעַזְעִים עַלְיוֹנִים וּתְחִתּוֹנִים.

וְאַין מְנוֹחָה לִפְנֵיו, פָּרָט לִזְמָן שְׁמַתְעֹרֶרוֹת
לִמְטָה בְּתֹרֶה, אוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּבָל
אָזְטָן גְּשֻׁמוֹת הַצְדִיקִים [שָׁעַמוֹ], בָּלָם מִקְשִׁיבִים
וּשְׁמַחִים לְאוֹתוֹ קֹול, וְאוֹ מְנוֹחָה. [לִפְנֵיו, יְבָאֵה מְנוֹחָה
לְכָל גְּשֻׁמוֹת הַצְדִיקִים שָׁעַמוֹ] [לִפְנֵיו נִמְצָאת]. מְשׁוּם שְׁמִינִים
שֶׁגֶבֶר הַמְקָדֵשׁ לִמְטָה, גְּשֻׁבָע הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שְׁלָא יִבְנֶם לְתֹזֶה יְרוֹשָׁלָיִם שֶׁל מַעַלָּה עד שִׁיבָנָסוּ
יִשְׂרָאֵל לִירֹשָׁלָיִם שֶׁל מַטָּה, שְׁבָתוֹב (הוֹשֵׁעַ יא)
בְּקָרְבֵּךְ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בָּעֵיר, וְתָרֵי פָּרָשָׁוֹת
מִחְבָּרִים.

כָּל אֹתָם מִזְמְרִים עֹמְדִים בְּחֵזֶק וְאֹמְרִים
שִׁירָה בְּשַׁלְּשָׁת חָלְקִי הַלִּילָה, וּבָלָם
מִשְׁבְּחִים בְּתִשְׁבְּחוֹת יְדוּעָת, וּכְלָל חִילּוֹת
הַשְׁמִים, בָּלָם מִתְעֹזְרִים בְּלִילָה, וַיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם,
וְקָדְשָׁה לֹא מִקְדְּשִׁים לְמַעַלָּה עַד שַׁיִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשִׁים לְמַטָּה, וְאוֹכֵל חִילּוֹת הַשְׁמִים מִקְדְּשִׁים
אֶת הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּאַחֲרָיו. וַיָּעַל זה יִשְׂרָאֵל קָדוֹשִׁים
מִתְקָדְשִׁים מַעֲלִיוֹנִים וְתִחְתּוֹנִים [משום שהקדשה של שמו
של הקדוש ברוך הוא לא עולה אלא מלמעלה ומลงה] בְּאַחֲרָיו. זהו
שְׁבָתוֹב (ויקרא יט) קָדְשִׁים תָּהִיו בַּי קָדוֹשׁ אָנִי ה'
אֶלְהִיכֶם.

פָתָח רַبִּי יוֹסֵי וְאָמַר, (איוב לה) עַל מָה אָדַגְתָּה
הַטְּבָעוֹ. פָסוֹק זה אמר אותו הקדוש
ברוך הוא, משום ששבטה את העולם, לא
ברא אותו אלא על עמודים, מהם שבעת עמודי
העולם, כמו שגנאמר (משל ט) חצבה עמודיה
שבעה, ואתם עמודים לא נודע על מה עומדים.

מְשׁוּם שֶׁהוּא סֹד עַמָּק, גִּסְטֵר בֶּל הַגְּסָטָרִים,
וְהַעֲזָלָם לֹא נִבְּרָא עַד שָׁגַטֵּל אַבּוֹ אַחֲת,
וְהִיא אַבּוֹ שְׁגָלָרָת אַבּוֹ שְׁתִּיה, וְלִקְחָה אַזְתָּה
הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וַיַּרְקֵךְ אַזְתָּה לְתֹזֵד מִתְהֻזָּם,
וְגִנְעָצָה מִלְמָעָלָה לְמַטָּה, וּמִמְגָנָה גִּשְׁתֵּל הַעֲזָלָם,
וְהִיא נִקְדָּה בְּאַמְצָע הַעֲזָלָם, וּבְגִנְדָּה זוּ עֹזֶר
קָדְשׁ הַקָּדְשִׁים. זה שְׁבָתּוֹב (איוב לה) אוֹ מֵי יְרֵחָה
אַבּוֹ פְּגַתָּה, בָּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (ישעיה כח) אַבּוֹ בְּחַזְן פְּגַתָּה
יָקְרָת, וּכְתוּב (תהלים קיח) אַבּוֹ מְאָסָה הַבּוֹנִים הַיִּתָּה
לְרָאשׁ פְּגַת.

בָּא רְאָת, אַבּוֹ זֹה נִבְּרָתָה מֵאָשׁ וּמִרְיוָה וּמִפְּרִים,
וְגִלְדָּה מְבָלָם, וְגִעְשָׁתָה אַבּוֹ אַחֲת, וְעוֹמֶדֶת
עַל הַתְּהוּמוֹת, וְלִפְעָמִים נֹבָעִים מִמְּנוּ מִים
וּמִתְמַלְאִים הַתְּהוּמוֹת, וְאַבּוֹ זֹה עוֹמֶדֶת לְאַזְתָּה
בְּאַמְצָע הַעֲזָלָם, וּזְהִי אַבּוֹ שְׁהַעֲמִיד וְהַשְׁתִּיל
יַעֲקֹב שְׁתִילָת וְקִיּוֹם הַעֲזָלָם. זה שְׁבָתּוֹב (בראשית
לא) וַיִּקְחָה יַעֲקֹב אַבּוֹ וַיַּרְיִמְהָ מֵאָבָה.

וְהַאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מֵצֶבֶת וְגו' . וּבְיַאֲבָן
זֹאת שְׁם לוֹ יַעֲקֹב, וְתַרְיִ אֲבָן הַזֹּאת
נִבְרָאה בְּתִחְלַת, בְּשִׁבְרָא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֲתָה
הָעוֹלָם? אֲלֹא שְׁשֶׁם אֹתוֹתָה [וּבְיַכְתָּב שְׁם אֹתוֹתָה וְעַקְבָּה? וְתַרְיִ
עד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם חַיְתָה. אֲלֹא שְׁעַקְבָּשֶׁם אֹתוֹתָה] קִיּוֹם שְׁלִמְעָלָה
וְלִמְטָה, וְעַל זוֹה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מֵצֶבֶת בְּתֻובָה. מַה
זוֹה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי? שִׁפְתָּחוּב יְהִי בֵּית אֱלֹהִים, שְׁשֶׁם
מִדּוֹר שְׁלִמְעָלָה בָּאָזֶן.

בָּא רֵיאָה, עַל אֲבָן זוֹ יִשׁ שְׁבָעָה עַיִנִים, כִּמוֹ
שְׁגַגְגָאִמֶּר (וּכְרִיה ג) עַל אֲבָן אַחַת שְׁבָעָה עַיִנִים.
עַל מַה נִּקְרָאת שְׁתִּיה? אַחֲד - שְׁמַמְגָה הַשְׁתָּל
הָעוֹלָם, וְאַחֲרָ שְׁתִּיה - שְׂתִּיה יְהָה, שְׁשֶׁם אֹתוֹתָה
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְהַתְּבִּיד מִמְּגָה הָעוֹלָם,
בְּשִׁבְיל שְׁמַמְגָה מִתְּבִּיד הָעוֹלָם.

וּבָא וַיֵּרֶא, בְּשְׁעָה שְׁגַבְנָם הַשְּׁמֶשׁ, הַכְּרוּבִים
הַלְּלוּ שְׁעֹזְמָדִים בָּמָקוֹם הַזֶּה וְהַיו יוֹשְׁבִים
בָּאוֹת, הַיו מִקִּישִׁים בְּגַפְיֵיכֶם לְמַעַלָּה וּפּוֹרְשִׁים
אֹתוֹתֶם, וְגַשְׁמָעַ קּוֹל גָּנוֹן הַבְּנָפִים לְמַעַלָּה, וְאַזְּ

מִתְחִילִים לְגַן אֹתָם הַמְלָאכִים שֶׁאָמְרִים שִׁירָה בִּרְאָשִׁית הַלִּילָה, בְּשֵׁבֵיל שִׁיעָלָה בְּבָזֶד הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא מִלְמָטָה לְמַעַלָּה. וַיֹּאמֶר שִׁירָה הִיוֹ אָמְרִים? אָתוֹ גַּן בְּנֵפִי הַכְּרוֹבִים, (תְּהִלִּים קָלָד) הַגָּה בָּרְכוּ אֶת ה' כֹּל עֲבָדֵי ה' וְנוּ, שֶׁאָיו יְדִיכֶם קָדֵשׁ וְנוּ, וְאוּ [הַס] הִיא שִׁירָה לְאֹתָם מְלָאכִים עַלְיוֹנִים לְזֶהֶר.

בִּמְשֻׁמְרָת הַשְׁגִּיה הַכְּרוֹבִים הַלְּלוּ (דף רלא ע"ב) מַקִּישִׁים בְּנֵפִיהם לְמַעַלָּה, וְגַשְׁמָעַ קּוֹל גְּנוּנָם, וְאוּ מִתְחִילִים לְגַן אֹתָם הַמְלָאכִים שֶׁעוֹמְדִים בִּמְשֻׁמְרָת הַשְׁגִּיה. וַיֹּאמֶר שִׁירָה הִיוֹ אָמְרִים בְּשָׁעָה הַזֹּוּ? גַּן בְּנֵפִי הַכְּרוֹבִים, (תְּהִלִּים קָכח) הַבְּטָחִים בָּה' בְּהָר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹת וְנוּ. וְאוּ [אותה] הִיא [שִׁירָה] תְּחִלָּה לְאֹתָם הַעֲזָמָדִים בִּמְשֻׁמְרָת הַשְׁגִּיה הַזֹּוּ לְגַן.

בִּמְשֻׁמְרָת הַשְׁלִישִׁית הַכְּרוֹבִים הַלְּלוּ מַקִּישִׁים בְּבְנֵפִיהם וְאוֹמְרִים שִׁירָה, וּמָה הִיא? (שם קינ) הַלְּלוֹיָה הַלְּלוּ עֲבָדֵי ה' וְנוּ, יְהִי שֵׁם

ה' מברך וגוז', ממזורה שמש וגוז'. אzo אותם מלאכיהם שעומדים במשמורת השליישית, בלאם אומרים שירה.

ובכל הכהנים ומילוט הרקיע פותחים בשירה, במו שבחתוב (איוב לה) ברזן יחד כובבי בקר ויריעו כל בני אלhim, ובחתוב (תהלים קמה) חלל זהו כל כובבי אור, שחרי אותם כובבי האור מנוגנים על אור. [شمאנים על השירה].

בשמייע הבקר, ואזו לזכחים שירה אחריו ישראאל למטה, ועולה כבוד הקדוש ברוך הוא מלמטה ומלה. ישראאל למטה ביום, ומלאכיהם עליונים למלחה בלילה, ואזו נשתלים הימים הקדושים בכל הצדרים.

והאכן זאת שאמר, כל המלאכיהם העליונים ישראאל למטה, בלאם מחזיקים באכוна זאת, והיא עולה למלחה להשתער בתוך האבות ביום, ובלילה הקדוש ברוך הוא בא להשתער עם הצדיקים בנו עדן.

**אֲשֶׁר־יְהִי־כָל־הַעֲוֹמְדִים בְּקִיּוֹמָם וְעֻזּוֹסְקִים בְּתֹרֶה
בְּלִילָה, מְשׁוּם שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹזֵךְ הוּא וְכֹל
אָוֹתָם הַצְדִיקִים שְׁבָנָנוּ עַדְן שׂוֹמְעִים קְזֻלוֹת בְּנֵי
הָאָרֶם אֲוֹתָם הַעֻזּוֹסְקִים בְּתֹרֶה, בֶּמוֹ שְׁבָתּוֹב (שיר ח)
הַיּוֹשֵׁבָת בְּגָנִים וְגוֹ').**

**בָא רִאָה, אֶבֶן זוּ הִיא אֶבֶן טוֹבָה, וְזוּהוּ סָוד
הַבְּתוּב (שמות כח) וּמְלִאתָ בּוּ מְלִאתָ אֶבֶן
אַרְבָּעָה טוֹרִים אֶבֶן. וַיָּאֶלְחָה הַם סְדָרִים [שֶׁל שְׁלֹמוֹת] שֶׁל
הָאֶבֶן הַטוֹבָה, הַשְׁלִימֹות שֶׁל אֶבֶן יִקְרָה, מְשׁוּם שִׁישׁ
[שְׁלֹמוֹת] אֶבֶן אַחֲרָתָה, שְׁבָתּוֹב (יוֹחָקָל לוּ) וְהַסְּרָתִי אֶת
לִבְנֵי אֶבֶן וְגוֹ', וּבְתוּב (שם) וְאֶת רִוִיחִי אֶתְנוּ בְּקָרְבָּכֶם.
וְזוּהוּ (ישועה כח) אֶבֶן בְּחִזְנָת יִקְרָה, וּבְאֶרוֹת.**

**וְעַל סָוד זוּה בְּתוּב (שמות כד) לְחוֹת הָאֶבֶן, שְׁחָם
לוֹחֹזֶת שְׁבָגְנָרוּ מִפְּאָן, וְלִבְנֵי נִקְרָאוּ עַל שְׁמָה
שֶׁל הָאֶבֶן הַזֹּאת, וְזֹהוּ סָוד הַבְּתוּב (בראשית מט) מִשְׁשָׁם
רְגַעַת אֶבֶן יִשְׂרָאֵל, [תְּהִיר וְאֶבֶן יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת] בֶּמוֹ
שְׁגִתְבָּאָר.**

פֶתַח רַבִי חִזְקִיָה וֹאמֶר, (שמות כח) וְהַאֲבָנִים תְהִיאֵן
עַל שְׁמוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתִים עִשְׂרָה - אֶלָיו
אֲבָנִים יִקְרֹות עַלְיוֹנוֹת שְׁגִקְרָאות אֲבָנִי הַמִּקְוָם,
כְמוֹ שֶׁגָּאָמֵר (בראשית כח) וַיַּקְהֵל מְאַבְנֵי הַמִּקְוָם, וְתַרְיִ
פֶרְשָׁוֹת. וְהַאֲבָנִים עַל שְׁמוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְמוֹ שִׁיאַש
שְׁנִים עַשְׁר שְׁבָטִים לְמִטָּה, כִּד גַם לְמַעַלָה שְׁנִים
עַשְׁר שְׁבָטִים, וְהֵם שְׁתִים עִשְׂרָה אֲבָנִים יִקְרֹות,
וּבְתוּב (תהלים קכב) שְׁשָׁם עַל שְׁבָטִים וְגו' . עדות
לְיִשְׂרָאֵל - זה יִשְׂרָאֵל, סּוֹד שְׁלַמַעַלָה, וְכָלָם
לְהֻזְדוֹת לְשֵׁם ה', וְעַל זה וְהַאֲבָנִים תְהִיאֵן עַל שְׁמוֹת
בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּכְמוֹ שִׁיאַש שְׁתִים עִשְׂרָה שְׁעֹות בַּיּוֹם, כִּד יִשְׁ
שְׁתִים עִשְׂרָה שְׁעֹות בְּלִילָה. בַּיּוֹם לְמַעַלָה,
וּבְלִילָה לְמִטָּה. הַבָּל זה בְּגַד זה. הַשְׁתִים עִשְׂרָה
שְׁעֹות של הַלִּילָה הַלִּילָה מִתְהַלְקֹות לְשָׁלֵשָׁה
חַלְקִים, וּבִמְה מִמְנִי מְגַנִּים עוֹמְדים תְחִתֵיהֶם
דָּرְגוֹת עַל דָּרְגוֹת, כָּלָם מְמַנִּים בְּלִילָה, וְנוֹטְלִים
טְרֵף בְּהַתְחָלה.

וְאֹז בָּשְׁפַחַלְקָה הַלִּילָה, עַזְמָדִים שְׁנֵי [סְתִירִים] סְדָרִים
מִצֶּד זֶה וְשְׁנֵי סְדָרִים מִצֶּד אֶחָר, [וְיוּ] וַרְיוֹת
עַלְיוֹנָה יוֹצָאת [נוֹשֶׁבת] בֵּיןֵיכֶם, וְאֹז בֶּל אֲזֹתֶם
הַאֲילָנוֹת שְׁבָגֵן עַדָּז, בָּלָם פּוֹתָחִים בְּשִׁירָה,
וְתְּקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא נְבָנָם בְּגַן עַדָּז. זֶהוּ שְׁבָתָהוּב אֹז
יְרָגֵנוּ עַצִּי הַיּוֹרֵד מִלְּפָנֵי ה' כִּי בָּא לְשִׁפְטָה אֶת
הַאֲרִיז, בֶּמוּ שְׁבָתָהוּב (ישעה יא) וְשִׁפְטָה בְּצִדְקָה דְּלִימָם.
מְשׁוּם שְׁמִשְׁפְּטָה נְבָנָם בֵּיןֵיכֶם וּמְתֻמְלָא מִמְּנָה [מִטְנָה]
גַּן עַדָּז.

וַרְיוֹת צְפּוֹן מִתְעֹזָרָת בְּעֹזָלָם, וְחִדּוֹת גִּמְצָאת,
וְנוֹשֶׁבת אֲזֹתֶה הַרְיוֹת בְּאֲזֹתֶם בְּשִׁמְים,
וְעֹזָלִים רִיחוֹת לְמַעַלָּה, וּמִתְעֹטָרִים [וּמִתְעֹזָרִים]
הַצְּדִיקִים בְּעַטְרוֹתֵיכֶם וְנִנְחָנִים מִתּוֹךְ זַיְוָן
הַאֲסְפָּקָלָרִיה הַמְּאִירָה.

אֲשֶׁרִיָּם הַצְּדִיקִים שְׁזֹובִים לְאֹתוֹ הַאֲזָר הַעֲלִיוֹן,
וְאֹתוֹ הַאֲזָר שֶׁל הַאֲסְפָּקָלָרִיה הַמְּאִירָה
מִאִיר לְבָל הַצְּדִיקִים, וּבָל אֶחָד וְאֶחָד מִהַּצְּדִיקִים
הַלְּלוּ נֹטֵל אֶת חָלְקוֹ בְּרָאוֹי לוֹ, וְתִיחַה נֹטֵל [וְבָדָק]

מֵאִיר] בְּלֹ אָחָר וְאָחָר בְּפִי מַעֲשָׂיו שְׁעַשָּׂה בְּעוֹלָם
תְּזִהָה. יִשְׁ מֵהֶם שְׁמַתְבִּישִׁים מֵאוֹתוֹ אֹר שְׁגַטְלָ
חַבְּרָם (דף רלב ע"א) יוֹתֵר וּמֵאִיר, וְתָרִי פְּרַשּׂוֹת.

חַלְקוֹ שֶׁל הַלִּילָה, מִבָּאָן מִתְחִילַת הַלִּילָה לְהַבָּנָם.
כִּמֶּה שְׁזָמְרִי הַחַק מִתְעֹזָרִים וּמִשְׁזָטָטִים
בְּעוֹלָם וּפּוֹתָחִים הַסְּגָרִים, וְאַחֲרֵכֶד כִּמֶּה מִינִים
לְמִינֵיכֶם, בָּמוֹ שְׁבָאָרְנוֹ. וְאוֹ, בְּשָׁגַחַלְקָה הַלִּילָה, צַד
צָפוֹן יוֹרֵד [מֵאִיר הָאָרֶה] מִלְמַעַלָה לְמַטָּה, וְאוֹחוֹ בְּלִילָה
עד שְׁנֵי חַלְקִים שֶׁל הַלִּילָה.

אַחֲרֵכֶד מִתְעֹזָר צַד דָּרוֹם, עד שְׁמַגִּיעַ הַבָּקָר,
וּבְשְׁמַגִּיעַ הַבָּקָר אוֹ הַדָּרוֹם וְהַצָּפוֹן אַוְתָּוִים
בוֹ, וְאוֹ בָּאִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, מַעַלִים אַוְתָּה
בְּתַפְלוֹתֵיהֶם וּבְקַשׁוֹתֵיהֶם לְמַעַלָה, עד שְׁעַזְוָלָה
וּגְגִינּוֹת בִּינֵיכֶם, וּנוֹטָלָת בְּרֻכּוֹת מִהָּרָאָשׁ [שֶׁל הַמֶּלֶךְ]
שֶׁל בָּל הָרָאָשִׁים.

וּמִתְבָּרְכָת מֵאוֹתוֹ הַטַּל שְׁגַמְשָׂד מִלְמַעַלָה,
וּמֵאוֹתוֹ הַטַּל נְחַלָּק לְכִמֶּה צְדִידִים,
וּכִמֶּה רְבָבּוֹת גְּזִינִים מֵאוֹתוֹ הַטַּל, וּמִמְּנוֹ עֲתִידִים

לְהַחֲיוֹת הַמִּתִּים. זֶהוּ שָׁבֵתָהוּ (ישעה כ) הַקִּיצּוֹן וְרַגְנָנוּ שָׁבֵני עָפֵר כִּי טַל אֲרוֹת מֶלֶךְ, טַל מֵאוֹתָם הָאוֹרוֹת הָעֲלִיזָנִים שָׁמְאִירִים לִמְעָלה.

עד שָׁהִיו יְוָשְׁבִים, נְחַלֵּק הַלִּילָה. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסֵף, עֲבָשָׂו רֹוח צָפֹן מִתְעֹזָרָת וְהַלִּילָה נְחַלֵּק, וּבָעֵת הַזֹּמֶן שְׁמַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא מִתְאֹוֹתָה לְקוֹל הַצְדִיקִים שָׁבְעוֹלָם הַזֹּהָה, אָוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַתּוֹרָה. בָעֵת הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא מִקְשִׁיב [לְקוֹל הַבָּרִיאָה] לְנוּ בָמֶקְומֵם הַזֹּהָה, לֹא נְפִסִּיק בְּדָבְרֵי הַתּוֹרָה.

פֶתַח וְאָמַר, הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אָתִי מִפָּלֶךְ רֹעֵה. תְּרֵי גִּתְבָּאֵר וּפְרִשְׁוֹתָה, אָכְלֵב בָּא רַאֲתָה, בְּתוֹב (שמות כ) הַגָּה אָנְבִּי שְׁלִיחָה מֶלֶךְ וְגוֹ, זֶהוּ מֶלֶךְ גֹּוֹאֵל הַעוֹלָם, שְׁמִירָתָם שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְזֶהוּ שְׁמִזְמִין בְּרֻכּוֹת לְכָל הַעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נוֹטֵל אָוֹתָם בְּהַתְּחִלָּה, וְאַחֲרֵיכָה הוּא מִזְמֵן אָוֹתָם לְעוֹלָם, וְלֹכְנוּ בְּתוֹב הַגָּה אָנְבִּי שְׁלִיחָה מֶלֶךְ לְפָנֵיךְ. (שם לו) וְשְׁלִיחָתְךָ לְפָנֵיךְ מֶלֶךְ.

וזהו מלאך שלפ^עמים זכר ולפ^עמים נקבה, ובד הוּא, שבזמנ זה הוא מזמין ברכות לעוזלים [למעלה], או הוא זכר ונקרא זכר. בזכר שמיין ברכות [למעלה] לבקבה, אך הוא מזמין ברכות לעוזלים. ובזמן שעומד בדיין על העוזלים, או נקרא נקבה, בנקבה המערברת, אך הוא מתמלא מן הדיין, ואו נקרא נקבה.iesel וועל זה לפ^עמים נקרא זכר ולפ^עמים נקרא נקבה, והכל סוד אחד.

במו זה כתוב (בראשית ג) ואת להט החרב המתה פכת. יש מלאכים שלוחים בעוזלים שמתהפלים לכה גוניים, לפ^עמים נקבות לפ^עמים זברים, לפ^עמים דיין לפ^עמים רחמים, והכל בגון אחד. במו זה המלאך הזה הוא בגוניים רבים, וכל הגוניים שעוזלים ישנים במקום הזה, וסוד זה (יחזקאל א) בראה הקשת אשר היה בענו ביום הגשם בין מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבודה. ובמו שיש בו כל אלו הגוניים, אך גם מנהיג את כל העוזלים. (דף ר ע"א)

תֹּסֶפֶתָא

אֲהוֹבִים עַלְיוֹנִים, בָּעֵלי הַתְּבִנָה, הַתְּבֻנָה.
מֹשְׁלִים הַיּוֹדָעים בַּחֲפָאָת הַחֲפָטָה
 הַתְּכַרְבוּ לְדֹעַת, מֵי מִכְמָם בָּעֵלי עִינִים בַּתְּבִנָה,
 וַיּוֹדַע בְּשָׁעָה שְׁעוֹלָה בְּרַצּוֹן שֶׁל סֹוד הַסּוֹדוֹת
 לְהַזְצִיא שֶׁלֶשֶׁה גָּנוּגִים בְּלוּלִים בַּאֲחָד, וְהֵם לְבֵן
 אָדָם וַיַּרְקֵן, שֶׁלֶשֶׁה גָּנוּגִים מְשֻׁלְבִים בַּאֲחָד זֶה בְּזֶה,
 מִתְּיַחְדִים זֶה עִם זֶה. מְגֻרְפָה תְּחִתּוֹנָה נִצְבָּעָת
 וַיּוֹצַאת מִתּוֹךְ הַגָּנוּגִים הַלְּלוּגִים.

וּכְלַי הַגָּנוּגִים הַאֱלֹהִים גְּרָאִים בְּזֶה, מִרְאָה הוּא
 לְהַסְּפִּילָה, בְּעֵין הַבְּדִילָה גְּרָאָה בְּשָׁעָה. בְּמוֹ
 שְׁמֶפֶה בְּתוֹכָה, בְּךָ גְּרָאָה בְּחוֹזֵן. שֶׁלֶשֶׁת הַגָּנוּגִים
 הַלְּלוּגִים סּוּבָבִים אֶת זֶה, וְהַגָּנוּגָה הַוְלָה, עֹזֶלֶת וַיַּרְדֵּן.
 הַיְבָלוֹת הַקְשָׁר קְבּוּעִים בְּגַן [בְּתוֹכָה].

גָּנוּגִים מִקְיָפִים [גָּנוּגִים] בְּלוּלִים בַּאֲחָד, מַעֲלִים אֶתְתָה
 לְמַעַלָה בְּיוֹם וּמַזְרִידִים בְּלִילָה. גְּרָא שְׁדוֹלָק
 גְּרָאָה בְּלִילָה. בְּיוֹם נִסְפָּר הָאוֹר וּמִתְּחַבָּא בְּמַאֲתִים
 אַרְבָּעִים וָשָׁמְנוֹת עֹזֶלֶת, שֶׁבְּלָם הַוְלָבִים לְתוֹכָה

[בשביליה] **מִלְמַעַלָה לִמְטָה בֶּתּוֹךְ שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁשִים וְחֲמִשָה אִיבָרִים גָּנוֹזָה, וּמִכּוֹסָה לִמְטָה.**

מֵי שְׁמַחְפֵשׁ לִמְצָא אֹתָה, יִשְׁבֶר בְּנָפִים קָלְפּוֹת גְּסֻתְרוֹת וַיַּפְתַח שְׁעָרִים. מֵי שְׁזֹבָה לְרֹאָתָה, יִרְאָתָה תֹּזֶה יִדְיעָה וַתְּבוֹנָה בְּמֵי שְׁרוֹאָה אַחֲרַ הַפְּתַל, פְּרַט לִמְשָׁה הַגְּבִיא הַפְּאָמָן הַעֲלִיוֹן שְׁחִיחָה רֹאָה אֹתָה עֵין בְּעֵין, לִמְעַלָה בָּמִקּוֹם שֶׁלֹא יִדּוֹעַ.

מֵי שֶׁלָא זֹבֶה, דֹוחִים אֹתוֹ הַחֹזֶץ. בַּמָּה קְבוֹצֹות בְּעֵלִי דִין מִזְדְמָנִים אַלְיוֹ, מִזְדְמָנִים וַיּוֹצְאִים עַלְיוֹ, וַיּוֹצְאִים אֹתוֹ שֶׁלֹא יִסְתַּכֵּל בַּעֲנָג הַמְלָה. אֹזִי לָהֶם לְאֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁלֹא זֹכִים לִהְסַתְכֵל, בָּמו שְׁגָאָמֵר וְלֹא יִבָּאוּ לְרֹאָות בְּבָלָע אֶת הַקָּדֵשׁ וְגו'.

אָמַר רַבִי יְהוֹדָה, הִיִּתִי מִסְתַּכֵּל, וְתַרְיִ מִתֹּזֶה הַזְּהָרִים הַלְלוּ מִסְתַּכְלוֹת נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים, בְּשֶׁגֶדֶבֶקו בָּמִקּוֹם הַזָּהָה. מִתֹּזֶה הַזְּהָרִים הַלְלוּ מִסְתַּכְלוֹת נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים. אֹתָם גָּנוֹנִים עֹזְלִים וְגַבְלִילִים בְּאַחֲרָה. אֲשֶׁרִי מֵשִׁׁירָע לְהַכְלִיל

וְלֹא יִחַד אַת בְּלִם בְּאַחֲרֵךְ, לְתַקֵּן הַפְּלִיל בְּמִקּוּם
שְׁאַרְיךָ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְאַז נִשְׁמַר הָאָדָם בְּעוֹלָם
הַזָּהָר וּבְעוֹלָם הַבָּא. (ע"ב תוספתא)

פֶתַח רַبִּי יוֹסֵי וְאָמֵר, (תהלים צט) וְעֹז מֶלֶךְ מְשֻׁפְט
אָהָב אַתָּה בּוֹנְגַת מִישְׁרִים וְנוּ. וְעֹז מֶלֶךְ
מְשֻׁפְט אָהָב - זֶה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא. וְעֹז מֶלֶךְ -
תְּקִיף שְׁמַחְזִיק הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ אֶלְאָ
בְּמְשֻׁפְט, שְׁהִרְיִי בְּמְשֻׁפְט עַזְמָדָת הָאָרֶץ, בְּמוֹ
שְׁנָאָמֵר (משל בט) מֶלֶךְ בְּמְשֻׁפְט יַעֲמִיד אָרֶץ.

וּמְשֻׁום כֵּה, וְעֹז מֶלֶךְ מְשֻׁפְט אָהָב, וְלֹא [מִתְחַזֵּקְתָּ]
גַּתְקָנָת בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל אֶלְאָ בְּמְשֻׁפְט,
מְשֻׁום שְׁמַשָּׁם גְּזִינִית, וְכָל הַבְּרִכּוֹת שְׁנוֹטְלָת,
הִיא נוֹטְלָת מְשֻׁם, וְלֹכֶן וְעֹז מֶלֶךְ מְשֻׁפְט אָהָב -
כָּל הַתְשִׁזְקָה וְכָל הַאֲחָבָה שְׁלָה בְּגַנְגֵד הַמְּשֻׁפְט.
אַתָּה בּוֹנְגַת מִישְׁרִים - סֹוד שְׁלָל שְׁנִי הַכְּרוּבִים
לְמַטָּה, שְׁחַם תָּקוֹן וַיְשֻׁוּב הַעוֹלָם, וְהִרְיִי גַּתְבָּאָר.
רַבִּי חִזְקִיָּה פֶתַח וְאָמֵר, (תהלים קיג) הַלְלוּיָה הַלְלוּיָה
עֲבָדֵי ה' הַלְלוּי אַת שְׁם ה'. בְּפָסֹוק זֶה יִשְׁ

לְהַתְבוֹגֵן בָּו. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר הַלְלוִיָּה, אֲוֹ לִמְהַ הַלְלוֹ
עֲבָדֵי הָ, וַאֲחַר בֶּן הַלְלוֹ אָתָּ שֵׁם הָ? אֶלְאָ בֶּן
שְׁנִינוֹ, מַיִּ שְׁמַשְׁבֵּחַ אָתָּ [הַאֲחָר] הַאֲחָר, צְרִיךְ
לְשַׁבְּחוּ לְפִי בָּבּוֹדוֹ, וְלַפִּי בָּבּוֹדוֹ בֶּן צְרִיךְ שַׁבְּחוֹ.
וְשְׁנִינוֹ, מַיִּ שְׁמַשְׁבֵּחַ אָתָּ הַאֲחָר בְּשַׁבְּחַ שְׁאַיִן בָּו
- הוּא מְגֻלָּה [גָּלוּי וּמְסֻגָּבָה] אָתָּ גְּנוּתוֹ, וּרוֹצָח לְגָלוֹת
אוֹתוֹ. וְעַל זֶה מַיִּ שְׁעוֹשָׂה הַפְּסִיד עַל בָּן אָדָם,
צְרִיךְ בְּפִי בָּבּוֹדוֹ וְלֹא יוֹתָר, שְׁמַתּוֹךְ שַׁבְּחוֹ בָּא
לְגָנוּתוֹ, וּבְכָל שַׁבְּחַ צְרִיךְ לְפִי בָּבּוֹדוֹ.

בָּא רָאָה, הַלְלוִיָּה, בָּאוּ יְשַׁ שַׁבְּחַ עַלְיוֹן שֶׁל רַבּוֹן
הַבָּל, מִקּוֹם שְׁאַיִן הַעַזְן שׁוֹלְטָת בָּו לְדַעַת
וְלְהַתְבוֹגֵן [מְקוֹם], שֶׁהָוָא טָמֵיר שֶׁל בָּל הַטָּמֵירִים,
וּמִיחּוֹ? יְהָ, שֵׁם עַלְיוֹן עַל הַבָּל.

וּמְשׁוּם בֶּן הַלְלוִיָּה, שַׁבְּחַ וּשְׁם בָּאָחָר, בְּלוּלִים
בָּאָחָר, וּבָאוּ גַּסְתָּר הַדְּבָר שֶׁאָמַר
הַלְלוִיָּה וְלֹא אָמַר מֵהַלְלוִיָּה, לְמַיִּ אָמְרוּ הַלְלוֹ?
אֶלְאָ בָּמוֹ שְׁיִ"ה גַּסְתָּר, בֶּן שַׁבְּחַ שְׁמַשְׁבְּחִים הַם
גַּסְתָּרים, שְׁמַשְׁבְּחִים לֹא יַדְעָנוּ מֵהַם, וּבֶן צְרִיךְ

הכל ליהיות נסתר בסוד עליון. ואחר שנסתר בסוד עליון, גלה ואמר הללו עברי ה' הללו את שם ה', משום שהוא מקום שלא נסתור, באזתו עליון הטעمير של כל הטעמירים. זהו מקום שנקרא שם, כמו שנאמר (שמואל-ב) אשר נקרא שם שם ה'.

הראשון נסתור שאינו [זה] גלי. [השני] נסתור גלי. ומשום שעומד בהתגלות אמר, אתם שמשבחים לאותו מקום מי הם? ואמר שהם עברי ה' הראוים לשבח את המקום הזה.

יהי שם ה' מברך, מה שונגה שאמר יהי? אלא יהי - סוד ההמשכה מאותו מקום עליון, שהוא נסתור, כמו שאמרנו, שהוא י"ה, עד סוד הברית שהוא יוד תחתונה, כמו שיו"ד הعليונה, הראותית בפטוף.

ומשום כך יהי, סוד ההמשכה מטעمير של כל הטעמירים עד הדרגה התחתונה, ובדבר

הזה מתקים כל מעשה בראשית, במו שגנא אמר יה"י רקיע, יה"י מארת, יה"י אור. בכלל אותן המעשים של מעלה בתוב יהי.

בכלל אותן מעשים של מטה לא בתוב יהי, משום שפוד זה שהוא [המשבה] מסוד אליו, נסתר בכלל הנסתורים, לא מתקים אלא בדברים עליונים של מעלה, ולא נאמר באזם רלג ע"א דברים תחתונים של מטה.

ובזה מתרך השם הקדוש בכלל, ועל זה בתוב יהי שם ה' מביך ונגו', מזרח שמש עד מבואו. זה מקום עליון שמאירה ממנו השמש ומAIR לכל, וזה מקום של בראש העליון הנستر.

ועוד מבואו - זה מקום תקשیر שגקלשרת בו האמונה קראי, ומשם יוצאות ברכות לכל, והעלם מבאן גוון, במו שנטבריאר, ומשום כך עומד מקום זה להזון מלמעלה ולהתרך ממשם, מהכל עומד בהתעוררויות התחתונה

שְׁמָעוֹרִים אֶזְתָּם עַבְדֵי הָ' בְּשִׁמְבָרְכִים אֶת־הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ, בְּפִי שָׁאַמְרָנוּ. וִמְשׁוּם כֵּד שָׁהִיא
בְּהַתְּגִלּוֹת, בְּתוֹב הַלְלוֹ עַבְדֵי הָ' הַלְלוֹ אֶת־שֵׁם הָ'.

בִּינְתִּים הָאֵר הַבָּקָר וַיֵּצְאוּ מִהַמֵּעָרָה, וּבָאָתוֹ
הַלְילָה לֹא יִשְׁנוּ. הַלְבוֹ בַּדָּרָה. בְּשִׁיכְצָאוּ
מֵאֶזְתָּם הַחֲרִים, יִשְׁבּוּ וְהַתִּפְלִלוּ תִּפְלָה. הַגִּיעוּ
לְכֶפֶר אֶחָד וַיִּשְׁבּוּ שֵׁם כֵּל אָתוֹת הַיּוֹם. בָּאָתוֹ
הַלְילָה יִשְׁנּוּ עד שְׁחִיה חִצּוֹת הַלְילָה, וְקָמוּ
לְהַתְעִסּק בְּתוֹרָה.

פֶתַח רַבִּי יְהוֹדָה וְאָמֵר, וַיִּבְרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא
לִאמּוֹר בְּךָ יִבְרֹךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וַיִּבְרְכֵם בַּיּוֹם
הַהוּא, מָה זֶה בַּיּוֹם הַהוּא? שְׁהִרְיָן מְסֻפִּיק שָׁאַמְרָן
וַיִּבְרְכֵם. וְעוֹד, כֵּל לִאמּוֹר בְּתוֹב חִסְפָּר, וְכֵאן לִאמּוֹר
בְּאָות וַיְיַזֵּר בְּתוֹב, [שְׁבָכְלָם בְּתוֹב לִאמּוֹר בְּלִי אָות וְ, וְכֵאן בְּתוֹב לִאמּוֹר]
לְמָה חִשְׁגַּנְיִ?

אַלְאָ סֹוד הַיּוֹא, וַיִּבְרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא. מָה זֶה בַּיּוֹם
הַהוּא? סֹוד תְּדִרְגָּה הַמִּמְגָּה עַל תְּבָרְכּוֹת
לְמַעַלָּה. יוֹם הַהוּא - יוֹם מֵאָתוֹת מָקוֹם עַלְיוֹן

שְׁגָכְרָא הַוָּא, וַיּוֹם הַהֲוָא הַזֶּה שְׁאֵין פְּרוֹד בֵּין יוֹם לְבֵין הַוָּא, וּבְכָל מִקּוּם הַיּוֹם הַהֲוָא, זֶה [הַוָּא] שְׁתִּי דָּرְגוֹת [עֲלִיוֹנָה], דָּרְגָה עַלְיוֹנָה וּתְחִתּוֹנָה, שְׁחוֹן בָּאתָה.

וּמְשֻׁוּם כֵּה, כַּשְׁרָצָה יַעֲקֹב לִבְרָך אֶת בְּנֵי יוֹסֵף, בְּרָכָם בִּיחוּד שְׁלַמְעָלָה וּמְטָה כָּלָם בְּאַחֲר, [לְאָמוֹר בָּנוֹא"ו, שְׁגָבָל וְא"ו בִּינֵיכֶם. עַל זֶה יִתְהַר אֶתְכֶם בִּיחוּד שְׁלַמְעָלָה כָּלָם בְּאַחֲר] כִּי שְׁתְּתִכְלִים בְּרָכְתֶם, וְאַחֲר כֵּה כָּלָל חַבֵּל בְּאַחֲר וְאָמַר בְּךָ יִבְרָך יִשְׂרָאֵל [לְאָמָר]. מַה זֶה בְּךָ? וְדֹאי זֶה סּוֹד תִּיחֹוֹד, בְּתִחְלָה מְלַמְּטָה לְמַעַלָּה [יּוֹם הַהֲוָא מְלַמְּטָה לְמַעַלָּה], וְאַחֲר בְּךָ יוֹרֵד לְאַמְצָע וּלְמַטָּה. לְאָמוֹר - בָּנוֹא"ו, תְּרִי הַאַמְצָע. וְאַחֲר בְּךָ יוֹרֵד לְמַטָּה בְּךָ, וּבְךָ הוּא יִפְחָה בְּרָאוּי, מְלַמְּטָה לְמַעַלָּה, וּמַפְעָלָה לְמַטָּה.

בְּךָ יִבְרָך יִשְׂרָאֵל, מַה זֶה יִשְׂרָאֵל? יִשְׂרָאֵל הַזֶּהוּן. לֹא בְתוֹך יִבְרָך יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא יִבְרָך, שְׁתִּרְיִי יִשְׂרָאֵל נוֹטֵל בְּרָכוֹת מְלַמְּעָלָה, וְאַחֲר בְּךָ הוּא

מְבָרֵךְ אֶת הַפָּל בְּדִרְגָה הַתְּחִתּוֹנָה הוּא דָוְקָא,
שֶׁאָמַר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר.

יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים בְּאֶפְרַיִם וּבְמִנְשָׁה. הַקָּדִים אֶת
 אֶפְרַיִם בְּתִחְלָה, מִשּׁוּם שֶׁאֶפְרַיִם עַל שֵׁם
 [של יוסף] יִשְׂרָאֵל. מִפְנֵין לְנוּ? מִזֶּה שְׁכַבְשָׁבֵט אֶפְרַיִם
 יָצָא, עַד שֶׁלֹּא הַשְׁלִים וּמִן שְׁעֻבּוֹד מִצְרָיִם, דְּחַקְיוֹ
 אֶת הַשָּׁעָה וַיָּצָא מִתְּגָלוֹת, קָמוּ עֲלֵיכֶם שׁוֹנְאֵיכֶם
 וַתִּהְרְגוּ אֹתָם, וַיְכַתּוּב בְּנֵי אָדָם הַעֲצָמוֹת הָאֱלֹהִים כָּל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמֶּה, וַלְכֵן הַקָּדִים אֶת אֶפְרַיִם קָדָם
 מִנְשָׁה, וַלְכֵן אֶפְרַיִם מִשְׁאָו לְצִדְםָה, וּמִסְעוֹ
 חִיה.

**בָּא רִאָה, הַכְּרָכָה שְׁבָרֵךְ אֶת בְּנֵי יוֹסֵף, לְמַה
 הַקָּדִים לָהֶם בְּרָכוֹת עַד שֶׁלֹּא יְבָרֵךְ אֶת
 בְּנֵיו? אֶלָּא מִבָּאוֹן שְׁחַבִּיבוֹת בְּנֵי בְּנֵיו שֶׁל אָדָם
 חַבִּיבָה עַלְיוֹ יוֹתֵר מִבְּנֵיו, וַלְכֵן הַקָּדִים חַבִּיבוֹת
 בְּנֵי בְּנֵו קָדָם לְבָנו לְבָרֵךְ אֹתָם בְּתִחְלָה.**

וַיִּבְרֹכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמוֹר. רַبִּי יוֹסֵי פָתָח
וַיֹּאמֶר, (תהלים קטו) ה' זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ
יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְגַזּוֹ. ה' זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ -
אַלּוּ חֲנִכְרִים. יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל - אַלּוּ
הַנְּשִׁים. מְשׁוּם שְׂזָכְרִים אַצְרִיכִים לְהַתְּבִּרְךָ
בְּתִחְלָה, וְאַחֲרֵךְ נְשִׁים, וְנְשִׁים לֹא
מִתְּבִּרְכּוֹת אַלְאָמִבְּרִכָּת הַזָּכְרִים, שֶׁבְּשְׂזָכְרִים
מִתְּבִּרְכִּים, אוֹ מִתְּבִּרְכּוֹת הַנְּשִׁים. וְאִם תֹּאמֶר
מִזָּה שְׁכָתּוֹב (ויקרא ט) וּכְפֵר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ,
שְׁאַרְיךָ לְכַפֵּר עַלְיוֹ בְּתִחְלָה וְאַחֲרֵךְ עַל בֵּיתוֹ,
מְשׁוּם שְׁמִתְּבִּרְךָ מִמְּנָנוֹ.

בָּא רִיאָה שְׁנִנְשִׁים לֹא מִתְּבִּרְכּוֹת אַלְאָ רק
מִגְּבָרִים, שֶׁבְּשֶׁמֶתְּבִּרְכִּים אַלּוּ בְּתִחְלָה,
וּמִבְּרָכָה זוּ מִתְּבִּרְכּוֹת. אַלְאָ בְּמַה בָּאָרֶנוּ יְבָרֶךְ
אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל? אַלְאָ הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן
תוֹסֵף תְּבִרְכּוֹת לְזָכֵר שְׁנָוֹשָׁא, מְשׁוּם שְׁמִתְּבִּרְכָּת
מִמְּנוֹ הָאֵשֶׁת, וּבֶן בְּכָל מִקּוֹם (דף רל ג ע'ב) נוֹתֵן הַקְדּוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא תְּוֹסֵף תְּבִרְכּוֹת לְזָכֵר שְׁנָוֹשָׁא, מְשׁוּם
שְׁמִתְּבִּרְךָ [מִמְּנוֹ אֵשֶׁת]. וּבֶן בְּכָל מִקּוֹם נוֹתֵן הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תְּוֹסֵף

ברכות ליבר שנשא ברי שתברך מני חנכה מאורה תה תוספתה הברכות. כיון שנשא האדם, נתן לו שני חלקים, אחד לו ואחד לנkehתו, והוא נוטל הכל - חלקו וחלק נkehתו.

בא ראה, ניברכם ביום ההוא [לאמור. ברך אותם ברכות וכל אלו שייצאו מכם], אחר כך לאמור בזא"ו.ongan גרמו בין בכור, (שמות ד) בני בכורי ישראל, ובתוב (ירמיה לא) ואפרים בכורי הוא, ועל זה תוספת ווא"ו.

רבי חזקיה פתח, (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך ועל ספראך כלם יבתכו ונגו. פסוק זה באrhoה בכמה מקומות. אבל בא ראה, כל אותו הנסחות שחי מיום נברא העולם, כלן עומדות לפני הקדוש ברוך הוא עד שלא ירד לערום, באורה דמות ממש נגראים אחר כך בעולם, ואורתו מראה של גות האדם שעוזם בעולם הזה, כך עומד למעלה.

ובנשׁעה שְׁבִשָּׁמָה זו מִזְמַנָּת לְרֹדֶת בְּעוֹלָם, אֲוֹתָה
גִּנְשָׁמָה בָּאֲוֹתָה דְמוֹת מִמְשֵׁשׁ שְׁעוֹמֶדֶת
בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכֵד עֹמֶדֶת [לְמַעַלָּה] לְפִנֵּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא, וּמְשֻׁבֵּעַ אֲוֹתָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׂתַתְשָׁמֶר
מִצּוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא לָעֶבֶר עַל חֶבְרִיתוֹת.

ומפניו לנו שְׁעוֹמֶדֶת לְפִנֵּיו? שְׁבָתּוֹב (מלכים-א י) ח' ה'
ה' אָשָׁר עַמְּדָתִי לְפִנֵּיו. עַמְּדָתִי וְדָאי, וְתַרְיִ
פְּרִשּׁוֹת. וְלֹבֶן גָּלְמִי רָאוּ עִינֵיכֶם, עד שֶׁלֹּא יִתְرַחַ
(הָאָלָם) בְּעוֹלָם. וְעַל סְפִּירָה בְּלָם יִכְתּוּ, שְׁתַרְיִ בְּלָם
הַנְּשָׁמוֹת בָּאֲוֹתָה דְמוֹת שֶׁלָּהֶם, בְּלָם בְּסֶפֶר
בְּתוֹבִים. יָמִים יִצְרוּ, תַרְיִ פְּרִשּׁוֹת יִצְרוּ וְדָאי. וְלֹא
אָחָד בָּהֶם, בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַמְּדָה בְּקִיּוֹם רַבּוֹנִים בָּרוּאי.

בָּא רָאָה, יָמִי בָּנֵן הָאָרֶם בְּשִׁזְוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה
בְּמִעֵשִׁים טוֹבִים, תִּימִים שֶׁלֹּו מִתְרַבִּים
לְמַעַלָּה מִאָתוֹ מֶקוּם שַׁהוּא מִדְתַּת יָמִין. שְׁתַח
וְאָמָר, (תְּהִלִּים לט) הַזְּדִיעָנִי ה' קָצִי וּמִדְתַּת יָמִי מָה הִיא
וְגוּ'. פָּסוֹק זה בְּאֶרוֹזהָג. אֲבָל בָּא רָאָה, קָצִי - זה

כיז הימין, שגשר ברוּד. ומדת ימי מה היא - זהו שמתמגה [שיש מפנה] ממש על ימי.

אמר רבי יהודה, תרי שמעתי מרבי שמעון שפסק זה נאמר על אותן הימים שנגורו עליו מ אדם בראשון, ששם שבעים, שתרי נאמר שחיים בכלל לא היו לו, אלא שאדם נתן לו מאותם ימים שלוש שבעים שנים.

יסוד זה, וילוז לא ממש בלבד, והלבה לא מארה כלל מעצמה, ושבעים שנים מאירות לה בכלל אדרית, והם חיות דוד סתם. ועל זה רצה דוד מהקדוש ברוך הוא לדעת סוד זה, ועל מה אין חיים ללבה מעצמה, ולדעת את העקר שלה.

ומדת ימי מה היא - זהה לרגה [של העולם] עליזנה נסתרת שעומדת על כלל אותן הימים שהם חיים שלה, מקום שמאיר כלל. אדעה מה חידל אני - אמר דוד, אדע על מה חידל אני אור מעצמי ונגע מפני בשאר כלל אותן האורות

העַלְיוֹנִים שיָשַׁבּוּ לְהֵם לְכָלָם חַיִים, וְאַנְיִ עַל מַה
אַנְיִ חַדְלָ וְעַל מַה גַּמְגַע מַפְגִּי. וְזַהוּ מַה שְׁרָצָה
דוֹד לְדָעַת, וְלֹא נִתְנַהֲ לֹא רִשּׁוֹת לְדָעַת.

תֹּסֶף הַתָּא

קוֹל גָּלָגָל מִתְגָּלָגָל מִפְטָחָה לְמַעַלָּה, מִרְכָּבָוֹתִיהִ
סְנוּרוֹת, הַוְלָבָות וּמִתְגָּלָגָלוֹת. קוֹל גְּעִימֹות
עוֹלָה וַיּוֹרֶד, הַוְלָד וּמְשׂוֹטָט בְּעוֹלָם. קוֹל שׂוֹפֵר
שׂוֹפֵעַ בְּעַמְקֵי הַדָּرְגוֹת מִסּוּבָבָ הַרְגָּה [גָּלָגָל] סְבִיבָה.
יַשְׁבּוֹת שְׁתִּי מִגְרָפּוֹת מִימִין וּמִשְׁמָאל, בְּשַׁנִּי
גּוֹנִים גְּשָׁאָבִים זה בָּזוֹה, זה לְבָנו וְזה אָדָם, וְשַׁנִּיָּהֶם
סּוּבָבִים גָּלָגָל לְמַעַלָּה, סּוּבָבָ לִימִין - לְבָנו עוֹלָה,
וּסּוּבָבָ לְשִׁמְאָל - אָדָם יַוֹּרֶד, וְהַגָּלָגָל סּוּבָבָ תְּמִיד
וְלֹא שׂוּבָה.

שְׁתִּי צְפָרִים עוֹלוֹת, שְׁמַצְפָּצָפוֹת, אַחַת לְצַד
דְּרוֹם וְאַחַת לְצַד צְפּוֹן. פּוֹרְחִים בְּאוֹיר
צְפּוֹת, וּקוֹל גְּעִימָת הַגָּלָגָל מִתְחַבְּרִים בְּאֶחָד,
וְאֹז (תְּהִלִּים צַד) מִזְמוֹר שִׁיר לִיּוֹם הַשְׁבָּת. וּכְלָ
הַבְּרִכּוֹת שׂוֹפָעוֹת בְּלִחְשָׁ בְּגְעִימֹות הַזֹּוּ [מִקּוֹל],

מִתּוֹךְ אַהֲבָת קֹל הַשׁוֹפֵר. בְּגַנְגֶד אָזְטָן בְּרָכוֹת יָרְדוֹת מִלְמַעַלָה לִמְطָה, וְגַגְגָוּ בְּאַחֲד בְּתוֹךְ עַמְקָה הַבָּאָר, נְבוּעָת הַבָּאָר שֶׁלָא פּוֹסְקָת בְּלִחְשׁ, עַד שְׁמַתְמַלָא אָזְטוֹ גַלְגָל סּוּבָב.

אָזְטָן שְׂתִי מְגַרְפּוֹת סּוּבָבּוֹת, אַחֲת הַיְמִינִית, קוֹרָאת בְּחִיל וְאוֹמֶרֶת: זָהָר שְׁזֹוֹהָרִים שְׁעוֹלָה וַיּוֹרֶד, שְׁנִי אַלְפִי עַזְלָמוֹת הַאִירִי. עַזְלָם הַאֲמְצָע בְּתוֹכָם הַאָר בְּזָהָר רַבּוֹנָה. כָל אָזְתָם בְּעַלִי הַעִינִים הַסְתָבָלוּ וַפְקָחוּ עִינִיכֶם, וַתִּזְבְּכוּ לְאוֹר הַזָּהָר, לְעַדְוֹן הַזָּהָר. אַלְוּ הַזָּהָר בְּרָכוֹת שְׁשׁוֹפָעֹת מִלְמַעַלָה, מֵי שְׁזֹבָה, גַלְגָל עַזְלָה סּוּבָב יִמְינָה, וְשׁוֹפָע וְמוֹשָׁך לְאָזְטוֹ הַזֹּבָה. וּמְתֻעָן מִבְרָכוֹת אַלְוּ הַעֲלִיוֹנוֹת הַזֹּהָרוֹת. אַשְׁרֵיהֶם אָזְתָם שְׁזֹובִים בָּהֶם.

וּבְשֶׁלָא זֹבָה, גַלְגָל סּוּבָבּ, וְאָזְתָה מְגַרְפָה שֶׁל צָד שְׁמָאֵל סּוּבָבָת וַיּוֹרֶדֶת לִמְטָה, וּמִמְשִיבָה דִין עַל זה שֶׁלָא זֹבָה, וּקֹל יוֹצָא: אוֹי לְאָזְתָם רַשְׁעִים שֶׁלָא זֹבָה. מְאָזְטוֹ צָד יוֹצָאת אַש-

פָּל שְׁלֵהֶבֶת שְׁדוֹלְקָתָה, שְׁשֹׁזֶרֶת עַל רְאֵשִׁי
חַרְשָׁעִים. אֲשֶׁר יִהְיֶה אָוֹתָם כָּל אָוֹתָם שְׁחָלְבָיו
בְּפִרְךָ אֲמָת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְזִכּוֹת לְאַזְתּוֹ אָזָר
עַלְיוֹן, בְּרָכוֹת מִצְחָצָחוֹת, כִּמוֹ שְׁפָגָאָמֶר (ישעה נח)
וְהַשְּׁבִיעַ בְּצִחְצָחוֹת נְפָשָׁה. עד כאן התוספתא

בָּא רַאַת, כָּל הַבְּרָכוֹת הַעַלְיוֹנוֹת, כָּלֵן גִּמְסָרוֹ
לִדְרָגָה הָיוֹ לְבָרָךְ אֶת הַכֶּל. וְאַף עַל גַּב
שְׁאֵין לָהּ אָזָר מַעֲצָמָה, כָּל הַבְּרָכוֹת וּכְלָל
הַשְּׁמִיחָה וּכְלָל הַטּוֹב, כָּלִם עֻזּוּמִידִים בָּה וּמַפְנָה
[עֻזּוּמִידִים] יוֹצְאִים, וַעֲלָל זֶה נִקְרָאת בּוּם שְׁל בְּרָכָה,
וּנִקְרָאת בְּרָכָה מַפְנָה, כִּמוֹ שְׁבָתּוֹב (משל י) בְּרָכָת
ה' הִיא תַּעֲשֵׂיר. וַעֲלָל זֶה בְּתוֹב (דברים ל) וּמְלָא
בְּרָכָת ה' יִם וּדְרוֹם יִרְשָׁה.

וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָלָם שְׁיוֹר, וּמְבָלָם מִתְמֻלָּאת
וּמְבָלָם יִשְׂרָאֵל, וּמִתְבָּרְכָת מִבָּל (דף רלד ע"א)
אָוֹתָן בְּרָכוֹת עַלְיוֹנוֹת, וּגִמְסָרוֹ לָהּ בְּרָכוֹת לְבָרָךְ.
מַגְנִין לָנוּ? שָׁאָמֶר רַבִּי יִצְחָק, יַעֲקֹב בָּרָךְ אֶת בְּנֵי
יִסְפָּה מִמְּקוֹם זֶה שְׁבָל הַבְּרָכוֹת גִּמְסָרוֹ בִּידּו

לְבָרָךְ, בָּמוֹ שֶׁגָּאָמַר (בראשית יב) וְתִיהְ בְּרָכָה. מִבָּאוֹן
וְהַלְאָה הַבְּרָכוֹת נִמְסְרוֹן בָּיִדְךָ.

בָּא רָאָה, בָּמוֹ זֶה אָנוֹ מִבְּרָכִים וּמִשְׁבָּחִים אֲתָּה
הַשֵּׁם תְּזִהֵּר, וְעַל זֶה הַלְּלָל, שָׂאוֹתָם יְמִים
שְׁאֹזְמָרִים הַלְּלָל. שֶׁאָמַר רַבִּי חִיאָא, בְּהַלְּלָל צְרִיכִים
שְׁלָשׁ דָּרְגוֹת: חֲסִידִים, צְדִיקִים, וַיִּשְׁרָאֵלִים. [משמעותו
שְׁגַטְעַלָּה בְּבּוֹדֶק קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאַלְוֹן תְּרִגּוֹת] חֲסִידִים מִצְדָּר
הַיְמִין, צְדִיקִים מִצְדָּר הַשְּׂמָאל, וַיִּשְׁרָאֵל מִכֶּל
אוֹתָם הַצְּדָרִים, מִשּׁוּם [שְׁהִישְׁרִים] שַׁיִשְׁרָאֵל בְּלוּלִים
מִכֶּלֶם, וְעַל זֶה עוֹלָה תְּשִׁבָּחָת קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מִכֶּל, וּבָנָו בְּכֶל מִקּוֹם שַׁיִשְׁרָאֵל מִשְׁבָּחִים אֲתָּה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַלְמֵתָה, עוֹלָה בְּבּוֹדֶק בְּכֶל.

וַיִּקְרַא יַעֲקֹב אֶל בְּנֵיו וַיֹּאמֶר הָאָסְפוּ וְגֹו'. רַבִּי
אָבָא פָּתָח וְאָמַר, (תְּהִלִּים כב) פְּנֵה אֶל תִּפְלִתָּה
הַעֲרָעָר וְלֹא בָּזָה אֶת תִּפְלָתֶם. פָּסּוֹק זֶה בָּאֲרוֹהוֹ,
וְתִתְקַשֵּׁשׁ בּוֹ תַּחֲבֵרִים. (אֶלָּא עוֹד יֵשׁ בּוֹ צָר בָּצְיוֹרִים רַבִּים) פְּנֵה?!

הַקְּשִׁיבָה הָיָה צְרִיךְ, או שְׁמָעָ. מַה זֶּה פְּנֵה?

אֵלֹא כֹּל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם - תְּפִלוֹת, וְתְּפִלָּת
 הַיִיחִיד לֹא גְּבָנָסָת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ
 אֵלֹא בְּכָחַ חֹזֶק. שֶׁעָד שֶׁלָּא גְּבָנָסָת אָזֶת תְּפִלה
 לְהַתְעַטֵּר בְּמִקְוֹמָה, מְשֻׁגֵּיחַ בְּהַתְעַטֵּר בְּרוּךְ
 הוּא וּמְסַתְּבֵל בְּהַתְעַטֵּר, וּמְסַתְּבֵל בְּחַטְאֵי וּבְזָבוֹת
 אָזֶתוֹ הָאָדָם, מָה שֶׁאֵינוֹ עֹשֶׂה כֵּן בְּתְּפִלה
 הַרְבִּים, שְׁתְּפִלה תְּרַבִּים בְּמַה תְּזַהֲרֵל תְּפִלוֹת שֶׁאֵינוֹ
 [בְּפָנֵי] מְצִדִּיקִים, וּבְלֹן גְּבָנָסָות לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְלֹא מְשֻׁגֵּיחַ בְּחַטְאֵיכֶם.

מְשׁוּום בְּךָ פְּנֵה אֵל תְּפִלה הַעֲרָעָר, מִהְפֶּךָ
 וּמְסַתְּבֵל בְּהַתְעַטֵּר, וּמְסַתְּבֵל [בְּוּכִיתָו] בְּמַה
 רְצֹן נָעָשָׂה, וּמֵאָזֶתוֹ הָאִישׁ שְׁמַתְפֵּל לְתְּפִלה זוֹ
 וּמֵהֶם מְעַשְׂיוֹ. מְשׁוּום בְּךָ צְרִיךְ הָאָדָם לְהַתְפִּיל
 תְּפִלה בְּצָבֹור. מָה הַטְּעֵם? מְשׁוּום שֶׁלָּא בָּזָה אֶת
 תְּפִלְתָּם, אֶת עַל גַּב שֶׁלָּא כֶּלֶם בְּכָנָה וּרְצֹן
 הַלִּב.

דָּבָר אַחֲרֵי פְּנֵה אֵל תְּפִלה הַעֲרָעָר - זה יְחִידִי
 שְׁגָבָל בְּרַבִּים. וּמֵיהוּ יְחִידִי שְׁגָבָל

ברבים? חוו אומרים זה יעקב, שהוא בלוּל בשיינִי אֶגדִים, וקָרָא לְבָנָיו, והתפְלִיל תפְלַתּו עליָם. איזו תפְלָה שיתקָבֵלו בשלימות למעלה? תפְלָה שלא ישׁמְדו בְּגָלוֹת.

בשעה זו שקרא להם יעקב, הסתלקה מפניו שכינה, ותרי פרשוה. ובא וראה, בשעה שיעקב היה קורא לבניו, הוזדמננו לשם אברהם יצחק, ושכינה על גביהם. והשכינה הייתה שמחה ביעקב להתחבר באבות, (דף רלד ע"ב) **להתקשר עם נפשותיהם באחד, להיות מרכיבה.**

בשעה שפתח יעקב ואמר, האספו והגידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים, באחרית - זו השכינה, ביכולת נתן בו עצות, והסתלק. ואחר כך החזירו אותה לבניו ביחידת הדברים שעלה, ופתחו ואמרו (דברים ו) שעם ישראל וגוי. באחתה שעה העמידה יעקב, ואמר ברוך שם בגוד מלכותו לעולם ועד, והתישבה השכינה במקומה. ויקרא יעקב, מה

קָרִיאָה בָּאָז? אֲלֹא קָרִיאָה, לְקִים מִקּוֹמָם, לְקִים
אוֹתָם לְמַעַלָּה וּמַטָּה.

בָּא רְאָה, בְּכָל מִקּוֹם קָרִיאָה בְּגַ�וּ זָה, שְׁכָתוֹב
(בְּמַדְבֵּר י) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהֽוֹשָׁעַ בֶּן נָуִן יְהוֹשָׁעַ,
לְקִים מִקּוֹמָו בְּמִקּוֹם שְׁצִירִיךְ וְלַקְשֵׁר אֹתָו. וּבָנָו
(בְּרָאשִׁית כה) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. וּכְתוֹב וַיִּקְרָא לוֹ אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל. הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַעֲמִידוֹ לְמִקּוֹם
זָה בְּשָׁם זָה. הַקָּרִיאָה בָּאָה לְקִים.

אָמַר תְּאַמֵּר וַיִּקְרָאוּ אֱלֹהִים, קָרָאתִי מִצְרָה
לִי אֱלֹהִ ה' - בְּהָזֶה הוּא וְדָאי, לַקְשֵׁר וְלְקִים
קִים הַעֲלִיוֹן, וְמַהוּ? סְדוּר שֶׁל שְׁבָח רְבָנוֹ, וּבָל
אוֹתָם דָּבָרִים שְׁאַרְיִכִים לְפָנֵי רְבָנוֹ, קִים נוֹתָן
לוֹ לְרְבָנוֹ שְׁמַרְאָה שְׁהַפֵּל תָּלֵי בּוֹ וְלֹא בְּמִקּוֹם
אַחֲרֵי, תְּהִרֵי הַכָּל מִעֲמִיד קִים. בָּמוֹ זָה וַיִּקְרָא
יַעֲקֹב אֱלֹהִ בְּנֵי, הַעֲמִידָם בְּקִים שְׁלִים. בָּמוֹ זָה
וַיִּקְרָא אֱלֹהִ מֹשֶׁה, הַתְּקִים בְּקִים.

אָמַר רְبִי יִצְחָק, א' שֶׁל וַיִּקְרָא לְפָה הִיא
קְטֻנָּה? אָמַר לוֹ, הַתְּקִים מֹשֶׁה בְּשֶׁלְמוֹת,

ולא בכל, שהרי הסתלק מאשתו. בספרי
הקדמונים אמרו לשבח, ואנו בך שנינו: מה
שנתעלה למעלה, יתקשר למעלה ולמטה, ואנו
הוא שלם. עוד, אל" קטנה הייתה מקום קטן,
קטן שהיא גדול בהתחברות למעלה. [למעלה ולמטה
ואנו נשלם.]

ויאמר, מה זה ויאמר? תני פרשנות, [במו שגовар] ויאמר בלבבו ואמרת בלבך - אמירה בחשאי. האספו! אספו היה צריד, במו שנואר (תהלים כ) אספו לי חסידי. אלא [הקיים להם]
הם לנו, האספו מקום שלמעלה הוא. האספו,
בקשור שלם ביחוד אחד. ואגדה לכם, מה זה
ואגדה לכם? סוד חכמה הוא.

רבי יוסף שא� את רבי שמעון. אמר לו,
ואגדה, או וינגר, או וינגידו, ובן בלם,
ששנינו שפוד החכמה הייא, למה בדבר זה [בכלם]
הוא בסוד החכמה? אמר לו, משום שהיא דבר
שבא בגימ"ל הכל"ת בלוי פרוזה, וזהו סוד

הַחֶכְמָה. דָּבָר שֶׁבָּא בִּשְׁלִימוֹת בַּסּוֹד הָאוֹתִיות כֵּד
הוּא בְּשָׁהַם בַּחֶכְמָה, אֲבָל דָּלָלְת בְּלִי גִּימָ"ל אִינוֹ
שְׁלִימוֹת, וְכֵן גִּימָ"ל בְּלִי דָּלָלְת, שְׁהָרִי זה בָּזָה
גְּקַשְׁרוֹ בְּלִי פְּרוֹד, וּמֵ שְׁמַפְּרִידָם, גּוֹרָם לְעַצְמוֹ
מֹות, וּסּוֹד זה הוּא חַטָּאוֹ שֶׁל אָדָם.

מְשׁוּם כֵּד הוּא דָבָר שֶׁל סּוֹד חֶכְמָה. וְאַף עַל גַּב
שְׁיִשׁ יוֹ"ד לְפָעָמִים בֵּין גִּימָ"ל לְדָלָלְת, אֵין
פְּרוֹד, וְהַפְּלִילְכְּשָׁר אֶחָדר. וְעַל זה דָבָר זה כֵּד הוּא
וּדָאי, וְאֲגִידָה לְכָם - סּוֹד הַחֶכְמָה, שְׁرָצָה לְגַלּוֹת
אֶת סּוֹף בֶּל מַעֲשֵׂיהם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וְאִם תָּאמֶר שֶׁלֹּא גָּלַה מָה שְׁרָצָה לְגַלּוֹת, אֶם כֵּד
אָז לְמַה בְּתוֹב בַּתּוֹרָה דָבָר שֶׁל יַעֲקֹב הַשְׁלִימָם,
וְאֶחָר כֵּד נְפָגָם, וְלֹא הַשְׁתַּלֵּם הַדָּבָר? אֶלָּא וּדָאי
שְׁהַשְׁתַּלֵּם, כֹּל מָה שְׁצִירִיךְ לְגַלּוֹת גָּלָה וְהַסְּתִיר,
אָמַר דָבָר וְגָלָה בְּחוּץ וְהַסְּתִיר לְפָנִים. וְדָבָר תּוֹרָה
לֹא נְפָגָם לְעוֹלָמִים.

וְהַפְּלִילְכְּשָׁר הוּא נְסֻפָּר בַּתּוֹרָה, מְשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה הִיא
שְׁלִימוֹת הַפְּלִילְכְּשָׁר, שְׁלִימוֹת שֶׁל מַעֲלָה וְלִמְפָתָה,

וְאֵין אָזֶת אָזֶן דָּבָר בַּתּוֹרָה פְּגֻוִם, וַיַּעֲקֹב, בֶּלֶ מָה
שֶׁהָצְטִירָה לוֹמֶר אָמָר, אָבֶל גָּלָה וַחֲסִטָּיר, וְלֹא פְגֻם
מִבֶּל מָה שְׁرָצָה אָפְלוּ אָזֶת אָחֶת.

רַבֵּי יְהוּדָה וַרַּבֵּי יוֹסֵי הָיוּ יוֹשְׁבִים יוֹם אַחֶר עַל
פֶּתֶח לֹוד. אָמָר רַבֵּי יוֹסֵי לַרְבֵּי יְהוּדָה, זֶה
שְׁרָאינוּ שְׁיַעֲקֹב בָּרְךָ אֶת בָּנָיו, רְאַיָּנוּ מִמֶּה שְׁבָתוֹב
וַיְבָרַךְ אָזֶתֶם, אָבֶל אִיפָּה הַבְּרָכָה שְׁלַחְתָּם? אָמָר לוֹ,
בֶּל הַבְּרָכוֹת הָם שְׁבָרַךְ אָזֶתֶם, כִּמוֹ יְהוּדָה אָתָה
יְדֹוד אָחִיךְ, הַז יִדְיָין עַמּוֹ, מַאֲשֶׁר שְׁמָנָה לְחָמוֹ, וּבָנָו
כָּלָם.

אָבֶל מָה שְׁרָצָה לְגָלוֹת לָהּم לֹא גָּלָה, שְׁרָצָה
לְגָלוֹת לָהּם אֶת הַקִּיא, וְהַרִּי פְּרִשּׁוֹתָה שְׁיַשְׁ
קִיא לְיָמֵין וַיַּשְׁקִיא לְשֶׁמֶאל, וַרְצָח לְגָלוֹת לָהּם אֶת
הַקִּיא בְּדֵי לְהַשְׁמֵר (דף רלה ע"א) וְלַהֲטָהָר מַעֲרְלָה. וּמָה
שְׁגָלָה לָהּם נֹדֵע וַהֲתַגָּלָה עַד שְׁגָבָנוּ לְאָרֵץ
הַקְדוֹשָׁה, אָבֶל רְבָרִים אַחֲרִים אִינָם בְּגָלְויִי, וְהָם
נִסְתְּרִים בַּתּוֹרָה בְּפִרְשָׁה הַזֶּה שֶׁל יַעֲקֹב וּבְאוֹתָנוּ
הַבְּרָכוֹת.

פָתָח וְאָמַר, רְאוּבֵן בֶּכְרִי אַתָּה בְּחִי וְרַאשִׁית אָזְגִי.
מָה רְאָה יַעֲקֹב לְפִתְחָה בֶּרְאוּבֵן? שִׁיפִתָּח
 בַּיְהֹודָה, שַׁחֲוָא רַאשְׂזָן לְכָל הַמְּחֻנוֹת, וְהַזָּא מֶלֶךְ,
 וְרַאינוּ שֶׁלָּא בָּרְךָ אֹתוֹ וִסְלַק בָּרְכוֹת מִמְּפָנוֹ, עד
 שֶׁבָּא מְשָׁה וְהַתִּפְלִיל תְּפִלָּה עָלָיו, בָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (דברים לג) יְחִי רְאוּבֵן וְאֶל יָמֹת.

אָבָל וְדֹאי בָּרְכוֹ, וְעַלְתָּה אַזְתָּה בְּרַבָּה לְמִקּוֹמָה.
 לְאָדָם שְׁחִיה לוֹ בָּנָן. בְּשַׁהֲגִיעַ זִמְנוֹ לְהַסְתַּלְקֵךְ
 מִן הַעוֹלָם, בָּא הַמֶּלֶךְ אָלָיו. אָמַר, תְּרִי בֶּל מִמּוֹנִי
 יְהִי בַּיָּד הַמֶּלֶךְ שְׁמֹור לְבָנֵי. בְּשִׁירָאָה הַמֶּלֶךְ שְׁבַבְנוֹ
 רְאוּי, אֹזְנַתָּן לוֹ. בְּךָ יַעֲקֹב אָמַר.

רְאוּבֵן בֶּכְרִי אַתָּה, אֲהֹוב מַעַי אַתָּה, אָבָל
 הַבָּרְכוֹת שֶׁלְךָ יַעֲלוּ בִּידֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ
 עד שִׁירָאָה אַזְתָּה, מְשׁוּם שְׁחַלְבָת בְּגַנְגָד אַפְךָ וְגַוּ/
 בְּתִרְגּוּמוֹ. רְאוּבֵן בֶּכְרִי אַתָּה וְגַוּ. רְבִי אַל עֹזֶר פִתָּח
 וְאָמַר, (יחזקאל לו) וַיֹּאמֶר אֶלְي הַגְּבָא אֶל הַרְוִיחָה וְגַוּ/
 פֶּמֶת אֲטוֹמִים הַם בָּנִי אָדָם שֶׁלָּא יוֹדְעִים וְלֹא
 מְשֻׁגְנִיכִים בְּכָבּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה מִכְּרִיזָה

עליהם בכל יום, ויאין מי שמקשיב באזניו בגנדה.
פסקוק זה קשחת, כיון שכתוב הגבא אל הרוח,
מהווע פעם נספהת הגבא בן אדם ואמרת אל
הרוח?

אלא מבאו למדנו סוד החכמתה, שנים עומדים
באון - אחד לעוזר מלמטה למעלה, שאם
לא מתעוררים למטה לא מתעוררים למעלה,
ובהתעוררויות שלמטה מתעורר למעלה. הגבא אל
הרוח - מלמטה למעלה, הגבא בן אדם ואמרת
אל הרוח - מלמעלה למטה.

שחרי אפלו למעלה, בהתעוררויות שלמטה לזקח
אותו עליון מהעליון ממנו. כמו פסקוק זה,
כח אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח. מארבע
רוחות - זה דרום ומזרח וצפון ומערב, ורוח באה
מןמערב להתברות של אלה האחים, כמו
שנפאמר (גדנבר כא) ברוח גדייבי העם וגוי.

ומבאן יוצאות רוחות ונשמות לבני העולם
להאטיר בהם, ונושבים, כמו שנפאמר

(בראשית ב) וַיַּפְחֵד בָּאֲפִיו גַּשְׁמַת חַיִם. בָּא רָאָה, לֹזְקָח
מֵצֶד זֶה וַיַּתֵּן בָּצֶד אַחֲרָה, וַעֲלֵזֶה (קהלת א) בָּל
הַגְּחַלִּים הַלְּכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אַיִגְנָנוּ מְלָא. לָמָה
אַיִגְנָנוּ מְלָא? מִשּׁוּם שְׁלֹזָקָח וַיַּתֵּן, מַבְנִים וּמוֹצִיאָה.

רַبִּי אַלְעֹזֶר שְׁאַל שְׁאַלְהָ אֶת רַבִּי שְׁמֻעוֹן. אָמַר,
הַזָּאִיל וְגַלְוִי לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁבָנִי
אָדָם יָמוֹתוֹ, לָמָה הַזָּרִיד גַּשְׁמֹות לְעוֹלָם, וְלָמָה
הַזָּא צָרִיד אֶת זֶה? אָמַר לוֹ, שְׁאַלְהָ זֶה לִפְנֵי רַבְּנָנוּ
שְׁאַלְוִי כַּמָּה וּכַמָּה, וּבָאֲרוֹתָה, אֶבֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַזָּא נַתֵּן גַּשְׁמֹות שְׂיוֹרֹdot לְעוֹלָם הַזָּה לְהַזְדִּיעַ
אֶת כְּבָודוֹ, וְלוֹזָקָח אֶתְנוֹ אַחֲרָה. אִם בָּה לָמָה
יִרְדֹּז?

אַלְא סָוד זֶה בָּה הַזָּא. פָּתָח וְאָמַר, (משל ח) שְׁתַּחַת
מִים מִבּוֹךְ וְנוֹלִים מַתּוֹךְ בָּאָרֶךְ. תְּרֵי
פִּרְשָׁוֹת, בּוֹר - מֶקוּם שְׁלָא נֹבֵעַ מֵעַצְמוֹ. וְמַתִּי
נֹבָעים הַמִּים הַלְּלוּ? בְּשַׁעַת שְׁהַשְׁתַּלְמָה הַגְּשָׁמָה
בְּעוֹלָם הַזָּה, בְּשַׁעַולָה לְאוֹתוֹ מֶקוּם שְׁגָנְקָשָׁרָה בּוֹ,

או הוא שלם מbelow הצדדים, מmouthה וממעלה [וbelow
הצדדים].

ובשניהם עולה, או מתעוזרת תשיקת
הנתקבה לזרה, ואו נזעים מים
מלמטה למעלה, ובור געsha באר, מים נזעים,
ואו התחברות יהוד [יסוד] ותשיקה ורצון
גמצאים, [ליה] שחרי בנטמת הצדיק גתקן אותו
מקום, ומתעוזרת חביבות ורצון למעלה
ומתחברים באחד.

ראובן בכרי אתה. כד הוא וידאי, טפה
ראשונה של יעקב היה, ורצונו
במקום אחר היה, במו שגتابאר. בא ראה,
ראובן וכל שנים עשר השבטים, כלם אחווים
בשבינה, ובשערה יעקב את השבינה עליו,
קרא לשנים עשר בניו להתרבר עמה.

ובא ראה, מטה שלמה לא גמצאה מיום
שגברא העולם באורה השעה שרצה
יעקב להסתלק מן העולם. אברם מימינו,

יאַחָק מִשְׁמָאֵלֹז (דיז), יַעֲקֹב הִיָּה שׁוֹכֵב בֵּין הַמִּנְחָה,
שְׁכִינָה לְפָנָיו. בַּיּוֹן שְׁרָאָה בֶּן יַעֲקֹב, קָרָא לְבָנָיו,
וְאַחֲוֹ אֶתְּתֶם סְبִיב הַשְּׁכִינָה, וּסְדַר אֶתְּתֶם בְּסְדֹור
שְׁלִים.

מִנֵּין לְנוּ שְׁפָדָרִם סְבִיב הַשְּׁכִינָה? שְׁכָתוֹב
הַאָסְפוֹ, וְאֵו גִּמְצָאָה שֵׁם שְׁלָמוֹת הַבָּל,
וּבְמָה מִרְכְּבּוֹת עַלְיוֹנוֹת סְבִיבָם. פָּתָחוּ וְאָמְרוּ,
לְהָדָה הַגְּדוֹלָה וַהֲגֻבוֹרָה וְנוּ. אָו הַתְּבִנָּמָשׁ
אֶל הַלְּבָנָה, וַהֲתִקְרָב מִזְרָח לַמָּעָרָב. וְהָשְׁכָתוֹב
וַיְאָסֵף רְגָלָיו אֶל הַמִּטְהָה, וַמְאִירָה הַלְּבָנָה,
וּגִמְצָאת בְּשְׁלָמוֹת. וְאֵו וְדָאי שְׁנִינוּ, יַעֲקֹב אָבִינוּ
לֹא מַת. בַּיּוֹן שְׁרָאָה יַעֲקֹב [ספר] צָד שְׁלִים, מַה
שְׁלָא גִּמְצָא בֶּן אָדָם אַחֲרָה, שְׁמָה וּשְׁבָח אֶת
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, וַפְתָח וּבָרַךְ אֶת בְּנֵינוּ, כָּל
אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי בָּרוּאי לוּ.

רַבִּי יוֹסֵי וַרְבִּי יַיִסָּא הִי חֹלְבִּים בְּרַךְ, אָמַר
רַבִּי יַיִסָּא, תָּרִי וְדָאי שְׁנִינוּ, כָּל בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּתִקְנוּ בְּסֶדֶר שְׁלִים וַהֲתִבְרָכוּ כָּל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי

כִּרְאוֵי לוֹ, מָה נִאָמֶר בַּפְּסֻוק הַזֶּה, שְׁבָתוֹב
מִאָשֵׁר שְׁמַנְה לְחָמוֹ וְנוֹ? אָמֶר לוֹ, לֹא יַדְעָתִי,
בַּי לֹא שְׁמַעְתִּי מִהַמְנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, אֲלֹא אַתָּה
וְאַנִי גַּלְד לְמַנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה. חָלָב. בַּשְׁהַגִּיעֵז
לִרְבִּי שְׁמַעוֹן, אָמְרוּ דָבָר וְשָׁאַלְוּ שְׁאַלָּה. אָמֶר
לָהֶם, וְדַאי סֹד הַחֲבָמָה הַזָּא.

פֶתַח וְאָמֶר, (שופטים ח) אָשֵׁר יִשְׁבֶּן חֹזֶף יָמִים וְעַל
מִפְרָצָיו יִשְׁבֹּז. לִמְה יִשְׁבֶּן שְׁם? אֲלֹא מֵ
שְׁיוֹשֵׁב עַל שְׁפַת הַיּוֹם, מִשְׁתְּמַשׁ בַּתְּפִנוֹקי
הַעוֹלָם. [וְכָאָן אָשֵׁר זֶה פֶתַח אַלְיוֹן שֶׁל צָדִיק (שֶׁל אַדְקָה), בַּשְׁפַת בְּרֵד
לְהַזְרִיק בְּרִכּוֹת לְעוֹלָם. וְכָאָן סֶמֶך לְפָסִיק הַזֶּה מִאָשֵׁר שְׁמַנְה, לִפְתַח הַעַלְיוֹן,
שְׁמַשֵּׁם מְוִירִיקִים בְּרִכּוֹת לְעוֹלָם] וּפֶתַח זֶה נֹדֵע תָּמִיד
בְּבָרְכּוֹת שֶׁל הַעוֹלָם, וְגַךְרָא אָשֵׁר, וְזֶה עַמּוֹד
מֵאוֹתָם עַמּוֹדִים שְׁהַעֲוָלָם עֹזֶם עַלְיָהֶם.

וְהַמָּקוֹם שְׁגַךְרָא לְחָם עֲנֵי, מֵאוֹתוֹ מָקוֹם נִתְקֹנוֹ
[הַחוֹא]. זֶה שְׁבָתוֹב מִאָשֵׁר שְׁמַנְה
לְחָמוֹ. מָה שְׁהִיחָה לְחָם עֲנֵי, הַפְּקֵד לְהִיּוֹת לְחָם [עֲנֵי]
פְּגָג [שְׁמַנְה], מִשְׁזָם שְׁתִרְיִק וּזְרָק בּוֹ בְּרִכּוֹת

ותפנוקים, וסוף הפסוק מוביח - והוא יתן מעדי מלח. מי המלח? זו כגשת ישראלי, צמפה נזון בתפנוקי עולם, זהה נזון למלח הזה כל הברכות, כל שמחה וכל טוב הוא נזון, וממנה יוצאים. אמרו, אם לא באו לעולם אלא רק לידע את זה - טוב לנו.

ראובן היה בכור של יעקב. אמר רבי חייא, לו ראי הפל, והפל העבר מפה, ונתנה הפלות ליהודה, הכורה ליזמת, וחפתה לילוי. זהו שבתו בחו בימים אל תותר, לא תשאר בהם. ומה צאמר בחיי וראשת אוני, בأنם ברכו והפקידו אצל הקדוש ברוך הוא.

לאחוב המלח, [צבקש מהמלח לעשות לו טוב] [שחיה לו בן ורצה שחה מלח יעשה לו טוב] יום אחד עבר בנו בשוק. אמר למלח, זה بني, ונראי אהוב נפשי. צמע המלח, וידע צזה בקש על בנו. כך יעקב אמר, ראובן בכרי אתה בחיי וגוי. בأن צזה את המלח.

פְּחָז בְּמִים אֶל תֹּתֶר. בָּאוּ אָמֵר מַה שְׁאָר עַל,
שְׁלָא נִשְׁאָר [לו] בָּאָרֶץ וְגַזְרָק לְחוֹזֵץ לְאָרֶץ.
כְּנֶגֶד זֶה מִמְּגָה [תחום] אֶחָד מִצְדָּךְ הַמִּשְׁבֵּן הַעֲלֵיָן
שְׁמִמְּגָה תְּחִתָּת יָד מִיבָּאֵל, וַיֵּשׁ אָוֹמְרִים תְּחִתָּת יָד
גַּבְרִיאָל. וּמִיבָּאֵל הוּא רָאשׁ בְּכָל מִקּוּם מִצְדָּךְ שֶׁל
הַחַסְ"ה, וּגַבְרִיאָל מִצְדָּךְ שֶׁל שְׁמָאֵל שֶׁל גַּבּוֹרְ"ה,
וַיְהִזְדָּה עַד רֵד עַם אֶל, צָד הַגְּבוֹרָה, נִקְרָא בֵּית
דִּין, וּסְמוֹךְ לוּ רָאוּבָן. וְאַף עַל גַּב שְׁמָלְכּוֹת
הִזְתָּה שֶׁל יְהוּדָה, רָאוּבָן סְמוֹךְ בְּנֶגֶדוֹ הִיה.

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עֲתִידִים אָוֹתָם בְּנֵי רָאוּבָן
לְעוֹזֵר שְׂנֵי קָרְבּוֹת בְּתוֹךְ הָאָרֶץ. בָּא
רְאֵה, בְּתוּב בְּחֵי - בְּגִלּוֹת מִצְרִים. וּרְאֵשִׁית אָוְנִי
- שְׁהָם הִיוּ רְאֵשׁוֹנִים לְאַחִיכָּם לְקָרְבָּן. יִתְרַ שְׁאֵית
- לְגִלּוֹת אַשּׁוֹר, שְׁמַשֵּׁם גָּלוּ בְּנֵי נְדָ וּבְנֵי רָאוּבָן
רְאֵשׁוֹנִים מִבְּלָם, וּסְבָלוּ בְּמַה רְעוֹת, וּבְמַה
עֲנוּיִים סְבָלוּ, וְלֹא שָׁבוּ עַד בְּעַת.

וּיִתְרַ עֹז - לִזְמֹן שְׁמַלְךְ הַמְּשִׁיחַ יַתְעֹזֵר בְּעֹזָלָם,
הַם יִצְאֹו וַיַּעֲרְכוּ קָרְבּוֹת בְּעֹזָלָם וַיַּנְצַחּוּ

וירתְּקוּ עַל הָעֲמִים, וּבְנֵי הָעוֹלָם יִפְחַדُ מֵהֶם
וירתְּתוּ לְפָנֵיכֶם (דף רלו ע"א) וַיַּחֲשֹׁבוּ לְהַתְגִּבר
בְּמַלְכֹות, וְלֹא יִשְׂאַרְוּ בָה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב פָחוֹ
בְמִים אֶל תּוֹתֶר. מֵה הַטּוּם שֶׁלֹא יִשְׂאַרְוּ בָה
וְאָפְלוּ בְצֵד אַחֲרֵי שֶׁל הָעוֹלָם? מִשּׁוּם כִּי עָלִית
מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ, שְׁעִתִידִים לְהַכְנִים וְלַעֲרֹך קְרֻבּוֹת
בְתוֹךְ הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה, מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ דָוָקָא, זֶ
וּרְיוֹשְׁלִים.

בָא רֵאת, לְאַרְבָּעַת צְדִיקִי הָעוֹלָם הַתִּפְזִירוּ בְנֵי
רְאוּבֵן בְּגָלוֹת, בְּגָנְדר בְּלִי יִשְׂרָאֵל שְׁגָלוֹ
לְגָלוֹת אִרְבָּע פְּעָמִים בְּאִרְבָּע רֹוחֹות הָעוֹלָם. זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב בְּחֵי - אַחֲרֵי, וְרָאשִׁית אָזְנִי - שְׁנִים, יִתְּר
שְׁיאָת - שְׁלֹשָׁה, וִיתְּר עַז - אִרְבָּעָה. בָמֹן כִּנְ
עִתִידִים הֵם לַעֲרֹך קְרֻב בְּאִרְבָּע רֹוחֹות הָעוֹלָם
וְלִשְׁלַט בְּקָרְבָם עַל הַכָּל, וַיַּנְצַחְיוּ עַמִּים רַבִּים
וַיִּשְׁלַטוּ עָלֵיכֶם.

פָחוֹ בְמִים אֶל תּוֹתֶר כִּי עָלִית עַל מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ.
בָאָז נְרָמָז עַל הַרְהֹזֶר רָאשָׁז שְׁהִיחָה לִיעַקְבָּ

בטעפה הראשונה ברכח, שאלמלא הרהור של אותה טפה היה במקומה, נשאר היה ראיון בכלל, אבל فهو בזמנים אל תותר כי עליות משכבי אביה. עליות - בהרהור אחר, או חללה וגו'.

דבר אחר فهو בזמנים אל תותר - שחרי כאשר יערכו קרב בני ראיון בעולם וינצחו עמים רבים, לא ישארו במלכות, מה הטעם? כי עליות משכבי אביה, שעתידים לערד קרב הארץ הקדושה דזקא, שבחות כי עליות משכבי אביה, [זו ירושלים. משכבי?!] משכב היה צרייך לבתב! אלא אביה, זה ישראל הזקן. משכבי אביה ולא משכב, משום שחרי פעים נגנתה ירושלים, ופעם שלישית לזמןו של מלך המשיח, ולכון משכבי אביה. ובאן התגלתה ברכחה, ומה ש היה באותו זמן, ומה שתיה בשבנהו ישראל לאץ, ומה הייתה באותו זמן מלך המשיח במעשה ראיון. שמעון ולוי אחיהם. אמר רבי יצחק, באן אחד אתם הצד שמאל של השכינה, שרא

מְעַשִּׁים נִשְׁלָל דֵין קָשָׁה נִשְׁלָא יִכְזֹל הַעוֹלָם לְסֶבֶל.
 אמר רבי יוסף, הברכה נישלהם איפה היא? אמר
 רבינו יצחק, שמעון לא ראי זהה, שראתה לו בפה
 מעשים רעים, ולי שבא מצד הדין הקשה,
 וברכה לא תלואה בו, ואפלו בשבא משחה לא
 תלאה בו ברכתו, שבתוב (דברים לנו) ברך ה' חילו
 ופעל ידיו תרצה. תלוי בקדוש-ברוך-הוא.

בא ראה, בתוב (תהלים קד) זה חיים גדוֹל ורחב
 ידים שם רmesh ו אין מס'ר חיות קטנות עם
 גדוֹלות. זה חיים גדוֹל - זו השכינה שעומדת על
 יעקב, בשרצחה להסתלק מהעולם. ורחב ידים -
 שחרי כל העולם מתמלא ונשלם ומ充滿ם שם.
 שם רmesh ו אין מס'ר - שבמה מלאכים עלינו
 וקדושים נמצאו שם. חיות קטנות עם גדוֹלות -
 אלו הם שניהם עשר שבטים, בני יעקב שנמצאו
 בהם בשילמות, אחד איליה, ואחד זאב, ואחד
 אריה, ואחד טלה. אמר רבינו יצחק, אריה אחד,
 וטלה אחד, אחד זאב, ואחד גדי, וכן בלם,
 להמן חיות קטנות עם גדוֹלות.

רבי יהודה אמר, מפל יפה, אבל יהודה אריה ושמעון שור, ותורי פרשוח החברים שעוי מטעיים זה בוגד זה, זה מימין וזה משמאלי. לשור שמעשיו רעים, אמרו נציר דמות של אריה ברפת שלו, ויסתכל בזה ויפחיד ממנה. כך שמעון שור, יהודה אריה.

שמעון לא זכה לברכות, אלא הדריך אותו משה ליהודה. בתוב כאן (דברים לג) שמעה' קול יהודה, ובתוב שם (בראשית כט) כי שמעה' כי שנואה אנבי. אמר רבי יהודה, שמעון ולוי, אביהם העלם למשה. אמר לו רבי יוסף, מה הטעם אביהם העלם למשה? אמר לו, אף אני נעלהו למנורה הקדושה העלונה.

באו ושאלו את רבי שמעון. אמר, במה חביבים דברים אילו. טפח בידו ובה. אמר, מי יגלה אותה נאמן הקדוש? התעלית בחיקעל בני אדם, התעלית בפטירתך ונסתירה דמותך. מפתחות רבונך נמסרו בידך תמיד.

בָּא רְאָה, לִיעָקָב הִיוֹ אֶרְבָּע נְשִׁים, וְהוּלִיד בָּנִים
מְבָלוֹן, (דף רלו ע'ב) וְהַתְּעֵלָה [וְגַתְּקָנוֹ] בְּגַשְׁוֹתָיו.
כְּשֶׁרֶצֶת יַעֲקָב לְהַסְּתַּלְקָה, עִמְּדָה עַלְיוֹ שְׁבִינָה.
רְצָח לְבָרְךָ אֶת אֱלֹהִים וְלֹא יָכֹל, מִלְּפָנָי הַשְּׁבִינָה
שְׁפָחָה. אָמָר, אֵיךְ אָעַשָּׂה, שְׁתַּרְיִ שְׁנִיהם בָּאוּ
מִצְדָּה הַדִּין הַקְּשָׁה? אִם אֲחִזָּיק בְּשִׁבְינָה - לֹא
יָכֹלְתִּי, שְׁתַּרְיִ הִיוֹ לֵי אֶרְבָּע נְשִׁים וְגַתְּקָנוֹתִי בְּהַזּוֹן,
אֶלָּא אָעַלָה אָוֹתָן לְבָעֵל הַבִּיטָה, שְׁתַּרְיִ (פָוּ) הַבִּיטָה
עוֹמֵד בְּרִשּׁוֹתָו, וְמָה שְׁיִרְצָה - יַעֲשָׂה.

כֵּد יַעֲקָב אָמָר, חֲלֻקִים שֶׁל נְשִׁים וּבָנִים תַּרְיִ
לְקַחְתִּי בְּעוֹלָם הַזָּה וְגַשְׁלַמְתִּי, וְאֵיךְ אָתְחַזְקָ
בְּגִבְירָה יוֹתָר? **אֶלָּא אָעַלָה** מִדְבָּרִים לְבָעֵל
הַגִּבְירָה, וְהַוָּא יַעֲשָׂה מָה שְׁיִרְצָה, וְלֹא יִפְחַד.

בָּא רְאָה מָה בְּתוּב, (דברים ל'ג) וְזֹאת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר
בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, בָּעֵל הַבִּיטָה, בָּעֵל
הַגִּבְירָה, בְּכִתּוּב (במדבר ל') אִישׁה יַקְיַמְנוּ וְאִישׁה
יַפְרַגְנוּ, שְׁתַּרְיִ (שם ז') בְּלוֹת מֹשֶׁה בְּתוּב. וְעַל כֵּן
מֹשֶׁה מִבְּרַךְ אֶת מֵי שְׁרוֹצָה בְּלֵי פְּחַד, בְּמוֹ

שְׁבָאָרֶנוּ. וְלֹכִן אָמַר יַעֲקֹב, תְּרֵי רְאִיתִי שְׁבָנִי
אֶלְּהָ הֵם בְּצֶדֶר הַדִּין הַקְּשָׁת, [יְבִיאוּ] יָבָא בֶּעָל הַבִּית
וַיְבִרְךֵ אֹתָם.

מְשָׁחָ וְדָאי אִישׁ הָאֱלֹהִים הָיָה, וַרְצׁוֹנוּ עֹזֶשֶׁת
בְּבִירָתוֹ, בֶּמוֹ שְׁגַגָּא מָר אִישָׁה יְקִימָנוּ, וְהוּ
שְׁבָתּוֹב (שם י) וַיֹּאמֶר מְשָׁחָ קְוִמָּה הֵ. וְאִישָׁה
יְפַרְנָנוּ, וְהוּ שְׁבָתּוֹב וּבְגַחַת יְאִמֵּר שׂוֹבֵה הֵ. וְדָאי
שְׁבָעֵל הַבִּיט עֹזֶשֶׁת רַצׁוֹנוּ וְאֵין מֹזֶחֶת בְּיַדָּו,
בֶּמוֹ לְאָדָם שְׁגַוֵּר עַל אַשְׁתָּו, וְהֵיא עֹזֶשֶׁת רַצׁוֹנוּ.
וְעַל בָּד יַעֲקֹב, אָף עַל גַּב שְׁהִיה אָחוֹן בְּעֵז
הַחַיִים, לֹא הָיָה בֶּעָל הַבִּיט אֶלְּאֶל מִטָּה. מְשָׁחָ
הֵוֹא לְמִעְלָה, וְלֹכִן הָעָלָה אֹתָם לְבֶעָל הַבִּיט.

בְּסֹודָם אֶל תָּבָא נְפָשִׁי וְנוּ. רְבִי אָבָא פָּתָח
וְאָמַר, (תְּהִלִּים כה) סֹוד הֵ לִירָאוּ וְנוּ.
סֹוד הֵ לִירָאוּ - תְּסֹוד הַעֲלִיוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה לֹא
גַּתְנוּ הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלְּאֶל אֹתָם יְרָאֵי חַטָּא,
וּמֵשְׁהָם יְרָאֵי חַטָּא, מִתְגַּלֵּה לָהֶם סֹוד עַלְיוֹן שֶׁל

תֹּרֶה. וְמִיהוּ סֹוד הַעֲלִיוֹן שֶׁל הַתּוֹרֶה? הַנֵּוי אָזֶם רֹאשׁ אֶזְרָחָת קָדְשׁוֹ, שְׁגִּנְקְרָאת סֹוד ה' בְּרִית קָדְשׁוֹ.

שְׁמַעַן וְלֹוי הַטְּרִיחוֹ עֲצָמָם עַל סֹוד זה בְּאֶנְשֵׁי שָׁבֵם שִׁימּוֹלָו עֲצָמָם וַיַּקְבְּלוּ עַלְיָהֶם סֹוד זה, וְהַפְּסֻוק מֵעֵיד שֶׁבְּמִרְמָה. וְעוֹד, בְּמַעַשָּׂה וּמְרִיבָה, סְלוֹא שְׁפִּים לְאַת הַפּוֹד הַזֶּה. וַיַּעֲקֹב אָמַר, בְּסָדָם אֶל תָּבָא נְפָשֵׁי. מַי זוּ נְפָשֵׁי? זוּ נְפָשָׁה שְׁגִּנְסָת וְנָאָחָזָת בְּבְרִית הַעֲלִיוֹנָה לְמַעַלָּה, וְגִּנְקְרָאת נְפָשָׁה צָרוּר תְּחִיּוֹם.

בְּקַהְלָם אֶל תָּחָד כְּבָזִי, הַרְיִ פְּרִשּׁוֹתָה, בְּמוֹשֶׁבֶת נְגִיאָמָר (כמ"ר ט) וַיַּקְהַל עַלְיָהֶם קָרָח. אֶל תָּחָד כְּבָזִי - זה כְּבָזָד יִשְׁרָאֵל סְתָם. וְלֹכְנוּ לֹא בְּרָך אֶתְתָם אֲבֵיכֶם, מִשְׁוּם שְׁהַעֲלָה אֶתְתָם לְמַשֶּׁה. רַבִּי חִיא אָמַר, מִהַּפְּסֻוקִים הַלְּלוּוּ [ומושום בָּה] (מִשְׁמָעָה) שְׁלָא נָאָחָז זה בָּזָה, וְהַצְּמִידָה בָּה. וְלֹכְנוּ יִשְׁבַּבּוּ הַפְּלָל, וְאֵין לוֹדָה בְּעֹזֶלֶם שְׁלָא יוֹרֶד דִין שְׁלָהֶם לְקַטְּרָנָג בְּעֹזֶלֶם, וּמִתְּרַבִּים הַמְּתוּזִים עַל הַפְּתָחִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם. הַגָּה לְהַכְלָל [זה בְּנֵגֶד זה].

יְהִוְדָה אַתָּה יֹדֵךְ אֲחִיךְ יְהָדָה בְּעֶרֶת אִיבִּיךְ וְגַ�ו'.

רַבִּי יוֹסֵי פָּתָח, (תְּהִלִּים קְדָ) עֲשָׂה יְרֻחָם לְמֹעֵדים וְגַ�ו' . עֲשָׂה יְרֻחָם, כִּדְיַי לְקָדְשׁ בּוּ רַאֲשֵׁי חֶרְשִׁים וְרַאֲשֵׁי שְׁנִים. וְלֹעֲזָלִים הַלְּבָנָה מְאִירָה רַק מִן הַשְּׁמֶשׁ, וּבְשַׁשְׁוֹלְטָת הַשְּׁמֶשׁ - לֹא שׁוֹלְטָת הַלְּבָנָה, וּבְשִׁמְתָּבְגָּסָת הַשְּׁמֶשׁ, אֹז שׁוֹלְטָת הַלְּבָנָה, וְאֵין חַשְׁבּוֹן לַלְּבָנָה אֶלָּא רַק בְּשִׁמְתָּבְגָּסָת הַשְּׁמֶשׁ.

וְשְׁנֵיהֶם עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהָאִיר, וְהוּא שְׁכָבָתּוֹב (בראשית א) וַיִּתְּנוּ אַתָּם אֱלֹהִים בְּרִקְיעָה שְׁמָמִים לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וְגַ�ו'. וְהִיוּ לְאַתָּה - אֶלָּו שְׁבָתוֹת, שְׁכָבָתּוֹב (שמות לא) כִּי אַתָּה הִיא. וְלֹמֹעֲדִים - אֶלָּו יָמִים טוֹבִים. וְלִיְמִים - אֶלָּו רַאֲשֵׁי חֶרְשִׁים. וְלֹשְׁנִים - אֶלָּו רַאֲשֵׁי שְׁנִים. שְׁיִהְיוּ אֲמֹתָה הָעוֹלָם עוֹשִׁים חַשְׁבּוֹן לְשִׁמֶשׁ, וְיִשְׁרָאֵל לַלְּבָנָה.

וְזֹה הַוְלֵד בְּמוֹ שָׁאָמֵר רַבִּי אֶלְעָזֶר, בְּתוֹב (ישעה ט) הַרְבִּית הַגּוֹי לוֹ הַגְּדָלָת הַשְּׁמֶחֶת. הַרְבִּית

הגוי - אל יִשְׂרָאֵל, שְׁבָתּוֹב בַּהֶּם (דברים ז) כי מי גוי גָּדוֹל, וּבְתוֹב גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. לו' - בְּשִׁבְילוֹ. הַגְּדָלָת הַשְּׁמַחָה [טפש] - זו הַלְּבָנָה שְׁמַתְגְּדָלָת בָּאוֹר בְּשִׁבְיל יִשְׂרָאֵל. אֲמֹת הָעוֹלָם לְשִׁמְשׁ, יִשְׂרָאֵל לְלִבְנָה, אֵיזָה מֵהֶם עָדִיף? וְדֹאי הַלְּבָנָה (דף רלו ע"א) לְמַעַלָּה, וְהַשִּׁמְשׁ שֶׁל אֲמֹת הָעוֹלָם תְּחַת הַלְּבָנָה הוּא, וְאַזְתּוֹ הַשִּׁמְשׁ מֵזוֹ [הצ] הַלְּבָנָה מֵאִיר.

רִאָה מָה בֵּין יִשְׂרָאֵל אֶחָזִים בְּלִבְנָה, וְהַשְׁתֵּלְשָׁלוּ בְּשִׁמְשׁ הַעֲלִיוֹנָה, וְנִאָחֹזוּ בָּמְקוּם [בָּנוּ] [שְׁפֵמָיר לְשִׁמְשׁ] שְׁמַאִירָה מִתְשִׁמְשׁ הַעֲלִיוֹן וְנִדְבָּקִים בָּוּ, שְׁבָתּוֹב (דברים ז) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בָּהּ אֶלְהִיכֶם חַיִם בְּלִכְמָם הַיּוֹם.

יְהִוָּדָה אַתָּה וְגוֹ'. רַبִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, מִלְכּוֹת הַתְּקִינָה לְיְהִוָּדָה, וְהִנּוּ מָה שָׁאָמַרְנוּ, מַהוּ שְׁבָתּוֹב (ראשית כט) הַפְּעָם אָזְדָה אַתָּה, מְשׁוּם שַׁהְוָא רַבִּיעִי אָזְדָה אַתָּה, מְשׁוּם שַׁהְוָא רָגֵל רַבִּיעִי לְבִסָּא. יְהִוָּז זֶה רַצְם שֶׁל הַשֵּׁם

העליון, ובמה גשלם? בה"א [ברית], ותינו ה"א
אחרונה של השם הקדוש, השם הקדוש גשלם
באותיו, ורק שאר אותיו אוטן, על כן יודוך
אחיה, שהמלכות לד ראייה להתקים ונדי. (הושע
יד) ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן. מי
הקדושים? אלו קדושים עליונים, שבלם מודים לו
וישמו אותו נאמן, בין הוא ראשון בפל, הוא מלך
על כלם.

רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים מה) כל בבודה בת
מלך פנימה. כל בבודה - זו בנטה ישראל.
בודה - משום שהוא בבודה, זה על זה. זה זכר
זו נקבה [זו נקבה], ונקראת בבודה. בת מלך - תינו
בת שבע, בת קול שהוא קול גדול, וזה מלך
העליון. פנימה - משום שיש מלך שאין לפנים
במוחו, זו בבודה בת מלך.

מן שבות זהב לבו, משום שהתלבשה
ונאה זהה בגבורת עליונה, וגם זה
נקרא מלך, ובשביליה עומדת הארץ, מה? בשעה

שְׁפָאַחּוֹת בְּמִשְׁפֵּט, במו שְׁפָאַמֶּר (משל כי) מֶלֶךְ בְּמִשְׁפֵּט יַעֲמִד אָרֶץ. וְלוֹזֶה קּוֹרָאים מְלֻכּוֹת הַשָּׁמִים, וַיְהִזְרַח נָאָחוֹ בָּה, וַיִּרְשֶׁת הַמְּלֻכּוֹת שְׁבָאָרֶץ.

רבי [אבא] יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרכם. אמר רבי יצחק, נפתח בדברי תורה ונילך. פתח רבי יצחק ואמר, (בראשית ג) וַיָּגַרְשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁבַּן מִקְדָּם לְנֵז עָזָן וְנוּ. פסוק זה באrhozo החרדים, אבל ייגרש, במו בין אדם שיגרש את אשתו, את האדם דזוקא.

בא ראה סוד הדבר, אדם נתקפס במה שחתטא, וגרם מות לו ולבול העולם, וגרם לאותו עין שחתטא בו גרוישים, להגרש בו ולהתגרש בبنيו לעוזלים. זה ששבתוב ייגרש את האדם, את דזוקא, שבתוב (ישעה ו) ואראה את ה'. אף כאן את האדם.

וישבן מקדם לנז עזן ונו' - זה למטה. במו שברובים למלחה, יש ברובים למטה, והשרה העז תהה עליהם. זאת לחתם החרב

המְתַהֲפֶכֶת אֵלּוּ דָגְמָת שְׁלִחָבָת שֶׁל אֵשׁ מֵאוֹתָה
הַחֲרֵב שְׁמַתְלָחֶטֶת. המְתַהֲפֶכֶת - זו הַחֲרֵב הַזֶּוּ,
שְׁיוֹנֶקֶת בְּשִׁנֵּי אָדָם, וּמְתַהֲפֶכֶת מֵאָז וְזֹה לְאַז
אַחֲר.

דָבָר אַחֲר, המְתַהֲפֶכֶת - זו לְהַט אוֹתָן צוֹרוֹת
הַשְּׁלִחָבָת [של הַמְלֻכוֹת] שְׁאָמְרָנוּ, שְׁמַתְהֲפֶכּוֹת
לְפָעָמִים גְּבָרִים וּלְפָעָמִים נְשִׁים, וּמְתַהֲפֶכּוֹת
מִמְקוֹם לִפְלֵל, וּכְל זֶה כִּדֵּי לְשִׁמְרָה אֶת דָּרְךָ עַז
הַחַיִים. אִיזוּ דָּרְךָ? בָּמוֹ שְׁגָאָמֵר (שם ט) הַגּוֹתָן בִּים
דָּרְךָ.

אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, יִפְהָה, וְכֵד זֶה וְדָאי שְׁגָרָם אָדָם
לְאַזְתוֹ עַז שְׁחַטָּא בּוֹ לְהַתְגִּירֵשׁ, וְגַם לְשָׁאָר
בְּנֵי הָעוֹלָם, בָּמוֹ שְׁגָאָמֵר (שם ט) וּבְפְשָׁעִיכֶם שְׁלָחָה
אַמְּכָם, אַבְל יִפְהָה אָמְרָתָה, שְׁהִרְיָה מִמְקוֹמוֹ מִשְׁמָעָה,
שְׁכָתוֹב וּנְגַרְשֵׁנָה אֶת הָאָדָם, מִשְׁוּם שְׁזֹהֵר שְׁלִימּוֹת
הָאָדָם.

וּמְאַזְתוֹ יוֹם נִפְגַּמָּה הַלְּבָנָה, עד שְׁבָא נַח וּנְבָנָם
בְּתִשְׁוֹבָה [לִתְבָּחָה]. בָּאוּ חִרְשָׁעִים וּנְגַגִּם.

עד שָׁבָא אֶבְרָהָם [וְעַמּוֹ] וַיַּעֲמֵד בְּשִׁלְמֹות שֶׁל יַעֲקֹב וּבָנָיו. וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָזָה בָּה, וַיַּתְחִזֵּק בְּמִלְכֹות, וַיִּרְשֶׁשׁ אֶזְתָּה יִרְשֶׁת עֹלְמִים הַזָּא וְכָל בָּנָיו אֶחָרָיו. זהו שְׁבָתּוֹב יְהוּדָה אֶתְהָ יְדֹוד אֶחָד. [משמעות שְׁמָלָכָות שֶׁל עַלְיָהָם, כמו שָׁגָג אמר (דברי הימים-א ה) כי יהודה נבר באחיו. יודוד אחיך וְדָאֵי בְּשָׁעָה שְׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הָיִם, שְׁבָלָם הַזָּדוֹ לֹו וַיַּרְדוּ אֶחָרָיו לִימָן].

יָדָך בְּעֶרֶף אִיבִּיך, כִּמו שָׁגָג אמר (shawotim א) יהודה יַעֲלָה [בתחלה]. יִשְׂתַחֲוו לְךָ בְּנֵי אֶבְרָהָם, כָּל שֶׁל בָּל אֶזְתָּם שֶׁאָר הַשְּׁבָטִים, מִשּׁוּם זה בְּנֵי אֶבְרָהָם וְלֹא בְּנֵי אֶפְרַיִם. בְּנֵי אֶבְרָהָם - תְּרִי כָּל שֶׁאָר הַשְּׁבָטִים. שָׁאָף עַל גַּב [שָׁהַם נִחְלָקָיו] שְׁגַחְלָקָיו לְשִׁתְיִ מִלְכִיּוֹת, בְּשָׁהָיו עֹלִים לִירְיָשְׁלִים הִיו בּוֹרָעִים וּמִשְׁתַחֲווים לְמַלְךָ שְׁבִידְזְשְׁלִים, (דף רלו ע"ב) מִשּׁוּם שְׁמָלָכָות יִרְיָשְׁלִים מִמְלָכָות הַקָּדוֹשָׁה. [שׁוֹלֶטת]
מִמְנוּ הִתְהַ

יִשְׂתַחֲוו לְךָ, וְלֹא בָתּוֹב יִשְׂתַחֲוו, שָׁאָם בָתּוֹב יִשְׂתַחֲוו - לְהֽוֹסִיף אֶת שֶׁאָר הַעֲמִים.

לא כתוב ויישתחו אלא בזמנ שיבא מלך
המשיח, שבטוב (ישעה מט) שרים ויישתחו. עבשו
שאמר ישתחוו, להראות שבל ישראל לבדם,
כלם יעמדו לראש הגולה, לראש של בבל, ולא
שאר העמים.

גור אריה יהודה, בתקלה גור ואחר כן אריה.
וסוד הדבר - בתקלה נער ואחר כן איש
(שמות ט) ה' איש מלכמה. מטרת בני עלית, מה
זה מטרת? להכלי את מלאך המן, שהוא
עומד על טרפ לבנות את בני העולים ולא
מציל, כמו שגא אמר (מיה ה) וטרף אין מציל. [ומה]
וימותו טרפ מסתלקת השכינה.

ברע - בגולות בבל. רבי - בגולות ארום. באրיה
- שהוא חוק. ובלביה - שהוא יותר חוק,
כן ישראל הם חוקים, שבני העולים עובי
כוֹכָבִים ומילות מפתים ודוחקים אותם, מהם
עוֹמְדִים בדתם ובמנחותיהם באריה ובלביה.

כֵּה שְׁבִינָה, שְׁאָף עַל גַּב שְׁבָתָה וּבָ (עמום ח) נִפְלָה
 לֹא תּוֹסִיף קַוִּם בְּתֻוּלָת יִשְׂרָאֵל, הִיא חֲזֹקה
 בְּאֲרֵיה וּבְלִבְיאָה בְּגַפִּילָה הַזֶּה. מָה אֲרֵיה וּלִבְיאָה
 לֹא נּוֹפְלִים אֶלָּא בְּדֵי לִטְרָף טְרָף וּלְשָׁלָט, שְׁתָרִי
 מַרְחֹזֶק מְרִיחָה אֶת טְרָפוֹ, וּמַשְׁעָה שְׁמְרִיחָה נּוֹפֶל,
 וְלֹא קָם עַד שְׁקוֹפִּץ עַל טְרָפוֹ וְאוּבָלוֹ, כֵּה
 שְׁבִינָה לֹא נּוֹפְלָת אֶלָּא בְּאֲרֵיה וּבְלִבְיאָה, בְּדֵי
 לְגַם מַעֲמִים עַוְבָּדִי עֲבוֹדָת כּוֹבָבִים וּמַזְלֹות
 וּלְקַפִּץ עַלְיָהֶם, בָּמוֹ שְׁגַגְגָאָמֶר (ישעה סג) צָעָה בָּרְבָּ
 פְּחוֹ.

מֵי יִקְיָמֶנוּ - הוּא לֹא יְקוּם לְגַם מִמֶּה נִקְמָה
 קַטָּנה, אֶלָּא מֵי יִקְיָמֶנוּ. מ"י, בָּמוֹ שְׁגַגְגָאָמֶר
 (איכה ב) מֵי יִרְפָּא לְךָ, וְהוּא עֹזֶל מַהְעַלְיוֹן שָׁבָוֹ
 שְׁלַטּוֹן לְחִזְקָה לְפָלָל, וּבְתֻוּבָה (איוב לח) מַבְטָן מֵי יִצְאָ
 הַקְּרָתָה, וּבְאַרוֹתָה.

לֹא יִסּוּר שְׁבָט מִיהוּדָה וְגַוּ', בְּאָרוֹת הַחֲבָרִים,
 אָבָל עַד כִּי יִבְאָ שְׁילָה, בְּהַ"א, מִשּׁוּם
 שְׁבָבָשָׁאָר בּוּ', לְהִרְאֹות בָּאָז אֶת סָוד [בָּאָז] הַשְׁם

הַקָּדוֹשׁ י"ה. בָּמְקוֹם אַחֲר שִׁילֹו בְּלֵי ה"א, וּבָמְקוֹם אַחֲר שֶׁלֶת בְּלֵי יו"ד, וּבָאוּ שִׁילַ"ה בְיו"ד ה"א, סֹוד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן, שְׁשָׁבִיכְנָה תְּקוּם בְּשֶׁם [וְה] שֶׁל י"ה, וְהוּא סֹוד שֶׁל י' [ט"ז], בְּפִי שָׁאָמְרָנו.

השלמה מההשמדות (סימן כא)

אָסְרֵי לְגַפֵּן עִירָה וּלְשִׁירָה בְּנֵי אָתָנוּ בְּגַם בֵּין לְבָשָׂו וּבְדָם עֲנָבִים סֻוְתָה (בראשית מט). שְׁמוֹנָה דָּرְגוֹת בְּלוּלֹת בְּפֶסְוֹק זה. אַרְבָּע מְחֻזָּן דֹּזְמוֹת זוֹ לֹזֹ, שְׁתִים מְחֻזָּן דֹּזְמוֹת זוֹ לֹזֹ, שְׁתִים אַחֲרוֹת דֹּזְמוֹת זוֹ לֹזֹ. אַרְבָּע שְׁדוֹמוֹת זוֹ לֹזֹ הַז גַּפֵּן שִׁירָה, הַינּוּ גַּפֵּן הַינּוּ שִׁירָה, שְׁמָהֶם יוֹצְאִים עֲנָבִים וּמְהָם נָעָשָׂה יְיָן שְׁגִכְרָא יְיָן, וּבְלֹז סֹוד אַחֲר וּמִשְׁרֵש אַחֲר יְזִצָּות וּשׂוֹפְעוֹת. שְׁתִים שְׁדוֹמוֹת זוֹ לֹזֹ - עִירָה אָתָנוּ, הַינּוּ עִירָה הַינּוּ אָתָנוּ, וּסֹוד אַחֲר הַם, וּבְדָרְגָה אַחֲת בְּלוּלֹת וּמִסּוֹד אַחֲר שׂוֹפְעוֹת.

לְבֶשׁוֹ סוֹתָה זוּ הַדָּבָר אֶחָד וִסְוָד אֶחָד, (שמות כב) כי היא בסותה לבדה היא שמלתו לערו. פעם קורא לו בסות, ופעם אחרת קוראהו שמללה, ובכם מושך אחד שופעים ודבר אחד עושים, וחלוף השמות כלולים בהם סודות עליונים, וכי שדייךطعم משחחו, וכי נשלא דיק - לאطعم ולא משחחו. ושםונה הדרגות הללו רמזים בהן סודות עליונים, אבל הפסוק עמד בפשותו.

בא ראה, יעקב השלים שבאות היה, במו שג אמר (בראשית כה) ויעקב איש תם וגו'. מה זה איש תם? שגתקן מן החכמה של מעלה ומה חכמה שלמטה, והינו שchetob ישב אהלים. שני אהלים הם - אהל שגקרה לבנים מן הפגוד, ואהל שגקרה אחורי הפגוד, וביל היה מני אדים - מבתים פנימיים ומבתים חיצוניים, וכי למד אתה יעקב כל זה?

בא ראה, שחריר אותו שננים שחייה טמונה ונגנוו
 עם שם ועابر, שם למד אותו חכמה
 עליזנה של בתים פנימיים. ועابر למד אותו
 בשפות [חכחה] תחתונה, וסימן לדבר - (יהושע כד)
 בעابر נהר ישבו אבותיהם מעולם. מה זה
 בעابر הכהר? אלא סוד הוא, של ימיהם של
 אותם קדמוניהם לא היו לו מדרים אלא חכמה
 תחתונה שבאה מפתים חיצוניים שנקראים
 אחורי הפגוד, ובאותם שஅחורי הפגוד היו
 דבקים, יהיו מודיעים להם דברים שעתידים
 לבא לעולם, טוב או רע, ואו היו כל אותם
 דורות, עד שבא אותו צד הקדשה והמשיח לו
 לאברהם והוזיעו דברים של שרש שנמשכים
 לעולם שלם מפתים פנימיים, ומשם שואבים
 כל אלו שנקראים בתים חיצוניים, ומשם
 מתחווים קצת דברים, לא הכל, וסימן לדבר -
 מהתמצית גופה של ארין ישראל העולם שותה.
 ומשעה זו שעמד אברהם אבינו, עליו השлом,
 על אותו צד הקדשה, שמןנו הכל

יֵצֵא וְשׂוֹפֵעַ וּבוֹ הַכְּלָל תָּלִוי, יֵצֵא לֹא לְשֻׁעָתָו מִצָּד
זֶה שְׁהָם בְּנֵי עֲבָר הַגְּהָר, וּבָא לֹא לְהַשְׁתְּעִישׁ
בְּאֶרֶץ הַקָּדוֹשָׁה. זֶהוּ שְׁכָבָתּוֹב (יהושע כד) וְאֶקְחָ אֶת
אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעַבֶר הַגְּהָר וְאוֹלֵךְ אֶתְוֹ
בְּכָל אֶרֶץ בְּגַעַן, אֶרֶץ בְּגַעַן מִמְּשָׁ, אֶרֶץ שְׁשָׁאָר
הַחִילוֹת הַעֲלִיוֹנִים גְּשָׁבָרִים תְּחִתְיָה שֶׁם, וְאֵין
לְהָם קִיּוֹם עַמָּה: ע'ב מההשומות

אַסְרֵי לְגַפְנוּ עִירָה וְלְשִׁירָה בְּנֵי אַתָּנוּ וְגַו'. רַבִּי
חִיא פָּתָח, (תהלים קכא) ה' יִשְׁמַרְךָ מִכָּל רֵעֵ
יִשְׁמַר אֶת נְפָשָׁה. בַּיּוֹן שָׁאָמֵר ה' יִשְׁמַרְךָ מִכָּל
רֵעֵ, לְשֵׁם מָה יִשְׁמַר אֶת נְפָשָׁה? אֶלָּא ה' יִשְׁמַרְךָ
מִכָּל רֵעֵ - בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִשְׁמַר אֶת נְפָשָׁה -
בָּאוֹתוֹ עוֹלָם.

שְׁמִירָה שֶׁל הַעוֹלָם הַזֶּה הוּא, לְהִיּוֹת הָאָדָם
שְׁמֹור מִכָּפֵה מִבְּנִים רְעִים מִקְטָרִנים.
שְׁחוֹלְבִים לְקַטְרָג בְּנֵי הָאָדָם בְּעוֹלָם וְלִדְבָּק בָּהֶם.
בָּאוֹתוֹ הַעוֹלָם מָה זֶה? בָּמוֹ שָׁאָמְרָנוּ, בְּשִׁיוֹצְאָ
אָדָם מִן הַעוֹלָם הַזֶּה, אִם הוּא זֹכָה - גְּשָׁמָתוֹ

עולה ומתקטרת במקומה, ואם לא - בפה
קבוצות של מhabלים מזמנים למשך אותו
ל Gehennam ולמסר אותו בידי דומה, שגמסר למתנה
על ה Gehennam, ושלש עשרה אלף רבוא ממענים
עמו, ובלם מזמנים על נפשות הרשעים.

בא ראה, שבעה מדורים יש בגיהנם, ושבעה
פתחים. ונשות הרשע נבנשת, ובפה
מלאכי חבלה, רוחות, שומרי השערדים, ועליהם
מתנה אחד בכל שער ושער, ונשות הרשעים
נ מסרות לאותם ממענים על ידי דומה. בין
שגמיסות בידיהם, סותמים שערם של אש
לזהט.

שערי יש שערם אחר שערם. כל השערדים
פתחים וסתומים, החיצוניים פתוחים
והפנימיים סתוםם, ובכל שบท ושבת בלם
פתחים, ויוציאים הרשעים עד לאותם השערדים
החיצוניים, ופונשים נשות אחריות
שפתעותם בפתחים החיצוניים. וב>Showat

שְׁבָת, הַכְּרוֹז עֹמֶד בְּכָל פִּתְחָה וּפִתְחָה וְאֹמֶר:
(תהלים ט) יִשְׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשֵׁאֹלָה וְנוּ.

בָּא רְאָה, נִשְׁמוֹת הַצְדִיקִים הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
שׁוֹמֵר אֹתָן שְׁלָא יִמְסְרוּ לִידֵי דָוָמָה, שַׁהוּא
הַמְמֻנָה. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב יִשְׁמַר צָאתָךְ וּבָוָאָה, וּבְתוּב
יִשְׁמַר אֶת נְפָשָׁךְ. (דף רלח ע"א)

אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָה. מַהְיָה הַגַּפֵּן? זֶה בְּגַפֵּת יִשְׂרָאֵל,
בָּמוֹ שְׁגַגָּאָמֵר (תהלים פ) גַּפֵּן מִמְצָרִים תִּפְיעַ,
וּבְתוּב (שם קכח) אֲשֶׁתָּךְ בְּגַפֵּן פְּרִיה. אֲשֶׁתָּךְ בְּגַפֵּן
הַקָּדוֹשָׁה הַזֶּה. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, זֶה הַגַּפֵּן שְׁמַבְּרָכִים
בָּה בּוֹרָא פָּרִי הַגַּפֵּן. בּוֹרָא - הַינֵּנוּ שְׁבָתּוֹב (כראשית
א) עַז עַשְׂה פָּרִי. פָּרִי הַגַּפֵּן - זֶה עַז פָּרִי. עַשְׂה
פָּרִי - זֶבֶר. עַז פָּרִי - זֶה נִקְבָּה. מִשּׁוּם כֵּה בּוֹרָא
פָּרִי הַגַּפֵּן, זֶה זֶבֶר וּנִקְבָּה בָּאָחָד. [נִשְׁמוֹת הַצְדִיקִים הַזֶּה
פָּרִי הַגַּפֵּן, בָּמוֹ שָׁאָמֵר בּוֹרָא פָּרִי הַגַּפֵּן.]

אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָה - זֶה מְלֵךְ הַמְשִׁיחָה שְׁעִתִּיד
לְשִׁלְטָת עַל כָּל חִילוֹת הָעָמִים, הַחִילוֹת
הַמְמֻנָה עַל עָמִים עַזְבִּי כּוֹכָבִים וּמְזֹלּות, וְהַם

חוק שָׁלַחֲם לְהִתְזִיק, וְעַתֵּיד מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ
לְהִתְגִּיבֵר עֲלֵיכֶם.

משום שָׁגֶפֹן זו שׂוֹלְטָת עַל בָּל אֹתָם הַבָּתָרים
הַתְּחִתּוֹנִים שְׁשׁוֹלְטִים בָּהֶם עַמִּים עֲזָבִים
עֲבוֹדָת כֹּזֶבִים וּמְזֻלֹּות, זו מִנְצָחָת לְמַעַלָּה.
יִשְׂרָאֵל, שְׁהָם שְׁرָקָה, יִכְלֹו וַיִּנְצֹחּוּ הַחִילוֹת
הָאֶחָדרִים לְמַטָּה, וְעַל בָּלָם יִתְגִּיבֵר מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ.
זהו שְׁכָתוֹב (וכירה ט) עֲנֵי וּרְכֵב עַל חַמּוֹר וְעַל עִיר.
עיר וחמור הם שני בתרים שְׁשׁוֹלְטִים בָּהֶם עַמִּים
עֲזָבִים עֲבוֹדָת כֹּזֶבִים וּמְזֻלֹּות, והם מצד
הַשְׁמָאֵל, צַד הַחַל.

ומה שאמר עני - זכי מלך המשיח נקרא עני?
אלא בה אמר רבינו שמואל, משום שאין לו
מִשְׁלוֹ, וקוראים לו מלך המשיח. וזה הלבנה
הקדושה למעלה שאין לה אור אלא מן השמש.
מלך המשיח זה ישולט בשלוונו, יתיחד
במקומו, ואו (שם) הגה מלבד יבוא לה,
סתם. אם למטה - עני הוא, שחרי מצד הלבנה

הוא. אם למעלה - עני, אספקלריה שאינה
מאיתרה, לחם עני. ועם כל זה, רבב על חמור
ועל עיר, חזקם של עמים עובי עבודת כובבים
ומזרות לכפותם תחתיו, ויתתיק הקדוש ברוך
הוא במקומו.

בבבם בין לבושים, במו שגיאמר (ישעה סג) מי זה
בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה, ובתוב פורה דרבתי לבדי וכו'. בבבם בין - זה הצד של
גבורה, דין הקשות, להיות על עמים עובי
עובדת כובבים ומזרות. ובדם ענבים סותה - זה
הצעז למטה, בית דין שגרא ענבים, והאין גמפר
(גשטר) בדם ענבים כדי להתלבש בשגיהם, לשבר
תחתיו כל שאר העמים עובי עבודת כובבים
ומזרות ומלבוי העוזלים.

רבי יוסי פתח ואמר, אסרי לגפן עיריה, ובתוב
(בראשית ט) ובגפן שלשה שרים והוא בפרחת אלתיה נצח. בא ראה במה אטומים הם בני אדם
שלא יודעים ולא משניהם בכבוד רבונם ולא

מִסְתַּבְּלִים בְּדָבֵרִי הַתֹּרֶה וְלֹא יָדָעִים דָּרְכֵיכֶם
בַּמָּה יַתְפִּסּוּ, שְׁבַתּוֹב (משל י) דָּرְךָ רְשָׁעִים בְּאַפְלָה
לֹא יָדַעַת בַּמָּה יַכְשִׁלּוּ.

בזמננו קדרמו היתה נבואה שורה על בני אדם,
וחיו יודעים ומתרבוגנים לידעת בקבוד
העליז. כיון שפסקה מהם נבואה, חיו
משתמשים בת קול. עבשו פסקה נבואה
ipsepskaah bat kol, ולא משתמשים בני אדם אלא
בחלום.

וחלום הוא דרגה תחתונה היא חיצונה, שחרי
שנינו, חלום הוא אחד מששים של
نبואה, מה הטעם? משום שבא מדרגה שששית
למטה, וחרי נתברר. בא ראה, החלום נרא
לכלם, משום שחלום בא מצד השמאלי, ויורד
בבמהدرجות, ונראה חלום, אפלו לחריבים
ואפלו לעובדי כובבים ומоловות.

משום שלפעמים לוקחים חלום ושומעים אותם
המגנים תרעיהם, ומודיעים לבני אדם.

מִהָּם שְׁצֹחֲקִים [גְּחָם] עַל בְּנֵי אָדָם וּמוֹדִיעִים לָהֶם דָּבָרִים כּוֹזְבִּים, וְלִפְעָמִים שׂוֹמְعִים דָּבָרִי אָמָת, וְלִפְעָמִים שְׁחַם שְׁלוֹחִים לִרְשָׁעִים וּמוֹדִיעִים לָהֶם דָּבָרִים עַלְיוֹנִים.

מָה בְּתוֹב בָּרְשָׁע הַזֶּה? רָאָה חָלוֹם אָמָת, שְׁבָתּוֹב וּבָגְפָן שְׁלָשָׁה שְׁרִיגִים. מַהִי גַּפְזִין? זֹה בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל, שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים פ) תְּבִטְמָמִים וּרְאָה וּפְקָד גַּפְזִין זֹאת. מְשֻׁמְּדִים, שְׁהָרִי מְפֻקּוּם זֹה גּוֹרָקָה, בָּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (אִיכָּה ב) הַשְׁלִיךְ מְשֻׁמְּדִים אָרָץ. וּפְקָד גַּפְזִין זֹאת, גַּפְזִין שְׁהָיָא זֹאת, וְדָאי.

שְׁלָשָׁה שְׁרִיגִים - בָּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (בראשית כט) שְׁלָשָׁה עֲדָרִי צָאן רְבָצִים עַלְיהָ. וְהִיא בְּפִרְחָת - שְׁבָתּוֹב (מלכִּים-א ה) וְתִּכְּרֹב חַכְמָת שְׁלָמָה, שְׁהָאִירָה הַלְּבָנָה. עַלְתָּה נִצָּה - זֹה יְרוֹשָׁלַיִם שְׁלָמָה.

דָּבָר אַחֲר עַלְתָּה נִצָּה - לְמַעַלָּה, אוֹתָה דְּרַגָּה שְׁעוֹמָדָת עַלְיהָ וּמִגְּנִיקָה אוֹתָה, בָּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (דַּפֵּ רְלָחָ עֲבָדָ) אֲשֶׁר זָרָעָו בּוֹ עַל הָאָרָץ.

הַבְשִׁילו אֲשֶׁר לְתִיכְחַזֵּק עֲנָבִים - לְשִׁמְרַת בָּהֶם יֵין הַמְשֻׁמָּר.

ראיה בפ' מה ראה אותו רשע. מה כתוב? (שם מ) ובום פרעה בידי ואקה את הענבים ואשחת אתם. כאן ראה אותה ביום התרעללה, ניקת בית תדין, שיויצאת מאותם ענבים שנגתנו לפרקעה ושתה אותו, כמו שהיתה בשבייל ישראאל. כיון ששמע את זה יוסף, שמח וידע דבראמת בחלום הזה. לבן פתר לו חלום לטוב על שביר את יוסף בזה.

בא ראה אסרי לגפן עירה - שנכפים תחת הגפן הזאת כל אותם חילופים חזקים של עמים עובדי עבודת זרה, כמו שאמרנו, בשבייל גפן זאת נקשר ונכפה אותה הבה שלהם, ונתבאר.

רבי שמעון אמר, יש גפן וייש גפן. יש גפן קדושה עליונה, וייש גפן שבקראת (דברים לב) גפן סדום, וייש (ירמיה ב) גפן נבריה בת אל נבר.

מִשּׁוּם כֵּד בְּתוּב גַּפְנוֹ זֹאת, אֲזֶת הַשְׁגָּהָה בְּלָה
וּרְעַא אֲמֹת. שׂוֹרֵךְ - אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל שְׁיוֹצָאים מִתְּגַפְנוֹ
הַזֶּה. בְּשַׁחַטָּאָה יִשְׂרָאֵל וְעַזְבוֹ אֶת הַגַּפְנוֹ הַזֶּה, מַה
בְּתוּב? בַּי מִגְפָּנוֹ סְדוּם גַּפְנָם וְגוּ', וְלֹכֶן יִשְׁגַּפְנוֹ
וַיִּשְׁגַּפְנוֹ.

רַבִּי יְהוֹדָה וַרְבִּי יַצְחָק הַיּוֹ הַוְּלָכִים בְּדָרְךָ. אָמַר
רַבִּי יְהוֹדָה לַרְבִּי יַצְחָק, גַּלְדָּה בְּשַׁדָּה תְּזַהַת,
שַׁחַוֹא דָּרָךְ יוֹתֵר יִשְׂרָה. הַלְבָבוֹ. עַד שַׁחַלְבָוֹ, אָמַר
רַבִּי יְהוֹדָה, בְּתוּב (משלי לא) לֹא תִּרְאָה לְבִיתָה
מַשְׁלָג בַּיּוֹ כִּל בִּיתָה לְבַשׁ שְׁנִים. פָּסּוֹק זה רַבִּי
חִזְקִיהָ חַבְרָנוּ בְּאָרְבָּו, שֶׁאָמַר, דֵין הַרְשָׁעִים
בְּגַיהַנְם שְׁנִים עַשֶּׂר חֶדְשָׁה, חָצֵי מֵהֶם בְּתִמְהָה וְחָצֵי
מֵהֶם בְּשַׁלְגָה.

בְּשַׁעַת שְׁגָנָסִים לְאַשְׁר, הֵם אֲוֹמְרִים: זה וְדָאי
גִּיהַנְם. גִּיהַנְם לְשַׁלְגָה, אֲוֹמְרִים: זו
חַרְיפּוֹת הַחֲרֹףּ [הקר] שֶׁל הַקְּדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא.
מִתְחִילִים וְאֲוֹמְרִים: זה, וְאַחֲרָה כֵּד אֲוֹמְרִים: וְיַ

וְרוֹד אָמַר, (תהלים ט) וַיַּעֲלֵגִי מִבּוֹר שְׁאוֹן מִטִּימָה תְּיוֹן
וַיַּקְם וְנוּ). מִמְקוֹם שְׁאוֹמְרִים וְה, וְאַחֲר בֶּךָ וְיַ.

וְהִיכְנָן גַּתְקָנוֹת נְפָשָׁם? בְּשַׁלֵּג, כִּמוֹ שְׁגָגָא מָר
(תהלים סח) בְּפֶרֶשׂ שְׁדֵי מִלְבָים בְּהַתְשִׁילָג
בְּצַלְמוֹן. יְכֹל אָפָי יִשְׂרָאֵל כֵּן? תַּלְמוֹד לוֹמָר, לֹא
תִּירָא לְבִתָּה מִשְׁלֵג. מַה הַטְּעָם? מִשְׁוּם שְׁבָל
בִּיתָה לְבָשׂ שְׁנִים. אֶל תִּקְרֵי שְׁנִים אֶלָּא שְׁנִים,
כִּמוֹ מִילָה וּפְרִיעָה, צִיצִית וְתְפִלִין, מְזוֹזָה וִגְרָה
חִנְפָּה וּבּוּ).

בָּא רַיָּה, לֹא תִּירָא לְבִתָּה מִשְׁלֵג - זו בְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא בֶּל בִּיתָה לְבָשׂ שְׁנִים, כִּמוֹ
שְׁאַמְרָנוּ, שְׁבָתוֹב (ישעיה סג) חַמּוֹץ בְּגָדִים וְנוּ,
לְבָשׂ שֶׁל הַדִּין חַקְשָׁה, לְהַפְרֵעַ מִעָמִים עֹזְבָּדִי
עֲבוֹדָה זָרָה, וְעַתִּיד חַקְדּוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא לְלִבְשׁ
לְבּוֹשׂ אָדָם וְחַרְבָּ אֲדָמָה וְלְהַפְרֵעַ מִהָּאָדָם. לְבִישׁ
אָדָם, שְׁבָתוֹב חַמּוֹץ בְּגָדִים, וּבְתוֹב (שם) מְדוֹעַ אָדָם
לְלִבּוֹשָׁךְ. הַפִּינָּת אֲדָמָה, שְׁבָתוֹב (שם לד) חַרְבָּ לְהָ'
מְלָאָה דָם. וְלְהַפְרֵעַ מִן הָאָדָם, שְׁבָתוֹב בַּי ְזָבָח לְהָ'

בְּבִצְרָה וְגו'. עַזְדָּבִי בְּלִבְתָּה לְבַשׂ שְׁנִים - נְצָהָרִי
זה בָּא מִצְדָּבָשׂ תְּהִין תְּקַשָּׁה.

אָמַר רַبִּי יִצְחָק, וְדֹאי זֶה כֵּה, אֶלָּא בְּלִבְתָּה לְבַשׂ
שְׁנִים, מֵהֶם הַשְׁנִים? אֱלֹו שְׁנִים קְרָמָנוּיָת,
מְשֻׁום שְׁהִיא גְּבַלְתָּה מְבָלָם וַיּוֹנַקְתָּ מִכֶּל הַצְּדִידִים,
בְּכֶתֶיב (קהלת א) בְּלִגְבָּחִים הַלְּבִים אֶל הַיִם.

עַד שְׁחוּ הַזְּלָבִים, פְּגַשׁוּ בָּאוֹתוֹ תִּינּוֹק שְׁהִיה הַזְּלָה
לְקַפּוֹטְקִיא מִאַחֲרֵי הַחֲמוֹר, וְזַהֲוָ אַחֲרֵי רַזְבָּב.
אָמַר אֹתוֹ זַהֲוָ לְאֹתוֹ תִּינּוֹק, בְּנִי, אָמַר לֵי אֲתָה
פְּסֻוקָּה. אָמַר לוֹ, פְּסֻוקִי אֵינוֹ אָחָד, אֶלָּא רַד לְמַטָּה
אוֹ אַרְכָּב לְפִנֵּיךְ וְאָמַר לְךָ. אָמַר לוֹ, לֹא רַזְצָה, אֲנִי
זַהֲוָ וְאַתָּה תִּינּוֹק, שְׁאַשְׁקָל אֶת עַצְמֵי עַמָּה. אָמַר
לוֹ, אָמַר כֵּה, אָז לְמַה שְׁאַלְתָּ פְּסֻוק? אָמַר לוֹ, בְּדִי
שְׁגַלְךָ בְּדַרְךָ. אָמַר, תְּפַח רִיחוֹ שֶׁל אֹתוֹ זַהֲוָ, שְׁהַוָּא
רַזְבָּב וְלֹא יַדְעַ דָּבָר, וְאָמַר שְׁלָא יְהִי שְׁקָוֵל עַמִּי.
גְּפַרְד מְאֹתוֹ זַהֲוָ וְחַלְדָּ לֹא בְּדַרְךָ.

בְּשַׁחַגְיָעָו רַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי יִצְחָק, קָרְבָּ אַלְיָהָם.
שְׁאַלְוָ אֹתוֹ וְסַח לְהָם אֶת הַמְּעַשָּׁה.

אמֶר לוּ רַבִּי יְהוֹדָה, יְפֵה עֲשֵׂיתָ, לְךָ עָמָנוּ וְגַשֵּׁב
בָּאוּ וְגַשְׁמָעַ דָּבָר מִפִּיךְ. אָמֶר לָהֶם, אָנָּי עִתָּה, שֶׁלֹּא
אָכְלָתִי הַיּוֹם הַזֶּה. הַזְּצִיאוּ לָהֶם וְנַתְנָנוּ לוּ.
(דף רלט ע"א)
הַתְּרִחַשׁ לָהֶם גַּם וּמְצָאוּ מִעִין מִים דָקִיק תְּחַת עֵץ.
שְׁתַו מִמְּנָנוּ, וְהֵם שְׁתַו וְיַשְׁבוּ.

פֶתַח אֶזְרָח תִּינּוֹק וְאָמֶר, (תהלים לו) לְדוֹד אֶל תְּתַחַר
בְּמִרְעִים אֶל תְּקִנָּא בְּעֵשֵׂי עַזְלָה. לְדוֹד, אָם
שִׁירָה - לֹא אָמֶר, אָם תְּפִלָּה - לֹא אָמֶר. אֶלָּא בְּכָל
מִקּוֹם לְדוֹד סְתִּים, רְוֵית הַקָּדֵשׁ אָמֶר אֶת זֶה.

אֶל תְּתַחַר בְּמִרְעִים, מַה זֶּה אֶל תְּתַחַר בְּמִרְעִים?
הַיְהּ צָרִיךְ (לְכַטֵּב) אֶל תְּתַחְבֵּר! אֶלָּא אֶל תְּعִשָּׂה
תְּתַחְרוֹת בְּמִרְעִים, כִּי לֹא יְדַעַת יִסּוּד עָצְמָה וְלֹא
תוֹכֶל לוּ, אֲוִלֵּי הוּא עֵץ שֶׁלֹּא גַּעֲקֵר לְעוֹלָמים
וְתְּדַחַה מַלְפְּנֵיו.

וְאֶל תְּקִנָּא בְּעֵשֵׂי עַזְלָה, שֶׁלֹּא תְּשִׁגֵּיחּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם
וְלֹא תָּבָא לְקִנָּא בָּהֶם, שֶׁבְּלִמי שְׁרוֹאָה אֶת
מַעֲשֵׂיהֶם וְלֹא מִקְנָא לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוָא, עֹזֶר
עַל שְׁלֹשָׁה לְאַוִּים, שֶׁבְּתֻוב (שמות כ) לֹא יִתְּחַיֵּה לְךָ

אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פְנֵי. לֹא תַעֲשֵׂה לְךָ פֶסֶל וּבֶל
תִמּוֹנָה. לֹא תַשְׁתַחַוו לְהֶם וּלֹא תַעֲבִדָם בַּי אָנֹכִי
ה' אֱלֹהֵיךְ אֶל קְנָא.

לְבִן צְרִיךְ הָאָדָם לְהַפְרִיד מֵהֶם וְלִסְטוֹת דַרְכֵו
מֵהֶם, לְבִן נִפְרַדְתִּי וְסִטְיַתִּי אֶת דַרְכֵי.
מִבָּאוֹן וְהַלְאָה שִׁמְצָאָתִי אֶתְכֶם, אָנִי אָזֶם
פָסוֹקִים הַלְלוּ לִפְנֵיכֶם.

פֶתַח וְאָמֵר, וַיַּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, בָּאָנוּ אֶל"פּ קְטָנָה
לְמָה. מְשׁוּם שְׁקָרְיָה זֹו לֹא הִתְהַלֵּל
בְשִׁלְמוֹת. מָה הַטְעָם? שְׁזָה לֹא הִיה אֶלְאָ
בְמֹשֶׁבּוֹ, וּבָאָרֶץ אֶחָרֶת מְשׁוּם שִׁלְמוֹת לֹא
גִמְצָאת אֶלְאָ בָאָרֶץ הַקְדוֹשָה.

עוֹד, בָּאָנוּ שְׁבִינָה, [שם, נקבה] שְׁם שִׁלְמוֹת שֶׁל זֶכֶר
וּנְקָבָה, אָדָם שֵׁת אָנוֹשׁ. אָדָם - שִׁלְמוֹת
זֶכֶר וּנְקָבָה. בָּאָנוּ נְקָבָה. עוֹד, סֹוף הַפָּסוֹק, וַיַּדְבֵר
ה' אֶלְיוֹ מַאֲכָל מַזְעֵד לִאמֶר, מְשׁוּם בְּךָ אֶל"פּ
קְטָנָה.

עוזד אל"ף קטנה, משל מלך שהייה יושב
בכיסאו ובתר המלכות עליו, נקרא מלך
עליזון. בSHIFT ירד זהולך לבית עבדו, נקרא מלך
קטן. בז הקדוש ברוך הוא, כל זמן שהוא
למלך על הכל, נקרא מלך עליזון. בין שהורד
מדורו למתה, הוא מלך, אבל לא עליון כמו
מקדם, ולבו אל"ף קטנה.

וילקרא, בז שגינו, זמן אותו להיבלו. מאחל
מועד, מה זה אחל מועד? האחל שבו
תלויים מועד וחג ישבת למנות, כמו שגנא אמר
(בראשית א) ויהיו לאთת ולמועדדים. בו מתחיל
החשבון להמנות, ומהו? הלכה, כמו שגנא אמר
(ישעה לו) אתם בל יצעו בל יסע יתרותיו לנצח.

לאמר, מה זה לאמר? כדי לנחות [אבל הפל אחר
ויפח הוא, מושם ששהלומות וחייב הוא מקום לנחות] מה
שהייה נסתיר פנימה. אבל מקום לאמר, כמו
שגנא אמר וידבר ה' אל משה לאמר, שגנתה רשות

לְגָלוֹת, אֲבָל הַפָּל אֶחָד, וִינְפָה הוּא, מְשֻׁום שְׂתִּירִי
גָּמְנָה לְלִבְנָה תְּדִבֵּר תְּהוּא, מִמְּקוֹם שְׁמַשָּׁה עֹזֶם.

וַיַּדְבֵּר ה' - לְמַעַלָּה. אֲלֹ מַשָּׁה - בְּאַמְצָעָה. לִאמְרָה -
אַחֲרוֹן, מִקְוָם שְׁיִשְׁרָאֵל שְׁוֹת לְגָלוֹת. וְעוֹד וַיַּכְرָא
אֲלֹ מַשָּׁה, מָה בְּתוּב לְמַעַלָּה? (שמות טל) וַיַּבְיאָהוּ אֲתָה
הַמְשֻׁבָּן אֲלֹ מַשָּׁה וְגוּ. לִמְהָ אֲלֹ מַשָּׁה? כֵּה אָמָר,
מְשֻׁום שְׁמַשָּׁה רָאָה אֶתְהוּ בְּחָרֶב, וְתְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הַרְאָה לוּ בְּמִרְאָה הַעֲזִין, בֶּמוּ שְׁנָאָמָר (שם כ) בְּאַשְׁר
הַרְאָה אָתְךָ בְּחָרֶב. וּבְתוּב וּבְתִיב, (המִדְבָּר ח) בְּמִרְאָה
אַשְׁר הַרְאָה ה' אֲתָה מַשָּׁה וְגוּ. (שמות כה) וְרָאָה וְעָשָׂה
בְּתַבְגִּיתָם אַשְׁר אָתָה מִרְאָה בְּחָרֶב. עַכְשָׂו הַבִּיאָה לוּ
בְּדֵי שִׁירָה, אִם הוּא בֶּמוּ אֶתְהוּ מְשֻׁבָּן שְׁרָאָה.

אֲבָל לִמְהָ וַיַּבְיאָהוּ אֲתָה הַמְשֻׁבָּן אֲלֹ מַשָּׁה? אֲלָא,
לְמַלְךָ שְׁרָצָה לְבָנוֹת פְּלִיטָרִין לְגַבִּירָה, צֹה
אֲתָה הָאָמְגִינִים: הַיְבָל זֶה בְּמִקְוָם פְּלוֹגִי, וַהֲיִבָּל זֶה
בְּמִקְוָם פְּלוֹגִי, כִּאוֹן מִקְוָם לְמַטָּה, וּכִאוֹן מִקְוָם
לְמַנוֹּחָה. בַּיּוֹן שְׁעָשָׂו אוֹתָם הָאָמְגִינִים, חַרָּאוּ לְמַלְךָ.
כֵּה וַיַּבְיאָהוּ אֲתָה הַמְשֻׁבָּן אֲלֹ מַשָּׁה, בַּעַל הַבִּית, אִישׁ

הָאֱלֹהִים. בַּיּוֹן שְׁגַדְלָם הַחִיבֵּל, הַזְמִינָה הַגְבִּירָה אֶת
הַפְּלָךְ לְחִיבֵּל, הַזְמִינָה אֶת בָּעֵלָה אֶתְהָ, מְשֻׁום בְּךָ
וַיַּקְרָא אֶל מִשְׁחָה.

וּמְשֻׁום שְׁמִשָּׁה הוּא בָּעֵל הַבִּית, מַה בְּטוּב? (שמות
לט) וּמִשְׁחָה יִקַּח אֶת הַאֲهָל וַגְּטָה לוֹ מְחוֹזֵץ
לְמִתְנָה. מִשְׁחָה שְׁחוֹא בָּעֵל הַבִּית (דף רלט ע"ב) עֲשָׂה בְּךָ,
מַה שְׁאֵין רְשּׁוֹת לְאִישׁ אַחֲרָל עֲשָׂות בְּךָ.

וַיַּדְבֵּר ה' אֶלְיוֹ - בְּרִגָּה אַחֲרַת עַלְיוֹנָה. וְאֵז, בְּשָׁעָה
שְׁהַזְדִּמּוֹן מִשְׁחָה לְהַבְנָם, או פֶּתַח וְאָמָר,
אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מַה אָדָם עוֹשָׂה בָּאֵין? אֶלָּא
בְּשַׁהַתְּחִבְרוֹ שְׁמֵשׁ וְלִבְנָה בְּאֶחָד, פֶּתַח וְאָמָר אָדָם,
בְּכֹתֶב (חבקוק נ) שְׁמֵשׁ יְרֵחָ עָמֵד זְבַלָּה. עַמְּדָה, וְלֹא
עָמְדוֹ.

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם - בָּאֵן גְּרָמוֹ, מַי שְׁיִיעָשָׂה עֲבוֹדָת
קָרְבָּנוֹ הַשְׁלָלִם, שִׁימְצָא זָכָר וְגַנְגָּה. מִשְׁמָעָ
שְׁבֹתֶב מִכֶּם, שִׁימְצָא בְּמִרְאָה שְׁלָלֶם. קָרְבָּנוֹ לְה' -
שְׁמִקְרִיב הַבָּל לְהָאָחָז בְּאֶחָד, לְמַעַלָּה וְלִמְטָה.

מִן הַבְּהִמָּה - לְהִרְאֹות אָדָם וּבְהִמָּה הַפְּלָל בַּאֲחָד.
מִן הַבָּקָר וּמִן הַצָּאן - אַלְוּ הַמְּרֻבָּבּוֹת
הַטְּהוֹרוֹת. שֶׁכְּיוֹן שֶׁאָמַר מִן הַבְּהִמָּה, יִכְזֹל מִן הַפְּלָל,
בֵּין טְהוֹרוֹת וּבֵין טְמֵאֹות? חֹר וּאָמַר מִן הַבָּקָר וּמִן
הַצָּאן.

תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָכֶם, קָרְבָּנִי תִּיהְ צְרִיךְ (לְכַתֵּב)!
מַה זוּה קָרְבָּנָכֶם? אַלְאָ בְּתִחְלָה קָרְבָּנו
לְהָ', וַעֲבַשׂ קָרְבָּנָכֶם. קָרְבָּנו לְהָ' אָדָם. קָרְבָּנָכֶם מִן
הַבְּהִמָּה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצָּאן, לְהִרְאֹות יְחִיד
מִלְמְטָה לְמַעַלָּה וּמִלְמַעַלָּה לְמְטָה. מִלְמְטָה לְמַעַלָּה
הִינוּ קָרְבָּנו לְהָ'. מִלְמַעַלָּה לְמְטָה הִינוּ קָרְבָּנָכֶם.
לְמַלְךְ שְׁיִוְשָׁב עַל הַר עַלְיוֹן, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
וּבְסָא מְתָקוֹן עַל אֹתוֹ הַר, וּמַלְךְ עַלְיוֹן עַל
הַפְּלָל. אָדָם שָׁמְקָרִיב דָּוֹרֶז לְמַלְךְ, צְרִיךְ לְעַלוֹת
מִבְּרָגָה לְדַרְגָּה עַד שְׁעוֹלָה מִלְמְטָה לְמַעַלָּה, לְמַקּוֹם
שְׁחַמְלָךְ יִוְשָׁב עַלְיוֹן עַל הַפְּלָל, וְאוֹ יוֹדָעִים שְׁחַרְרִי
מַעַלִים דָּוֹרֶז לְמַלְךְ, וְאֹתוֹ דָּוֹרֶז הוּא שֶׁל הַמַּלְךְ.
יָרֵד הָדוֹרֶז מִלְמַעַלָּה לְמְטָה, הַרְיִי יוֹדָעִים שְׁאֹתוֹ

דָוּרוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ יֹרֶד מִלְמַעַלָה לְאֲהֹוב הַמֶּלֶךְ
שַׁהוּא לִמְטָה.

כֵּד בְּתִחְלָה, אָדָם עוֹלָה בְּדָرְגּוֹתָיו מִלְמַטָה
לִמְעַלָה, וְאוֹ כְּרַבּוֹ לְהָ. מִן הַבְּהִמָה מִן
הַבָּקָר, יֹרֶד בְּדָרְגּוֹתָיו מִלְמַעַלָה לִמְטָה, וְאוֹ זֶה
קְרַבְנָכֶם. וּמְשֻׁום כֵּד בְּתִוְבָה (שיר ח) אַכְלָתִי יַעֲרִי עַם
דְּבַשִי שְׁתִיתִי יַיְנִי עַם חַלְבִי, הַיָנוּ אָדָם וּכְרַבּוֹ לְהָ.
אַכְלָוּ רְעִים, הַיָנוּ מִן הַבְּהִמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצָאן,
וְאוֹ תִקְרִיבוּ אֶת קְרַבְנָכֶם.

בָּאוּ רַבִי יַצְחָק וּרַבִי יְהוֹדָה וּנְשַׁקְוָהוּ עַל רָאשׁוֹ.
אָמְרוּ, בְּרוֹךְ הַרְחַמֵן שְׂזִיכֵינוּ לְשָׁמֵעַ אֶת זֶה,
וּבְרוֹךְ הַרְחַמֵן שֶׁלֹא נִאָבְדוּ הַדְבָרִים הַלְלוּ בָאָתוֹ
זֶהוּ. קָמוּ וְהָלְבוּ. עד שְׁחוּ הַזְּלָכִים, רָאוּ גַּפְן אַחֲת
גְּטוּעָה בְּגַגָה אַחֲת.

פֶתַח אֹתוֹ תִינּוֹק וְאָמֶר, אָסְרִי לְגַפְנוּ עִירָה
וּלְשִׁירָה בְּנֵי אֹתוֹנוּ. פָסּוֹק זֶה הוּא סָוד
עַלְיוֹן. אָסְרִי? אָסְרִי תִיה צְרִיךְ לְבַתְבָה! עִירָה? עִירָה
תִיה צְרִיךְ לְבַתְבָה! אֶלָא סָוד הוּא לְדָרְדָקִים שְׁהָם

בֵּית רְבִנָּה לְהַשְׁמֵר מֵאוֹתָו הַחַזְקָה שֶׁל עִיר, וְהַשְׁמָם
הַקָּדוֹשׁ נִכְלָל שְׁמָם י"ה.

וְכֵמוֹ שֶׁבָּאוּ רַמּוֹזָה הַשְׁמָם הַקָּדוֹשׁ, בְּךָ גַּם וְלִשְׁרָקָה,
שׂוֹרֵק הָיָה צְרִיךְ לְבַתְּבִּין! נִכְלָל שְׁמָה ו'ה.
בְּנֵי? בָּנוּ הָיָה צְרִיךְ לְבַתְּבִּין שׂוֹרֵק, בְּכַתּוֹב (ירמיה
ט) וְאֶנְבִּי נְטֻעָתִיךְ שׂוֹרֵק. בָּנוּ, בְּכַתּוֹב (יבריה ט) בָּנוּ
אֲתָנּוֹת. לְמַה שְׁרָקָה, וְלַמָּה בְּנֵי?

אַלְאָ, בָּמוֹ שְׁיִישׁ שְׁמָם קָדוֹשׁ לְכִפּוֹת אֶת הָעִיר,
בְּךָ גַּם יִשְׁשָׁמֵן שְׁמָם קָדוֹשׁ לְכִפּוֹת בַּחַד אַחֲרָה,
שֶׁהָוָא חַמּוֹר, שֶׁאַלְמָלֵא הַשְׁמָם הַקָּדוֹשׁ רַמּוֹז בָּאוּן,
הָיוּ מְתַרְבִּים עֹזְלָם, י"ה בְּכַח זָה, [וְי"ה] וְי"ה בְּכַח
זָה, לְשִׁמְרָה מֵהֶם אֶת הָעוֹלָם, וְלִשְׁמֵר אֶת הָאָדָם
שֶׁלֹּא יִשְׁלַּטוּ בָּו בְּעֹזְלָם.

אָסְרֵי לְגַפְּנוּ, אֵיזֶה גַּפְּנוּ? זוֹ בְּגַנְסָת יִשְׂרָאֵל. וְלַמָּה
גְּקַרְאָת גַּפְּנוּ? אַלְאָ מָה גַּפְּנוּ לֹא מִקְבָּלָת
עַלְיָה נְטִיעָה אַחֲרַת, בְּךָ גַּם בְּגַנְסָת יִשְׂרָאֵל לֹא
מִקְבָּלָת עַלְיָה אַלְאָ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
וּמְשִׁים בְּגַנְסָת יִשְׂרָאֵל נִכְפִּים לְפָנֶיה בְּלַ הַפְּחוֹת

הָאֶחָדִים וְלֹא יִכּוֹלִים לְהַרְעֵעַ וְלִשְׁלֹט בְּעוֹלָם, וְלֹכְןּוּ
הַטִּיל הַבְּטוּב אֶת הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּינֵיכֶם בְּצֶדֶק וְ
וּבְצֶדֶק זוּה. בְּנֵי אֶתְנוֹ, שֶׁגְּבָרָא מְשׁוּזָם אֲזֹתוֹ שׂוֹרֵךְ,
בִּמּוֹ שֶׁגְּבָרָא מְרַאַתְּךָ שׂוֹרֵךְ וְגוּ.

בְּבָסָם בֵּין לְבָשָׂוּ וְגוּ. בְּבָסָם? כּוֹבֵס הַיְהָ צְדִיק
לְכַתְּבָה! אֶלָּא בְּבָס מִיּוֹם שֶׁגְּבָרָא הַעוֹלָם,
וּמִיהוּ? זוּה מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ. בֵּין - צֶד הַשְּׂמָאל.
וּבָרָם עֲנָבִים - צֶד הַשְּׂמָאל, לְמַטָּה. וְעַתִּיד מֶלֶךְ
הַמֶּשִׁיחַ (דף רמ ע"א) לִשְׁלֹט לְמַעַלָּה עַל כָּל הַכְּחוֹת
הָאֶחָדִים שֶׁל הַעֲמִים עוֹבֵדי עֲבוֹדַת כּוֹבָבִים
וּמַזְלוֹת, וְלִשְׁבַּר אֶת בָּחָם מִלְמַעַלָּה וּמִלְמַטָּה.

דָּבָר אַחֲרָבָס בֵּין לְבָשָׂוּ - בִּמּוֹ הֵין תְּזַהָּה,
מְרֹאָה שְׁמַחָה, וּבָלוּ דִין [לעֲמִים עוֹבֵדי עֲבוֹדַת
כּוֹבָבִים וּמַזְלוֹת]. בְּהָד גַם מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ, יְרֹאָה שְׁמַחָה
לִיְשְׁרָאֵל, וּבָלוּ דִין לְעֲמִים עוֹבֵדי עֲבוֹדַת כּוֹבָבִים
וּמַזְלוֹת. בְּתוּב (בראשית א) וַרְזֹחַ אֱלֹהִים מְרַחְפָּת עַל
פָּנֵי הַמִּים, זוּ רֹזֶחֶז שֶׁל מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ, וּמִיּוֹם
שֶׁגְּבָרָא הַעוֹלָם הוּא רֹזֶחֶז לְבָשָׂוּ בֵּין הַעֲלִיוֹן.

רִאָה מַה בְּתוֹב אֶתְרֵיּוֹ, חֲכַלְלֵי עִינֵּים מִין וְלֹבֶן
שְׁנֵים מִחְלֵב. זֶה יְין הָעָלֵיּוֹן, [שְׁמִרְיוֹה שֶׁל הַתּוֹרָה]
שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁמִרְיוֹה, מִמְּנָנוּ שְׂזָתָה. וְלֹבֶן שְׁנֵים
מִחְלֵב, שְׁתֵּרי הַתּוֹרָה יְין וְחַלֵּב, תּוֹרָה שְׁבֶבֶת
וְתּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה.

בְּתוֹב (תהלים קד) יְיַיִן יְשִׁמְחֵה לְבֵב אָנוֹשׁ [לִפְהָה? מְשׁוּם
שְׁמִטְקָוָם שֶׁל שְׁמִחָה הוּא בָּא, וּמְהוּ סּוֹף הַפְּסִוק?] לְהַצְהִיל
פָּגִים מִשְׁמָנוֹ, וְדֹאי מִמְּקוֹם שְׁגִיקָּרָא שְׁמָנוֹ. בָּא
רִאָה, שִׁירַת הַיּוֹן חִדּוּה, הוּא מִקּוֹם שְׁכָל שְׁמִחָה
יְוַצָּאת מִמְּנָנוּ, וִסְוּפּוֹ דִין, מָה הַטּוּם? מְשׁוּם
שְׁפָזְפוֹ מִקּוֹם בְּגֻועַם שֶׁל הַכְּלָל, דִין הוּא, וּבוֹ גְּדוֹן
הַעוֹלָם, וְלֹכֶן רְאֵשִׁית חִדּוּה, וִסְוּפּוֹ דִין. מְשׁוּם בְּךָ
לְהַצְהִיל פָּגִים מִשְׁמָנוֹ, מִמְּקוֹם שְׁכָל חִדּוּה יְוַצָּאת
מִמְּנָנוֹ.

וְלֹכֶם לְבֵב אָנוֹשׁ יִסְעָד, אַיִּזה לְכֶם? אֶלָּא לְכֶם
סּוֹעֵד [סּוֹמֵךְ] אֶת הַעוֹלָם. וְאֵם תֹּאמֶר שְׁבָוֹ
תַּלְוֵי לְבָדוֹ סְעַד הַעוֹלָם - לֹא בָּה, שְׁתֵּרי לִיְלָה
בָּלִי יּוֹם לֹא גִּמְצָא, וְלֹא אָכְרִיךְ לְהַפְּרִידִים. וּמַיְ

שֶׁמְפִרְיָדָם יַתְפִּירֶד מִהְחִיִּים, וְהַיָּנוּ שְׁבֵתּוֹב (דברים ח)
לְמַעַן הַזְּדִיעָה בַּי לֹא עַל הַלְּחֵם לִבְדוֹ יְחִיה
הָאָדָם, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא צְרִיךְ לְהַפְּרִיד.

וְאִם תֹּאמֶר, דָּוֹד אֵיךְ אָמַר וְלֹחֵם לְבַב אֲנֹשֶׁן
יַסְעֵד, הַזְּאִיל וְלֹא תָלוּי בּוֹ לִבְדוֹ סָעֵד כָּל
הַעֲוֹלָם? אֲלֹא דִיּוֹק הַדָּבָר וְלֹחֵם, וְאַוְתָה הַתּוֹסֶף,
כְּמוֹ וְהֵ', וְעַל זה הַפְּלָל נִמְצָא בָּאָחָד.

בָּא רָאָה, מַי שְׁמַבְּרֵךְ עַל הַמְּזוֹן, לֹא יַבְּרֵךְ עַל
שְׁלַחֵן רִיק, וְצְרִיךְ לְהַמְּצָא לֹחֵם עַל הַשְּׁלַחֵן
וּבָזֶם שֶׁל יַיִן בְּיַמִּין, מַה הַטְּעֵם? בְּשִׁבְיל לְקַשֵּׁר
שְׁמָאֵל בְּיַמִּין, וְלֹחֵם שְׁיִתְבְּרֵךְ מִהָּם וְלֹא תַּקְשֵׁר
בְּהָם, וְלֹהִיּוֹת הַפְּלָל קַשֵּׁר אָחָד, לִבְרֵךְ אֶת הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ כְּרָאוֹי. שְׁחִרֵי לֹחֵם גַּקְשֵׁר בְּיַיִן, וַיִּיּוֹן
בְּיַמִּין, וְאַוְתָה הַבְּרִכּוֹת שׂוֹרוֹת בְּעוֹלָם, וְהַשְּׁלַחֵן
גַּתְקָנוּ כְּרָאוֹי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲלֹמְלָא לֹא הַזְּדִמְנָה לְנוּ דָרְךְ
זוֹ אֲלֹא לְשִׁמְעַ הַדָּבָרים הַלְּלוּ - דִי לְנוּ.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נָאָה הוּא לְתִינּוֹק זה שֶׁלֹּא יְדֻעַ

בְּלֹהֶה, וְאַנִּי פָּוֹחֵד עַלְיוֹ אָם יְתָקִים בְּעוֹלָם מִשּׁוּם
זֹה. אָמָר רַبִּי יִצְחָק, וְלֹמַה? אָמָר לוֹ, מִשּׁוּם
שְׁתִינּוֹק זֹה יִכְזֹל לְהַסְתַּבֵּל בְּמָקוֹם שֶׁאֵין רְשָׁוֹת
לְאָרָם לְהַסְתַּבֵּל בּוֹ, וְאַנִּי פָּוֹחֵד עַלְיוֹ, שֶׁעָד שֶׁלֹּא
יִגְעַן לְפָרָקוֹ יִשְׁגִּיחַ וַיִּסְתַּבֵּל וַיַּעֲגִישׂוּ אֶתְוֹ.

שֶׁמ־עַ אֶתְוֹ תִינּוֹק. אָמָר, אַנִּי פָּוֹחֵד מַעֲנֵשׁ
לְעוֹלָמִים, שְׁתַרְיִ בְּשָׁעָה שְׁאָבָא הַסְתַּלְקֵךְ
מִן הַעוֹלָם, בְּרַךְ אָתָי וַהֲתִפְלֵל עַלְיוֹ, וַיַּדְעַתִּי
שְׁזַכּוֹת אָבִי תְּגַנֵּן עַלְיוֹ. אָמְרוּ לוֹ, וְמַיְהָא אָבִיךְ?
אָמָר, [איין רבבי יהודה] בֶּןּוּ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא הַזָּקָן. לְקַחְיוּ
אֶתְוֹ וַיַּרְבְּבוּ אֶתְוֹ עַל בְּתֵפֵיכֶם שְׁלֹשָׁה מֵילִין.
קְרָאוּ עַלְיוֹ, (שופטים יד) מִהְאָכֵל יִצְאָ מָאָכֵל וַיִּמְעֹן
יִצְאָ מִתּוֹק וְגוֹ'. אָמָר לְהָם אֶתְוֹ תִינּוֹק,
דָּבָר בָּא לִידֵיכֶם, פָּרְשָׁו אֶתְוֹ. אָמְרוּ לוֹ, הַקְדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא זֶמֶן לְנוּ אֶת דָּבָר הַתִּיעַם, אָמָר אָתָה.
פָּתָח וְאָמָר, מִהְאָכֵל יִצְאָ מָאָכֵל וַיִּמְעֹן יִצְאָ
מִתּוֹק, פָּסוֹק זֹה יִשְׁלֹב בּוֹ סֶמֶךְ. מִהְאָכֵל
- זֹה צָדִיק, שְׁבָתּוֹב (משל יג) צָדִיק אָכֵל לְשַׁבָּע

נְפָשׁוֹ. צִדִיק אֹזֶבֶל וּנְדַאי נְגֻטָל הַכְּפָל, לְמַה? לְשָׁבָע נְפָשׁוֹ, לְתַת שְׁבָע לְאֹתוֹ מָקוֹם שְׁגָנָקָרָא נְפָשׁ דָּיוֹד. יֵצֵא מְאָכָל - שְׁאָלָמְלָא אֹתוֹ צִדִיק לֹא יֵצֵא מְזוֹן לְעוֹלָמִים וְלֹא יָבוֹל הָעוֹלָם לְעַמְדָה (בז). וּמְעוֹ יֵצֵא מְתוֹךְ - זה יִצְחָק שְׁבָרֶךָ אֶת יַעֲקֹב (בראשית כ) בְּטַל הַשְׁמִים וּמְשִׁמְגִי הָאָרֶץ.

עַזְדָה, אָף עַל גַב שְׁחַבֵל אֶחָד, אֲלֹזְלָא תְּקַפְתָה דִין הַקְּשָׁה, לֹא יֵצֵא דְבָשׁ. מַי הַדְבָשׁ? זוֹ תֹּרַה שְׁבָעַל פָה, שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִים יט) וּמְתוֹקִים מְדִבָשׁ וּנְפָתָצּוֹבִים. וּמְעוֹ - זוֹ תֹּרַה שְׁבָבָתָב, שְׁבָתּוֹב (שם כט) ה' עַז לְעַמּוֹ יִתְנוּ. יֵצֵא מְתוֹךְ - זוֹ תֹּרַה שְׁבָעַל פָה. (דף רם ע"ב)

הַלְבּוֹ בְאֶחָד שְׁלַשָה יָמִים, עַד שְׁהַגִּיעַ לְמַבּוֹי שֶׁל הַקִּיר שֶׁל אָמוֹ. בֵּין שְׁרָאָתָה אֹתוֹ, סִדְרָתָה אֶת הַבִּית, וַיֵּשֶׁבּוּ שָׁם שְׁלַשָה יָמִים אחריהם. בָּרוּכוּ אֹתוֹ וַהֲלֹבוֹ, וִסְדְרוּ דְבָרִים לִפְנֵי רַבִי שְׁמַעֲון. אָמֶר, וּנְדַאי יִרְשָׁת הַתֹּרַה יִרְשֶׁ, וְאָלָמְלָא זְכֹות אָבוֹת יִעֲנֶשׁ מִלְמַעַלָה. אָכָל

הקדוש ברוך הוא לאוֹתָם שְׁחַזְלִכִים אַחֲרֵת הַתּוֹרָה, יְרַשִים אֶזְתָה הֵם וּבְנֵיכֶם לְעוֹלָמִים. זהו שְׁכָתּוֹב (ישעה נט) וְאַנְיִ זֹאת בְּרִיתִי אֶזְתָם אָמַר ה' רְוַתֵּי אֲשֶׁר עַלְיךָ וְגַזּוֹ'.

וּבָזֵן לְחוֹף יַמִים יַשְׁבֵן וְהֵוֹ לְחוֹף אֲגִינָת וַיַּרְבֵתֹו וְגַזּוֹ'. רַבִי אָבָא פָתָח, (תהלים מה) חָנוֹר חַרְבָּה עַל יָדָ גָבָור הַזְדָד וַתְדָרָה. וּכְיֵ זָה הַזְדָד וַתְדָרָ לְחַנְרָ בְּלִי זַיִן וְלַהֲזָדרָ בְּזָה? מַי שְׁמַשְׁתָדֵל בַתּוֹרָה וַעֲזָרָד קָרְבָ בַתּוֹרָה וַמְזָרוֹ עַצְמוֹ בָה - זהו שְׁבָח [של רבונו], זהו הַזְדָד וַתְדָרָה, וְאַתָה אָמַר חָנוֹר חַרְבָּה?

אַלְא וְכֵא שְׁעַקֵר הַדָּבָר, אֶזְתָ בְרִית הַקָדֵש נְבָנָה הַקָדֵש בָרָךְ הוּא וְרַשִם אֶזְתָו בְבָנֵי אָדָם בְּדִי שְׁיִשְׁמָרוֹ אֶזְתָו וְלֹא יִפְגַמוֹ אֶזְתָו בְפָגָם אֶת רַשִם הַמְלָךְ הַתָּה, וְמַי שְׁפָוגָם אֶזְתָו, תְּרֵי עַזְמָה תְּגַדוֹ (ויקרא כו) חַרְבָ נְקַמָת נְקָם בְרִית, לְנָקָם נְקַמָת הַבְרִית הַקָדֵש שְׁגַרְשָׁם בָו, וְהֵו פּוֹגָם אֶזְתָו.

ומי שרוֹצָה לְשִׁמֶר מִקּוֹם זוֹ, יַזְדֵרוּ וַיַּתְקֹן עָצָמוֹ וַיִּשְׂים בְּגַדְיוֹ בְּשָׁעָה שְׁחִיאָר תֹּקֶף אֹתוֹ אֲתָה הַחֲרֵב שְׁעוֹמֶדֶת עַל הַיְרָה, לְהַפְרֵעַ מִמְּפִי שְׁפָזִים מִקּוֹם זוֹ, וְאֹזֶן גָּנוֹר חֲרֵבֶד עַל יָרֵךְ גָּבוֹר. גָּבוֹר הוּא, וְגָבוֹר נִקְרָא. וְעַל בְּדַיְהָדָה וְתַדְרָה.

דָּבָר אַחֲרֵי גָּנוֹר חֲרֵבֶד עַל יָרֵךְ גָּבוֹר - מֵי שְׁיוֹצָא לְדָרָה, יַתְקֹן עָצָמוֹ בַּתְּפִלָה שֶׁל רְבָזָנוֹ וַיַּזְדֵרוּ בְּצִדְקָה הַזָּהָה, חֲרֵב עַלְיוֹנָה, בַּתְּפִלָה וּבְקָשׁוֹת עַד שֶׁלָא יֵצָא לְדָרָה, בְּכַתּוֹב (תְּהִלִים פה) צִדְקָה לְפָנָיו יַתְלַקֵד וַיִּשְׂם לְדָרָה פָעָמָיו.

בָּא רִאה, זְבוֹלוֹן תָּמִיד יֵצָא לְדָרְכִים וְלִשְׁבִילִים וְעַד קְרֻבּוֹת, וַיַּזְדֵרוּ בַּחֲרֵב הַעַלְיוֹנָה הַזָּהָה בַּתְּפִלָה וּבְקָשׁוֹת עַד שֶׁלָא יֵצָא לְדָרָה, וְאֹזֶן גָּנָח אֲתָה הַעֲמִים וְהַתְגִבֵּר עַלְיָהֶם. וְאֵם תָּאמָר, יְהוָה תִּרְאֵי נַתְקֹן לְזָה לְעַד קְרֻבּוֹת וְתַקּוֹנִים בַּחֲרֵב הַזָּהָה, לְמָה זְבוֹלוֹן?

אַלְאָ. בָּא רִeah, שְׁנִים עַשֶּׂר הַשְׁבָטִים הַלְלוּוּ, כָּלָם תַּקּוֹן שֶׁל הַמְלָכָה הֵם. שְׁנִי תַקּוֹנִים שֶׁל

גְּקֹבּוֹת אָמַר שֶׁלְמָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, אֶחָד לְרוֹזֵעָה הָעֲלֵיוֹן - יוֹבָל, וֶאֱחָד לְכַלָּה - שֶׁנְתַּת הַשְּׁמֶטֶת. תְּקוּן אֶחָד לְמַעַלָּה, וֶתְּקוּן אֶחָד לְמַטֶּה. גַּם מַעֲשָׂה בִּרְאָשִׁית הוּא בָּה, בְּשִׁנֵּי הַמִּקּוֹמוֹת הַלְּלוּי. מַעֲשָׂה אֶחָד לְמַעַלָּה, וַמַּעֲשָׂה אֶחָד לְמַטֶּה, וְלֹכֶן נְפִתְחָה הַתּוֹרָה בָּבָר, מַעֲשָׂה שְׁלִמְطָה בַּמַּעֲשָׂה שְׁלִמְעָלָה. וְזֹה עוֹשֶׂה עוֹלָם הָעֲלֵיוֹן, וְזֹה עוֹשֶׂה עוֹלָם תְּחִתָּתוֹן. בָּמוֹזָה.

שִׁנֵּי תְּקוּנִים שֶׁל גְּקֹבּוֹת אָמַר שֶׁלְמָה, אֶחָד לְמַעַלָּה וֶאֱחָד לְמַטֶּה. אֶחָד לְמַעַלָּה - בֶּתְּקוּן עַלְיוֹן שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. אֶחָד לְמַטֶּה - בֶּתְּקוּן תְּחִתָּתוֹן בָּמוֹ שְׁלִמְעָלָה.

בָּא רְאָה, אֲשֶׁר יָרַקְוּ שֶׁל יַעֲקֹב הַקָּדוֹשׁ שְׁזִיבָה לֹזָה. וְתַּרְיִי גַּתְּבָאָר, מִיּוֹם שְׁגִבָּרָא הַעוֹלָם לֹא בְּמֵצָאָה מַטֶּה שְׁלִמְהָה בָּמוֹ מַטְתָּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וּבְשִׁعָּה שְׁרָצָה לְהִסְתַּלְקֵךְ מִן הַעוֹלָם, אוֹ הִיא שְׁלָל בְּכָל צְדָדוֹ. אֲבָרָהָם מִימִינָו, יִצְחָק מִשְׁמָאוֹ, הַזָּא בְּאַמְצָעָ, שְׁכִינָה לְפָנָיו. כִּיוֹן שְׁרָאָה יַעֲקֹב

את זה, קרא לבניו ואמר להם האספו, בדי
שימצא תקון של מעלה ושל מטה.

בא ראה את סוד הדברים. שני תקונים נמצאו
שם, אחד עליון ואחד תחתון, שיחיה הבל
שלם בראשו. תקון עליון, תקון נסתור ונגלה,
שהרי תקון של היובל הוא, אותו שאמר שלמה
בשיר השירים, במו שאמרנו, ראש הנסתור
שלא הגללה באון ולא יפה לגלות. הירושות
והגוף הגלוי, והם ידועים. שוקים נסתורי ולא
הגלוי. מה הטעם? משום שגבואה לא שורה כי
אם באין הקדושה, ותקון זה נסתור ונגלה.

תקון אחר למיטה - תקון הבלה שאמר שלמה
בשיר השירים, וזה תקון שהגללה יותר,
ותקון זה בשניים עשר שבעתים, (דף רמא ע"א) שהם
תחתיתו, ותקון הגוף שהוא.

פתח רבינו אבא ואמרה, (מלכים-א ז) וייעש את הים
ሞצק וגוו. ובתוב עמד על שני עשר בקר
שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימיה ושלשה

פָנִים גְּגַבָּה וְגֹו' וְתִים עַלְיָהֶם מֵלְמַעַלָּה וְגֹו'. וּבְתוֹב וְאֶת הַבָּקָר שְׁנִים עַשֶּׂר תְּתַת הַיָּם וְגֹו'. עַמְד עַל שְׁנֵי עַשֶּׂר בָּקָר, בֶּן הוּא וְדָאי, שְׁתִים הַזָּה מְתֻקָּן בְּשְׁנִים עַשֶּׂר בְּשְׁנֵי עַזְלָמוֹת, בְּשְׁנִים עַשֶּׂר לְמַעַלָּה מִרְבָּבוֹת מִמְנוֹת לְמַעַלָּה בְּשְׁנִים עַשֶּׂר, לְמַטָּה שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים. בַּיּוֹן שְׁרָאָה יַעֲקֹב אֶת הַתְּקוּן הָעָלֵיוֹן וְרָאָה שְׁבִינָה עַזְמָדָת מַזְלוֹן, רָצָח לְהַשְׁלִים הַקּוֹנִיחַ. קָרָא לְשְׁנִים עַשֶּׂר בְּנֵיו, וְאָמַר לָהֶם הַאָסְפָו, הַתְּקִינוּ עַצְמָכֶם לְהַשְׁלִים אֶת הַאָמוֹנָה.

בָּא רָאָה, שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים בְּאֶרְבָּעָה דְגָלִים בְּאֶרְבָּעָה צְדִים, שְׁלָשָׁה פּוֹנִים צְפּוֹנָה, וּשְׁלָשָׁה פּוֹנִים יְמָה, וּשְׁלָשָׁה פּוֹנִים גְּגַבָּה, וּשְׁלָשָׁה פּוֹנִים מַזְרָחָה, וְתִים עַלְיָהֶם. וּבֶן הוּא וְדָאי, שְׁלָשָׁה שְׁבָטִים לְכָל צָד, לְאֶרְבָּעָה רְיוֹחוֹת הַעוֹלָם, וּשְׁלָשָׁה שְׁבָטִים לְזֹרֶע יְמַין, וּשְׁלָשָׁה שְׁבָטִים לְזֹרֶע שְׁמָאל, וּשְׁלָשָׁה שְׁבָטִים לְיִרְחָה יְמַין, וּשְׁלָשָׁה שְׁבָטִים לְיִרְחָה שְׁמָאל, וְגֹוֹת הַשְּׁבִינָה עַלְיָהֶם. זֶה שְׁבָתּוֹב וְתִים עַלְיָהֶם.

מַה הטעם שלשה שבטים לזרוע ושלשה
שבטים לירך ובן לבל? אלא סוד הדבר
- שלשה קשרים הם בזרוע ימין, ושלשה
בשמאל, ושלשה בירך ימין, ושלשה קשרים
בירך שמאל. נמצאו שניים עשר קשרים
לארכעה אגדים, והגוף עליהם. נמצאו שניים
עשרה עם הגוף במו של מעלה. מניין לנו? ששתות
(בראשית טט) כל אלה שבט יישראל שניים עשר,
וזאת, משום שבה השתלים החשובן, במו
שנאמר והם עליהם מלמעלה.

שְׁבָעָה עִיגֵּי ה' (בריה) - הם שבעה עיגוי העדה,
שבעים סנהדרין. שערותיה, במו
ששתות (במדרג ב) כל הפקודים למחנה יהודה
מאת אלף ונו'. כל הפקודים למחנה ראובן, וכן
לכלם.

וְאֶם תאמר, במצרים בהסתלקות יעקב
מהעולם, שנמצאה שלמות באזתא
שעה, כל זה איך הוא? וראי שבעים נפשות

היו, וכל אוטם שהולידו בשבע עשרה שנים
שאין להם חשבון, בתוב (שמות א) ובני ישראל
פרו ונישרצו וירבו ויעצמו במאדר מאד, ובתוב
(תהלים ט) עצמו משערות ראי. אשרי חילקו של
יעקב משלים, שהוא השתלים למעלה ולמטה.

אמר רבי אלעזר, ודי כי כך הוא, אבל בתקון
העליזון של היובל איך נמצא כל זה?
 אמר לו, אריה, כיון שסדר רגלו להבניהם לכרכם,
 מיהו שיבנים עמו?

פתח רבי אלעזר ואמר, (איוב כט) והוא באחד ומיל
ישיבנו ונפשו אותה ויעש. זה תקון
העליזון הזה, הוא הכל אחר, לא היה בו פרוד
בתחתון הזה, שחררי בתוב (בראשית ב) ומשם יفرد
והיה לאربعה ראשיים. אף על גב שיש בו
פרוד, בשיתובנו בדברים, הכל עולה לאחד.
 אבל תקון היובל הזה עמד על שנים עשר,
 במו התחתון הזה, אף על גב שהוא
 אחד, האחד הזה משלים לכל צד, מצד זה ובצד

זה. אורתם ששה צדדים עלינונים הם שנים עשר, שבל אחד מלוחה לחברו ובלל ממנה, ונמצאו שנים עשר, והגוף והבל עומד על שנים עשר. מי הגוף? זה יעקב, ותרי נתבאר, אלא ראש הגוף באחד עומרם.

עוד שנים עשר - שלשה קשרים של ורוע ימין, חס"ד חסדים. שלשה קשרים של ורוע יםאל, גבר"ה גבירות. שלשה קשרים בירח ימין, נצ"ח נצחים. שלשה קשרים בירח שמאלי, הו"ד והודות - תרי שנים עשר. והגוף עומד עליהם - תרי שלשה עשר. עוד, בשלוש עשרה מדות התורה מתפרקת, והבל אחד, מלמעלה למטה ביהود, עד אותו מקום שעומד על פרוד.

שבע עינים עלינונים, אלה שבותוב (ובירה ר) עיני ה' מהם משוטטים, זברים, שתרי זהו מקום של זכר הוא.ongan עיני ה' משוטטות, בתקיון השבינה למטה, מקום של הנקבה [עומדת]. שבע עינים עלינונות בנגד זה שבותוב לך ה' (דף רמא

ע"ב) הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה וְגו'. מִקְוָם זה מְשֻׁלִים לְכָל צָד.

עוֹד הַשְׁעָר, בְּכֶתֶוב (תהלים קו) מֵי יְמִילָל גְּבוּרוֹת ה'. זֶהוּ שְׁבָתֶוב (שם ט) עֲצָמוֹ מְשֻׁעָרוֹת רְאֵשִׁי. וּבֶתֶוב (אייה ג) חַסְדֵי ה' בַּי לֹא תִּמְנוּ וְגו'. וְתַקְוִינִים אַלּוּ הַתְּעִלוֹ [מִפְקוּם] לְמִקְוָם אַחֲרָיו. וְאַפְּעַל גַּב שְׁכָאָן נִאָמֵר יוֹתֶר, וְעַלְהָ בְּמִשְׁקָל עַלְיוֹן וּתְחִתּוֹן, וּשְׁלָמָה הַפְּלָךְ אָמָרָם וְהַצְּטָרְבָּנוּ לְפִרְשָׁם. אָשָׁרִי חַלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים יוֹתֶר, שְׂיִוְדָעִים דֶּרֶךְ מִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָאָן הַכְּלָל הַתְּפִלָּה לִיּוֹדָעִי מִדּוֹת.

אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, זְבוּלֹן וַיְשַׁשְּׁכָר תִּנְאִי עַשְׂנוּ. אֶחָד יַוְשֵׁב וַעֲסֵק בַּתּוֹרָה, וֶאֱחָד יַוְצֵא וַעֲשֵׂה מִסְתָּר, וַתּוֹמֵךְ בַּיְשַׁשְּׁכָר, שְׁבָתֶוב (משלי ג) וְתִמְכִיחָה מְאַשֵּׁר. וְתִיהְיָה פּוֹרֶשׁ לִימִים לְעַשׂוֹת מִסְתָּר, וְחַלְקֹו בְּדַה תִּיהְיָה, שְׁתִּירְיִי תִּים תִּיהְיָה יַרְשָׁתָו. וְלִבְנֵן קֹוְרָא לוּ יַרְדֵּה. דֶּרֶךְ תִּירְדֵּךְ לְצִאת וְלַחֲבִיגָּם. זֶהוּ שְׁבָתֶוב (דברים י) שְׁמָח זְבוּלֹן בְּצָאתָה וַיְשַׁשְּׁכָר

בְּאַחֲלִיה֙. לְחוֹף יָמִים יָשַׁבֵּן - בְּאוֹתָם יוֹרְדִי הַיּוֹם
לְעַשּׂוֹת מִסְחָר. לְחוֹף יָמִים - אַפְתַּעַל גַּב שְׁנִים
אֶחָד הָיָה בִּירְשָׁתָו, בְּשַׁנִּי יָמִים הַזָּא שׁוֹרָה.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, כִּל שֶׁאָר הַיּוֹם הַיּוֹם מִחְפְּשִׁים
סְחֻזָּרָה בְּיָם שֶׁלֹּו. וְהַוָּא לְחוֹף אָגִינִית, מִקּוֹם
שֶׁשֶּׁם נִמְצָאוֹת כִּל הָאָגִינִית לְעַשּׂוֹת סְחֻזָּרָה.
וַיַּרְכְּתָו, אָמַר רַבִּי חִזְקִיה, יַרְכְּתָו מִגְיָעָה עַד גְּבוּל
צִידּוֹן, וַתְּחַזֵּם שֶׁלֹּו נִפְרֵד עַד אַזְתָּו מִקּוֹם,
וַסְּחֻזָּרָה שֶׁל כִּל בְּעַלִי הַסְּחֻזָּרָה סּוּבָּבִים, וַשְּׁבִים
בְּסְחֻזָּרָתָם לְאַזְתָּו מִקּוֹם.

רַבִּי אָחָא אָמַר, בְּתוֹב (ויקרא ב) וְלֹא תִשְׁבִּית מַלְחָ
בְּרִית אֱלֹהִיךְ מִעֵל מְנַחַתךְ עַל כִּל קְרֻבָּנָה
תִּקְרִיב מַלְחָ. וּכְיַלְמָה מַלְחָ? אֲלֹא מִשּׁוּם שַׁהֲוָא
מִמְּרִיק וּמִבְשָׁם אֶת הַמְּרִיק לְתִתְתַּלוּ טָעַם, וְאֵם לֹא
הָיָה [משׁוּם] מַלְחָ, לֹא יִכּוֹל הָעוֹלָם לְסַבֵּל אֶת הַמְּרִיק.
וְהַזְּשָׁבָתָו (ישעה כו) בַּי כִּאֲשֶׁר מִשְׁפְּטִיךְ לְאֶרְץ
צִדְקָה לְמִדרְיוֹ יָשְׁבֵי תְּבִלָּה. וּבְתוֹב (תהלים פט) צִדְקָה
וּמִשְׁפְּט מִכּוֹן בְּסָאָה.

ומלח היה ברית שהעוֹלָם עומד בו, שבטוב
(ירמיה ל) אם לא בריתך יומם ולילה חקוקות
שימים וארץ לא שמתה. ולכון נקרא ברית
אליה, ונקרא ים המלח, והים נקרא על שמו.

רבי חייא אמר, בטוב (תהלים יא) כי צדיק ה'
צדקות אהב, זה המלח בים [גמים], וכי
שמהרדים גורם לעצמו מיתה, לבן בטוב לא
תשכית מלח, שחריו זה לא הוילך בלי זה.

אמר רבי אחא, ים אחד הוא, ונקרא ימים.
אלא יש מקום בים שהוּ מים כלולים,
ויש מקום שבו מים מתוקים, ויש מקום בו מים
מלטים, ולכון קוראים ימים, ועל זה לחוף ימים.
אמר רבי אבא, כל שבט ושבט וכל אחד ואחד
קשר אחד מאותם קשרים שמהחברים בגוף.

רבי אבא היה יושב לילה אחד, וקם לעסוק
בתורה. עד שהיה יושב, בא רבי יוסף
והכה בפתחה. אמר, בתבת השרים מצויים
תבשיטים.

ישבו ועסכו בתורה. בין לכך קם בז המארח וישב לפניהם אמר להם מה שפטותם (יוושע ב) והתייתם את אבי ואת אמי וכו', ובתוב וגנתם ליאו את אמת, מה רצחה מהם? אמר רביABA, יפה שאלה, אבל אם שמעת דבר - אמר בני. אמר, עוד שאלה, שהרי הם נתנו לה מה שלא רצחה מהם, שפטות את תקנות חוט השני הזה תקשירי בחלום וכו'.

אלא כך למדנו, היא רצחה סימן חיים, שפטות והתייתם את אבי וכו', ואמרה, סימן חיים אין שורה אלא באוות אמת, ומהו אות אמת? זו אות ו', משום שבו שרוים חיים. כך למדנו, סימן של משה בקשות, והם למה נתנו לה תקנות חוט השני?

אלא, הם אמרו, משה תרי הסתלק מז העולם, שהרי התבונם בשמש, והרי הגיע זמן הלבנה לשולט, סימן של הלבנה יש לנו לחתת לה, ומהו? תקנות חוט השני הזה, כמו שגא אמר (שיר ד)

בחוות הָשֵׁגִי שְׁפָתֹתֶיךָ. סימן של יהושע יהי
אצלך, מושום שבעת שלטון הלבנה. כמו רבינו אבא
ורבינו יוסי (דף רמב"ע א') ונש��והו. אמרו, וודאי עתיד אתה
ל להיות ראש ישיבה או איש גדול בישראל, ומיהו?
רבי בון.

עוד שאל ואמר, כל בני יעקב שנים עשר
שבטים, הסתדרו למטה במו של מעלה,
למה הקדמים בברכות את זבולון לשישכבר תמיד,
ותרי לשישכבר השתקלותו בתורה, ותורה מקדים מה
בכל מקום? למה הקדמים את זבולון בברכות?
אבי הקדמים אותו, מטה הקדמים אותו?

אלא זבולון זכה על שהוציא פת מפיו ונתן לפיו
של יששכר, מושום כד הקדימו בברכות.
מבחן למני, מי שסודר את בעל התורה, נוטל
ברכות למעלה ולמטה, ולא עוז, אלא שזכה
לשני שלוחנות, מה שלא זכה בין ארם אחר. זכה
לעشر שיתברך בעולם הזה, וזוכה להיות לו חלק
בעולם הבא. זהו שבחות זבולון לחזות ימים ישבן

זהו לְחוֹף אֲגִית. כִּיּוֹן שֶׁבָּתוֹב לְחוֹף יַמִּים, אֲזֶה וְהוּא לְחוֹף אֲגִית? אֲלֹא לְחוֹף יַמִּים - בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְחוֹף אֲגִית - בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁגָּאָמַר (תהלים כד) שֵׁם אֲגִיות יְהִלְבּוֹן וְגוֹ'. שֵׁם הוּא שְׁפָע הַעוֹלָם הַבָּא.

פתח ואמר, (שיר ח) הַשְׁפָעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם
אם תִּמְצָאוּ אֶת דָּוִדִּי מַה תָּגִידוּ לוֹ שְׁחֹולָת
אַחֲבָה אֲנִי. וְכִי מֵקְרוֹב לְפָלָךְ בָּמוֹ בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל,
שְׁהִיא אָוּמָרָת, אם תִּמְצָאוּ אֶת דָּוִדִּי מַה תָּגִידוּ לוֹ?
אֲלֹא בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֱלֹוי הֵם נִשְׁמוֹת הַצְדִיקִים,
שְׁהֵם תִּמְיד קְרוֹבִים לְפָלָךְ, וּמוֹדִיעִים לְפָלָךְ בְּכָל
יּוֹם אֶת עַסְקֵי הַגְּבִירָה.

שְׁבָד לְמִדְנוֹ, בְּשָׁעָה שְׁהַגְּשָׁמָה יוֹרְדָת לְעוֹלָם,
בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל נִבְגָּשָׁת עַלְיהָ בְּקִיּוֹם שֶׁל
שְׁבוּעָה, שְׁתַגִּיד לְפָלָךְ וְתוֹדִיעַ לוֹ אַהֲבָתָה אֲלֹין,
כִּי לְהַתְפִּים עָמוֹ.

ובמה? מִשּׁוּם שְׁחִיבָּה עַל בּוֹן אָדָם לִיחְד אֶת הַשֵּׁם
הַקְדוֹש בְּפָה, בְּלֵב וּבְנֶפֶש, וְלֹקֶשׁ הַפָּלָ

בְּשֵׁלֶת חִקְשׁוֹרָה בְּפֶחַלָּת, וּבְאַזְתּוֹ הַיחִיד
שְׁעֹזֶשֶׁת, גּוֹרָם לְפִים הַמְּלָךְ עִם הַגְּבִירָה, וּמוֹדִיע
לְמֶלֶךְ אֲהַבָּתָה אֲלֵיו.

דָּבָר אַחֲרָם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם - אֱלֹוֹ שְׁנִים עַשְׂרֶה
שְׁבָטִים, שְׁנִינָה, יְרוּשָׁלָיִם עוֹמֶדֶת עַל שְׁנִים
עַשְׂרֶה הַרִּים. וּמֵשָׁאָמֵר עַל שְׁבָעָה, לֹא אָמֵר
לְהַשְׁלָיִם שְׁלִימּוֹת. וְאֶת עַל גְּבַע שְׁחַבֵּל אֶחָד, שְׁנִישׁ
שְׁבָעָה וַיֵּשׁ אֶרֶבֶעָה וַיֵּשׁ שְׁנִים עַשְׂרֶה, וְהַכְּבֵל אֶחָד.

וְדָאִי עַל שְׁנִים עַשְׂרֶה הַרִּים עוֹמֶדֶת, שְׁלֹשָׁה הַרִּים
לְצִדְקוֹת, וְשְׁלֹשָׁה הַרִּים לְצִדְקוֹת, וְבֵין לְאֶרֶבֶע
זְיוֹתָה, וְאֶזְרָאֵל נִקְרָאת חִיתָה, בָּמוֹ שָׁגָגָאָמֵר (יחזקאל י) הִיא
הַחִיתָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תְּחִתָּא לְאָלֹהִי יִשְׂרָאֵל. וְאֶלְהָה
נִקְרָאות בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם, מִשּׁוּם שְׁעֹזֶשֶׁת עַלְיָהוֹן,
וְהַן מִעֵידות עֲדוֹת לְמֶלֶךְ עַל בְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. זֶה
שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים קְכָבָב) שְׁבָטִי יְהָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהֻזּוֹdot
לְשִׁם ה'. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, אֲשֶׁרִי חָלַקְתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שְׁיוֹדָעִים דָּרְכֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַלְיָהֶם בְּתוּב

(דברים יד) כי עם קדוש אתה לה אלחיך ובד בחר
ה' ינו'.

יששבר חמר גרים רביין בין המשפטים. אמר רבי
אלעזר, וכי יששבר נקרא חמור? אם
משום שהשתדל בתורה, נקרא לו סומ או אריה
או נמר, למה חמור? אלא אמרו, משום שהחמור
נושא משא, ולא בوزט באדונו במו שאך
הבהמות, אין בו גפות הרווח, ולא חושש לשבב
במקום מתקן. אף בך יששבר, שהשתדלותו
בתורה, נוטל משא התורה, ולא בوزט
בקדוש-ברוך-הוא, אין בו גפות הרווח, במו
ההמזור שלא חושש לבבוז רבונו
[רבו]. רביין בין המשפטים, במו שאמרנו (אבות פ"ו)
יעל הארץ תישן, וחמי צער תחיה, ובתורה אתה
עמיל.

דבר אחר יששבר חמר גרים רביין ינו' - פתח
ואמր, (תהלים כו) לדוד ה' אורי ויישעי מפי
אירע ה' מעוז חמי מפי אפחד. מה חביבים הם

דברי תורה, בפה חביבים אוטם שמשתדרלים
בתורה לפני הקדוש ברוך הוא, שלא מי
שמשתדר בתורה, לא פוחד מפגעי העולם,
שמור הוא למעלה, שמור הוא למטה. ולא עוד,
אלא (^{דף רמב ע"ב}) שבספת כל פגעי העולם ומודיד
אותם לעמך תהום רבבה.

בא ראה, בשעה שנכנים הלילה, הפתחים
נסתמים, וכלבים וחמורים שורים
ומשוטטים בעולם, ונתקנת רשות להשחית, וכל
בני העולם ישנים במטותיהם, ונשומות האדיקים
עולות להצעג למעלה. בשמחתו רוח צפוז
ונחלק הלילה, התעוררות קדשה מתעוררת
בעולם, וזה נאמר בבמה מקומות.

אשרי חלקו של אותו אדם שעומד באotta
שעה ומשתדר בתורה. בין שהוא
פותח בתורה, את כל אותם המינים תרעיהם
הוא מבנים לנקב תהום רבבה, ובופת את

הַחֲמֹר, וּמוֹרִידּוֹ בְּשָׁרִים נְשָׁתָּחַת הַעֲפָר שֶׁל זְהָמָת הַכְּשָׁר.

מְשֻׁום בְּהַיְשָׁשָׁבָר, נְשָׁתָּחַת דְּלֹוֹתּוֹ בַּתּוֹרָה, בּוֹפָת אֶת הַחֲמֹר וּמוֹרִיד אֶתְוֹ מֵאַוְתּוֹ גַּרְם הַמְּעָלוֹת, נְשָׁהּוֹא עֹלָה לְהַזִּיק לְעוֹלָם, וּשְׁם מַדּוֹרֹו בּין הַמְשִׁפְתִּים, בּין זְהָמָת הַשָּׁרִים נְשָׁבָעָפָר.

בָּא רָאָה מָה בְּטוּב, וַיַּרְא מִנְחָה בַּי טֹב וְאֶת הָאָרֶץ בַּי נְעָמָה וַיַּט שְׁבָמוֹ לְסֶבֶל נִיהִי לְמַם עַבְד. וַיַּרְא מִנְחָה בַּי טֹב - זוֹ תּוֹרָה נְשָׁבָכְתָב. וְאֶת הָאָרֶץ בַּי נְעָמָה - זוֹ תּוֹרָה נְשָׁבָעָל פָּה. וַיַּט שְׁבָמוֹ לְסֶבֶל - לְסֶבֶל עַל הַתּוֹרָה וְלִדְבָּק בָּה יָמִים וְלִילּוֹת. נִיהִי לְמַם עַבְד - לְהִזְוֹת עֹבֵד אֶת הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא וְלִדְבָּק בָּו וְלִהְתִּיש אֶת עַצְמוֹ בָּה.

רַבְּי שְׁמַעְזֵן וַרְבְּי יוֹסֵי וַרְבְּי חַיָּא הַיּוֹ הַזְּלָכִים מַהְגָּלֵל הַעֲלִיוֹן לְטַבְּרִיה. אָמַר רַבְּי שְׁמַעְזֵן, גַּלְד וְנְשָׁתָּחַל בַּתּוֹרָה, שֶׁבֶל מַי נְשִׂיּוֹדֵע לְהַשְּׁתָּחַל בַּתּוֹרָה וְלֹא מְשָׁתָּחַל - מַתְּחִיב בְּנֶפֶשׁוֹ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא נֹתְגִים עַל הָאָרֶץ וְשָׁעַבּוֹד רַע, נְשָׁבָתוֹב

ביששבר ויתשכמו לסבל. מה זה וית? סטה, במו שנאמר (شمואל-א ח) ויתו אחורי הנטע. מי שסוטה בדרכו ועצמו שלא לסבל על תורה, מיד ויהי למס עבד.

פתח רבי שמעון ואמר, (משל ח) להנחיל אהבי ישן ואצרתייהם אמליה. אשיריהם בני העולם, אותם שמשתදלים בתורה, שבל מי שמשתדל בתורה, נאָהֶב למעלה ונאָהֶב למטה, וירש בכל יומךשת העולם הבא. זהו שבתו להנחלת אהבי ישן. מה זה ישן? זהו עוזלם הבא שלא פוסקים מימי לעוזלים ונוטל שבר טוב עליון שלא זוכה בו אדם אחר ומיהו ישן. ומשום לכך רמז לנו בשמו של יששבר ששהשתדל בתורה - יש שבר. זהו שבר של אותם שמשתදלים בתורה, ישן.

בתוב (רניאל) היה היה עד די ברסן רמי ועתיק יומין יtab וגו' היה היה עד די ברסן רמי - בשנחרב בית המקדש, שני בסאות נפלו, שניים למעלה ושנים למטה. שניים למעלה, כי התרחקה

התקחתונה מהעליזה. בפה של יעקב התרחק מפה דוד, ובפה דוד נפל. זה שבר טוב (איכה ב) השליך מושגים ארץ. שני בסתות למטה - ירושלים, ואתם בעלי התורה. וhabսאות שלמטה כמו הבסתות של מללה, בעלי התורה, הינו בפה של יעקב. ירושלים הינו בפה של דוד. ועל זה בתוב עד כי ברסוז ולא בפה. בסאות רבים נפלו, ובולם לא נפלו אלא מעלבונה של תורה.

בא ראה, בשאותם צדיקי אמרת משתדרלים בתורה, כל אותם בחות שאר העמים, של שאר החילות, כל החילות שליהם נכפים ולא שולטים בעולם, וישראל [ויש] מזמנים עליהם להעלותם על הכל. ואם לא, חמוץ גורם לישראל ללבת לגלות ולפל בין העמים ולשלט עליהם, אבל זה למה? משום ונרא מנוח כי טוב, ומתקן לפניו, יוכל להרוויח בגלויה במה טובות ובמה בסופים, והטה דרכו שלא לסכל על תורה, משום בkeh ויהי למס עבד.

כְתֹזֶב (שיר ז) **הַדּוֹדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְתַחִינוּ בְלַמְגָדִים חֲרֵשִׁים גַם יִשְׁנִים וְגו'.** **הַדּוֹדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ - [הַדּוֹדָאִים]** **אֵלּוּ אָזְתָם שְׁמַצָּא רָאוּבָן,** בָמָז **שְׁפָאָמָר** (בראשית ל) **וַיַּמְצָא** (דף ר מג ע"א) **דוֹדָאִים בְשָׂרֶת,** וְלֹא **הַתְחִדְשׂוּ דְבָרֵי תֹרַה אֶלָּא עַל יְדֵיכֶם בְיִשְׂרָאֵל,** בָמָז **שְׁגָאָמָר וּמְבָנִי יִשְׁשָׁכֵר יוֹדָעִי בֵינֶה לְעַתִּים וְגו'.**

וְעַל פְתַחִינוּ בְלַמְגָדִים - **הַמְגָדִים** לְהִזְהִיר עַל **פְתַחִינוּ,** **עַל פְתַחִי בָתֵּי גָנְסִיּוֹת וּבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת,** **בְלַמְגָדִים.** **חֲרֵשִׁים גַם יִשְׁנִים -** **כַמָּה** **דְבָרִים חֲרֵשִׁים וּעֲתִיקִים** **שֶׁל הַתֹּרַה שְׁהַתְגִּלוּ** **עַל יָדֵיכֶם,** **לִקְרָב אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיוֹתֶם שְׁלָמִיעָלה.** **זהו שְׁבָתוֹב לְדִעָת מַה יִעָשֶה יִשְׂרָאֵל.**

דוֹדִי צְפָנָתִי לְך (שיר ז) - **מִבָּאָז לְמִדְנוֹ,** **שְׁכָל מֵשְׁמַשְׁתְּדֵל בְתֹרַה כְּרָאוֹי וַיַּודַע לְחִדְשָׁה** **דְבָרִים וְלִתְהֵר דְבָרִים כְּרָאוֹי,** **אָזְתָם תְּדָבְרִים עֹזְלִים עד כֶּפֶא הַמְלָךְ,** **וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פּוֹתַחַת לְהָם שְׁעָרִים וְגּוֹגָזִת אָזְתָם.** **וּבְשֻׁעָה שְׁגָבָנִים הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַשְׁפַּעַת עַשְׂעָדָה** **עַם הַצְדִיקִים בָנָו עַדָז,** **מוֹצִיאָה**

אוֹתָם לְפָנָיו, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִסְתַּכֵּל בְּחַם
וִשְׁמַת. אָוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְעִיטָר בְּעַטְרוֹת
עַלְיוֹנוֹת וִשְׁמַת בְּגִבְרִיה. זֶהוּ שְׁבָתוֹב חֲדָשִׁים גַּם
יְשָׁנִים דָּזָן צְפָנָתִי לְהָ. וּמְאֹתָה שָׁעָה דָּבָרִי
בְּתוֹבִים בְּסִפְרָ, זֶהוּ שְׁבָתוֹב (מלאכי י) וַיַּכְתֵּב סִפְרָ
וּכְרוֹזָן לְפָנָיו.

אֲשֶׁרִי חָלֻקוּ שָׁלְ מֵשָׁמְשָׁתְּדָל בַּתּוֹרָה בָּרָאֹוי,
אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַבָּא.
עד כָּאן שְׁלַטּוֹן יְהוָדָה, וַיַּרְא שְׁגָבָלָת בְּפָל, בְּכָח
שָׁלְ בָּל הָצְדִים, שְׁלַשָּׁה קָשָׁרים שָׁלְ הַזְּרוּעָ
לְהַתְגִּיבָר עַל הַפָּל.

דָן יְהִינָן עַמּוֹ בְּאַחֲר שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חִיא
אָמֵר, פָּסוֹק זֶה כִּי יִשְׁלֹשׁ לוּ לֹזֶר, דָן יְהִינָן
לְשְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל, אוֹ דָן יְהִינָן לְשְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל
בְּאַחֲר. מַהוּ דָן יְהִינָן עַמּוֹ, וְאַחֲר כִּי בְּאַחֲר שְׁבָטִי
יִשְׂרָאֵל? אֶלָּא דָן, הוּא שְׁבָתוֹב בּוּ (CMDN י) מַאֲפָפָ
לְבָל הַמְּחֻנוֹת, שְׁהִוָּא יִרְךְ שְׁמָאֵל, וְהוֹלֵךְ בְּפָזָה.

בָּא רְאֵה, **כִּיּוֹן** שְׁיַהוָּדָה וְרְאוּבֵן נֹסְעִים, הַלּוּיִם
וְהַאֲרוֹן פּוֹרְשִׁים דְּגָלִים, וּנוֹסֶעֶת דְּגָלָ אַפְרִים
שְׁחוֹא לְמַעַרְבָּד. יָרַךְ יְמִין נֹסֶעת מְחֻלִּיות הַמִּדָּה.
וְאִם תֹּאמֶר, זְבוּלֹן שְׁחוֹא נְבָנָם וַיּוֹצֵא, שְׁכָתוֹב
בָּו (דברים לג) שְׁמָח זְבוּלֹן בְּצַאתָה, וְכָתוֹב וַיַּרְכְּתּוּ
וְגוֹ'. אַלְאָ וְדָאי יְהוָדָה נְכָלָל מַהֲכָל.

בָּא רְאֵה, מְלֻכּוֹת הַעֲלִיוֹנָה נְכָלָלָת מַהֲכָל,
וַיְהִי יְהוָדָה הוּא מְלֻכּוֹת תְּחִתּוֹנָה. בֶּמוֹ
שְׁמַלְכּוֹת עֲלִיוֹנָה נְכָלָלָת מַהֲכָל, בֶּךְ גַּם מְלֻכּוֹת
תְּחִתּוֹנָה נְכָלָלָת מַהֲכָל, מְגֻוף, מִירְךָ, בְּדי^{לְהַתְּגִּיבָּר בְּכָחּוּ}.

כָּתּוֹב מִימִינֵךְ אָשָׁר תַּלְמֹז. תֹּזֶרֶת נִתְגָּנָה מִצָּד
הַגְּבוּרָה, וְגַבּוּרָה נְכָלָלָת בִּימִין וּבִגּוֹף
וַיַּרְךְ וּבָכָל. בֶּךְ גַּם הַפְּדָר הַרְאָשׁוֹן הוּא יְהוָדָה,
מְלֻכּוֹת שְׁבָאָה מִצָּד שְׁלֵגְבוּרָה וּנְכָלָלָת בִּימִין,
בִּגּוֹף וּבִירְךָ, וּבָכָל נְכָלָלָת, בֶּמוֹ שְׁהַמְּלֻכּוֹת
הַעֲלִיוֹנָה נְכָלָלָת מַהֲכָל.

סֶדֶר שְׁנִי רָאוּבֵן, **שַׁהוּא לְצֹדְרֹום,** וְדֹרוּם הוּא יָמִין. אֲת בָּל בְּחַיִימִין נִטְלָל יְהוּדָה, מִשּׁוּם [שְׁגַעַשְׁתָּה] **שְׁהָעֲבָרָה הַמְּלֻכּוֹת מִרָּאוּבֵן,** בָּמוֹ שְׁגַגְגָאָמֶר פָּחוֹ בְּמִים אֲלֹת תּוֹתָר, וְנִטְלָל אָזְתָה יְהוּדָה, וְהַתְּגִבֵּר בְּתִקְעָפָה חַיִימִין שְׁתִיה מִרָּאוּבֵן, וּבְךָ בְּתוּב בְּרוּד, (תְּהִלִּים קִיא) נָאָם ה' לְאַדְנֵי שֵׁב לִימִינֵי, מִשּׁוּם שְׁשָׁמָאל גְּבָלָת בְּיָמִין וּמִתְחִזָּק בְּבָחָו. זהו שְׁבָתּוּב (שם קיח) יָמִין ה' עַשְׂתָה חִיל וְנוּ). יְהוּדָה וִרְאוּבֵן הִיוּ שְׁתִי וְרוֹעָות.

סֶדֶר שְׁלִישִׁי אֶפְרַיִם, **שַׁהוּא יָרֵךְ יָמִין,** וְנוֹסֶעֶן לְפִנֵּי הַשְּׁמָאל הַמִּיד. וְדוֹן [עה], **שַׁהוּא יָרֵךְ שְׁמָאל,** נֹסֶעֶן בְּסֹוףָה, וְעַל בְּךָ הוּא הַמְּאָסָף לְכָל הַמְּחֻנוֹת לְאַכְבָּאוֹתָם וְהַזְּלִיךְ בְּסֹופָה.

יְהוּדָה נֹטֶל בְּחַיִשְׁתִּי וְרוֹעָות, מִשּׁוּם שְׁרָאוּבֵן, שַׁהוּא יָמִין, [הַעֲגִירָה] אֶבְדָה מִמְּנוֹ הַבְּבוֹךְה, הַבְּחִנָה וּהַמְּלֻכּוֹת, וְעַל זה בְּתוּב בִּיהוּדָה (רנ' ל' י' יָדָיו רַב לוֹ וְעַזְרָמְצָרִיו תְּהִיכָה).

בָּא רְאֵת, בַּתּוֹב (מלכים-א י) וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה בִּפְנֵי שֵׁן גָּדוֹל. הַכְּסֵא שֶׁל שְׁלָמָה עָשָׂה אֹתוֹ בֶּםֶז שְׁלָמָעָלה, וּבֶל הַדִּיוֹקָנוֹת [שֶׁל בָּאוּ] שְׁלָמָעָלה עָשָׂה בָּה. וְעַל זֶה בַּתּוֹב וַיַּשֵּׁב שְׁלָמָה עַל כְּסֵא ה' לְמֶלֶךְ, מֶלֶךְ דָּבָר סְתֻוּם הוּא. וּבָנו (מלכים-א כ) וּשְׁלָמָה יִשְׁבֶּן עַל כְּסֵא דָּיוֹד אָבִיו וְתָכַן מִלְבָתוֹ מְאָד, שְׁעַמְּדָה הַלְּבָנָה בְּשְׁלִימֹת.

דָּין יְדִין עַמוֹ - בַּהֲתַחְלָה, וַאֲחַר כֵּה שְׁבָטִי יִשְׁרָאֵל בָּאַחֲר, כִּיחּוּדוֹ שֶׁל עַוְלָם, (דף רמנע"ב) בֶּםֶז שְׁחִיה בְּשֶׁמְשֹׁן, שַׁהוּא יְחִידִי עָשָׂה דָּין בְּעַוְלָם, וְדָין וְהַרג בָּאַחֲר, וְלֹא הַצְּטִירָה סְמָך.

דָּין יְדִין עַמוֹ. רַبִּי יַצְחָק אָמֵר, דָן, הַיָּנוּ נְחַשׁ, אֹורֵב עַל דָּרְכִים וּשְׁבִילִים. וְאִם תֹּאמֶר עַל שֶׁמְשֹׁן לְבִדוֹ הוּא, אָף כֵּה גַם לְמֶעָלה, זֶהוּ נְפָשׁ אַחֲרַת [נְחַשׁ קְטוּן] מַאֲסֵף לְבֶל הַמְּחִנּוֹת, וְאֹורֵב בְּדָרְכִים וּבְשְׁבִילִים. אַחֲר כֵּה מִבָּאוֹן יוֹצְאִים חִילוֹת וּמְחִנּוֹת, אַזְתָּם שָׁאוֹרְכִים לְאָנָשִׁים עַל חַטְאִים, שְׁזֹרְקִים אַזְתָּם לְאַחֲרֵי אַחֲרֵי בַּתְּפִיכָם.

אָמַר רَبִّي חִיאָ, גַּחֲשׁ הַקְּרָדוֹנוֹי לְמַעַלָּה, עַד שֶׁלָּא
יַתְּבִּסֵּם בֵּין שֶׁל שֶׁמֶחָה.

גַּחֲשׁ עַלִי דָּרְךָ. בָּא רְאָה, כִּמוֹ שָׁיִשׁ דָּרְךָ
לְמַעַלָּה, בְּהָ גַם יִשׁ דָּרְךָ לְמַטָּה, וְהִים
גַּפְרֵד לְכַפָּה דָּרְכִים בְּכָל צָד. וַיַּשׁ דָּרְךָ אַחֲתָה
שְׁבָאָה וּמְגַדִּילָה אֶת הַיּוֹם, וּמְגַדֵּלָה דָּגִים רְעִים
לְמַיְגִּיחָם. כִּמוֹ שְׁהֽׁוֹצִיאוּ מִים לְמַטָּה, דָּגִים
טוֹבִים, דָּגִים רְעִים, דָּגִי צְפָרְדָּע, כִּמוֹ זֶה דָּגִים
רְעִים לְמַיְגִּיחָם.

וּבְשֶׁמֶשׁ תְּמִיטִים מִדָּרְךָ הַיּוֹם, גְּרָאִים רֹזְכִים
עַל סְוִסִּיחָם. וְאֶלְמָלָא הַגַּחֲשׁ
הַזֶּה, שְׁהֽׁוֹא כּוֹגֵם אֶת בֶּל הַמְּחֻנּוֹת, אֹרֶב בְּסֹוף
הַדָּרְכִים וּמְפִיר אֹתָם לְאַחֲרָה, הַיּוֹ מְחַרְיבִים אֶת
הַעֲזָלָם. מִצֶּד שֶׁל אֱלֹה יְזָאִים מִכְשָׁפִים לְעַזָּלָם.
בָּא רְאָה, בְּבָלָעָם בְּתוֹב, (גָּמְנָר כְּדָ) וְלֹא הָלָךְ
בְּפָעָם בְּפָעָם לְקַרְאָת גַּחֲשִׁים, מְשֻׁוּם שְׁהָם
עוֹמְדִים לְלִחְשׁ בְּבָשְׁפֵי הַעֲזָלָם.

רִאָה מַה בְּטוֹב? יְהִי ذֶן נְחַשׁ עַלְיָה דָּרָה. מַה זֶּה
עַלְיָה דָּרָה? אֲלֹא נְחַשׁ, מֵי שְׁמַשׁ תְּדַל
אַחֲרָיו, מִכְחִישׁ פְּמַלִּיה שֶׁל מַעַלָּה, וְמִיהוּ? אַזְתָּה
דָּרָה עַלְיוֹנָה שִׁיוֹצָאת מִלְמַעַלָּה, בָּמוֹ שְׁגָאָמָר
(ישעה מג) הַנוֹּתָן בַּיִם דָּרָה וְגוֹ'. נְחַשׁ, מֵי שְׁמַשׁ תְּדַל
אַחֲרָיו, בְּאָלוֹ הַוְלֵד עַל אַזְתָּה דָּרָה עַלְיוֹנָה
לְהַבְּחִישׁוֹ, מְשׁוּם שְׁמַא אַזְתָּה דָּרָה נְזָנִים הַעֲזָלָמוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים.

וְאִם תֹּאמֶר, ذֶן לְמַה הוּא בְּדָرְגָה הַזֶּה? אֲלֹא
בְּכֶתֶוב (בראשית כ) וְאַת לְהַט הַחֲרֵב
הַמְתַהְפֵכָת לְשִׁמְרָא תְּדַבֵּר עַז הַחַיִים. בְּךָ גַּם
הַנְּשָׁד עֲקֵבִי סֻומָּוּ, בְּךָ לְשִׁמְרָא אַזְתָּה לְבַל
הַמְּחִנּוֹת. אָמָר רַבִּי אַלְעָזָר, תָּקוֹן הַבְּסָפָא הוּא.
בָּא רִאָה, בְּסָא שֶׁל שְׁלָמָה הַפְּלֵךְ, נְחַשׁ אַחֲרָיו
מְנַעַנְעָ בְּקַשְׁרֵי הַשְּׁרָבִיט שֶׁל מַעַלָּה מִהְאָרִיוֹת.

בְּטוֹב (שופטים כ) וְתַחַל רֹוח ה' לְפָעָמוֹ בְּמַחְנֵה ذֶן
וְגוֹ'. בָּא רִאָה, שְׁמַשׁוֹן הִיה גְּזִיר עֲזָלָם,
וּפְרוֹשׁ מִן הַעֲזָלָם הוּא, וְהַתְּגִבֵּר בּוֹ בְּחַזְקָה,

וְהוּא הָיָה נְחַשׁ בְּעוֹלָם הָזֶה בְּגַד עֲמִים עֻזְבָּדִי
עֲבוֹדָת פּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת, שְׂהֵרִי יְרֵשָׁת חָלָק
בְּרִכְבָּת הַז אָבִיו יְרֵשׁ, שְׁכָתוֹב יְהִי הַז נְחַשׁ עַלִי
דָּרְךׁ וְגַ�.

אמֶר רַבִּי חַיָּא, נְחַשׁ יְדוֹעָ, שְׁפִיפּוֹן מַהְוּ? אָמֶר
לוּ, סֹוד הַתְּקִוָן שֶׁל מִכְשָׁפִים שְׁנָגַחַשׁ הַזָּא
שְׁפִיפּוֹן, כִּי גַם אֶזְטוֹ בְּלָעָם הַרְשָׁעָה, בְּכָל הָיָה
יְוָדָעָה. בָּא רְאָה, בְּתֹוב (נִמְדָרָה) וַיַּלְךְ שְׁפִיףִי,
לְפָעָמִים בָּזָה וּלְפָעָמִים בָּזָה.

וְאִם תֹּאמֶר, הַז אֵין דָרְגָתָו בָזָה - כִּי זֶה וּרְאִי,
אֶלָּא הַתְּמִגָּה עַל דָרְגָה זוּ [לְאַוְתָה] לְהִיּוֹת צַדִּיקָרְזָן, וּשְׁבָח הַז אֲשֶׁר, מִמְנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ בָזָה,
וּמִמְגָה עַל זֶה, וּבְבָזָד הַז אֶלכְל אֶזְתָם הַמִּמְנִים.
וּבְפָא הַמֶּלֶךְ נִתְקֹן בְּכָל אֶזְתָם הַמִּמְנִים, בְּכָל
אֶזְתָם הַמִּמְנִים שְׁתַחַתֵּהֶם גַּפְרְדוֹת רְבָכִים
וּדְרָגוֹת, הַז לְטוֹב וְהַז לְרָע, וּבָלָם גַּאֲחִיזִים
בְּתִקְוָנִי הַבָּסָא הַלְלוּוֹ. וְלִבְנֵן הַז לְצַד צָפוֹן, בְּגַנְקָבָה
תְּהָזָם רְבָה. שְׁבָצֶד צָפוֹן בְּמַה קְבּוֹצָות מַחְבָּלִים

הוזמנו לשם, ובולם שרים ממעיים להרעה את העולים.

לכון התפילה יעקב ואמר לישועתך קויתי ה', בכל השבטים לא אמר לישועתך אלא בזאת, משום שראתה לו תקף חוק של הנחש, מרחש דין להרגיבר.

רבבי יוסף ורבבי חזקיה היו הולכים לראות את רבבי שמעון בקופוטניה. אמר רבבי חזקיה זה שאמינו לעולים יסידר אדם שבחו של רבונו זאחר בך יתפלל תפלה זו. מי שלבו טרוד ורוצח להתפלל תפלה זו, והוא בצרה, ולא יוכל לסידר את שבוח רבונו בראווי, מה הוא?

אמר לו, אף על גב שלא יכול לבז לבז ורצונו, סדור ושבח של רבונו למה שיגרע? אלא יסידר את שבוח רבונו אף על גב שלא יוכל לבז, יתפלל תפלה זו. זהו שכתוב תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשيبة רגתי. שמעה ה' צדק - בתחלת, משום שהזוא

סדור של שבח רבונו. ואחר כן הักษיבה רגתי האוינה תפלה. מי שיכל לסדר שבח רבונו ולא עוזה, עליו כתוב (ישעה א) גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם ונז.

כתוב (שמות כט) את הכבש האחד תעשה בלבד ואת הכבש השני תעשה בין העربים. תפנות בנגד תמידין תקנום. בא ראה, בהתעדירות של מטה מתעורר גם למללה, ובהתעדירות של מללה גם כן למללה מפנה, עד שמשמעות התעדירות למקום שאריד הנר להדילך ונדרלק, ובהתעדירות העשן של מטה נדרלק נר למללה, ובשזה נדרלק [מנורות], כל המנורות האחרות דולקות, ומתרבכים ממנה כל העוזלות. נמצא שהתעדירות הקרבע תקוון העולם והברכות של כל העוזלות.

תרי כיצד מתחיל העשן לעלות, אותן דיווקנות קדושים שטמנים על העולם גחנים [נתקניט] להתעדירה, ומעוררים את הדרגות

בְּתִשׁוֹקָה עֲלֵיוֹנָה, בָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) **הַכְּפִירִים** שְׁאָגִים לְטַרְף וְגו'. אֶלָּה מְעוֹרְרִים לְדָرְגוֹת עֲלֵיוֹנוֹת שֶׁמְעַלְּיָהוּ עד שְׁהַהְתֻּעָזְרוֹת מְגִיעָה, עד שְׁרוֹצָה הַמֶּלֶךְ לְהַתְּגִּיבָּר בְּגִבְּרָה.

וּבְתִשׁוֹקָה שֶׁלְמַטָּה נוֹבָעים מִים תְּחִתּוֹנִים בְּנִגְדָּם עֲלֵיוֹנִים, שְׁהָרִי לֹא נוֹבָעים מִים עֲלֵיוֹנִים אֶלָּא בְּהַתְּעֹזְרוֹת שֶׁל תִשׁוֹקָה שֶׁלְמַטָּה, וְאוֹתְהָ תִשׁוֹקָה גְּדַבְּקָת, וְנוֹבָעים מִים תְּחִתּוֹנִים בְּנִגְדָּם מִים עֲלֵיוֹנִים, וְהַעֲזָלָמוֹת מִתְּבָרְכִים, וְכָל הַמְּנוֹרוֹת דּוֹלָקוֹת, וְעֲלֵיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים גְּמַצָּאים בְּבִרְכּוֹת.

בָּא רָאָה, כְּהַנִּים וְלוֹוִים מִתְּעֹזְרִים לְחַבֵּר שְׁמָאָל בְּיִמְין. אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, הַפְּלָל בְּךָ הוּא וְדָאי, אָבָל בְּךָ שֶׁמְעַתִּי, כְּהַנִּים וְלוֹוִים, זה מְעוֹרֵר שְׁמָאָל, וזה מְעוֹרֵר יִמְין, מְשׁוּם שְׁהַתְּחִבּוֹת זֶבֶר אֶל הַגְּקָבָה אֵינוֹ אֶלָּא בְּשָׁמָאָל יִמְין, בָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ב) שְׁמָאָלוֹ תְּחַת לְרַאשֵּי וַיִּמְנוֹת תְּחִבּוֹנִי. וְאוֹתְהָ תְּחִבּוֹר הַזָּכָר בְּגְקָבָה, וְתִשְׁוִיכָה

במצאת, **והעוזמות מתרכבים,** **יעליונים**
ותחתונים בשמה.

ולבן **בחנים** **ולוים מעזרדים** דבר למטה, לעזרך
תשוקה וחביבות למטה, שבל תלוי
בימין ובשמאל. **גמצא** **שהקרכזו** יסוד העוזם.
תקון של העוזם, שמחה של עליונים ותחתונים.
 אמר רבי יוסי, ונדי יפה אמרת, וכד הוא, וכד
 שמעתי הדריך ושבחתי אותו, ואני שמעתי זה,
 והבל באחד עולח.

עבשׂו תפלה במקום קרבן, וצריך אדם לסדר
שבח רבונו ברاوي, ואם לא יסדר, אין
תפלתו תפלה. בא ראה, סדור שלים של שבחו
של הקדוש ברוך הוא - מי שיזע ליחד את
שם הקדוש ברاوي, שבה מתערות ונטפעות
ברכות לבל העוזמות.

אמר רבי חזקיה, לא חשכה הקדוש ברוך הוא
את ישראל בגולות בין העמים אלא כדי

שִׁירְבְּרָכוּ שָׁאָר הַעֲמִים בְּגַלְלָם, שְׂתָרִי הַם
מִשְׁפִיעִים בְּרֻכּוֹת מֵלְמַעַלָה לִמְטָה בְּכָל יוֹם.

הַלְבָוּ. עד שְׁחוּזְיוּ חֹלְבִים, רָאוּ נְחַשׁ אֶחָד שְׁחוּזָה
מִסְתּוֹבָב [וּמְצָדָה] בְּדָרָה, וְסִטוּ מִן הַדָּרָה.
בְּאֶלְיָחִם אִישׁ אֶחָד. הַרְגֵ אֹתוֹ הַגְּחַשׁ. הַחְזִירָוּ
רְאֵשֵׁיָהָם וְרָאוּ אֶת אֹתוֹ אִישׁ שְׁמָתָה. אָמָרוּ, וְדָאִ
אֹתוֹ נְחַשׁ עֲשָׂה אֶת שְׁלִיחוֹת רְבוּנוֹ. בְּרוּךְ
הַרְחָמָן שְׁחַצְילָנוּ.

פֶתַח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמָר, יְהִי רֹן נְחַשׁ עַלְיִ דָרָה,
מַתְיִ הִיה רֹן נְחַשׁ? בִּימֵי יְרָבָעָם, שְׁבָתוֹב
(מלכים-א יב) וְאֶת הֶאֱחָד נָתַן בְּדוֹן. לְמַה נָתַן שֵׁם עַלְיִ
דָרָה, עַל אֹתוֹ הַדָּרָה? בְּדַי לְמַנְעָ [אֹתוֹ דָרָה שְׁעוֹלִים]
שְׁלָא יַעֲלוּ לִירְזָשְׁלִים [ילא יַעֲלוּ שֵׁם]. וַיְזַהֵ רֹן הִיה לְהַם
נְחַשׁ לִיְשָׁרָאֵל עַלְיִ דָרָה, עַלְיִ דָרָה וְדָאִ, בְּמוֹ
שְׁנָאָמָר וְיַעֲזֵז הַמְּלָךְ וְגוֹ'. שְׁפִיפּוֹן עַלְיִ אַרְחָת,
שְׁעַקְעַז אֶת יְשָׁרָאֵל. וְהַכְלֵל לֹא הִיה אֶלְאָ עַלְיִ דָרָה
וְעַלְיִ אַרְחָת, לְמַנְעָ מִיְשָׁרָאֵל שְׁלָא יַעֲלוּ לִירְזָשְׁלִים

לְחַגֵּג חֲגִיהֶם וְלִהְקָרֵיב קָרְבָּנוֹת וְעֹזּוֹת וְלַעֲבֵד
שָׁם. (דף רמד ע"ב)

בָּא רְאָה, בְּשָׁעָה שֶׁהָגִיעוּ הַבְּרָכוֹת לִיד מֵשֶׁה
לְבִרְךָ אֶת כָּל הַשָּׁבָטִים, רְאָה אֶת דָן שְׁתִיָּה
קָשָׁור בְּגַחַשׁ, חָזֵר וְקִשֵּׁר אֹתוֹ בָּאֲרִיָּה, וְהוּא
שְׁבָתוֹב (דברים לו) וְלֹדוֹ אָמַר דָן גּוֹר אֲרִיָּה יַוְצֵק מִן
הַבָּשָׂן. מָה הַטְּעֵם? בְּדי [שֶׁהָוָא] שְׁיִיחָחֶה רְאֵשִׁית
וְסֹוף, שֶׁל אַרְבָּעָה הַדְּגָלִים קָשָׁור בִּיהוּדָה, שֶׁהָוָא
מְלָהָה, בָּמו שָׁגָאָמֵר גּוֹר אֲרִיָּה יְהוּדָה, וְהַזָּא
רְאֵשִׁית הַדְּגָלִים, וְסֹוף הַדְּגָלִים הוּא דָן, שְׁבָתוֹב
דָן גּוֹר אֲרִיָּה וְגוֹ', לְהִיוֹת רְאֵשִׁית וְסֹוף קָשְׁוֹרִים
בָּמֶקְומָם אֶחָד.

לִישְׁוֹעָתְךָ קוֹיִתִי ה'. רְبִי חִיא אָמֵר, בָּמו
שָׁגָאָמֵר (שופטים יט) וְהַזָּא יִחַל לְהַזְׁשִׁיעַ
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיד פֶּלֶשְׁתִּים. אָמֵר [רבא א'חא], וּבַי לְמַה
קוֹיִתִי, וְתַרְיִ הַסְּתָלֵק יַעֲקֹב מִן הַעֲזָלָם בָּאוֹתוֹ
הַזָּמִן מִלְּפָנֵי שְׁגִים? לְמַה אָמֵר שֶׁהָוָא מַחְפֵה
לְאוֹתָה הַיְשֹׁעָה? [אֶלָּא וְדַאי] אָמֵר לוֹ, וְדַאי סָוד

הַדָּבָר כְּכֹתֶב (שמות י) וְהִיא כְּאָשֵׁר יָרִים מֵשָׁה יָדָו
וְגַבָּר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְתָם. אֲתָּה בָּאוּ וְהַוָּא יִחַל
לְהַזְּשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל סְתָם. לְכָן אָמַר
ליישועתך קוייתי ה'.

אָמַר רַבִּי חִיאָא, וְנַדְאי בְּהָ הוּא, וְיִפְהָ. אָשְׁרִי
חַלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שִׁיוֹדָעִים לְהַשְׁתַּדְלֵל
בְּתֹרֶה בְּדִי לְזֹבֶת בָּה בְּחִים שֶׁל מַעַלָּה, בְּמוֹ
שְׁפָאָמָר (דנרים לו) כִּי הוּא תִּיךְ וְאַךְ יִמְיד לְשַׁבַּת
עַל הָאָדָמָה וְגוֹ.

גָּד גָּדוֹד יָגֹדְנוּ וְהַוָּא יָגֹד עַקְבָּ. רַבִּי יִסְאָא אָמַר,
מָגָד נִשְׁמָע שְׁהָרִי חִילּוֹת יִצְאָו לְעַרְךָ קָרְבָּ,
מִשְׁמָע שְׁבָתוֹב גָּד. בְּכָל מָקוֹם גִּימָ"ל דָּלְ"תָּ,
חִילּוֹת וְמִחְנּוֹת יוֹצְאִים מֵהֶם, שְׁהָרִי גִּימָ"ל נוֹתֵן
וְדָלְ"תָּ לְזַקְתָּ, וּמִבָּאוּן [וּמוֹשְׁבָת] בְּמַה חִילּוֹת וּבְמַה
מִחְנּוֹת תְּלוּוּיִם בָּהֶם.

בְּאָ רְאָה, אָוֹתָו נָהָר שְׁשֹׁוֹפָע וַיֹּצֵא מֵעַדְזָן, לֹא
פּוֹסְקִים מִמְּנוּ לְעוֹלָמִים, וְהַוָּא מְשֻׁלִּים
לְעֲנָגִים, וְלְכָן עוֹמְדִים בְּמַה חִילּוֹת וּבְמַה מִחְנּוֹת

ונזונים מכאן. ועל זה גדר, זה מוציא ונותן, וזה לוזט ולזקח, ונזונים הבית ובכל אנשי הבית.

אמֶר רבי יצחק, אלמלא ש היה גדר מבני השפחות, השעה עצמה לו להשלים יותר מהפל. זה ש בתוב (בראשית ל) בא גדר, קרי, ובתוב בגדר חסר אל"ת, שחרי השעה עומדת בשלמות, והסתלקה ממנה. זה ש בתוב (איוב ו) אחיך בגדו במו נחל, משום שאותו נחר שׁזופע הסתלק באורה שעלה, ובתוב בגדר חסר אל"ת, ולא ילבן לא זכה בארץ הקדושה והסתלק ממנה.

רבי יהודה אמר, מעין לרاءון ש היה בזה? בכתוב فهو במים אל תותר, ש הסתלקו המים ולא שפעו, ותרי נתבאר בפה פנים, ושניהם לא זכו בארץ הקדושה, וחייבות ומחנות להנחיל לישראל את הארץ. בא ראה, מה שגפוגם בגדר, הש תלם באשר. זה ש בתוב מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדרני מלך. עבשו השלים גימ"ל לדל"ת.

רַבִּי אֶלְעֹזֵר וָרַבִּי אֲבָא גַּשְׁמָטו בְּמַעֲרָת לֹוד,
 שְׁגַּבְגָּנוּ מִפְנֵי תְּקַפְּה הַשְּׁמֵשׁ, שְׁחִיו הַוְּלָבִים
 בְּדָרְכֵה. אָמַר רַבִּי אֲבָא, נְסֻׂבֵּב אֶת הַמַּעֲרָה הַזֶּה
 בְּדָרְכֵי תּוֹרָה. פָּתָח רַבִּי אֶלְעֹזֵר וָאָמַר, שִׁימְנֵי
 בְּחוֹתָם עַל לֶבֶךְ בְּחוֹתָם עַל זְרוּעֵךְ וְגוּ', רַשְׁפֵּיהַ
 רַשְׁפֵּי אַשׁ שְׁלַחְבָּת יְהָה. בְּפָסוֹק זוּה הַתְּעוֹרֶנֶג,
 אֲבָל לִילָּה אֶחָדר חִיאָה, בְּשַׁחַרְיִתְיִי עוֹמֵד לִפְנֵי אֲבָא
 וְשְׁמַעַתִּי מִמְּנוּ דָבָר, שְׁאיַן שְׁלִמוֹת וְרִצּוֹן
 וְתְּשׁוּקָת בְּגַּסְתִּי יִשְׂרָאֵל בְּקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא אֶלְאֶל
 בְּגַשְׁמֹות הַצְדִיקִים, שְׁהֵם מַעֲזָרִים נְבִיעַת הַמִינִים
 הַתְּחִתּוֹנִים בְּגַגְדֵל הַעֲלִיוֹנִים, וּבְאוֹתָה שְׁעָה
 שְׁלִמוֹת הַרְצֹן וְתְּשׁוּקָה בְּדִיבְקוֹת אַחַת לְעַשּׂוֹת
 פְּרוֹת.

בָּא רַאֲתָה, אַחֲר שְׁגַדְבָּכוּ זֶה בָּזָה וְהֵיא קְבָלָה
 רִצּוֹן, הֵיא אֹמֶרֶת, שִׁימְנֵי בְּחוֹתָם עַל לֶבֶךְ.
 לְמֹה בְּחוֹתָם? אֶלְאָ דָרְבָּו שֶׁל חֹתָם, בֵּין
 שְׁגַדְבָּק בְּמִקּוֹם אֶחָדר, אֶפְעַל גַּב שְׁזַוְוּ מִמְּנוּ, חַרִי
 נְשָׁאָר רַשְׁם בָּאוֹתוֹ מִקּוֹם וְלֹא זֹו מִמְּנוּ, שְׁבָל
 הַרְשָׁם וּכְל הַדְמָוֹת שְׁלֹו נְשָׁאָר בּוּ. כֵּה אָמָרָה

בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, הֲרִי גַּדְבָּקָתִי בָּהּ, אַפְּ עַל גַּב
שְׁזֹוּתִי מִמֶּךָּ וְחַלְבָּתִי (דף רמה ע"א) לְגַלוֹת, שִׁימְנִי
בְּחוֹתָם עַל לְבָהּ, בְּדִי שִׁינְשָׁאָר בְּלִ דְמוֹתִי בָּהּ
בְּחוֹתָם הַזֶּה שִׁינְשָׁאָר בְּלִ דְמוֹתָו בָּאוֹתוֹ מִקּוּם
שְׁגַדְבָּק בּוּ.

כִּי עַזָּה בְּמִנּוֹת אַהֲבָה, חֹזֶקֶת הִיא, בְּפִרְדָּת הָרוֹזָה
מִהְגּוֹת. שְׁשָׁנִינוּ, בְּשָׁעָה שָׁאָדָם מִגְעַז
לְהַסְתַּלְקָה מִזְהֻולָם וּרְזֹאָה מִזְשְׁרוֹאָה, הָרוֹזָה
הַזְּלָכָת בְּכָל אַיְבָּרִי הָגּוֹת וְתַגְלִילִים עַזְלִילִים, בְּמֵי
שְׁחֹזְלִיךְ בְּיִם בְּלִי מִשּׁוֹטִים, עַזְלָה וַיְזִיד וְלֹא
מַזְעִיל לוּ. בָּא וְגַפְרָד מִכָּל אַיְבָּרִי הָגּוֹת, וְאֵין [לְהַסְתַּלְקָה]
קַשִּׁי בְּמַוְּה יְמִין שְׁגַפְרָדָת הָרוֹזָה מִהְגּוֹת. בְּהָזַק
הַאֲהָבָה שֶׁל בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְקַדּוֹשׁ-בְּרוֹךְ-הָוָא
בְּחֹזֶק הַמְּוֹת בְּשָׁעָה שְׁרוֹצָה הָרוֹזָה לְהַפְרָד מִהְגּוֹת.
קַשְׁחָה בְּשָׁאוֹל קְנָאתָה, בְּלִי מִשְׁאוֹהָב וְלֹא קוֹשֵׁר
עַמּוֹ קְנָאתָה, אֵין אַהֲבָתוֹ אַהֲבָה. בְּיוֹן
שְׁקִינָא, הֲרִי הַאֲהָבָה הַשְׁלָמָה. מִבָּאוֹן לְמִדְנוֹ
שְׁאָרִיךְ אָדָם לְקַנְיאָ לְאַשְׁתָּו בְּדִי שִׁינְתְּקַשְׁר עַמָּה

אהבה שלמה, שחרי מתוד בך לא יתנו עינו
באהשה אחרה. מה זה קשה בשאול? אלא מה
שאול קשה בעיני הריםעים לרדת אליו, בך
קנאה קשה בעיני מי שאוהב ומקנא להפרד
מאהבה.

דבר אחר קשה בשאול קנאה - מה ישאול,
בשעה שمورידים אליה את הרשעים,
מודיעים להם חטאיהם על מה הורידו אותם,
וקשה להם, בך מי שמקנא, הוא תובע על
חטא ומחשב [זוחש] בפה מעשים, ואו נקשר בו
קשר החבה.

רשפיה רשפאי אש שלחבת יה, מה זה שלחבת
יה? זו שלחבת שבוערת ויוצאת מתוד
שופר שהוא מתעורר ישורף, ומהו? השמאלי.
זהו שבטוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי, זה
שורף שלחבת של החבה של בנסת ישראאל אל
הקדוש ברוך הוא.

ולְכֵן (שם ח) מים רבים לא יוכלו ללבות את האהבה. שחררי בשבא הימין שהוא מים, מוסף שרפת האהבה, ולא נקבתת שלחה בת השםאל, כמו שגא אמר וימינו תחבקני, זהו מים רבים לא יוכלו ללבות את האהבה, וכן הכל בגון זה.

עד שהוא יושבים, שמעו את קולו של רבי שמעון שהיה בא בדרך, הוא ורבי יהודה ורבי יצחק. התקרב למערה, יצא רבי אלעזר ורבי אבא. אמר רבי שמעון, מפתלי המערה ראתה ששבינה כאן. ישבו. אמר רבי שמעון, במא עסקתם? אמר רבי אבא, באהבת בנסת ישראל לךוז-ברוז-הוא, ורבי אלעזר פרש פסוק זה בנסת ישראל, שימני בחזותם על לבך וכו'. אמר לו, אלעזר, באהבה עליונה וקשר החביבות הסתכלת.

שתק רבי שמעון שעה. אמר, בכל מקום צריד שתקה, חזץ משתקה של התורה. גניזה

אתת יש לִי גְנוּזָה, וְאַיִגִי רֹצֶחֶת שְׁתָאָבֵד מִכֶּם,
וְהִיא דָבָר עַלְיוֹן, וְמִצָּאתִי אֹתוֹ בְסֶפֶרְךָ שֶׁל רַב
הַמְנוּגָא הַזָּקָן.

בָא רַאֲה, בְּכָל מֶקְומָה תָזַבֵּר רֹזֶה אַחֲרַ הַגְּקָבָה
וּמַעֲזִיר אַלְיָה אַהֲבָה, וּבָאוּ מִצָּאנוּ שַׁחַיָּא
מַעֲזִירָת אַהֲבָה וַרְזִיףָת אַחֲרָיו, וַדְרָה הַעוֹלָם
שְׁאַיִן שְׁבַח הַגְּקָבָה לְרִדְףָת אַחֲרֵי הַזְּבָר, אַלְאָ דָבָר
נַסְתָּר הָוָא, וַדְרָה עַלְיוֹן מִבֵּית גְּנוּי הַמְלָה.

בָא רַאֲה, שֶׁלַשׁ נִשְׁמֹות הָז, וְהַז עוֹלוֹת בְּדָרְגוֹת
עַלְיוֹנוֹת יִדְועֹות, וּעַל שְׁהָז שֶׁלַשׁ - הָז
אַרְבָּע. אַחֲת נִשְׁמָה עַלְיוֹנָה שֶׁלֹּא נִתְפְּסָת וְלֹא
מִתְעֹזֵר בָה הַגּוֹבֵר [הַגּוֹעֵ] שֶׁל הָאוֹצֵר הַעַלְיוֹן, כָל
שְׁכַנּוּ הַתְּחִתּוֹן. וּזֹו נִשְׁמָה לְכָל הַגְּשֹׁמוֹת, וְהִיא
נִסְתָּרָת וְלֹא נִגְלִית לְעוֹלָמִים וְלֹא נִזְדַּעַת, וּבָלָם
בָה תְּלִוּזָה.

וּזֹו מִתְעִצְפָת בְּעַטּוֹף שֶׁל זָהָר הַכְּרָמֵל [שֶׁל הַבְּדוּלָה]
בְּתֹזֶה הַזָּהָר, וְנוֹטָף טְפוֹת טְפוֹת מַרְגָּלִיות,
וְנִקְשָׁרִים בָלָם בְּאַחֲר, בָמֹו הַקְשָׁרִים שֶׁל אַיְבָּרִי

גּוֹפֶת אַחֵר, וְהוּא נָכְנָם לְתוֹבָם וּמִרְאָה בָּהֶם מְעֻשָּׂיו. הוּא וְהֵם אַחֵר הֵם, וְאֵין בָּהֶם הַפְּרָדָה. זֹה נְשָׁמָה עֲלֵיוֹנָה טְמִידָה שֶׁל הַבָּל.

נְשָׁמָה אַחֲרָת נְקָבָה נְסִטָּרָת בְּתוֹךְ חִילוֹתֶיהָ, וְהֵיא נְשָׁמָה לְהֵם, וּמִהֵּם אַחֲרָוּ (ר' רמה ע"ב) הַגּוֹפֶת לְהַרְאֹות בָּהֶם מְעֻשָּׂיהָ לְבַلְּ הַעוֹלָם, בָּמוֹ גּוֹפֶת שַׁהְוָא בְּלִי לְנְשָׁמָה לְעָשׂוֹת בָּו מְעֻשָּׂה, וְאֵלָה בָּמוֹ אַזְּתָם הַקְּשָׁרִים הַטְּמִירִים שֶׁל מְעֻלָּה.

נְשָׁמָה אַחֲרָת הֵיא נְשָׁמָת הַצְּדִיקִים לְמַטָּה. נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים בָּאוֹת מִאוֹתָן נְשָׁמוֹת עֲלֵיוֹנוֹת, מִנְשָׁמָת הַנְּקָבָה וּמִנְשָׁמָת הַזָּבָר, וְלֹבֶן נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים הֵן עֲלֵיוֹנוֹת עַל בָּל אַזְּתָם הַחִילוֹת וְהַמְּחֻנוֹת שֶׁל מְעֻלָּה.

וְאֵם תֹּאמֶר, תְּרִי הֵם עֲלֵיוֹנִים מְשִׁגְנִים צְדִידִים, לְמַה יִרְדוּ לְעֹלָם תָּזָה וּלְמַה הַסְּתָלָקָו מְפִגּוֹ? לְמַלְךְ שְׁנוֹלֵד לוֹ בֵּן, שָׁלַח אֹתוֹ לְבָפֶר אַחֵד לְגִדְלוֹ, וּלְגִדְלֵל אֹתוֹ עד שְׁיִגְדֵּל [לוֹ], וַיַּלְמְדוּ אֹתוֹ דָּרְכֵי הַיְבָל הַמֶּלֶךְ. שָׁמַע הַמֶּלֶךְ שְׁתַרְיִ בָּנוֹ

גָּדוֹל וְהַתְּגִידָּל, מֵהֶעֱשָׂה בְּאַחֲבָת בְּנָוֹ? שׂוֹלִיחַ לוֹ אֶת הַגְּבִירָה אֶמוֹ בְּשִׁבְילֹו, וּמְבָנִיםוּ לְהִיכְלֹו, וַיְשַׁמְּמָחַ עַפְוֹ כָּל הַיּוֹם.

כֵּה חַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוֹלֵיד בָּן מַהֲגִירָה, וַמִּיהוּ? זֹו נְשָׁמָה עַלְיוֹנָה קָדוֹשָׁה. שְׁלַח אֹתָהּ לְכֶפֶר, לְעוֹלָם הַזֶּה, שְׂתַתְתְּגִידָּל בָּזּוֹ וַיַּלְמֹדוּ אֹתָהּ דָּרְכֵי הַיְלָל הַמֶּלֶךְ. בִּין שִׁיּוֹדָע הַמֶּלֶךְ שְׁחִירִי בְּנָוֹ גָּדוֹל בְּכֶפֶר הַזֶּה וַיַּמַּן הַגִּיעַ לְהַבְיאָו לְהִיכְלֹו, מֵהֶעֱשָׂה בְּאַחֲבָת בְּנָוֹ? שׂוֹלִיחַ אֶת הַגְּבִירָה בְּשִׁבְילֹו וּמְבָנִים אֹתוֹ לְהִיכְלֹו. הַנְּשָׁמָה לֹא עֹלֶה מִן הַעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׁבָאת הַגְּבִירָה בְּשִׁבְילָה, וּמְבָנִים אֹתָהּ לְהִיכְלָל הַמֶּלֶךְ, וַיַּוְשַׁבְתָּה שָׁם לְעוֹלָמִים.

וְעַם כָּל זה, דָּרְךָ הַעוֹלָם שָׁאוֹתָם בְּנֵי הַכֶּפֶר בּוֹכִים עַל פְּרִדָּת בָּן הַמֶּלֶךְ מֵהֶם. פְּקַח אֶחָד הָיָה שָׁם, אָמַר לָהֶם, עַל מָה אַתֶּם בּוֹכִים, וּבַי לֹא בָּן הַמֶּלֶךְ הוּא, וְלֹא נְرָא הַיּוֹתָר לְדִוָּר בְּינֵיכֶם אֶלָּא בְּהִיכְלָל שָׁל אָבִיו? כֵּה מִשְׁהָ, שְׁחִיתָה

פְּקָמָה, רְאֵה בְּנֵי בְּפֶר שְׁחִיו בְּזֹבִים, וַעֲלֵךְ זֶה אָמֵר
(דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לְה' אֱלֹהֵיכֶם לֹא תַתְגַּדְּגָה.

בָּא רְאֵה, אֲלֹו הֵyo יְזָדָעִים אֶת זֶה בֶּל הַצְדִיקִים,
הֵyo שְׁמָחִים אֶתְהוּ יוֹם שְׁמָגִיעַ לָהֶם לְהַסְתֵּלָק
מִן הַעוֹלָם, וְכִי לֹא בְּבוֹד עַלְיוֹן הוּא שְׁהַגְּבִירָה בָּאָה
בְשְׁבִילָם, וְלֹהֶזְבִּיל אֶתְהָם לְהִיכְלָל הַמֶּלֶךְ שְׁיִשְׁמַח
בְּהֶם הַמֶּלֶךְ בֶּל יוֹם? שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא לֹא
מְשֻׁתְעַשְׁע אֶלָּא בְּגַנְשָׁמוֹת הַצְדִיקִים.

בָּא רְאֵה, הַתְעֹזָרוֹת הַאֲהַבָּה שֶׁל בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל
לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הֵyo, גַנְשָׁמוֹת הַצְדִיקִים לְמִטְהָ
מְעוֹזָרִים אֶתְהָ, מְשׁוּם שָׁהֶם בָּאִים מִצְדָה הַמֶּלֶךְ,
מִצְדָה הַזָּכָר, וְהַתְעֹזָרוֹת זוֹ מְגִיעָה לְגַנְקָבָה מִצְדָה שֶׁל
הַזָּכָר, וּמִתְעֹזָרָת אֲהַבָּה. נִמְצָא שַׁזָּכָר מְעוֹזָר
חַבִיבָות וְאֲהַבָּה לְגַנְקָבָה, וְאוֹ הַגַּנְקָבָה גַּנְקָשָׁרָת
בְּאֲהַבָּה לְזָכָר.

בָּמוֹ זֶה תְשׁוֹקַת הַגַּנְקָבָה לְשִׁפְךְ מִים תְּחִתּוֹנִים
בְּגַגְדָ מִים עַלְיוֹנִים אֵינֶה אֶלָא בְּגַנְשָׁמוֹת
הַצְדִיקִים. אֲשֶׁר הַצְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

הבא, שעליהם קיימים עליונות ותחתוניות, ועל זה
(משל ח) **צדיק יסוד עולם, בטוב סתם.**

יסוד הכל - צדיק, הוא יסוד של מעלה, והוא
יסוד למטה, ובנחת ישראל נבללה מצדיק
מלמעלה וממטה. צדיק מצד זה וצדיק מצד זה
ירושים אותה. זהו **שבתוֹב** (הלים לו) צדיקים יירשו
ארץ, יירשו ארץ ודי.

בא ראה, הצדיק יירש ארץ זו ומזריך עליה ברבות
בכל יום, וננתן לה תפנוקים ועדונים בשפע
עליזן שיטופע עליה, ות הרי באנו את הדבר.

יסוד הב טוב - (בראשית מט) מאישר שמנה לחמו
והוא יתנו מעדני מלחה. עם כל זה דבר
אחר, **שבתוֹב** (שיר ו ראות בנות ויאשרויה, ועל זה
אמרה לך, (בראשית לו) באשרבי כי אשרוני בנות,
ויבול יפה.

ובא ראה, מז העולם הבא גמץ שיטופע לאצדיק
זהה לחת תפנוקים ועדונים לארכץ הוי,
שהיא לוחם עני, ונעשרה לוחם מענה. זהו **שבתוֹב**

מְאֹשֶׁר שְׁמַנָּה לְחִמּוֹ וְהַוָּא יֵתֵן מַעֲדֵנִי מַלְךָ, וְדָאי,
וְתָהָרִי בְּאַרְנוֹ. (דף רמו ע"א)

בָּא רְאָה, מְאֹשֶׁר שְׁמַנָּה לְחִמּוֹ, זֶהוּ מִקְוָם שְׁחַבֵּל
מְאֹשֶׁרִים אָתוֹ, וְמִיהוּ? הַעוֹלָם הַבָּא,
שְׁחַעְלִיוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים **מְאֹשֶׁרִים** אָתוֹ
 וּמְשֻׁתּוֹקָקִים אֵלֵיו. שְׁמַנָּה לְחִמּוֹ, מַי? עד בָּאוּ
 לֹא פָּרֵשׂ מַי הוּא הַמִּקְוָם. אֵלָא, יֵשׁ לְחִמּוֹ וַיֵּשׁ
 לְחִמּוֹ, בָּמוֹ שִׁישׁ אִילּוֹן וַיֵּשׁ אִילּוֹן. יֵשׁ עַזּ הַחִימִים,
 וַיֵּשׁ עַזּ שְׁתָלוֹי בּוֹ הַמְּפֹות. יֵשׁ לְחִמּוֹ שְׁגִכְרָא לְחִמּוֹ
 עֲגִי, וַיֵּשׁ לְחִמּוֹ שְׁגִכְרָא לְחִמּוֹ מַעֲגָנָג. וְמִיהוּ [לְחִמּוֹ?]
 זֶה וּ, וַיְזַהֵּה הוּא לְחִמּוֹ, לְחִמּוֹ וּ, וַעֲלָל זֶה בְּתוּב
 (שמות ט) הַגְּנִי מַמְטִיר לְבָם לְחִמּוֹ מִן הַשְּׁמִים, מִן
 הַשְּׁמִים וְדָאי.

וַעֲלָל זֶה, מְאֹשֶׁר שְׁמַנָּה לְחִמּוֹ, לְחִמּוֹ וּ, שְׁתָהָרִי
 מִפְּנָנוֹ נְזוֹן הַעַזּ הַזְּהָתָה, וְהַוָּא מַעֲטָר אָתוֹ,
 בְּכִתּוֹב (שיר ט) בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לוֹ אַמּוֹ. וּבְשַׁהָוָא
 לְזַקְתָּה, וְדָאי הוּא יֵתֵן מַעֲדֵנִי מַלְךָ. וְמַי הַמְּלָךְ? זֶה
 בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל, שְׁתָהָרִי מִפְּנָנוֹ נְזוֹנִיתָה, וְהַזָּא נֹתֵן לָהּ

על יד הצדיק דר' גה קדוֹשָׁה אֶזְרָחָה תְּבִרִית, וּמִבְּאָנוֹ
לְשֹׁאָר הַדָּرְגוֹת שְׁלֵמֶת, וּבְלָם בְּמוֹ שְׁלֵמֶת עָלָה.

בספרוז של רב המנוגן הוזען אמר ב'ה: מאישר
שׁמְנָה לְחָמָן - זה לְחָם שְׁבָת, שַׁהוּא
מַעֲגָג, עַל אֶחָד שְׁנַיִם, בְּכֶתֶוב לְקָטוֹ לְחָם מַשְׁנָה.
מה זה לְחָם מַשְׁנָה? אֶלְאָ שְׁנִי לְחָם, לְחָם מִן
הַשְׁמִים וּלְחָם מִן הָאָרֶץ. זהו לְחָם עֲגָג, וזהו לְחָם
עֲגָג. ובשְׁבָת נְכָלָל לְחָם הַתְּחִתּוֹן בְּלָחָם הַעֲלִיוֹן,
וּמִתְּפִירָה זה מְשׁוּם זה, והוא לְחָם מַשְׁנָה.

יעוד היה אומר, לְחָם מַשְׁנָה של שְׁבָת לוֹקָח
משְׁבָת הַעֲלִיוֹנָה שְׁשָׂוֹפְעָת וּמְאִירָה לְבָל,
וּמִתְּחִיבָר לְחָם בְּלָחָם, והוא מַשְׁנָה. וּבָל מִקּוֹם
סֹוד של לְחָם נִקְבָּה הִיא, מְשׁוּם כֵּד שְׁמָנָה בְּכֶתֶוב
אֶלְאָ שְׁמַן, בְּכֶתֶוב (נראשית לט) בַּי אִם הַלְּחָם אָישָׁר
הוּא אוּבָל, זו אַשְׁתָּו.

אם תאמֵר, (שמואל-א ט) וְהַלְּחָם אֹזֶל מְבָלִינוֹ, וְלֹא
כֶתֶוב אֹזֶל? לשאָר הַמְּזֹוֹן קוֹרָאים לְחָם,
וְהַדְּבָרִים יְדוּעִים מַה הוּא שֹׁאָר הַמְּזֹוֹן וּמַה הוּא

לְחַם מִמְשָׁן. לְחַם שֶׁל מַעַלָּה בְּכֶל מִקְוָם זָכָר, לְחַם תְּחִתּוֹן בְּכֶל מִקְוָם נִקְבָּה. וְאֵנוֹ מִצְאָנוֹ שֶׁל פְּעָמִים בְּתֻובָה זָכָר וְלְפָעָמִים נִקְבָּה, וְהַכֶּל דָּבָר אֶחָד, וְהוּא בָּמוֹ זָה, וְהַכֶּל יִפְהָה.

בָּא רִיאָה, אֲשֶׁר רְשָׂום לְמַעַלָּה וּרְשָׂום לְמִטְהָה בְּתִקְוִינִי בָּלָה, וְעַל כָּל שְׁנִים עָשָׂר חַשְׁבָּטִים הַיִם עוֹמֵד עַל יְהָם וְגַתְקֹן בָּהָם. וְהוּא שְׁבָתוֹב (מלכים-א ז) וְהַיִם עַל יְהָם מִלְמַעַלָּה. וְסֹוד הַדָּבָר - גַתְקֹן לְמַעַלָּה וְגַתְקֹן לְמִטְהָה בָּאָרֶץ. גַתְקֹן לְמַעַלָּה בְּתִקְוִינִים יְדוּעִים בָּמוֹ שֶׁל הַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן, וְגַתְקֹן לְמִטְהָה בְּשִׁנִים עָשָׂר חַשְׁבָּטִים הַלְלוּי, בָּמוֹ שֶׁל מַעַלָּה, וְעַל כֵּד שְׁבִינָה לְמַעַלָּה וְשְׁבִינָה לְמִטְהָה בְּשִׁבְיל [בְּתוֹךְ שֶׁל] יִשְׂרָאֵל, וּבְשִׁנִים עָשָׂר שְׁבָטִים [וּבְשִׁנִי שְׁבָטִים] [וּבְשִׁנִי אֶחָדִים] גַבְלָלָת וְגַתְקֹנת. אֲשֶׁר בְּתִקְוִינִיהָ עוֹמֵד בְּשָׁאָר הַחַשְׁבָּטִים.

וְאֵם לֹא שְׁגָלָה מִשְׁחָה - לֹא נִזְעָע, שְׁבָתוֹב (רכרים לו) וַטְבַל בְּשֶׁמֶן רְגָלוֹ, לְהַרְאֹת אִיפָה חַקְשָׁר שֶׁלֹּו בָּמִקְוָמוֹ, שַׁהוּא מְשֻׁפִיעַ אֶזְטוֹ שֶׁמֶן

מְשֻׁחָה מִלְמַעַלָּה. מְשֻׁוּם בְּךָ בְּתוֹב בְּרוֹךְ מִבְנִים אֲשֶׁר וְגו'.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וֹאמֶר, נְפִתְלֵי אִילָה שְׁלָחָה הַנְּתָנוּ אָמְרֵי שְׁפָר. הָרִי נָאָמֵר שְׁהֻזּוּלָם הַעֲלֵיוֹן הוּא עֻזּוּלָם שֶׁל זָכָר. כִּיוֹן שְׁעֻזּוּלָה דָבָר מִבְנָסֶת יִשְׂרָאֵל וּמִלְמַעַלָּה, הַבָּל הוּא זָכָר. מִנֵּין לְנוּ? מִעֻזּוּלָה. לְמָה נִקְרָאת עֻזּוּלָה? מְשֻׁוּם שְׁעֻזּוּלָה מִעַל הַגְּקָבָה, וּמְשֻׁוּם בְּךָ (ויקרא א) עַלָה זָכָר תְּמִימִים יִקְרִיבָנוּ וְגו'.

לְמָה תְּמִימִים? וּבַי חַתִיכוֹת חַתִיכוֹת צְרִיךְ אֶזְתָו שָׁאוּמֵר תְּמִימִים?! מָה זֶה תְּמִימִים? אֶלָא בְּכֶתֶוב, הַתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְתִיהְיֶה תְּמִימִים. מַתֵּי תְּמִימִים? בְּשַׁעַה [בָּמְקוּם] שְׁגַמּוֹל, שְׁחַרֵי הַזָּכָר אֵינוֹ, וְלֹא נוֹדֵעַ אֶלָא רַק בְּאֶזְתָו מֶקוּם שְׁגַקְרָא תְּמִימִים, וּמָה זוּ? זוּ אֶזְתָה הַבְּרִית, שְׁבָה נוֹדֵעַ הַזָּכָר מִן הַגְּקָבָה, בְּכֶתֶוב (שם י) אִישׁ צְדִיק תְּמִימִים הִיא. מְשֻׁוּם בְּךָ זָכָר תְּמִימִים, שְׁגַדֵּעַ בּוֹ אִיבָר זֶה וְלֹא יִסְרָמוּ אֶזְתָו.

ואם תאמר, הרי בתוב (ויקרא ד) נקבה תמיימה? בך הוא וודאי. כמו שנקרא צדיק תמים, בך נקרא צדק תמיימה, משום שחבל נטלה מפנה. משום בך עולת, שעולה מן הנקבה לזכר, ומ מקום זה ומעלת הכל הוא זכר, וכן נקבה (דף רמו ע"ב) ומטה הכל הוא נקבה, ונרי בארכנו.

ואם תאמר, בך גם נקבה של מעלה. אלא סיום הגוף מראה על כל הגוף שהו זכר, ראש הגוף נקבה, עד שירד לסתום, ובשיטים גראת, הרי עוזה הכל זכר. אבל באן ראש סוף נקבה, שתרי כל תקון הגוף נקבה.

בא ראה, סוד עליון אחד יש בברבר זה, שתרי ראיינו שיעקב ברך את יוסף בתוד אחים. ליון שצוה הקדוש ברוך הוא ארבעה رجالים בשכינה, בשנים עשר שבטים להתקן בהם, גרע מכם את יוסף, ושם במקומו את אפרים. מה

הטעם הסתילק ממה יוסף? אם תאמר מושום
חטא - לא בָּה, שחררי הוא צדיק.

אלא סוד הדברים - יוסף היה רשם של זבר,
שבתויב בין פרת יוסף בין פרת עלי עין,
ובתוב מכם רעה אבן ישראאל, מכם גזונית אבן
ישראאל זאת. אבן - זו בנטה ישראאל, ועליו
אמר דוד (תהלים קיח) אבן מאסו הבוגרים היתה
לראש פגה. ומושום שיוסף הוא רשם של זבר,
נקרא יוסף הצדיק, שחררי הוא וداعי צדיק, מכם
רעה אבן ישראאל.

ומושום שבל תקוני השכינה הוא נקבות,
הסתילק יוסף מכם והתמנה תחתיו
אפרים, והוא נקבה לתקונית. ומושום זההוא בָּה,
התמנה לצד מערב, מקום ששורה הנקבה,
ואתו רשם זההוא זבר הסתילק מתקונית, מושום
זההוא עולם של נקבה ולא עולם של זבר, ובל
תקונית דורשים נקבות.

וּמְשׁוֹם בָּהּ יְוַסֵּף שֶׁהוּא צָדִיק, הַסְתַּלְקֵךְ
מִתְקוֹנִיתָה, וְהַתְמָגֵה אֲפָרִים תְּחִתָּיו.

וְעַל בָּזָן כֹּל שְׁנַיִם עַשֶּׂר הַשְׁבָטִים הֵם תְּקוֹנוּנִים שֶׁל
שְׁבִינָה, וְבָלָם אַרְיכִים כִּמו שְׁלָמָעָלה, חַזֵּץ
מִדְרָגָת הַצָּדִיק שֶׁהוּא עֹזֶשֶׂה כֹּל הַאִבְרִים זֶכֶר,
וְלֹא צָרִיךְ לְהַבְּחִישׁ [אותו].

נִפְתָּלֵי אַיִלָּה שְׁלָחָה הַפְּתָן אָמְרִי שֶׁפֶר, הַינּוּ מַה
שְׁבָתּוֹב (שיר ד) וּמִדְבָּרְךָ נָאוּה. **מְשׁוֹם**
שְׁקוֹל מְנֻהִיגָּה אֶת הַדְבּוֹר, וְאֵין קוֹל בְּלִי דְבּוֹר.
וְאַתָּה קוֹל גְּשָׁלָח מִמְקוֹם עַמְקָה שְׁלָמָעָלה,
וְשְׁלוֹחַ מַלְפְּנֵיו לְהַגְּהִיג הַדְבּוֹר, שְׁאֵין קוֹל בְּלִי
דְבּוֹר, וְלֹא דְבּוֹר בְּלִי קוֹל. **וְזֹה כָּל שְׁצָרִיךְ אֶת**
הַפְּרָט, וּפְרָט שְׁצָרִיךְ אֶת הַכְּלָל, **וְזֹה קוֹל שְׁיוֹצָא**
מִדְרוֹם וּמְנֻהִיג אֶת הַמַּעֲרָב, יוֹרֵשׁ לְשָׁנִי אַדְדִים.
וְזֹהוּ שְׁבָתּוֹב (דנרים לו) **וְלִנִּפְתָּלֵי אָמְרִי יְגּוּ,** יִם וְדָרָום
יָרְשָׁה. **לִמְעָלה זֶכֶר,** **לִמְטָה נְקָבָה.** **מְשׁוֹם בָּהּ נִפְתָּלֵי**
אַיִלָּה שְׁלָחָה, **נְקָבָה לִמְטָה.** **כִּמו זֶה זֶכֶר לִמְעָלה,**
שְׁבָתּוֹב הַפְּתָן אָמְרִי שֶׁפֶר. **הַפְּתָן בְּתוֹב,** **וְלֹא**
הַגּוֹתָגָת.

בָּא רַאֲתָה, מְחַשֵּׁבָה רְאֵשִׁית הַפָּל, וּמְשׁוֹם שְׁהִיא
מְחַשֵּׁבָה, הִיא בַּפְנִים גַּסְתָּרָת וְלֹא נֹדֶעֶת,
כְּאֵשָׁר מִתְפַּשְׁתָּת מְחַשֵּׁבָה זוֹ יוֹתָר, בָּאָה לְמִקּוֹם
שְׁשֹׁוֹרָה הָרוּת, וּבְשְׁמַגִּיעָה לְאַזְטָו מִקּוֹם גַּקְרָאת
בִּינְהָה, וַזָּה לֹא גַּסְתָּר בְּבִתְחָלָה. וְאַתָּ עַל גַּב שְׁהִיא
גַּסְתָּר, רֹותָה זוֹ מִתְפַּשְׁתָּת וּמִזְעִיאָה קֹול בְּלֹול מִיאָש
מִים וְרוּת, שְׁהָם צְפּוֹן דָּרוֹם וּמִזְרָח. וּמִקּוֹל הַזָּה
בְּלָל שֶׁל בָּל שֶׁאָר הַחִילוֹת, וּמִקּוֹל זָה מְגַהֵּיג אֶת
הַדְּבָור, וַזָּה נוֹתֵן דָּבָר מִתְקֹז, מְשׁוֹם שְׁקוֹל גַּשְׁלָח
מִמְקֹום הָרוּת, וּבָא לְהַנְּהִיג הַדְּבָור, לְהַזְּכִיא דָּבָרים
יְשָׁרִים.

וּבְשְׁתַּסְתַּכְלֵל בְּדָרְגוֹת, הוּא מְחַשֵּׁבָה, הִיא בִּינָה,
הִיא קֹול, הִיא דָבָר, וְהַכְלָל אֶחָד.
וְהִיא הִיא הַמְחַשֵּׁבָה, רְאֵשִׁית הַפָּל, וְלֹא הִיא פְּרוֹד,
אֶלָּא הַפָּל אֶחָד וְקַשֵּׁר אֶחָד, שְׁהִיא מְחַשֵּׁבָה מִמְשָׁ
שְׁגַנְקְשָׁרָה בְּאַין וְלֹא נִפְרֵד לְעוֹלָמִים, וַזָּה הוּא (וכירה
ד) ה' אֶחָד וְשֶׁמוֹ אֶחָד. וְעַל זָה הַנְּתֵן אַמְּרֵי שְׁפֵר
בְּתֻוב, זָה הַגּוֹת.

סיום הגות, זה שבח טוב בין פרת יוסף בין פרת עלי עין. למה פעים? אלא בין פרת למלחה, בין פרת למתה. ולמה איןו בין פרת למתה בתקוני הפלגה? משום שבענות צערת להיות עלי שור, שברים בנות לתקונית ולא בנים, כמו שגיא אמר (משל לי) רבות בנות עשו חיל וגוו. רבות בנות עשו חיל, אלו שניהם עשר שבטים.

בָּא ראה, מלבות הקדושה לא מקבלה מלבות קדושה שלמה עד שמתחברת באבות, ובשמתחברת באבות, נבנה בגין שלם מהעולים (^{רמ"ע א)} העליון, שהוא עולם הארץ, וועלם העליון נקרא שבע שנים, כי כל שבע שנים בו.

וסימן לדבר - (מלכים-א) ויבגנו שבע שנים, זה עולם העליון, ולא בתוב בשבע שנים, כמו שגיא אמר (שמות לא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ, ולא בתוב בששת, ובתוב בראשית כ) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בראשית ב) ואברהם נקרא שבע שנים, ובו נבנה באברהם. ואברהם נקרא שבע שנים, ובו נבנה

העוֹלָם הָעַלְיוֹן [כמו זה ויבנהו שבע שנים], ואֱלֹה נִקְרָאים
עוֹלָם הַזָּבֵר [ובו נבנה העוֹלָם שְׁלֵמֶת].

כמו זה למֶתֶה יִשׁ שְׁבֻעׁ שָׁנִים, סוד העוֹלָם
התְּחִתּוֹן, וסוד זה שבְּתוּב (מלכים-א ח) שְׁבֻעָת
ימים ושְׁבֻעָת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם. שְׁבִיוֹן
שאָמַר שְׁבֻעָת יָמִים וּשְׁבֻעָת יָמִים, לֹא יִדְעָנוּ
שְׁהָם אַרְבָּעָה עָשָׂר? אֲלֹא להִרְאֹת עוֹלָם עַלְיוֹן
וְעוֹלָם תְּחִתּוֹן, והם שבְּתוּב יָמִים וּשְׁבֻעָת יָמִים.
אלו זברים ואלו נקבות. אלו הנקבות העולם
הזה עלייהם, שבְּתוּב (משל לא) רְבּוֹת בְּנוֹת עָשָׂו
חיל, אלו שנים עשר שבְּטִים שְׁהָם עָשָׂו חִיל,
בפְּתֻבוֹן (גדנבר כ) כָּל הַפְּקוּדִים לְמַחְנָה יְהוָה וָגו',
וכָּן כָּלָם.

אם תאמיר רבות, ותרי הם שנים עשר ולא
יותר, חזין מאותו החִיל שְׁעָשָׂו, מה זה
רבות? אֲלֹא במַעַן שְׁבֻעָת (בראשית יח) זָעַקְתְּ סָלָם
ועַמְרָה בַּי רְבָה, במַעַן גָּדְלָה. וכָּן רְבּוֹת גָּדוֹלָות,
עַלְיוֹנִים וְגָדוֹלִים עַל הַכָּל, ואלו נקְרָאים (תהלים קד)

חיוֹת גָּדוֹלָה. עַשׂו חִיל - אֲזֹתוֹ חִיל שְׁעַשֵּׂו
שְׁפָטָמָוֶכִים עַלְיָהֶם נִקְרָאִים חִיוֹת קָטָנוֹת עַם
גָּדוֹלָה, לְהַתְּחִבֵּר בְּאַחֲרָה, לְתַקֵּן בְּהָם אֲתָּה
הַמְלָכָה, לְשִׁמְתָּח בְּהָם עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, בָּמוֹ
שְׁגָנָאָמֶר (שם) לְוִיתָן זֶה יִצְרָת לְשִׁחָק בּוֹ. מְשׁוּם בְּדַ
רְבּוֹת בְּנוֹת עַשׂו חִיל. [וְאַתָּה עַל בְּלָנָה, בָּמוֹ שְׁגָנָאָמֶר
(מלכים-א ו) עַמְדָה עַל שְׁנִי עַשְׂרֵה בְּקָר שְׁלָשָׁה פְנִים צָפוֹנָה וּשְׁלָשָׁה וּנוּ, וּבְתוּב
וְתִים עַלְיָהֶם מִלְמָעָלה. חִינוּ וְאַתָּה עַל בְּלָנָה].

וְעַל זֶה בְּנוֹת צָעֵדָה עַלְיִ שְׂוֹר. בְּנוֹת צָעֵדָה?!
צְוֹעֵדוֹת הָיָה צְרִיךְ לְבִתָּבָה! אֶלָּא אֲזֹתָה
הָעֵין שְׁבָתָוֶבה לְמִעָלָה, וְמִיהוּ? עֵין מִשְׁפָט, וְהוּא
עֹמֶד עַלְיִ עֵין, וְהוּא עֵין, צָעֵדָה וּפּוֹסֶעת לְקַחַת
בְּנוֹת לְתַקּוֹנִיהָ, וְזֹהוּ בְּנוֹת צָעֵדָה, וְלֹא בְּנִים.
בְּנוֹת צָעֵדָה, הַסְּתָבֵלָה לְתַקּוֹנִיהָ, וְלֹא בְּנִים.
וְיִמְרֹדוּהוּ וּרְבוּ - בְּחַסְתָּבֵלוֹת שֶׁל אֲהָבָה אֶלְיוֹן,
פֶּכְתּוֹב (שיר ו) חַסְבֵּי עִינֵּיךְ מְגַנְדִּי שְׁהָם הַרְחִיבָנִי.
וְעַל זֶה וְיִשְׁטְמַהוּ בְּעַלְיִ חָצִים.

ותשב באיתן קשחתו, זו קשחת. מה זה קשחת? זו בת זוגו. באיתן - חזק הלבבisha עלייו, פלא נחלש בחה, שחריר ידעה שיזסף לא יספה באורה דרגה של אות הברית שלא לימין ולשMAIL.

ויפוז, מה זה ויפוז? אלא כמו שכתוב (תהלים יט) הגחים מדים מזחוב ומפוז רב, ובתוב (איוב כה) ותמורתה בלי פוז. התכבדו ורעוותיו במרגלית אליוונה. מידי אביך יעקב - מאותם שני אדים שחתוך בהם יעקב. ממש רעה אבן ישראאל - ממש גזונית אותה אבן יקרה, כמו שאמרנו. עוד, מאותם שניים עשר צדרים גזונית אותה אבן יקרה, שהם צפון ודרום, והיא נתגה בינייהם והתברכה מהם, וגזונה מהם על [דרגה] ידי צדיק.

בא ראה, ליווסף נספה ברכה אחרת, כמו שגנאמר מאל אביך ויעזרך וגוז. פסוק זה קשחה. מי אל אביך ויעזרך, אל אביך יעוזך צדיק

לְהִיוֹת! מָה זוּה מֵאַל אֲבִיךְ וַאֲחֶר בְּךָ וַיַּעֲזֹרךְ?
וְאַת שְׁדִי, וְאַל שְׁדִי צְרִיךְ לְהִיוֹת, בָּמוֹ שְׁבַתּוֹב
(בראשית טג) וְאַל שְׁדִי יִתְנוּ לָהֶם רְחוּמִים לְפָנֵי הָאִישׁ.
וַיַּבְרֶכֶת, יִבְרֶכֶת צְרִיךְ לְהִיוֹת!

אַלְאָ הַזְּרִישׁוּ מִלְמַעַלָּה וַמְטָה. הַזְּרִישׁוּ
מִלְמַעַלָּה, מֵאַל אֲבִיךְ, שַׁחוֹא יִרְשֶׁה
עַלְיוֹנָה, מִקּוֹם שְׁגָךְרָא שְׁמִים. וַיַּעֲזֹרךְ, כִּי שֶׁלֹּא
יִתְלִיף מִקּוֹם זוּה לְמִקּוֹם אַחֵר, וַיַּשְׁפִּיעַ יְהִיה
מִמִּקּוֹם זוּה וְלֹא מִאַחֵר.

וְאַת שְׁדִי, מָה זוּה וְאַת שְׁדִי? אַלְאָ זֹה דָּرְגָה
אַחֲרַת תְּחִתּוֹנָה, שְׁהִרְיִ שְׁגִינָה, בְּכָל מִקּוֹם
אַת ה' - זֹה הַשְּׁבִינָה, בָּמוֹ (ישעה) וַאֲרָא אַת ה',
אַת לְרִפּוֹת. וְאַת - לְהַכְלִיל יוֹם בְּלִילָה וְלִילָה
בַּיּוֹם, בְּפֶתּוֹב וְאַת שְׁדִי, שְׁהִרְיִ מִשְׁם יוֹצָאות
בְּרֻכוֹת לְבָרֵךְ אַת הַעוֹלָמוֹת.

עַזְדָּר, לַמָּה לֹא אָמַר וְאַל שְׁדִי, שְׁהִרְיִ גַם בֵּן
מִשְׁמָע בָּמוֹ שְׁאָמְרָנוּ, שְׁבַתּוֹב וְאַל שְׁדִי
יִתְנוּ לְכֶם רְחוּמִים, הַכָּל מִקּוֹם אַחֵר הוּא, לַמָּה

השPAIR ל' וכתב ת' ? אלא זהו סוד, שבשאותם
שבילים יוצאים מלמעלה, (רף רמו ע'ב) כלל של
התורה, מזריש את השמים, כמו שגיא אמר אתה
השמים - כלל של עשרים ושתיים אותן אותן.
ומכאן יוצאים לתורה שבעל פה שגראת הארץ,
כמו שאמרנו ואת הארץ - כלל של עשרים
שתיים אותן. והשמים פוללים הכל באחד,
ואו מתעטרת חלבנה בכלל ויושבת בשלמות,
ותברכות שופעות או משם, ועל זה אתה שדי.
ויברךך, כדי שהיה לך תמיד קיום ויותר,
שהרי בכלל מקום שיש בו ואו, יש
לו תספת וקיום. עד כאן כלל, ואחר לכך עשה
פרט, שבתוב ברכת השמים וגו'.

ברכת אביך גבריו על ברכת הורי. וدائית
שברכות אביך גבריו, שהרי יעקב
הוריש שבח של הכל יותר מהאבות, שהרי הוא
quia שלם בכלל, והכל נתן ליוסף. מה הטעם?
משום שכד ראווי, שהרי צדיק נוטל הכל ויורש

הכָל בְאַחֵר, וּכֶל הַבָּרְכוֹת שְׁרִיוֹת בָו. הוּא מֹזְרִיק בָּרְכוֹת מַהֲרָאשׁ לִמְעָלָה, וּכֶל אַיְבָרִי הַגּוֹף בְּלָם נִתְקָנוּ לְהַזְרִיק בָו בָּרְכוֹת, וְאוֹ נִעְשָׂה נִהְרָן שְׁיוֹצָא מַעַדְן.

מַה זֶה מַעַדְן? אֶלָא בְכֶל שְׁעָה שֶׁבֶל הַאִיבָרִים יַוְשִׁבִים בְקָשָׁר אַחֵר, וַהֲם בַעַדְן שֶׁל הַשְׁתוֹקָקָות מַהֲרָאשׁ לִמְעָלָה וְלִמְטָה, וּבָלָם מַעַדְן וְהַשְׁתוֹקָקָות שֶׁלָּהֶם מְרִיקִים בָו, וְנִעְשָׂה נִהְרָן שְׁשׁוֹפָע יַוְצָא מַעַדְן וְדָאי. עֹוד מַעַדְן - מַחְכָמָה עַלְיוֹנָה שׁוֹפָע הַכָּל לְהַמְשָׁה, וְעוֹשָׂה נִהְרָן, וְגַמְשָׁה עַד שְׁמַגִּיעַ לְדִרְגָה הַזֶּוּ, וְאוֹ הַכָּל בָּרְכוֹת, וְהַכָּל אַחֵר.

עַד תְּאֻות גְּבֻעָת עַזְלָם, [זה עד] תְּשִׁוָּקָת אַוְתָן גְּבֻעָת עַזְלָם, וַיְמִי הָם? שְׁתִי נִקְבּוֹת, אַחַת לִמְעָלָה וְאַחַת לִמְטָה, שֶׁבֶל אַחַת נִקְרָאת עַזְלָם. תְּשִׁוָּקָת כָל אַיְבָרִי הַגּוֹף בַאַוְתָן שְׁתִי אַמְהוֹת. תְּשִׁוָּקָה לִינְקָמָה מַהֲאָם הַעַלְיוֹנָה (בִּינָה), וְתְּשִׁוָּקָה לְהַקְשֵׁר בָאָם הַתְּחִתּוֹנָה, וְתְּשִׁוָּקָת הַכָּל אַחֵר.

מְשׁוּם כֵּה גָּלָם [כָּרָאוִי]. תְּחִין לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְגוּ', לְהַתְּבִּיךְ אֶזְתָּה דַּרְגָּה שֶׁל צְדִיק וְלֹטֵל הַכָּל כָּרָאוִי.

אֲשֶׁרִי אֶזְתָּה שְׁגִנְךָרָאים צְדִיקִים, שְׁהִרִּי צְדִיק לֹא נִקְרָא אֶלְאָ מֵשְׁשׂוֹמֵר דַּרְגָּה זוֹ, אֶזְתָּה הַבְּרִית הַקְדּוֹשָׁה הַזֹּה, אֲשֶׁרִי הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. יֵצָאוּ מִן הַמְּעָרָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כֵּל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמֶר דָּבָר, וְגַלְדָּה בַּדָּרָה. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעֹזֶר פָּסּוֹק אַחֲרָיו, בְּנִימִין זָאָב יִטְרָף וְגוּ'. בְּנִימִין זָאָב יִטְרָף, לְמַה זָאָב? אֶלְאָ מְשׁוּם שֶׁהָדָג נִרְשָׁם בְּכֶסֶף, שְׁהִרִּי כֵּל הַחַיּוֹת, קַטְנוֹת וְגַדּוֹלֹות, רְשּׁוּמוֹת שֶׁם, בְּכֶתֶוב (תהלים קד) חִיוּת קַטְנוֹת עִם גַּדּוֹלָה, וְהַכֶּסֶף שְׁעַשָּׂה שְׁלָמָה כֵּה נִרְשָׁם, בָּמו שֶׁלְמַעַלָּה.

עֹזֶר זָאָב יִטְרָף, שְׁהִרִּי הַמְּזֻבָּח הִיה בְּחָלָקָו, וְמְזֻבָּח הִוא זָאָב. שֶׁאָמַר תָּאָמַר שְׁבְּנִימִין הִוא זָאָב - לֹא כֵּה, אֶלְאָ הַמְּזֻבָּח שְׁהִיה בְּחָלָקָו הִוא זָאָב, שְׁהִיה אֹכֶל בְּשָׂר כֵּל יּוֹם, וּבְנִימִין הִיה

וז אותז. מושום שחררי היה בחלקו, בביבול הוא מפְרִגָּם ויזן את הזיאב הזה. עוד זיאב יטראף - זיאב יזון, ומהו? אלה בעלי יריבות שעומדים למעלה לטרג, וכלם נהנו ונתקנו מהקרבן, ומעוררים התעוזרות של מעלה.

בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל. מה זה **בבקר** יחלק עד? אלא **בבקר**, שאברהם מתעוזר בעולם ונמצאת שעת רצון, קרבנו עוזה התעוזרות ונחת רוח ועולה עד ע"ד, אותו מקום שבחותם (דברים ל) ושbeta עד ה' אללה. עוד **בבקר**, מה זה **בבקר**? זה אברהם, כמו שאמרנו, שבחותם (בראשית כב) ונישבם אברהם **בבקר**. בזמן שגמצא רצון, באorthה שעה לא היה אויב קרבן אחר, ומה היה אויב? אותו מקום שנקרא ע"ד, והוא בסוף עליון, שהוא עדי עד, שבחותם עדי עד וגוי. זמן אכילה **בבקר** של עד הוא, והעד ה"ד היה [בך גם פנו] למעלה [בך נקרא], שבחותם

(ישעה כ) **בְּטַחּוֹ בְּה'** עָדִי עַד. **וּבְבָכָרָה**, הַיָּנוּ קָרְבָּנוּ
לְה' וְדָאי. **יָאַכֵּל עַד**, וְלֹא אֶחָר.

עֹזֶלֶת עָשָׂו, וְהַתְּעוֹרָרוֹת **הַאֲהָבָה** נִקְשָׁרָת,
וּמַתְּעוֹרָרָת לְמַעַלָּה וּעֹזֶרֶם זֶה בְּגַד
זֶה, (דף רמח ע"א) **וְאַשׁ** [ניר] דּוֹלָקָת וּמְאִירָה בְּהַתְּעוֹרָרוֹת
הַזֶּה שְׁלִמְطָה, וּבְהַזָּמָן מַתְּעוֹרָר, וְלוּיִם מִשְׁבָּחִים
וּמְרָאִים שְׁמַחָה, וְאוֹ מַתְּגַפֵּסֶת הַיּוֹן לְהַתְּקַשֵּׁר
בְּפִים, וְהַיּוֹן מְאִיר וּמְרָאָה שְׁמַחָה. מְשׁוּם בָּה, יְיֻזָּם
טוֹב לְמַטָּה לְהַרְאֹות שְׁמַחָה לְיִזְעָן אֶחָר שְׁלִמְעָלָה,
וְהַכְּלָל מַתְּעוֹרָר לְקָשָׁר שְׁמָאל בִּימָיו.

וְלֹכֶם שְׁהִיא סָלָת, מֶלֶכֶת שְׁמַעְוָרָרָת
הַתְּעוֹרָרוֹת, לוֹקָהִים אוֹתָה שְׁמָאל
בִּימָיו, וּמְקָשָׁרִים אוֹתָה בְּגֻוֹת, וְאוֹ שׁוֹפֵעַ שְׁמָנוֹ
עַלְיוֹן, וּלוֹקְטָת אוֹתוֹ עַל יַד הַצְּדִיקָה. וּעַל זֶה
אָרֵיךְ לְעַשׂוֹת הַתְּעוֹרָרוֹת שֶׁל סָלָת בְּשָׁמָנוֹ, וּגְקָשָׁר
הַכְּלָל בְּאָחָד, וְאוֹ עַדְיוֹן וּנְחַת שֶׁל יְחִידָה אֶחָד,
וּלוֹקְטִים עַדְיוֹן וּנְחַת שֶׁל הַיְיחִיד בְּלָא אֹתָם

בְּתִירִים, וְגַקְשָׁרִים זוּה בְּזֹה, וְהַלְבָנָה מְאִירָה,
וְגַקְשָׁרָת בְּשֶׁמֶשׁ, וְיוֹשֵׁב הַכָּל בְּעַדּוֹן.

וְאֹז קָרְבָּנו לְה', וְלֹא לְאַחֲרָה, וְעַל זוּה בְּבָקָר יַאֲכֵל
עַד, וְלֹא לְאַחֲרָה [עד]. יַאֲכֵל עַד וַיַּתְעַדּוּ
וַיַּתְקַשֵּׂר בְּקָשָׁרו בְּתִחְלָה. מַתִּי? בְּבָקָר, שְׁצָרִיךְ
לְהַתְּבִּרְךָ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּתִחְלָה, וְאַחֲרָה כֵּה
יַתְּבִּרְכּו הָאֶחָדִים.

וְעַל כֵּה אָסּוֹר לוּ אָדָם לְבִרְךָ אֶת חֶבְרוֹ בְּבָקָר
עַד שִׁיבְרָךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא, שַׁהוּא
צָרִיךְ לְהַתְּבִּרְךָ בְּרָאָשׁוֹנָה, וְהַיָּנוּ בְּבָקָר יַאֲכֵל עַד,
וְאַחֲרָה יַתְּבִּרְכּו הָאֶחָדִים. וְלֹאֲרָב יַחֲלֵק שְׁלָל,
שְׁתִּרְיֵי הַקְּרָבָנוֹת שְׁתִּי בְּבָקָר, הַכָּל נִקְרָב לְקָדוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא, וַיהֲתִעְזֹרְרוֹת עֹזֶלֶת לְשָׁם. וּמְשֻׁום
שַׁהוּא הַתְּבִרָה, הִיה קוֹשֵׁר קָשָׁרִים לְכָל שְׁאַר
הַחִילוֹת הַעֲלֵיוֹנִים, וּמַחְלֵק לָהֶם בְּרָכוֹת לְכָל
אַחֲרָה וְאַחֲרָה בְּרָאוֹי, וְגַאַה לוּ, וְהַעֲזָלָמוֹת
מִתְּבַשְּׂמִים, וּמִתְּבִּרְכִּים עַלְיוֹנִים וּמִתְּחִתּוֹנִים.

וְהִנֵּנוּ סֹוד הַכְּבָתּוֹב (שיר ח) אֲכַלְתִּי יִעָרִי עִם דְבָשִׁי וְגַוּ, בְּתִחְלָה. אַחֲרֶכֶת חִילָק לְבָלָם, וְאָמָר, אֲכַלְוּ רְעִים שְׁתוּ וַיְשִׁבְרוּ דָזְדִים. מִזְרִיק בְּרִכּוֹת לְבָלָם, וַיְמַחְלִיק לְהָם לְבָל אֶחָד וְאֶחָד בְּרָאָיו לוֹ, וְלֵבָנוֹ וְלֵעָרָב יְחִילָק שְׁלָל, שְׂתָרִי הַשָּׁם הַקָּדוֹש יִתְבָּרֵךְ בְּתִחְלָה, וּבְעַת מַחְלִיק בְּרִכּוֹת לְבָל הַעוֹלָמֹות. שֶׁלֹּא תָאִמֵר שְׁתָקְרֵבָן נִקְרֵב לְהָם וְלֹא לְשָׁוֹם כְּתַחְתָרָה, אֶלָּא הַפְּלָל נִקְרֵב לְקָדוֹש-בָּרוֹך-הִוא, וְהִוא מִזְרִיק בְּרִכּוֹת וַיְמַחְלִיק בְּרִכּוֹת לְבָל הַעוֹלָמֹות, וַיְמַשּׁוּם בְּהַקְרֵבָן לְהָה' וְלֹא לְאַחֲרָה.

אָמָר רַבִי שְׁמֻעוֹן, בָּנִי, יִפְה אָמְרָת. עוֹד, הַתְעֹזְרוֹת אַחֲרַת שֶׁל הַקְרֵבָן, [הַפְלָל] בְּדִי לְמַשְׁךְ בְּרִכּוֹת וְלַעֲזֵר בְּרִכּוֹת, שִׁיתְבְּרָכוּ בָל הַעוֹלָמֹות. בְּתִחְלָה קְרֵבָן לְהָה', וְלֹא לְאַחֲרָה. עַכְשִׁוְתְּקִרְבֵּיכְוֹ אֶת קְרֵבְנֶכֶם, שִׁיתְקַשְׁרוּ בָל הַעוֹלָמֹות כְּאַחֲרָה, וִיתְחַכְּבוּ וִיתְבָּרְכוּ אַלְיוֹנִים וַתְּחַתּוֹנִים.

פָתָח רַבֵּי אֶבֶא וֹאמֶר פָסוֹק אֲחֶרְיוֹ, כֹּל אֱלֹה
שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עָשָׂר וּגּוֹ. כֹּל אֱלֹה
שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל? ! הִיה צְרִיךְ (לְבַתְּפָ) אֱלֹה שְׁבָטִי
יִשְׂרָאֵל, מָה זֶה כֹּל אֱלֹה? אֲלֹה לְמַבְרָר (לְחַתְּפָה)
אוֹתָם לְמִקְוָם שֶׁכְלָה הַבְּרִכּוֹת מִזְרִיקִים לְשָׁם
שְׁנִים עָשָׂר. שְׁנִים עָשָׂר וְדָאי, קְשָׁרִים שֶׁל תְּקוּנִי
הַגְּבִירָה, וְהִיא מִתְחַבְּרָת עָם. וְהוּ שְׁפָתּוֹב שְׁנִים
עָשָׂר. זוֹאת אָשָׁר דִבֶר לָהֶם אֲבִיכֶם וַיְבָרֵךְ אוֹתָם,
שְׁהָרִי בָמִקְוָם זֶה הַדְבּוּר שׁוֹרָה.

אָשָׁר דִבֶר, בָּאוּ קְשָׁר אֶחָד לְהַתְּחִבר מִלְמְטָה
לְמַעַלָּה, וּמִלְמַעַלָּה לְמְטָה. מִלְמְטָה
בְשִׁנִים עָשָׂר הַשְּׁבָטִים הַלְלוּי, זוֹאת הַתְּחִברָה
עָם. אָשָׁר דִבֶר, תְּרִי חַבּוּר זָכָר וַנְקָבָה קְשִׁיר
לְשִׁנִי אַדְدִים, מִלְמְטָה וּמִלְמַעַלָּה. לְסֹוף קְשָׁר
אוֹתָם בָמִקְוָם שֶׁלְמַעַלָּה, זָכָר וַנְקָבָה בְאֶחָד, וְהוּ
שְׁפָתּוֹב אִישׁ אָשָׁר בְּבָרְכָתוֹ וּגּוֹ. מָה זֶה
בְּבָרְכָתוֹ? אֲלֹה בְּבָרְכָת בַּת זָוגּוֹ. אִישׁ אָשָׁר
בְּבָרְכָתוֹ, שְׁנִיהם בְאֶחָד.

פָּתָח וְאָמֵר, (תהלים קכח) יְבָרֶכֶת ה' מִצְיוֹן וְרַאֲה
בְּטוּב יְרוּשָׁלָם וְנוּ. יְבָרֶכֶת ה' מִצְיוֹן,
שְׁמַמְפָנוּ יוֹצְאִים בְּרֻכּוֹת לְהַשְׁקוֹת אֶת חֶגּוֹן, וְהַזָּא
פּוֹלֵל בֶּל הַבְּרֻכוֹת וְנוֹתֵן לְהָ. וְאַחֲרֵכֶת וְרַאֲה
בְּטוּב יְרוּשָׁלָם, לְהַרְאֹת שֶׁבֶל הַבְּרֻכוֹת בְּאָוֹת
מִזְכָּר וְמִגְּבָה. בָּמוֹ זֶה (במדבר ו) יְבָרֶכֶת ה' וַיְשַׁמְּךָ
יְבָרֶכֶת ה' - מִזְכָּר, וַיְשַׁמְּךָ - מִגְּבָה. יְבָרֶכֶת ה'
- מִזְבָּר, וַיְשַׁמְּךָ - מִשְׁמָר, וְהַכְלֵל דָבָר אֶחָד,
מִשּׁוּם שְׁמַשְׁגִּינֵיכֶם יוֹצְאֹת בְּרֻכוֹת לְעוֹלָמֹת. וְעַל
זֶה, אִישׁ (דף רמח עב) אָשָׁר בְּבָרְכָתוֹ בָּרַךְ אֲתֶם.

רַبִּי יְהוּדָה פָּתָח פְּסוֹק וְאָמֵר, וַיְכַל יַעֲקֹב לְצֹוֹת
אֶת בְּנֵיו וְנוּ. וַיְכַל יַעֲקֹב לְצֹוֹת אֶת בְּנֵיו,
לְצֹוֹת? הָיָה צָרִיךְ (לכתב) לְבָרֵךְ! אֶלָּא שָׁצֹוֹת אֶתֵּתֶם
אֶל הַשְׁכִּינָה לְהַתְּקַיֵּר אֶלְيָה. עוֹד, שָׁצֹוֹת אֶתֵּתֶם
עַל עַסְקֵי הַמְּעָרָה, שְׁהִיא קְרוּבָה לְנוּ עַדּוֹן, שָׁשֶׁם
קְבוּר אָדָם הַרְאָשָׁוֹן.

בָּא רַאֲה, אָתוֹ מִקּוֹם נִקְרָא קְרִית אֶרְבָּע. מָה
הַטּוּם? מִשּׁוּם שָׁשֶׁם נִקְבָּרוּ אֶרְבָּעָה זָנוֹת:

אָדָם וְחַיָּה, אֶבְרָהָם וִשְׁرָה, יַצְחָק וּרְבָקָה, יַעֲקֹב וְלֵאָה.

הָרִי יִשְׁכַּן בָּאוֹן קְשִׁיאָה, שְׁנָגִינוֹ, הָאָבוֹת הֵם מִרְכָּבָה קְדוּשָׁה, וּמִרְכָּבָה לֹא פְּחוֹת מִאֶרְבָּעָה, וּשְׁנִינוֹ שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא חִיבָּר אֶת דָּיוֹד הַמֶּלֶךְ עַמָּהֶם וְנָעָשָׂוּ מִרְכָּבָה שְׁלִמָּה, וְהוּא שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קִיחָה) אֶבְן מְאַסְנוֹ הַבּוֹנִים וְגוֹ', שְׁדָיוֹד הַמֶּלֶךְ הַתְּחִיבָּר לְהִיּוֹת מִרְכָּבָה שְׁלִמָּה עַמָּהֶם. אֲםָרָה, דָּיוֹד צְרִיךְ [לְהַתְּקִישָׁר] לְהַקְּבָּרָה בְּתוֹךְ הָאָבוֹת, וַיְהִי קָרִית אֶרְבָּע עַמּוֹ, אֲזֶן מִתְּפֻעָם לֹא נִקְּבָּר עַמָּהֶם?

אַלְאָ, דָּיוֹד הַמֶּלֶךְ מִקּוֹם מִתְּקוֹן הִיה לוֹ בְּרָאוּי, וְמִיהוּ? צִיּוֹן, לְחִיבָּר אֶתְנוֹ בְּאֶחָד. וְאָדָם שְׁגָקְבָּר בְּתוֹךְ הָאָבוֹת, הָרִי הֵם נִקְּבָּרוּ עַמּוֹ, מְשֻׁומָם שַׁהוּא הִיה מֶלֶךְ רַאשָׁוֹן, וְנָעָרָה מִפְּנוֹ הַמִּלְכּוֹת וְגִתְּנָה לְדָיוֹד הַמֶּלֶךְ, וּמִימַּיו שֶׁל אָדָם הַתְּקִינִים דָּיוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁעַל אָדָם גָּנוֹרוֹ אַלְפָ שְׁנִים, וְהַעֲבָרוּ מִפְּנוֹ שְׁבָעִים שְׁנִים, יָמִיו שֶׁל דָּיוֹד הַמֶּלֶךְ,

וזוא נתן אוטם, והאבות איד יקומו עד שיבא
דין המלך? אלא זכה למקומו בראשיו לו, משום
כך לא נגמר עם האבות.

את עוד, האבות שרוים במקום של זבר,
ודין במקום של נקבת, והאבות נקברו
עטם הנקבות, ודין נגמר והתחבר במקום של
זבר, דבר בראשיו לו.

ויאסף רגליו אל הפתח, משומ שתרי הוא
יושב במקום של חיים. בשראה
להסתלק מהעולם, הזריד רגליו אל הפתח,
והתפנים והסתלק מז העולם. זה שבטוב וניגוע
ויאסף אל עמי. פתח ואמר, (שם פנ) נכספה וגם
כלתה נפשי לחצרותה. דבר זה תרי באrhoהו
מחברים.

אבל בא ראה, יש מדורים תחנותיהם ויש
מדורים עליונים. בעליונים לא [מדורים]
שורים שם, ומי הם? אוטם בתים פנימיים
ובתים חיצוניים הם נקראים חצרותה, משום

שְׁחָם עַזְמָדִים נֵשֶׁם בְּאַהֲבָה וּתְשׁוֹקָה אֶל הַגְּנָבָה.
בָּא רְאָה, בְּשִׁנְשָׁמָה עֹזֶלֶת, הַכְּלָל מִתְעֹזֵר לְגַנְבָּה,
שְׁתִּרְיִ הִיא אֲחֹזָה בְּתְשׁוֹקָה שְׁלָמָה וּגְנָקְשָׁרָת בָּו.
יַעֲקֹב לֹא מֵת, מִשּׁוּם כֵּה לֹא נִאמֵּר בָּו מִותָּה,
אֶלָּא וַיָּגֹעַ וַיַּאֲסֻף אֶל עַמְיוֹ. רְאָה מָה
בְּתוּב, וַיַּאֲסַפֵּ רְגָלָיו אֶל הַמְּטָה, שְׁהַתְּבִנָּם הַשְּׁמָשׁ
אֶל הַלְּבָנָה. הַשְּׁמָשׁ לֹא מֵת, אֶלָּא מִתְּבִנָּם מִן
הַעוֹלָם וְהַוְלֵךְ לַלְּבָנָה.

בָּא רְאָה, בְּשָׁעָה שְׁהַתְּבִנָּם יַעֲקֹב, הַאִירָה
הַלְּבָנָה, וּתְשׁוֹקָת הַשְּׁמָשׁ הַעַלְיוֹן
הַתְּעֹזֶרֶת אֵלֵי, מִשּׁוּם שֶׁבָּאֵשׁ הַשְּׁמָשׁ עֹזֶלֶת,
מִתְעֹזֵר שְׁמָשׁ אַחֲר, וְגִדְבָּקִים זוּה בָּזָה וְהַלְּבָנָה
מִאִירָה.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יְפֵה אָמְרָתֶךָ, אֲבָל תְּרִי נִתְבָּאָר
שְׁהַעַלְיוֹן, עוֹלָם הַזָּבֵר, גְּקָשָׁר בְּתִחְתּוֹן,
שְׁהַוָּא עוֹלָם הַגְּנָבָה, וְתִחְתּוֹן גְּקָשָׁר לְעַלְיוֹן,
וְהַכְּלָל זוּה בָּמוֹ זוּה.

וְהִרְיִ נְאֹמֵר שֶׁגַּי עֹלָמוֹת הֵם, בְּכֶתֶוב מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם. וְאֶפְעַל גַּב שְׁשַׁתִּי נְקֻבָּת הַזָּן
- אֶחָד מִתְקֹז בְּזָכָר וֶאֶחָד בְּגַזְבָּה. זֶה שְׁבָע [שְׁבָתָה],
וְזֶה בַּת שְׁבָע. זֶה אָם וְזֶה אָם. זֶה נְקֻרָאת אָם
הַבָּנִים, וְזֶה נְקֻרָאת אָם שְׁלָמָה, בְּכֶתֶוב (שיר ג')
אֲאִינָה וְרָאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה וְגַוְ'.
בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה - בְּמֶלֶךְ שְׁבָל הַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, זֶה אָם
שְׁלָמָה, בְּכֶתֶוב (מלכים-א יא) בַּת שְׁבָע אָם שְׁלָמָה.

וּכֶתֶוב (שם ח) וְתִרְבֵּב חַכְמַת שְׁלָמָה. חַכְמַת שְׁלָמָה
- זֶה אָם שְׁלָמָה, שְׁבֶתֶוב (משל לא) דְּבָרֵי
לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשְׁא אֲשֶׁר יִסְרָתוֹ אָמוֹ. דְּבָרֵי
לְמוֹאֵל מֶלֶךְ, פְּסֻוק זֶה לֹא נִזְדַּע מֵהוּ תִּפְתַּר שְׁלוֹ,
אֶלָּא דְּבָרֵי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ - דְּבָרִים שְׁגַגָּאָמָרוּ מִשּׁוּם
אֶל (דף רמת ע"א) שְׁחוֹזָא מֶלֶךְ. וּמִיהוּ? זֶה (תהלים ז) וְאֶל
זָעַם בְּכֶל יוֹם. וְאֶל שְׂדֵי, בְּמוֹ שְׁגַתְבָּאָר. לְמוֹאֵל,
בְּמוֹ שְׁגַגָּאָמָר (איוב ט) לְמוֹ פִּי. לְמוֹאֵל מֶלֶךְ, שְׁהִיא
בַּת שְׁבָע. מִשְׁא אֲשֶׁר יִסְרָתוֹ אָמוֹ, בְּשַׁחַתְגָּלָה
עַלְיוֹ בְּגַבְעֹז בְּחַלּוֹם הַלִּילָה.

בָּא רְאָה, יַעֲקֹב הַתִּבְנֵם לְלִבְנָה וְעִשָּׂה בָּה פְּרוֹת
לְעוֹלָם, וְאֵין לְדֹר בְּעוֹלָם שֶׁאֵין בּוֹ פְּרִי
שֶׁל יַעֲקֹב, מִשּׁוּם שְׁחִרִי הַזָּא עֹזֵר הַתְּעוֹרָרוֹת
לְמַעַלָּה, מִשּׁוּם שְׁבָתוֹב וְיִאָסֶף רְגָלָיו אֶל הַמֶּפְתָּח,
שֶׁהִיא מֶפְתָּחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב וְדָאי.

אֲשֶׁרִי חָלֻקוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁחִרִי הַשְׁתָּלִים לְמַעַלָּה
וְלִמְפָתָח, שְׁבָתוֹב (ירמיה ל) וְאַתָּה אֶל תִּרְאָ
עֲבָדִי יַעֲקֹב נָאָם ה' וְגוּ' כִּי אַתָּךְ אָנִי. כִּי אָתִי
אַתָּה לֹא נָאָמָר, אֶלָּא כִּי אַתָּךְ אָנִי, וְתִרְיָה נִתְבָּאָר.
רַבִּי יַצְחָק פָּתָח וְאָמָר, וַיָּבֹאוּ עד גַּדוֹ הָאָטָד
וְגוּ', וְכָתוֹב וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַבְּנָעָנִי אֶת
הָאָבָל בְּגַדוֹ הָאָטָד וְגוּ'. בְּפָסּוֹקִים הַלְּלוּ יִשְׁ
לְהַתְּבֹונָן בָּהֶם, מָה אָכְפָת לְנוּ שְׁהָם בָּאוּ עד גַּדוֹ
הָאָטָד? וּמָה הַטָּעַם בְּנוּ אָבָלוֹת זוֹ לִמְצָרִים, תִּרְיָה
אָרִיךְ הָיָה לְבַתְבָּב אָבָל יִשְׂרָאֵל, מָה הַטָּעַם
לִמְצָרִים?

אֶלָּא כֵּد אָמָרָיו, כָּל אָתוֹ זָמֵן שְׁהִיא יַעֲקֹב
בִּמְצָרִים, הַתְּבִרְכָה הָאָרֶץ בָּגְלָלוֹ, וְגִילוּם

הִיה יוֹצָא וַיְמַשֵּׁךְ אֶת הָאָרֶץ. וְעוֹד, שֶׁפְסַק
הַרְעָב בְּגַלְלֵי יַעֲקֹב, וְעַל בַּד הַמִּצְרִים עָשָׂו אַבָּל,
וְהַתְּבִנָה עַלְיָהֶם.

פֶתַח וְאָמֵר, (תהלים קו) מֵי יִמְלָל גִּבְוֹרוֹת הָיְשָׁמֵיעַ
כָּל תְּהִלָּתוֹ. פָסוֹק זה בָּאָרוֹהוּ, אַבָּל מַה
זֶה יִמְלָל? יָדַבֵּר הִיה צְרִיךְ לְבַתְבַּדֵּל! וְאִם תֹּאמֶר
שֶׁזֶה דָּرְךְ הַפְּתֻוב, שְׁהִרְיָה הַפְּסוּקִים הֵם בָּה - לֹא,
שֶׁכְלָם בָּאִים לְהִרְאֹות דָבָר, אֲفִכָּאֵן בָּאָ
לְהִרְאֹות דָבָר. מֵי יִמְלָל [גִּבְוֹרוֹת הָיְשָׁמֵיעַ], כִּפְתֻוב (דנרים נג)
וְקַטְפַת מְלִילָת. גִּבְוֹרוֹת הָיְשָׁמֵיעַ, מְשׂוּם שְׁהָם רַבִּים,
שְׁהִרְיָה כָּל גִּזְרַת הַדִּין בָּאָה מִשְׁם, וְלֹכִין מֵי הוֹא
שִׁיסְלַק וַיַּעֲבִיר גִּזְרַת אַחֲת מֵאוֹתָן גִּבְוֹרוֹת
שְׁעֹזֶה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוֹא?

עוֹד, מֵי יִמְלָל וַיְדַבֵּר, הַכָּל אֶחָד. יָדַבֵּר, שְׁהִרְיָה
בָּמָה וּבָמָה גִּבְוֹרוֹת הֵן שְׁאַיִן לָהֶם חִשְׁבּוֹן,
בָּמָה בָּעָלִי דִינִים, בָּמָה בָּעָלִי מִגְנִים, בָּמָה
שׁוֹמְרִי הַחֲקִים, וְהַדְבּוֹר לֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר לָהֶם.

ובמה ידועות? כלם בהגדה, שיש בה סוד הכהנה, שתרי בדבר ובעמירה לא יכול לדבר להם ולדעת אותם, אבל בהגדה הוא ידועות, בכתוב (תהלים קמה) דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו. בסוד זה יודעים, אבל גבורתך, שהיא גבורה תחתונת, ידברו, שכתוב גבורתך ידברו.

ישמעע כל תחלה, שרביהם הם [הרגנות] הדינים שנזדים ומחברים בתחלת, ובמה חילות ובמה מלחנות שמהתחיםרים בה, בכתוב (איוב כה) היה מספר לנזדיין, ועל זה מי יכול להשמיע כל תחלה?

בא ראה, המקרים כלם היו חכמים, ומצד הגבורה יצא, ב מה חילות וב מה מלחנות וב מה דרגות על דרגות, עד שמניעים לדרגות התתונות, והקרים היו מבשפים ותחכמים בהם, ויודעים נסודות העולם, והסתכלו, שתרי שבעזם שיעקב קים בעולם, אין עם שיטלת על

**בְּנָיו, וַיַּדְעֻוּ שְׁהָרִי יְשַׁתְּعָבְדוּ בְּיִשְׂרָאֵל זָמִינִים
רַבִּים.**

כִּיּוֹן שִׁיעָקָב מֵת, שְׁמָחוֹ הַסְּפָלָו מַה יְהִי
בְּסֹוף, עד שְׁהַגִּיעוּ לְגַן הַאֲטָר, שְׁהוּא
גּוֹרָת הַדִּין הַשׂוֹלֵט. אָטָ"ד בְּגִימֶטְרִיא יָד, כִּמוֹ
שֶׁגָּאָמֵר (שמות יד) וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגְּדַלָּה
וְגוֹ. כִּיּוֹן שְׁהַגִּיעוּ לִמְקוּם ذָה, רָאוּ הַגְּבוּרוֹת
שְׁיוֹצָאֹת מִהַּאֲטָר הַזֶּה. וְלֹפֶת נִקְרָא אָטָד? אֶלָּא
מַה אָטָד יוֹצָאים קֹצִים לִצְדָּר ذָה וְלִצְדָּר ذָה, כִּד
גַּם יָ"ד יוֹצָאות מִמְּנָה אֲצֹבּוֹת לִצְדָּר ذָה וְלִצְדָּר ذָה,
וְכָל אֲצֹבָע וְאֲצֹבָע עֹזֶלֶת בְּבִמְהַגְּבוּרוֹת, בְּבִמְהַגְּבוּרוֹת
דִּינִים, בְּבִמְהַגְּנוֹת, או וַיַּסְפְּדוּ שְׁם מִסְפָּדָר
גָּדוֹל וּבִבְדָּק מַאֲד עַל כָּן קִרְאָה שְׁמָה אֶבְלָל מִצְרִים.
וְנַדְאי אֶבְלָל בִּבְדָּק ذָה לִמִּצְרִים, וְלֹא לְאַחֲרָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּרָשׁ אֶת הַפְּרַשָּׁה. יָצָאו מִתּוֹךְ
הַמִּעָרָה. אָמֵר, רְאֵיתִי שְׁיוּם ذָה יַפְלֵל בִּית
בָּעֵיר, וַיַּעֲדֶרְוּ שְׁנִי [בְּנֵי] רֹמָאִים מִקְטָרִגִּים. אֲם

**אָנִי בְּעִיר, לֹא יַפֵּל הַבִּית. חִזְרוּ לְתֹזֶה הַמֶּעָרָה
וַיִּשְׁבוּ.**

פֶתַח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֶר, (ישעה י) צְהַלִּי קְוִילָה בַת
גְּלִים וְגו'. (דף רמת ע"ב) צְהַלִּי קְוִילָה, פֶסְוֹק זה
נִאמֶר לְכָנֵסָת יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מִשְׁבַּחַת אֲתָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּקוֹל מִשְׁבַּח, וַעֲלָה בְּךָ צְהַלִּי
קְוִילָה. מִכָּאֵן לְמִדְנוֹ, בְּלָי מַי שְׁרוֹצָח לִשְׁבַּח אֲתָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּקוֹל, צְרִיךְ לוֹ קְוֹל גָּעִים
שְׁיִעַרְבֶּן לְאֶחָדִים שְׁשׁוֹמָעִים אַזְטָו, וְאֵם לֹא - לֹא
יְקוּם לְהָרִים קוֹל.

בָּא רַאַת, לְוָיִם שְׁבָאוּ מִצֶּד זה, שְׁבַתּוֹב (גמדר ח)
וּמְבָנוּ תְּמִבְשִׁים שְׁנָה יִשְׁׁוֹב מִצְבָּא הַעֲבָדָה. מָה
הַטּוּם? מִשּׁוּם שְׁקוֹלוֹ [ברשותו, ואם] נִמְוֹה, וְלֹא יִעַרְבֶּן
לְאַוְנִים בְּשֶׁאָר חַבְּרִיו, או מַעֲבִירִים מִצְבָּא
הַעֲבָדָה הַזֹּה [טהתילים] שֶׁל מַעַלָּה, שְׁעוֹזְמָדִים לְגַגְגָה
לַעֲבָדָה הַזֹּה וְלִבְבָד אֲתָה הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ.

הַחִילוֹת שֶׁל מַעַלָּה, חִילוֹת וּמְחַנּוֹת בְּגַגְגָה
הַתְּחִתּוֹנוֹת, לִשְׁבַּח אֲתָה הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ

וַיֹּאמֶר לָהֶם וְמֵשׁוּם כֵּד יִשְׁוֹב מִצְבָּא הַעֲבָדָה וְמֵשׁוּם שְׁבַגְסָת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבָחָת אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא אָמַר הַבְּתוּב צְהָלִי קֹולְךָ בַּת גְּלִים בַּת הָאָבוֹת.

עוֹד בַּת גְּלִים - הַעוֹלָם הַבָּא נִקְרָא גְּלִים, מֵשׁוּם שְׁחַבֵּל עוֹמֵד בּוּ, וְנִכְלָל בּוּ תְּלִי תְּלִים, וַיֹּצֵא מִמְּנוּ לִכְלָל. עוֹד בַּת גְּלִים - בַּבְּתוּב (שיר ד) גָּל גְּעִיל, וְכָל אֶזְתָּם גְּלִים וּמְעִינּוֹת, בְּלָם יוֹצְאים מִהַּעוֹלָם הַבָּא, וּבְגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל הִיא בַּת גְּלִים.

בָּא רִאה, פָּסוֹק זֶה קָשֶׁת. בְּתַחְלָה בְּתוּב צְהָלִי קֹולְךָ, שֶׁהוּא בְּדֵי לוֹזֶר וְלְהָרִים קוֹל, וְאַחֲרֵךְ בְּתוּב הַקְּשִׁיבִי. אִם כֵּה, אוֹ לִפְנֵי צְהָלִי קֹולְךָ, כִּיּוֹן שְׁבַתְוּב הַקְּשִׁיבִי? אֶלָּא צְהָלִי בְּדֵי לוֹשֶׁבֶת וַיֹּאמֶר.

בָּא רִאה, אִם יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִים לוֹשֶׁבֶת וַיֹּאמֶר לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הֽוּא, אוֹ בְּתוּב הַקְּשִׁיבִי, מָה הַטּעם? בְּשִׁבְיל שִׁיַּשְׂרָאֵל מִשְׁבָחִים וּמְזֻמְרִים

**בשכילה לקדוש ברוך הוא, ועל זה בתוב צהלי
קויה, ובתוב הקשיבי.**

לישה - משום שכאה מצד הגבורה, כמו
שנאמר (משלו ל) **לייש גבור בבהמה**.
ולישה זו גבורה, לשבר בחות וחזקים. עניה
ענתות - משום שהיא אספקלריה שלא מאירה
[אליה], עניה וدائית, אין לה לבנה אור משל
עצמה, אלא רק מה שנותן לה המשך.

ענתות הוא שדה, בפר אחר, ושורים בו
בחנים עניים שכחזרים על הפתחים
[של הלויים], אין מי שכיניהם בחם, משום שככל
אתםبني אותו בפר [הלויים], בזויים היו בעני
העם, וביתם יותר ריק מכל העם, פרט למה
שנותנים להם, כמו עניים [הלויים] בזוי עם. משום
שה לבנה אין אור משל עצמה, אלא בשעה
שמתה חבר עמה המשמש היא מאירה.

בא ראה, שכותב (מלכים-א ב) **ולא בתר הבחן אמר**
המלך ענתת לך על שדייך כי איש מות

אתה. ובו על שׁהוּמֵין את אֲדוֹנֵינוּ גָּכְרָא אִישׁ מַוְתָּ? אֲלֹא מְשׁוּם שְׁהִיחָה מִמְּקוּם עֲנֵי, שְׁגַדְבָּקָה בּוֹ הַלְּבָנָה, שְׁהִיא עֲנֵיהֶן עֲנֵתֹת.

אם תאמֵר, (שה) ובו התענִית בְּכָל אֲשֶׁר הַתְּעִנָּה אֲבִי, מְשׁוּם בְּךָ צְדִיק שְׁלָא הַרְגֵּן אָזֶת? אֲלֹא אֲבִיטָר, מְשׁוּם שְׁהִיחָה מִמְּקוּם עֲנֵי, זֶבֶחַ בּוֹ הָיוֹד עד שְׁלָא עַלְהָה לְפָלָכות, בְּשְׁהִיחָה אָזֶב לֹא לְשָׁאוֹל, וְהִיחָה דָּרְכוֹ בְּעֵנִי, ואחר כֵּה בְּמַוְתָּה אֲבִיטָר. וְלוֹמֵן שְׁשַׁלְטָת שְׁלָמָה, עַמְּדָה הַלְּבָנָה בְּשְׁלָמוֹת, וְהִתְהַדֵּה בְּחִדּוֹה שְׁלָל עַשֶּׂר, שְׁהַכְּלָה הִיה לֹא, לא זֶבֶחַ בְּאֲבִיטָר.

ודאי שְׁדָה עֲנֵתֹת סֹוד הַדָּבָר הִיה, וַיַּרְמִיה שְׁקָנָה אָזֶת, הַפְּלָל הִיה בְּשִׁבְיל לְרַשְׁת סֹוד עַלְיוֹן. בא רָאָה, בְּשִׁשׁוֹלֶת הַלְּבָנָה, הִיא גְּקֻראָת שְׁדָה תִּפְוָחִים. בְּשְׁהִיא בְּעֵנִי, שְׁדָה עֲנֵתֹת. מְשׁוּם בְּךָ תִּשְׁבַּחַת שְׁלָמָתָה עֹשֶׂה לָהּ עַשֶּׂר יְשִׁלְמוֹת.

כמו שָׁדוֹד, בֶּל יִמְיו הַשְׁתֵּדָל לְעַשׂוֹת לָה
שְׁלָמוֹת וְלִגְנּוֹן מִינִי זָמָר לוֹמָר וְלִשְׁבָח
לְמַטָּה, וּכְשָׁדוֹד הַסְּתָלָק מִהָּעוֹלָם, הַשְּׁאִיר אֲזָתָה
בְּשְׁלָמוֹת, וְשְׁלָמָה לְקָח אֲזָתָה בְּעַשָּׂר, בְּשְׁלָמוֹת,
שְׁתָרִי הַלְּבָנָה יִצְאָה מִהָּעָגָן וְגַنְגָּסָה לְעַשָּׂר, שְׁבָעַשָּׂר
הַזָּה שְׁלָט עַל בֶּל מַלְכֵי הָאָרֶץ.

יעל זה, (שם י) אין בסוף [לא] ניחש בימי שלמה.
אלא הפל זהב, שהתربה הזהב, ובאותו
זמן כתוב (איוב כח) ועפרות זהב לו, שתרי עפר
של מעלה היה מסתכל בו הsharp, ובהסתבלות
של השם ותקפו, העפר געsha ומרתבה הזהב.

בא ראת, מון החרים שבח השם מאיר שם, עפר
(ר' ר' ע"א) הארץ שבעין החרים כלם עושים זהב,
אלמלא היה רעות שרבות שם, לא היו אנשים
ענינים, משום שתקף השם מרבה את הזהב.

משום כך בימי שלמה אין בסוף ניחש למאומה,
שטרי תקף השם מסתכל בעפר ומרבה
את הזהב. ועוד, שאותו עפר הוא צד הידין.

בשֶׁמֶתכָּל בהַשְּׁמֵשׁ, נו^{טָל} תִּקְעָת וּמִתְרָבָה זָהָב.
כִּיּוֹן שְׁהָמֶתכָּל שְׁלָמָה בָּה, שְׁבָח וְהַכְּרִיז וְאָמָר,
(קהלת ג) הַבָּל הִיה מִן הַעֲפָר וּנו'.

יעל זֶה שְׁלָמָה לֹא הַצְטִיךְ לְגַנּוּ בָמָו דָוד, אֲלָא
שִׁירָה שְׁהִיא אַהֲבָה שֶׁל עָשָׂר, שְׁהִיא אָוֹר
וְאַהֲבָה שֶׁבֶל הַתְשֻׁבָּות שֶׁל הָעוֹלָם הִי בָה,
הַשְּׁבָח שֶׁל הַגְּבִירָה כְשִׁיוֹשָׁבָת בְבִסְתָּא בְנִגְדָה הַמְלָךְ
הוּא אָמָר.

כתוב (מלכים-א י) וַיַּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכְּסָף בִּירוּשָׁלָם
בְאָבָנים, מִשּׁוּם שְׁהָפֵל הִיה זָהָב, וְהַעֲפָר
נִקְשֵר בְשֶׁמֶאל בְצֵד הַאַהֲבָה, בָמָו שְׁנָאָמָר (שיר ב)
שֶׁמְאָלוֹ תְתַת לְרֹאשֵי, וְהַשְּׁמֵשׁ גַּדְבָּק עַמָּה וְלֹא זֹו
מִמְּנָה.

שְׁלָמָה טָעה בָזָה, שְׁהִרִי רָאָה שְׁחַלְבָנָה קְרִיבָה
לְשְׁמֵשׁ, וְהַיְמִין מִתְפָּקָת, וְהַשְּׁמֶאל תְתַחַת
הַרְאָשׁ. כִּיּוֹן שְׁהַתְּקִרְבּוּ זֶה לֹזֶה, אָמָר, הַרִי הַתְּקִרְבּוּ
כָּאַחֲרֵי, יְמִין מֵה בָּאָן עֹזֶה, שְׁהִרִי יְמִין אַיִנָה אֲלָא

כִּי לְקַרְבָּן? בַּיּוֹן שָׁקְרָבוּ זֶה בְּזֶה, לְמֵה צְרִיךְ? מִיד
אֵין בָּסֶף [לֹא] נְחַשֵּׁב בִּימֵי שֶׁלֶmA.

אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אַתָּה דְּחִיתָ אֶת הַיּוֹם
- תְּפִיה, אַתָּה תְּצִטְרֵד לְחַסֵּד בְּנֵי אָדָם וְלֹא
תִּמְצָא. מִיד סְטָה הַשְּׁמֵשׁ מִבְּנֵגֶד הַלְּבָנָה, וְהַלְּבָנָה
הַתְּחִילָה לְהַחְשָׁה, וְתִּיהְיֶה שֶׁלֶmA מִתּוֹר עַל הַפְּתָחִים
וְאָמֵר (קְהֻלָת א) אֲנִי כְּהַלְתָה, וְלֹא תִּיהְיֶה מִשְׁעָשָׂה עַמוֹ
חַסֵּד. מָה הַטְּעֵם? מִשּׁוּם שְׁדָה אֶת הַיּוֹם וְלֹא
הַחֲשִׁיב אָתוֹ, זֶהוּ שְׁבָתוֹב (מִלְכִים-א י) אֵין בָּסֶף [לֹא]
נְחַשֵּׁב בִּימֵי שֶׁלֶmA לִמְאוֹמָה.

וְלֹכֶן בְּלֵבְרָה תְּשִׁבָּחוֹת לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הֽוּא,
מְרָבָה שְׁלוֹם לְמַעַלָּה, מִשּׁוּם בְּה (ישעה י)
הַקְשִׁיבִי לִישָׁה. בְּתוּב (איוב ד) לִישָׁ אָבֵד מִבְּלִי טְרֵף
וְגוֹ. לִישָׁ - הַינּוּ לִישָׁה, בְּבְתוּב חַק חַקָּה. אָבֵד -
בְּבְתוּב (ישעה כ) וְבָאוּ הָאָבָדִים. מִבְּלִי טְרֵף - מִשּׁוּם
שְׁחִיא בְּקַשָּׁה (סְבָה) עַלְיָה לְתָתָה, בְּבְתוּב (מִשְׁלִי לֹא)
וְתָקַם בָּעוֹד לִילָה וְתָתַנוּ טְרֵף לִבְיִתָה.

ובני לביא יתפָרדו - מושום שבל חתילים, ב**שׁהיא**
 נו^{תְּנַת} להם טرف, כלם מתחברים באחד
 ויונקים באחד. וב**שׁהיא** יושבת מבלי טרפ,
 שחלות גורם, וدائית בני לביא יתפָרדו, כלם
 נפרדים לכה אדרים ודרבים כדי למצא לעשות
 דין. ולכון ב**שׁהקרבן נעשה**, הפל מתקנים
 ומתקרבים באחד, כמו שאמרנו. עבשו שקרבן לא
 נעשה, וدائית שבני לביא יתפָרדו, ומושום כך אין
 לנו يوم שלא נמצא בו דין, שחררי לא מtauורדים
 עליונים ותחתונים בשילמות עליונה כמו שאמרנו.
 בא ראה, עבשו תפלה האדם מעוררת שלמות
 למעלה ולמטה, ובברכה שמברך את הקדוש
 ברוך הוא מתביבים עליונים ותחתונים, ולכון
 בתפלה של ישראל מתביבים העולמות. מי
 שמברך את הקדוש ברוך הוא - יתברך. מי שלא
 מברכ את הקדוש ברוך הוא - לא מתרך. זהו
שכחותוב (שמואל-א ב) כי מבדי אבד ובי יקלゴ.

רַב הַמִּנוֹגָא תְּזַקֵּן לֹא נָתֵן כֹּום שֶׁל בְּרָכָה לְאָדָם
אַחֲרֵי לְבָרָךְ, [שְׁרֶצֶת לְטָל] אֶלְאָ הוּא הַקָּדִים וְנִטְלֵ
אֹתוֹ [בִּימֵין וּבִשְׁמָאל] בְּשַׂתִּי יָדַיו וּמִבָּרָךְ. וְתָהִרְיֵ אַמְרָנוּ
שְׁצָרִיךְ לְטָל אֹתוֹ בִּימֵין [וְלֹא בִשְׁמָאל] וּבִשְׁמָאל, וְאַף
עַל גַּב שְׁבָלָם הַתְּעוֹרֶדוּ בּוּ - יְפֵחַ הוּא.

אָבָל כֹּום שֶׁל בְּרָכָה בְּדַיְצָרִיךְ כֹּום, שְׁבָתִיב (תְּהִלִּים
קְטוּ) כֹּום יִשְׁוּעָת אַשְׁשָׁא, שְׁתָרִי בְּכֹום זוּ
שְׁזֹפְעָות הַבְּרָכוֹת מֵאוֹתָן יִשְׁוּעָת שְׁלָמָעָלה, וּ הוּא
נוֹטֵל אֹתָם וּכוֹגֵם אֹתָם אֶלְיוֹ, וּשְׁם נִשְׁמָר [לְהַמְּ] יְיַזְּ
הַעַלְיוֹן וּמִתְּבִגְנֵם בְּאֹתוֹ בּוּם, וּצְרִיכִים לְבָרָךְ אֹתוֹ
בִּימֵין [וּבִשְׁמָאל] וְלֹא בִשְׁמָאל, וְתִיְזֵן שַׁהְוָא בְּנוּם בְּכֹום
הַזֹּאת, שְׁיִתְבָּרְכוּ בְּאַחֲרֵי, וּצְרִיכִים לְבָרָךְ אֶת
הַשְּׁלָחָן שֶׁלֹּא יְהִי רִיק מַלְּחָם וְיַיְזֵן, הַפְּלֵל [אַחֲרֵ]
בְּאַחֲרֵ.

בְּאָ רְאָה, בְּגַסְתִּי שְׁرָאֵל נִקְרָאת כֹּום שֶׁל בְּרָכָה,
וְכִיּוֹן שַׁהְיָא כֹּום שֶׁל בְּרָכָה, צְרִיךְ יִמְזֵין
וּשְׁמָאל [וְצְרִיךְ] לְטָל אֹתָהּ, וְאֹתָהּ כֹּום נִתְגַּנֵּת בּוּן

ימין (דף רג ע"ב) לشمאל, וצִרְיכָה לְהַתְמִילָא יֵין בְּשִׁבֵּיל
יֵין הַתּוֹרָה שִׁיוֹצְאָ מִן הַעוֹלָם הַבָּא.

ובא ראת, כום של ברכה, [כאן] בזה התרגלו דברים
עליזנים כאן שאננו במערת, אומר כאן
נתרгла סוד המרכיבה הקדושת, כום של ברכה
צרייך לקבלה בימין ובشمאל, זה צפון ודרום,
ובום של ברכה שיחיה נוטל ברכה מהם.

מי זו כום של ברכה? זו (שיד) מטהו של שלמה,
שצרייך שתנתן בין צפון ודרום, וצרייך להניחה
בימין, והגוף שיתתקן עמם, וישגיח באורה כום
של ברכה לברך אותה ארבע ברכות, משום
שבתוב (דברים יא) תמיד עיני ה' אליהך בה וגו'.
نمצא כום של ברכה סוד האמונה, צפון ודרום
ומזרח למערב, תרי מרכיבה קדושה בראשו לו.

ושלחן בלחם, כדי שיתברך אותו לחם של מטה
ויתברך לחם עgni, ויחיה לחם עגן, ותרי
EARNG. וימצא שכנסת ישראלי מתברכת ארבעת
צדדי העולם, למלחה ולמטה, למלחה וגאותו לחם של

ברכה. ובזום של ברכה, לחבר דוד הפלך באבות, ויתברך למטה, שיתברך [ויתשלחו בלחם משום شيئا ברך מפל האזרדים, מלמעלה וממטה למיטה בסוד ביום של ברכה, שיתחבר דוד הפלך באבות ויתברך למטה, שיתברך לחם עני ויתהיה לחם ענו, ותרי בארכנו. ויתברך שלחנו של האדם, שימצא בו מזון תמיד.

כמו כלם ונשכו ידו. אמרו, ברוך הרחמן שנכנסנו לבואו ושםענו דברים אלו. יצאו מן המערה והלכו. בשנכנסו לעיר, ראו קביצה של אנשים שמרת, שפלו עליהם בית. ישבי, וראו שסופרים לאותם שמות עם אותם הרומים.

פתח רבי שמעון ואמר, יבואו עד גן האטר, מה זה גן האטר? אלא כאן רמו שלוון מצרים שעיבר. גן האטר - זה ממנה השלוון של מצרים שעיבר מלפני שלוון ישראל, שחרי ראי [נון], כמו שגאמר (מלכים-א כב) מלבדם בגדים בגן. ועל זה ויסփרו שם מספר גדול וכבד מאד לנו'.

על כן קרא שמה אבל מצרים עד היום הזה, שונדי היה ממצרים. אף כאן לא של יהודים

הם אלה בזבבים, אף על גב שפטתו בו יהודים,
ואלה יהודים, שאלם לא היו יהודים לא מתר, ובין
שפטתו, הקדוש ברוך הוא מבפר על עוזנותיהם.

אמר רבי שמואל, בא ראה, שיעקב, אף על גב
שיצאה נשמה במצרים, לא יצא בברשות
אחרת, מה הטעם? כמו שגتابאר, מיום שנברא
העולם לא היה מטה של מה כמו מטהו של
יעקב. בשעה שהיה עולה מן העולם, נשמהו מיד
בקשה למקומה, ותרי בארכנו.

בא ראה, כשהיה יעקב נבנム למערה, נמצאו
במערה כל הריםות של גן עדן, והמערה
העלתה אור, ונגר אחד הוילך. ובשגבנים האבות
לייעקב למצרים להמצאה עמו, אלה אור הנגר. בין
שגבנים יעקב למערה, חור הנגר למקומו, ואו
השתלמה המערה מכל מה שצרכה.

יעד ימי העולם לא קבלה המערה איש אחר ולא
תקבל, ונשומות שזכות עוזרות לפניהם
בבית המערה, כדי שייתעורריו וייראו את הערע

שְׁחַשְׁאִירֹ בָּעוֹלָם, וַיֵּשֶׁמֶחוֹ לְפָנֵי תְּקִדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא.
 אָמַר רַבִּי אֲבָא, חֲנִיטָה שֶׁל יַעֲקֹב מָה הִיא? אָמַר
 לוֹ, לְהָ שְׁאָל אֶת הַרְזָפָא.

בָּא רָאָת, בְּתוֹב וַיֵּצֵוּ יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו אֶת
 הַרְפָּאִים לְחַנֵּט אֶת אָבָיו וַיַּחֲנֹטוּ הַרְפָּאִים
 אֶת יִשְׂרָאֵל. הַתְּעִלָּה עַל דָּעַת שְׁחַנִּיטָה זוֹ הִתְהַ
 בּמוֹ שֶׁל שָׁאָר בָּנֵי אָדָם? אִם תֹּאמֶר שֶׁבְשִׁבְיל
 הַדָּרֶךְ הוּא שְׁעַשָּׂוּ, תְּרִי בְּתוֹב וַיִּמְתֵּן יוֹסֵף בָּנָוּ
 וַיִּשְׁם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם, תְּרִי לֹא חָלַכְוּ עַמּוֹ בְּדָרֶךְ,
 שְׁתַּרְיִ שְׁם נִקְבָּר, וּבְתוֹב וַיַּחֲנֹטוּ אֶתְוֹ?

אַלְאָ הֵם דָּרְבֵי הַמְּלָכִים, בְּרִי לְהַעֲמִיד אֶת גּוֹפָם
 חֻגְטִים אֹתָם בְּשֶׁמֶן מִשְׁחָה, עַלְיוֹן עַל כָּל
 הַשְּׁמִינִים, מַעֲרֵב בְּבָשָׂמִים, וַיְשׁוֹאָבִים אֶתְוֹ לְגּוֹת יּוֹם
 אַחֲרֵי יּוֹם בָּאוֹתוֹ שֶׁמֶן טֹוב אַרְבָּעִים יּוֹם, שְׁבָתוֹב
 וַיִּמְלָאוּ לוֹ אַרְבָּעִים יּוֹם כִּי בָנָוּ יִמְלָאוּ יָמֵי הַחֲנֹתִים.
 אַחֲרֵי שְׁזָה הַשְּׁלָמָם, עַזְמֵד הַגּוֹת שְׁלִים זָמֵן רַב.

מִשְׁוּם שְׁכָל אֹתָה אָרֶץ בְּנֵעַז וְאָרֶץ מִצְרָיִם
 מִכְלֹות וּמִרְקִיבּוֹת אֶת הַגּוֹת (דף רנה ע"א) בָּזָמֵן

קָצֵר מִכֶּל שֶׁאָר הָאָרְצֹת, וּבַשְׁבֵיל לְקִים אֶת חֲגֹת
עֲוֹשִׂים אֶת זֶה, וּעֲוֹשִׂים חֲנִיכָה זוֹ מִבְּפִנִים וּמִבְּחוֹזָן.
מִתֹּזֶד שְׁשָׁמִים אַזְתּוֹ שְׁמַן עַל הַטְּבוֹר, הוּא גְּשָׁאָב
לִפְנִים מִן הַטְּבוֹר, וְגְשָׁאָב לְמַעַיו, וּמַעַם יְד אֶת
חֲגוֹת מִבְּפִנִים וּמִבְּחוֹזָן וּמִן רַב.

וַיַּעֲקֹב בְּךָ תִּה בְּקִים חֲגוֹת, וּבְךָ צְרִיךָ, שְׁגֹות
הָאָבוֹת הוּא, וְתִה בְּקִים בְּגֹות וּגְפֹשָׁן.
כְּמוֹ זֶה לִיּוֹסֵף שֶׁהוּא דְגַמְתָ חֲגוֹת, וְהוּא בְּקִים שֶׁל
גֹוֹת וּגְפֹשָׁן. בְּקִים חֲגוֹת, שְׁבָתוֹב וַיְחִנְטוֹ אַתָּו.
וּבְקִים הָגֹפָשָׁן, שְׁבָתוֹב וַיִּישֶׁם בָּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם.

וְשָׁגִינָנוּ, לְשֵׁם מָה שְׁנֵי יְזִידִ"ס? אֶלָּא יוֹסֵף שְׁמַר
אֶת הַבְּרִית לְמַטָּה, וּשְׁמַרְוּ אַזְתָּה הַבְּרִית
שְׁלַמְעָלה. בְּשַׁהַסְתַּלְקָמָה מִהָעוֹלָם, הַוִישֶׁם בְּשְׁנֵי
אָרוֹנוֹת, [מִקוֹם] בָּאָרוֹן לְמַטָּה וּבָאָרוֹן לְמַעָלה. אָרוֹן
שְׁלַמְעָלה מַהוּ? אֶלָּא, כְּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (יְהִוּשָׁע נ) הִגָּה
אָרוֹן הַבְּרִית אָדוֹן בְּל הָאָרִץ, שָׁאָרוֹן שְׁלַמְעָלה
נִקְרָא אָרוֹן הַבְּרִית, שְׁתַרְיִ לֹא יָרַשׁ אַזְתּוֹ אֶלָּא מַיִ

שְׁמַר בְּרִית, וּמְשֻׁום שְׂיוֹם שְׁמַר אֶת הַבְּרִית,
הוֹשֵׁם בְּשֶׁנִּי אֲרוֹנוֹת.

וַיִּשְׁם בְּאָרוֹן בְּמִצְרִים, כִּי זֶה וְדָאי. וְהַפְּסָוק
מוֹבִית סֹוד אַחֲרָה, שְׁאָפָע עַל גַּב שִׁיבְצָאָה
גְּשֶׁמֶתוֹ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת, נִקְשָׁר בְּשְׁבִינָה. זֶה שְׁבָתוֹב
וַיִּשְׁם בְּאָרוֹן, לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה, מְשֻׁום שְׁהִיחָה צְדִיק,
שְׁכָל צְדִיק יוֹרֵש אֶרְץ הַקְדוֹשָׁה הַעֲלִיָּנָה, בֶּמוֹ
שֶׁנְאָמָר וְעַמְךָ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשֶׁוּ אֶרְץ נֶצֶר
מַטָּעִי מִעְשָׁה יְדֵי לְהַתְּפִיאָר. בָּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן.

סְלִיק סִפְרֵ בְּרָאָשִׁית